FUNDAȚIA EST-EUROPEANĂ
MOLDOVA

SWEDEN

DANIDA

TRANSPARENCY INTERNATIONAL
MOLDOVA

Jurnaliștii contra corupţiei

Chişinău, 2014

CZU 328.185(478)(082)=135.1=161.1
J 93

Pictor: Ion Mîţu

Această lucrare este editată cu suportul financiar al Fundaţiei Est-Europene, din mijloacele oferite de Guvernul Suediei şi Ministerul Afacerilor Externe al Danemarcei. Opiniile exprimate în ea aparţin autorilor şi nu reflectă neapărat poziţia Transparency International – Moldova şi a finanţatorilor.

Difuzare gratuită

Descrierea CIP a Camerei Naţionale a Cărţii

Jurnaliştii contra corupţiei: [în Rep. Moldova] / Transparency Intern. Moldova; pictor: Ion Mâţu. – Ch.: Transparency Intern. Moldova, 2014 (Tipogr. "Bons Offices" SRL). – ISBN 978-9975-80-108-9

[Partea] a 9-a. – 2014. – 280 p. – Text: lb. rom., rusă.
ISBN. 978-9975-80-864-4

800 ex.

– 1. Jurnalişti – Corupţie – Republica Moldova – Combatere (rom., rusă).

Copyright © Transparency International - Moldova, 2014

Transparency International - Moldova
Str. „31 August 1989", nr. 98, of. 205,
Chişinău, Republica Moldova, MD-2004
Tel. (373-22) 203484, e-mail: office@transparency.md
www.transparency.md

ISBN 978-9975-80-108-9
ISBN 978-9975-80-864-4

Cuprins:

Cuvânt înainte 6

Copiii satului şi afacerile primarului, ***Tudor Iaşcenco*** 7

Imperiul lui Plahotniuc, ***Mariana Raţă*** 11

Interesele avocatului copilului sau pentru cine lucrează Tamara Plămădeală?, ***Natalia Porubin*** 16

Locuinţe ieftine pentru procurori bogaţi, ***Olga Ceaglei*** 21

Localitatea Ghidighici, „afacerea" familiei Begleţ, ***Lilia Zaharia*** 25

Сага о недоступе к информации, ***Руслан Михалевский*** 27

Cât l-a costat pe Nichifor luxul de la puşcărie?, ***Iana Zmeu*** 33

Averile şi veniturile ascunse ale procurorului Gherasimenco. „El se temea să nu-l afle lumea că are casă aşa de mare", ***Pavel Păduraru*** 35

Imperiul şi conexiunile lui Gofman, cel mai bogat angajat de la CNA, ***Iurie Sanduţa*** 40

Banca rudelor, ***Mariana Raţă*** 45

Cum Vama moldovenească sparge „cărămida" de capul investitorilor, ***Ion Preaşca*** 50

Viorel Chetraru şi-a cumpărat casă de milioane de la… soacră, ***Victor Moşneag*** 53

Avocaţi „de buzunar", la cheremul injustiţiei. Cum a căzut şeful Fiscului în capcana apărătorilor-fantomă, ***Anastasia Nani*** 58

Avem drepturi egale, dar nu şi la obţinerea unor ajutoare materiale, ***Vasile Roman*** 61

«Мусорные услуги» в Бельцах отданы в новые руки, ***Наталья Петрусевич*** 64

Interesele prevalează legislaţia?, ***Ion Perciun*** 74

Jefuiţi în numele legii, ***Ion Cernei*** 76

Вместо 25 лет тюрьмы — год и месяц, ***Вячеслав Долгов*** 81

Gheorghe Papuc – fost ministru de Interne, cu două cas(tel)e de milioane, fii şi nepoţi milionari, şi un hectar de parc, îngrădit ilegal, ***Victor Moşneag*** 82

Rezervele materiale de Stat - sursă de pomeni pentru "ai noştri", ***Tudor Iaşcenco, Cornelia Cozonac*** 89

Cum face dreptate judecătoria Teleneşti, ***Ion Cernei*** 94

Gâdilirea trece-n zbucium şi modificări, ***Ion Perciun*** 98

Sute de judecători şi procurori au obținut, prin judecată, apartamente în Chişinău, ***Mariana Rață*** 101

Mafia terenurilor din Capitală, ***Cornelia Cozonac, Olga Ceaglei*** 106

Soţia primarului din Ungheni, „abonată" la banii primăriei, ***Lilia Zaharia*** 115

Городской бюджет — к услугам своих СМИ, ***Руслан Михалевский*** .. 119

Răzbunare sau deconspirare?, ***Iana Zmeu*** 128

Femeia anunţată ca dispărută în filmul „LA HANUL MORŢII" a apărut în Biblioteca „Ştefan cel Mare", ***Pavel Păduraru*** 132

Viitorii judecători — cu case de milioane, automobile de lux şi cu firme în SUA, ***Iurie Sanduţa*** 136

Apocalipsa de la gimnaziul Camencea, ***Vasile Roman*** 142

Un milion de lei, spălat la baia publică din Basarabeasca, ***Anastasia Nani*** 144

Cum ajung vechiturile de la Tutun-CTC linii de producţie la traficanţii de ţigări, ***Ion Preaşca*** 148

Casa de milioane a şefului CNI, ***Victor Moşneag*** 154

Afaceri cu monumente la Primăria Chişinău, ***Mariana Rață*** 158

Mafia terenurilor din Capitală II: Afacerea "Parcarea"sau cum băieţii deştepţi pun mâna pe terenuri pentru proiecte imobiliare, ***Olga Ceaglei*** ... 163

Fonduri regeşti pentru firma „casei", ***Lilia Zaharia*** 170

Victimele lui Baranov „l-au iertat" // AREST, ***Iana Zmeu*** 174

Guvernul ne va stoarce în continuare de bani pentru paşapoarte, ***Pavel Păduraru*** 176

Iarăşi despre corupţia de la Orhei, ***Vasile Roman*** 180

Lovitură de teatru la Ministerul Culturii. Ex-ministrul Boris Focşa, denunţat de contabila-şefă ***Anastasia Nani, Eugenia Pogor*** 183

Banca statului a fost fraudată cu girul funcţionarilor, ***Ion Preaşca,*** 193

Casa de milioane a unei familii de procurori, ***Victor Moşneag*** 198

Bloc „cu interese" pentru deputaţi, ***Mariana Raţă*** 201

Adevărul despre codrii Moldovei: Bani, tupeu şi pile-n Parlament ***Olga Ceaglei, Valentina Basiul*** 205

Interese cu „tensiune înaltă" , ***Lilia Zaharia*** 211

Copile „binecuvântate" să facă avort, ***Svetlana Panţa*** 213

Mafia pădurilor din R. Moldova, ***Iurie Sanduţa*** 217

Milionarul de la Securitatea Internelor, ***Anastasia Nani*** 223

Magistrată cu vilă de lux şi terenuri ocupate abuziv ***Ion Preaşca*** 225

„Imperiul" imobiliar al procurorului general adjunct, ***Victor Moşneag*** 228

ÎS „Registru", în pericol!, ***Mariana Raţă*** 232

Unde s-au dus banii pentru sistemul de încălzire a Centrului pentru copii „Artico"?, ***Olga Ceaglei*** 235

Nici un demnitar nu a fost demis pentru admiterea conflictelor de interese sau incompatibilităţii de funcţii, ***Lilia Zaharia*** 240

P....ţ în Ţara Moldovei - SISTEMUL a găsit ţapul ispăşitor în cazul torturilor din 7 aprilie!, ***Pavel Păduraru*** 243

Firmele offshore şi afacerile de familie ale ministrului Lazăr, pe bani europeni, ***Iurie Sanduţa*** 247

Cine sunt proprietarii şi beneficiarii reali ai contractului de edificare a parcării de lângă Spitalul Clinic Republican, ***Ion Preaşca*** 251

„Regele" ASFALTULUI din R. Moldova, ***Mariana Raţă*** 256

Cât „costă" Ordinul Republicii?, ***Victor Moşmeag*** 260

Cum să laşi o bancă din Republica Moldova fără bani. Ghid practic, ***Ion Preaşca*** 268

Secretul de la „Moldsilva", ***Lilia Zaharia*** 272

Cuvânt înainte

Ca urmare a concursului „Reflectarea fenomenului corupţiei în presa scrisă», organizat de Transparency International – Moldova în anul 2014, venim cu această publicaţie care cuprinde peste 50 de articole din cele circa 150 prezentate de către 17 jurnalişti de investigaţie – participanţi la concurs.

Materialele jurnaliştilor reflectă proporţiile extinderii corupţiei în societatea noastră, domeniile măcinate de corupţie şi manifestările alarmante ale acesteia. Investigaţiile jurnalistice scot la iveală diverse cazuri de corupţie, cum ar fi: însuşirea sau acapararea ilegală a bunurilor publice, utilizarea funcţiei publice în scopuri meschine, îmbogăţirea ilicită, ignorarea sau ocolirea legislaţiei etc.

Totodată, publicaţiile jurnaliştilor relevă caracterul tot mai profesionist şi mai profund al investigaţiilor, complexitatea sporită a datelor şi probelor utilizate pentru argumentarea faptelor de corupţie. Eforturile depuse de jurnaliştii de investigaţie sunt majore, iar acţiunile – curajoase, perseverente şi însoţite de riscuri, din care motive aceste eforturi urmează a fi susţinute în continuare.

Transparency International – Moldova salută intenţiile de bună-credinţă ale jurnaliştilor de investigaţie, îi încurajează, fiind alături de ei şi speră că lupta comună contra fenomenului corupţiei va aduce tuturor lumină, adevăr, speranţă şi prosperitate.

Copiii satului şi afacerile primarului

În ultimele luni s. Ignăţei este bulversat de mai multe scandaluri legate de activitatea administraţiei publice locale, ecoul cărora a ajuns nu numai la autorităţile din raion, dar şi la cele centrale ale puterii de stat, mass-media. Primarul Ion Balan este învinuit de cheltuirea neconformă a finanţelor publice, că ar fi implicat în mai multe scheme cu evidente conflicte de interese şi abuzuri de serviciu. Pe aceste probleme a fost sesizat şi săptămânalul CUVÂNTUL.

Consilierii acuză

Consilierul local Nicolae Badan a fost preşedintele unei comisii speciale care a analizat cum au fost utilizate finanţele publice î ultimii ani mai multe abuzuri. De exemplu, în bugetul primăriei pentru anii 2012 şi 2013 au fost introduse date eronate despre numărul copiilor de vârstă preşcolară, în primul caz numărul acestora fiind majorat cu 33, iar în al doilea caz – cu 46 de copii, fapt care trăgea după sine alocaţii bugetare sporite cu 298700 şi respectiv 430600 lei. Primarul Ion Balan achiziţionează produse alimentare de la propria Întreprindere Individuală "Ion Balan", condusă de soţia sa Natalia Balan, tot ea şi şefa grădiniţei. Dl primar scrie şi semnează declaraţii precum că n-are nicio legătură cu propriul magazin de unde se achiziţionează produse. Numai în 2012 cu ÎI "Ion Balan" au fost încheiate 4 contracte de achiziţionare a produselor alimentare în sumă totală de peste 200 mii lei", afirmă Nicolae Badan.

Consilierul mai precizează că grădiniţa este condusă de o persoană fără studii pedagogice, numită în funcţie de către Direcţia Generală Învăţământ, Tineret, Sport Rezina fără concurs.

Potrivit datelor comisiei conduse de Nicolae Badan, administraţia satului şi a grădiniţei au o atitudine iresponsabilă faţă de alimentarea copiilor, făcând economii nejustificate pe contul sănătăţii acestora. Deşi sumele alocate de stat şi părinţi pentru alimentarea copiilor sunt destul de modeste comparativ cu necesităţile şi preţurile la produse – 14,5 lei pe zi pentru un copil, cheltuielile reale în anul trecut au constituit doar 10,16 lei/copil, economiile cifrându-se la 61482 lei. Copiii sunt hrăniţi mai mult cu terciuri din crupe, paste făinoase, pâine şi ceai.

Din cele 220 de zile cât a activat grădiniţa, în 88 de zile copiii au primit crenvurşti, 17 zile – pulpe de pasăre, 27 zile - peşte, 10 zile – caşcaval. Smântâna, chefirul, ouăle, fructele şi legumele proaspete, sucurile, compoturile au lipsit complet în meniu,

afirmă sursa citată, menţionând că problemele date au fost discutate în februarie c. la o sesiune a Consiliului Local care a trasat un set de măsuri pentru redresarea situaţiei.

Şefii din raion confirmă…

Lidia Lazari, şefa DGITS Rezina, Livia Scutaru, vicepreşedintele raionului pe probleme sociale, Ion Cheptene, medic-şef sanitar de stat pe raionul Rezina, Arcadie Muşinschi, şeful Direcţiei Generale Finanţe, solicitaţi să comenteze acuzaţiile consilierilor din Ignăţei ne-au declarat următoarele:

Lidia Lazari: Potrivit datelor confirmate de contabilul-şef al Primăriei Ignăţei Elena Roşca, în anul 2012 produsele alimentare pentru grădiniţa de copii au fost procurate de la SRL "Status-Prim", SRL „Zisofcom" şi ÎI "Ion Balan". Normativul pentru hrana unui copil fiind de 14,5 lei/zi, de facto la Ignăţei s-a cheltuit 9,7 lei/zi pentru 1 copil. După cum ne-a informat primarul Ion Balan, la 14 februarie c. Consiliul Sătesc a examinat chestiunea cu privire la activitatea grădiniţei de copii în 2012 (alimentaţia şi frecvenţa), fiind adoptată şi o decizie.

Dna Natalia Balan a fost angajată în funcţia de director al grădiniţei din Ignăţei cu începere de la 1 decembrie 2008, în baza cererii acesteia, prin ordinul şefului DGOTS Rezina Xenofont Ceban, care atunci avea asemenea împuterniciri. (Din octombrie 2010, conform ordinului nr.762 al ministrului educaţiei prin care a fost aprobat un nou Regulament de angajare a cadrelor, directorii instituţiilor preşcolare sunt angajaţi prin concurs, pe un termen de 5 ani. În cazul directorilor care nu au fost aleşi prin concurs, ordinul prevede organizarea concursului în termen de până la 1 an de la data aprobării noului regulament. Nota redacţiei).

Livia Scutaru: Cu adevărat, în anul 2012 economiile la hrana copiilor de la grădiniţa de copii din Ignăţei au constituit 4,8 lei/zi din cei 14,5 lei prevăzuţi de normativele de stat. Copiii au primit atât cât li se cuvenea produse din carne (pulpe de pasăre, crenvurşti), peşte chiar mai mult (111%), caşcaval - de două ori mai mult, iar lapte - numai 60% din normă. În meniul copiilor au lipsit complet fructele proaspete şi uscate, ouăle, brânza, smântâna.

Preşedinte al grupului de achiziţii publice în unele cazuri a fost primarul Ion Balan, în altele – secretarul Consiliului Local Elena Vârlan.

În perioada a. 2012 primăria a încheiat cu ÎI "Ion Balan" (fondator Ion Balan) mai multe contracte de achiziţii şi anume: contractul nr. 1 în sumă de 48580 lei, contractul nr. 9 – 57756 lei, contractul nr. 50 – 39915 lei, contractul nr. 56 – 33630 lei, contractul nr. 60 – 35818 lei, în total - 215699 lei. Primarul a explicat că la moment

ÎI "Ion Balan" este gestionată prin procură de feciorul său Alexei. La Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Rezina însă nu au confirmat spusele lui Ion Balan.

Cât priveşte problema cu numirea în funcţie a Nataliei Balan situaţia este următoarea: la 4 iulie 2008, din funcţia de intendent al grădiniţei, prin ordinul şefului DGOTS, dumneai a fost trecută în cea de director interimar, iar la 28 noiembrie 2008 a fost confirmată în cea de director al instituţiei. Peste o săptămână, la 3 decembrie 2008, Natalia Balan devine studentă la facultatea de pedagogie a Universităţii de Stat din Tiraspol şi acum este în anul 5 de studii.

Ion Balan a motivat cele întâmplate în domeniul achiziţiilor publice în 2012 prin faptul că primăria nu dispunea de resurse financiare destule şi în teritoriu nu există agenţi economici care ar putea satisface necesităţile instituţiilor publice, iar dânsul nu putea să lase copiii flămânzi. Toate aceste date sunt absolut veridice, deoarece au fost controlate minuţios".

Arcadie Muşinschi: În anul 2012 n-a fost nici o lună ca primăriile din teritoriu, inclusiv Primăria Ignăţei să nu primească la timp resursele destinate pentru salarizarea cadrelor din acest domeniu şi alimentaţia copiilor. Pur şi simplu deseori autorităţile publice locale folosesc aceste finanţe în alte scopuri.

Ion Cheptene: În septembrie-octombrie 2012 o comisie formată din colaboratori ai Serviciului Supraveghere de Stat a Sănătăţii Publice, Direcţiei raionale Finanţe, DGOTS a verificat alimentaţia copiilor în toate instituţiile preuniversitare şi preşcolare din raion. La grădiniţa din Ignăţei comisia a ajuns la 9 octombrie. Potrivit datelor acesteia, în 9 luni ale a.2012 în alimentaţia copiilor au lipsit complet ouăle, brânza, smântâna şi fructele, cu lapte micuţii au fost asiguraţi în proporţie de 60 la sută. Celelalte produse au fost în cantităţi suficiente. O situaţie similară în ce priveşte alimentaţia copiilor din grădiniţe a fost atestată şi în celelalte instituţii preşcolare din raion, cu excepţia celor din s. Mateuţi şi or. Rezina.

Primarul şi şefa grădiniţei nu recunosc acuzaţiile

Solicitat de redacţie să comenteze acuzaţiile consilierilor, primarul Ion Balan a declarat peste 3 săptămâni de la şedinţa Consiliului Local: "Eu n-am văzut actul de control al comisiei şi nu cunosc ce învinuiri mi se impun. Învinuirile indicate în scrisoarea la redacţie nu corespund realităţii, nu sunt argumentate legal şi nu le recunosc. După ce aşa numita comisie mi-a prezenta actul de control cu descrierea încălcărilor, eu voi avea posibilitatea de a le comenta şi voi prezenta informaţiile necesare. Chestiunile invocate pot fi controlate numai de persoane abilitate şi competente, dar nu de oricine".

Şi Natalia Balan susţine că învinuirile care i se aduc nu corespund realităţii, comisia a fost creată pe criterii de partid, din persoane necompetente, precizând că nu ştie care a fost baza legală a deciziei consiliului şi de atâta nu le recunoaşte.

Potrivit datelor redacţiei, în componenţa comisiei au fost patru consilieri locali, inclusiv un ex-primar, un pedagog, un felcer veterinar, un contabil, un asistent social.

Istoria se repetă

Acum trei ani primarul Ion Balan a fost protagonistul unei alte anchete reportericeşti publicate în CUVÂNTUL şi în care erau dezvăluite încălcări similare. Atunci Procuratura Rezina a intentat un dosar penal pe motiv că în cadrul procedurilor de achiziţie, în anii 2008-2009, în contracte erau incluse produse alimentare care nu figurau în oferta de preţuri, au fost cazuri de majorare a preţurilor din contractele de achiziţie faţă de preţurile din ofertă, iar preţurile din facturile de eliberare a produselor alimentare fusese majorate faţă de preţurile specificate în contractele de achiziţii cu 30200 lei. Pâinea pentru liceu şi grădiniţă era procurată de la ÎI „Ion Balan" fără a se organiza concurs de oferte de preţuri, etc.

Procurorii mai afirmau că iniţial Natalia Balan a fost numită în funcţia de intendentă, iar apoi şi de şefă a grădiniţei prin dispoziţiile primarului Ion Balan şi numai după implicarea organelor de control au urmat ordinele şefului DGOTS.

Potrivit procurorului A.Goncear, dosarul a fost expediat după competenţă la Direcţia Teritorială Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei. Ce s-a întâmplat mai departe dumnealui nu cunoaşte.

Buchia legii şi cei care urmăresc respectarea ei

Am ţinut să aflăm şi opinia colaboratorilor Agenţiei Achiziţii Publice privitor la modul de organizare a licitaţiilor de către Primăria Ignăţei şi de ce pe nimeni nu l-a pus în gardă faptul că primăria în frunte cu primarul Ion Balan, care un timp a mai fost şi preşedintele grupului de lucru, procură produse alimentare pentru alimentarea copiilor de la ÎI „Ion Balan", gestionată de Natalia Balan, soţia primarului şi şefă a grădiniţei de copii. Colaboratorul din Rezina al Agenţiei, Anatolie Popa ne-a răspuns că „orice informaţie referitor la achiziţiile publice ţine de competenţa Agenţiei Achiziţii Publice". Iar în scrisoarea de la Agenţie, semnată de directorul Ştefan Creangă, sunt reproduse câteva pasaje din Legea privind achiziţiile publice şi nu-i niciun cuvânt despre cazul nostru concret.

Apropo, Legea privind achiziţiile publice prevede că "autoritatea contractantă îşi exercită atribuţiile prin intremediul unui grup de lucru pentru achiziţii, creat în acest

scop din funcţionari şi specialişti ai autorităţii contractante…, în limitele personalului scriptic". În caz de necesitate autoritatea contractantă poate să atragă în grupul de lucru pentru achiziţii şi specialişti, experţi în domeniile respective, dar numai în calitate de consultanţi. Aceste condiţii ni se par discutabile, mai ales dacă le privim prin prisma Legii cu privire la conflictul de interese. Spre exemplu, în grupul de lucru pentru achiziţiile publice de la Primăria Ignăţei, format la 23 ianuarie 2012, prin dispoziţia primarului Ion Balan, au fost incluşi secretarul Consiliului Local, contabilul-şef şi încă un contabil al primăriei, directorul liceului, asistenta medicală de la grădiniţa de copii şi asistentul social. În fond, buchia legii a fost respectată. Dar majoritatea membrilor grupului, fiind subordonaţi direct primarului, ar putea oare să fie imparţiali când vine vorba de interesele şefului?

Solicitată să comenteze acţiunile primarului Ion Balan descrise mai sus, expertul Ianina Spinei, colaborator la Transparenty International Moldova a remarcat că acestea cad sub incidenţa Legii cu privire la conflictul de interese şi ar trebui apreciate în modul corespunzător.

Tudor Iaşcenco, Cuvântul nr.16, 19.04.2013

Imperiul lui Plahotniuc

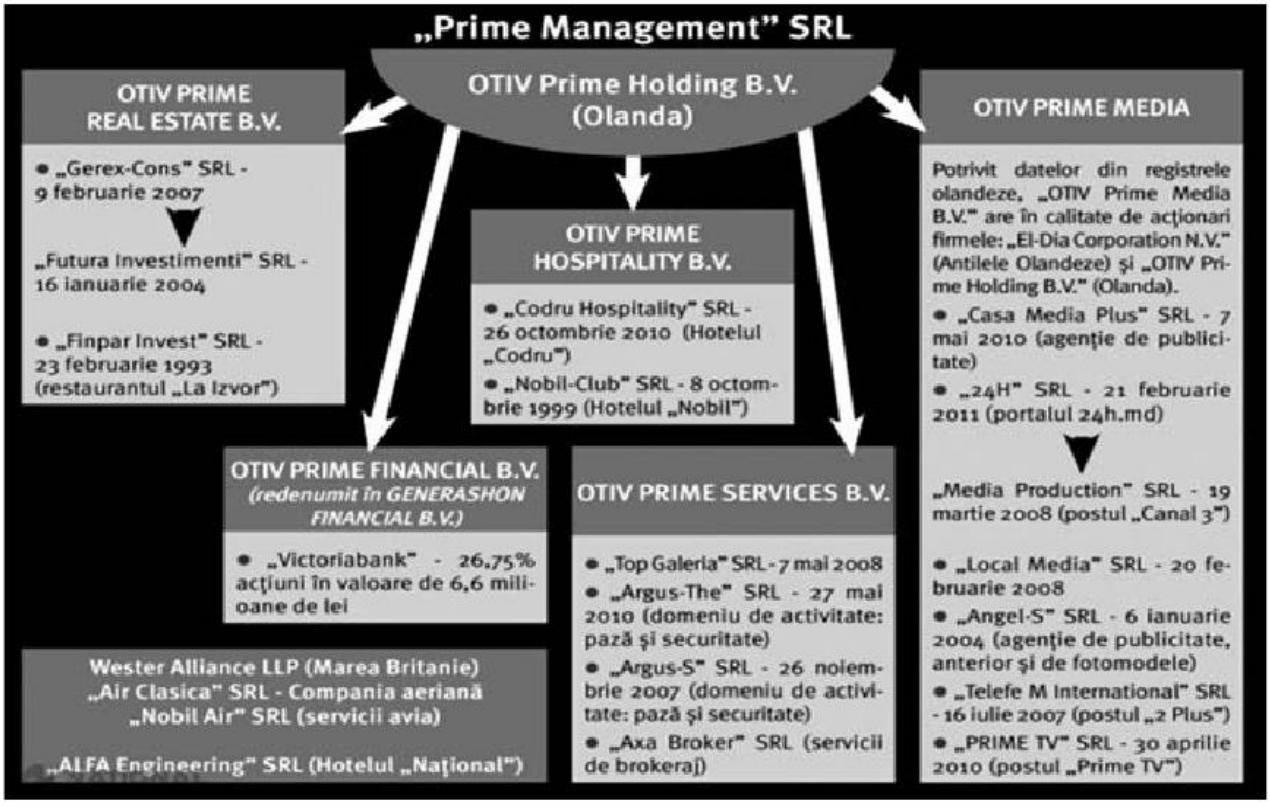

BUSINESS // Unde îşi ascunde afacerile Vladimir Plahotniuc
S-a lăudat în presă că are hoteluri, bănci, televiziuni şi chiar un avion, cu toate acestea în declarația sa de avere indică doar două apartamente în Chişinău, vreo patru garaje, trei maşini şi acțiuni la o companie care nu administrează oficial, în R. Moldova, nicio afacere. Izbitoarea contradicție dintre declarațiile verbale şi cele scrise ale deputatului Vlad Plahotniuc nu a suscitat însă interesul Comisiei Naționale de Integritate, singura instituție abilitată să verifice dacă îşi ascunde un demnitar averea sau nu.

Laudă şi promisiuni

„Grupul de afaceri pe care îl coordonez este implicat în managementul mai multor posturi de televiziune şi radio, acţionând şi pe piaţa agenţiilor de publicitate. În ceea ce priveşte Hotelul „Nobil", este una dintre investiţiile cu care mă mândresc", se lăuda, acum trei ani, vicepreşedintele Partidului Democrat Vlad Plahotniuc, într-un interviu pentru ziarul „Timpul". De altfel, în cadrul acelui interviu, fostul deja prim-vicepreşedinte al Parlamentului se jura că nu are intenția de a se implica în viața politică. Jurământul a fost însă „uitat" la doar jumătate de an, când numele lui Plahotniuc a ajuns pe ultima sută de metri în capul listei democraților la alegerile parlamentare din noiembrie 2010.

Averea de pe hârtie

Declarațiile de avere depuse de către Vlad Plahotniuc au lăsat opinia publică cu buza umflată. Nici în declarația din 2010, nici în cele din anii următori nu se regăsesc hotelurile, televiziunile, discotecile şi avionul demnitarului. Fostul prim-vicespicher nu are decât două apartamente în centrul capitalei, ce-i drept, estimate la 6,4 milioane de lei - unul şi la 1,5 milioane de lei – altul, şi patru garaje în care îşi ține cele trei „Mercedes"-uri, dintre care cel mai scump costă peste 1,4 milioane de lei. Singura afacere în care Plahotniuc menționează că ar deține 90 la sută din acțiuni este „Prime Management SRL". Valoarea acestor acțiuni este de peste patru milioane de lei. Cu toate acestea, anul trecut firma i-a adus deputatului venituri de peste 15 milioane de lei.

Precizăm că „Prime Management" a fost creat abia în septembrie 2010, cu două luni înainte de alegerile după care Plahotniuc a fost ales prim-vicespicher. Cam din aceeaşi perioadă, mai multe dintre bunurile cu care se laudă Plahotniuc şi-au schimbat proprietarii. Firmele care au devenit mai nou stăpâne ale hotelurilor, televiziunilor şi agenţiilor de publicitate ale lui Plahotniuc fac parte dintr-un holding administrat de

o companie off-shore olandeză. Astfel, odată cu lansarea lui Plahotniuc în politică, şi afacerile acestuia au primit o nouă viaţă.

Holdingul din Olanda

Nu este clar ce afaceri administrează compania „Prime Management", chiar dacă în obiectivele sale de activitate sunt indicate activităţi de administrare a companiilor holding. Cert este însă că hotelurile, televiziunile, posturile de radio, agenţiile de publicitate şi avionul cu care se laudă Plahotniuc sunt înregistrate pe alte companii care, aparent, nu au nicio legătură cu deputatul. Toate firmele care deţin aceste bunuri fac parte dintr-o companie off-shore din Olanda, „OTIV Prime Holding B.V.". Nu am reuşit să aflăm cine este proprietarul companiei, cert este că iniţialele din denumire, „OTIV", coincid cu cele ale membrilor familiei Plahotniuc – Oxana (soţia), Timofei (fiul), Inochentie (fiul), Vladimir. Din holdingul „OTIV Prime Holding B.V." fac parte: „OTIV Prime Services B.V.", „OTIV Prime Real Estate B.V.", „OTIV Prime Hospitality B.V.", „OTIV Prime Media" şi „OTIV Prime Financial B.V.". Toate bogăţiile lui Plahotniuc se ascund anume în aceste companii.

Firme cu probleme la Procuratură

„OTIV Prime Services B.V." este fondatoarea firmelor moldoveneşti „Top Galeria", „Axa Broker", „Argus-Teh" şi „Argus-S". Potrivit datelor de la Camera Înregistrării de Stat, firma „Top Galeria" organizează expoziţii. Administratorul firmei, Vladimir Dnestrean, deţine aceeaşi funcţie şi în „Argus-Teh", care prestează servicii de montare şi reglare a sistemelor automate de semnalizare şi de stingere a incendiilor. „Argus-S" este o firmă de pază privată, despre care presa a scris anterior că ar fi ajuns în atenţia Serviciului de Informaţii şi Securitate pe motiv că ar fi organizat filaj şi interceptare ilegală a convorbirilor telefonice ale unor demnitari.

Mai mult ca atât, Procuratura Generală a pornit şi un dosar penal în cadrul căruia investighează acţiunile ilegale ale „Argus-S" sub trei aspecte: contrabandă, crearea sau conducerea unei grupări criminale, precum şi încălcarea dreptului la viaţă privată. Director al firmei este finul de cununie al lui Plahotniuc, Dorin Damir. Iar administrator - fostul ministru de Interne şi director al CCCEC, Valentin Mejinschi.

Televiziunile lui Plahotniuc

„OTIV Prime Media B.V." este fondatoarea companiilor lui Plahotniuc care administrează afaceri în domeniul media: „Media Production" SRL (fondatorul postului TV „Canal 3", dar şi al mai multor emisiuni difuzate la „Prime TV"), „Telefe M International" SRL (fondatorul postului TV „2 Plus"), „Prime TV" SRL (proprie-

tarul posturilor „Prime TV” şi „Prime FM”), „24h” SRL (fondatorul portalului de ştiri 24h.md). Aceeaşi companie off-shore este fondatoarea agenţiilor de publicitate „Angel-S” SRL şi „Casa Media Plus” SRL, deţinătoarea drepturilor exclusive de vânzare a publicităţii de la posturile „Prime TV”, „2 Plus”, „Canal 3”, „Publika TV”.

Unde se ascund hotelurile?

Pentru hoteluri, „OTIV Prime Holding B.V.” are o firmă aparte - „OTIV Prime Hospitality B.V.”. Aceasta este fondatoarea SRL-urilor „Codru Hospitality” (proprietarul hotelului „Codru”) şi „Nobil-Club” (proprietarul hotelului „Nobil”). Acelaşi off-shore este fondatorul clubului „Drive”, cu care se mândreşte Plahotniuc. Hotelul „Naţional”, privatizat în 2006 cu doar două milioane de dolari, se află în proprietatea firmei „ALFA Engineering”, care apare într-un raport de audit efectuat la „Victoriabank”, alături de alte companii apropiate lui Vlad Plahotniuc. De altfel, cele 26,75% de acţiuni pe care Plahotniuc afirma anterior că le deţine la „Victoriabank” sunt înregistrate pe firma „OTIV Prime Financial B.V.”, redenumită recent în „Generashon Financial B.V.”.

În gazdă la cumnatul lui Zubco

Potrivit datelor de la „Cadastru”, somptuosul „Global Business Centru”, sediul majorităţii firmelor pe care Plahotniuc şi le atribuie, chiar dacă oficial nu îi aparţin, şi în care politicianul recunoaşte că are oficiu, aparţine, de fapt, unei firme administrate de Ghenadie Sajin, cumnatul fostului procuror general, Valeriu Zubco. Este vorba despre compania „Finpar Invest” SRL, fondată de „OTIV Prime Real Estate B.V.”. Această firmă s-a aflat în centrul unui mare scandal media, după privatizarea insulelor de pe lacul din Parcul „La Izvor” din sectorul Buiucani al capitalei. Acelaşi off-shore mai este fondatorul unei firme, „Gerex-Cons”, care, la rândul său, a fondat compania imobiliară „Futura Investimenti”.

Avionul ascuns sub zece lacăte

Luxosul avion despre care se spune că ar aparţine lui Vlad Plahotniuc oficial aparţine companiei aeriene „Nobil Air”, fondată de „Air Clasica”, care are în calitate de fondator unic un off-shore din Marea Britanie, „Wester Alliance LLP”. Precizăm că un timp îndelungat acest avion a fost pus de mai multe ori în serviciul fostului preşedinte al republicii, Vladimir Voronin, pentru deplasări peste hotare. Ulterior, la serviciile companiei în a cărei proprietate se află airbusul a apelat şi ex-spicherul Marian Lupu. Pentru confortul acestora, statul a plătit milioane de lei companiilor „Nobil Air” şi „Air Clasica”.

Dezinteres la CNI

Toate aceste nepotriviri din declarațiile de avere depuse de Vlad Plahotniuc şi afirmațiile făcute în presă nu i-au determinat pe membrii Comisiei Naționale de Integritate (CNI) să inițieze un act de control în privința averilor demnitarului. În cadrul unui interviu acordat cu două luni în urmă portalului „Moldova Curată", vicedirectorul CNI, Victor Strătilă, declara că, dacă la verificarea declarației de avere pentru anul 2012 depusă de democrat se va constata că acesta şi-a ascuns o parte din proprietăți, Comisia va investiga cazul. Până în prezent, însă, o astfel de intenție nu a fost anunțată, iar membrii CNI strâng din umeri atunci când sunt întrebați când vor porni verificările.

Cine administrează afacerile lui Plahotniuc?

Denis Clipco – „Drive"
Gheorghe Galuşca – „Nobil Air"
Vladimir Dnestrean – „Top Galeria", „Argus-Teh"
Igor Cărăuş – „Futura Investimenti"
Egor Ertagaev – „Air Clasica"
Ecaterina Lozovanu – „Angel-S"
Sergiu Latâş – „Media Production"
Denis Dmitriev – „24h"
Veaceslav Baida – „Gerex-Cons"
Adrian Dobrin – „Codru Hospitality"
Ghenadie Sajin – „Finpar Invest"
Dorin Pavelescu – „Casa Media Plus"
Cezara Salinski – „Prime Management", membru al Consiliului de Administrație „Victoriabank"
Tamara Andruşca – vicepreşedintele Consiliului de Administrație „Victoriabank"; director de departament la „Prime Management" SRL

Când s-a îmbogățit Plahotniuc?

Cele mai multe dintre firmele care fac parte din „OTIV Prime Holding B.V." au fost fondate pe timpul fostei guvernări comuniste. Atunci au apărut „Top Galeria" SRL, „Argus-S" SRL, „Gerex-Cons" SRL, „Media Production" SRL, „Local Media" SRL, „Angel-S" SRL, „Telefe M International" SRL, „Nobil Air" SRL. Pe timpul guvernării Alianței pentru Integrare Europeană, holdingul lui Plahotniuc a mai deschis firmele „Prime TV" SRL, „Casa Media Plus" SRL, „24H" SRL, „Codru Hospitality" SRL, „Argus-The" SRL şi „Air Clasica" SRL. Precizăm că multe dintre bunurile

administrate de companiile fondate din 2010 încoace se aflau deja în proprietatea lui Plahotniuc, dar au fost schimbați proprietarii pentru a şterge urmele. „Finpar Invest" SRL este cea mai veche companie aflată în sfera intereselor deputatului democrat. Aceasta a fost fondată încă în 1993, anul în care Plahotniuc s-a concediat de la Centrul pentru prevenirea şi reabilitarea victimelor minore „Minor", afiliat Primăriei mun. Chişinău, în care ar fi lucrat timp de doi ani.

Cine sunt partenerii lui Plahotniuc?

„Prime Management" SRL îi mai are în calitate de acționari, cu o cotă parte a câte 5%, pe deputatul PD Andrian Candu, finul lui Plahotniuc, şi Cezara Salinski, tot ea administratoare a firmei, director al hotelului „Nobil" şi membru al Consiliului de Administrație al „Victoriabank". Anterior, Plahotniuc a deținut o cotă de 25 la sută din acțiunile „Tower Group" SRL. Acolo i-a avut ca parteneri pe Emmanuil Grishpun, Leonid Kilovaty şi Anatoli Belitcenco. Ulterior, deputatul PD a renunțat la acțiunile din această companie care mai nou administrează centrul comercial „Atrium".

Mariana Rață, http://ziarulnational.md, 10.08.2013

Interesele avocatului copilului sau pentru cine lucrează Tamara Plămădeală?

Un copil din nordul republicii urma să fie adoptat de un cuplu de italieni sub pretextul că ar fi infectat cu HIV/SIDA. Deşi nu avea la bază decât o suspecție, diagnoza a fost utilizată ca un paravan pentru facilitarea adopției peste hotare. Cazul, în care au fost comise mai multe încălcări, este susținut de Tamara Plămădeală, avocatul parlamentar al copilului.

O adopție cu multe semne de întrebare

Protagonistul acestei istorii, Vlăduț (numele este schimbat), nu are decât trei ani şi este prea mic să înțeleagă ce lupte înverşunate s-au dat până acum pentru soarta lui. Băiatul figurează întrun proces de judecată, pe care avocatul parlamentar al copilului l-a intentat împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale şi Familiei. Avocatul copilului acuză autoritățile că acestea tărăgănează în mod intenționat adopția copilului de către o familie din Italia. Argumentul de bază al doamnei avocat este că băiețelul ar suferi de o maladie incurabilă, pe care ar fi moştenit-o de la mama sa. Anume această diagnoză a permis ca dosarul copilului să fie prezentat direct pentru adopție internațională. În mod normal, copiii din R.Moldova nu pot fi propuşi pentru

adopție în străinătate decât după ce autoritățile epuizează toate posibilitățile de a le găsi o familie în țară.

”Copilul putea fi înfiat imediat după naştere, încă în anul 2010. El are o boală pentru care există contraindicație la adopția națională şi mergea direct la adopție internațională. Dacă urma tratamentul el evita pericolul să facă o boală pe viață”, susține avocatul parlamentar. Reprezentanțiii ministerului resping acuzațiile şi spun că nu au făcut decât să respecte prevederile legii. ”Diagnoza invocată de avocatul parlamentar al copilului nu a fost confirmată. Ultima testare clinică în urma căreia a fost exclusă diagnoza, s-a făcut pe data de 25 ianuarie, 2013”, susține Viorica Dumbrăveanu, şefă de direcție la Ministerul Muncii, Protecției Sociale şi Familiei.

Se pare, însă, că diagnoza neconfirmată nu este singura ilegalitate comisă în acest caz. Astfel, ministerul susține că băiatul a fost propus spre adopție internațională înainte ca acesta să fi dobândit statutul de copil adoptabil. ”Copilul a devenit eligibil pentru adopția națională abia în februarie 2011, (când a devenit irevocabilă hotărîrea instanţei de judecată privind lipsirea de drepturile părinteşti a mamei sale). Conform legii, abia peste doi ani, adică în februarie 2013, el urma să fie inclus în listele pentru adopțiile internaționale”, susține Viorica Dumbrăveanu, şefă de direcție la Ministerul Muncii, Protecției Sociale şi Familiei.

Autoritățile raionale spun, însă, că au acționat corect şi au propus copilul spre adopție în baza unui act de abandon şi în baza diagnozei acestuia. ”Actul de abandon a fost perfectat pentru că mama nu s-a interesat de copil pe parcursul a şase luni de zile. Ținând cont că era suspectat de o maladie incurabilă, copilul a fost propus adoptatorilor internaționali”, spune Tatiana Ciorbă, specialist principal în protecția drepturilor copilului în cadru direcției asistență socială din mun. Bălți.

Chiar dacă în acest dosar nu ar fi existat atâtea semne de întrebare adopția oricum nu putea avea loc. Asta deoarece cuplul de italieni a întârziat cu o zi depunerea în judecată a cererii de încuviinţare a adopţiei. Cererea a fost depusă pe data de 31 ianuarie 2011, iar cu o zi înainte – pe 30 ianuarie 2011, a intrat în vigoare Legea privind statutul juridic al adopției. Astfel, toate dosarele depuse după această dată urmau să fie examinate în noile condiții legale.

Putea fi adoptat în țară daca diagnoza ar fi fost exclusă la timp

Autoritățile de la Bălți spun că dacă nu ar fi fost suspectat că ar fi purtătorul unei maladii incurabile copilul ar fi fost deja înfiat în țară. ”A existat un cuplu de la Ungheni care şi-a exprimat dorința să adopte copilul chiar şi în pofida presupusei diagnoze”, spune Tamara Ciorbă. Primul lucru pe care l-au făcut a fost să discute cu medicul din

localitatea lor de baştină şi să vadă dacă pot miza pe discreţia lui. Au renunţat după ce li s-a spus că diagnoza oricum ar putea ieşi la suprafaţă şi atunci copilul nu va fi acceptat de comunitate. "Cei care trebuiau să confirme sau să infirme diagnoza sunt medicii, dar pentru că suspecţia nu a fost exclusă, copilul a fost propus spre adopţie internaţională", se justifică Tamara Ciorbă.

Diagnoza a fost clarificată abia după ce în acest caz s-a implicat Ministerul Muncii, Protecţiei Sociale şi Familiei. Potrivit datelor raportului de evaluare a serviciilor de prevenire a transmiterii infecţiei HIV de la mamă la făt diagnoza HIV poate fi exclusă până copilul împlineşte 19 luni. Acesta înseamnă că în cazul lui Vlăduţ suspecţia la HIV a fost exclusă cu un an mai târziu decât prevăd normativele medicale în vigoare.

Nu e clar de ce avocatul parlamentar al copilului, care are toate pârghiile de intervenţie nu a solicitat efectuarea unei expertize care să confirme sau să infirme presupusa diagnoză şi să aducă lumină în acest caz.

Interes privat sau depăşirea atribuţiilor de serviciu

În ultimele luni Tamara Plămădeală a apărut de mai multe ori în ipostaza de susţinător al agenţiilor specializate în adopţiile internaţionale. În timp ce avocata afirmă că acordă acest suport absolut dezinteresat, există voci care susţin că acţionând în interesul acestor firme, ea îşi depăşeşte atribuţiile de serviciu.

Experţi în protecţia drepturilor copilului susţin că statutul de avocat al copilului este incompatibil cu cel de apărător al intereselor unor firme specializate în adopţii. "Îmi pare rău că dna Plămădeală în calitate de avocat al copilului încearcă să ia partea unei instituţii sau unei entităţi. Din punctul meu de vedere, dna Plămădeală trebuie să aibă de fiecare dată doar partea copilului şi să nu poată fi influenţată nici de către guvern, dar nici de vreo instituţie. Singura Biblie a doamnei avocat trebuie să fie Convenţia ONU privind drepturile copilului", spune Mariana Ianachevici, director executiv al organizaţiei "Ave Copiii".

Deplasare în Italia pe banii firmelor adoptatoare

În luna octombrie 2012, Tamara Plămădeală urma să facă o vizită în Italia. Surse sub protecţia anonimatului ne-au comunicat că deplasarea, la care trebuiau să participe şi doi reporteri de la postul de televiziune Moldova 1, urma să se facă pe banii unor familii de italieni care au adoptat copii din Moldova. Plămădeală intenţiona să viziteze 7-10 familii şi să facă un reportaj care să promoveze adopţiile internaţionale. În acest sens avocatul copilului a făcut un demers pe numele Danielei Bacheta, vicepreşedintele Comisiei Naţionale pentru Adopţii Internaţionale (CAI) din Italia. Vizita

nu a mai avut loc deoarece partea italiană nu a dat acordul decât pentru o discuţie la sediul CAI, accesul avocatului parlamentar în familie fiind refuzat.

Tamara Plămădeală nu a negat că urma să plece în Italia pe banii unor firme adoptatoare. Dânsa a spus că la momentul când a adresat solicitarea de a pleca la Roma, încă nu avea bani pentru deplasare şi că resursele urmau să fie identificate abia după obinerea acordului din partea italiană. "Şi dacă aceşti bani ar fi venit de la o familie italiană, care e problema?", ne-a întrebat avocatul copilului.

A învățat la o instituție-fantomă

Profesionalismul Tamarei Plămădeală a fost pus de mai multe ori sub semnul întrebării. Un ex-deputat, Valentina Cuşnir a spus de mai multe ori de la microfonul Parlamentului că avocata parlamentară nu are studiile necesare şi că ar fi obținut prin fraudă diploma de licență şi funcția pe care o are.

În biografia oficială a Tamarei Plămădeală, afişată pe site-ul Cetrului pentru Drepturile Omului, este indicat că dânsa are studii superioare. Oficial avocata a absolvit Universitatea Liberă Internațională din Moldova. În realitate, ea a parcurs un traseu mult mai lung până a obține diploma de licențiat în studii juridice, trecând prin trei universități diferite.

Unul dintre amănuntele nedezvăluite până acum este că dna Plămădeală şi-a început traseul universitar într-o instituție-fantomă, "Omega-Lux", acceeaşi în care a învățat şi judecătoarea Liuba Brânză. Într-un răspuns oficial de la Ministerul Educaţiei de peste Prut, adresat CNA, se spune că academia respectivă „nu este şi nici nu a fost instituţie de învăţământ superior autorizată să funcţioneze provizoriu sau acreditată».

Tamara Plămădeală a fost înmatriculată la "Omega-Lux" pe data de 1 octombrie 1993, iar doi ani mai târziu – la 22 decembrie 1995 s-a transferat la facultatea de drept a Universității de Stat din Moldova. După alți doi ani, la 13 septembrie 1997, Tamara Plămădeală este exmatriculată (din proprie dorință) din anul III, de facultate, iar după 2 săptămâni era deja studentă la anul IV (!) la Facultatea Drept a Universității Libere Internaționale din Moldova.

Tamara Plămădeală ne-a spus că îşi aminteşte vag de perioada în care a învățat la Bucureşti: „de la USM au selectat o grupă din cei care nu au trecut concursul şi li s-a propus ca alternativă să meargă la Bucureşti. Era o universitate privată. Era foarte complicat de învățat, erau noțiuni pe care nici nu le puteam înțelege şi imediat după prima sesiune m-am transferat la USM. După ce am învățat doi ani la universitate, am trecut la ULIM".

Nu s-a dezis de PPCD nici după instaurarea în funcție

Tamara Plămădeală a ajuns în funcția de avocat parlamentar al copilului în anul 2008, la propunerea Partidului Popular Creştin Democrat. Chiar dacă partidul a ieşit din legislativ în urma alegerilor din 2009, Tamara Plămădeală a reuşit să-şi mențină funcția, în ciuda mai multor critici care au pus la îndoială nivelul expertizei sale profesionale.

Deşi conform statutului, un avocat parlamentar trebuie să fie în afara oricărui partid, se pare că Tamara Plămădeală a continuat să susțină PPCD-ul. În cadrul scrutinului din anul 2009 Tamara Plămădeală a donat 7500 de lei pentru PPCD, sumă echivalentă cu un salariu mediu lunar .

Avocatul îşi explică gestul prin respectul pe care îl poartă pentru formațiunea care a promovat-o în funcție. ”M-au promovat în funcție şi trebuie să am toată stima şi respectul. Ne sunăm şi acum uneori cu dl Roşca, de exemplu, la zilele de naştere”, a menționat avocatul parlamentar.

Şi-a luat copilul într-o deplasare în Suedia

Un lucru mai puțin cunoscut opiniei publice este că în una din cele şapte deplasări pe care le-a făcut în calitate de avocat parlamentar peste hotarele țării în anul 2011, Tamara Plămădeală l-a luat şi pe unul din cei trei copii ai săi. Este vorba despre vizita de studiu privind drepturile copilului, efectuată în perioada 17-21 octombrie, 2011, la Stockholm, Suedia.

Feciorul Tamarei Plămădeală a fost inclus în lista de participanți ca şi membru al Consiliului Consultativ al Copiilor, creat pe lângă Centrul pentru Drepturile Omului. În realitate, la momentul efectuării vizitei acesta atinsese deja majoratul. În timp ce avocata şi-a dus copilul în excursie pe banii unor donatori străini, alții membri activi ai consiliului au rămas acasă. Tamara Plămădeală nu vede, însă, o problemă în faptul că şi-a luat copilul peste hotare. ”Nu am nicio problemă, atâta timp cât deplasarea a fost finanțată din banii unui donator străin. Era altceva dacă era plătită din banii publici! Aş putea şi eu o dată în patru ani să am grijă şi de copilul meu”, spune zâmbind avocatul coilului. Avocata a recunoscut şi faptul că feciorul său nu a fost niciodată membru al Consiliulu Consultativ al Copiilor, dar că a participat ”la unele adunări”.

Mandatul actualului avocat al copilului expiră în luna octombrie, curent.

Natalia Porubin, Centrul de Investigații Jurnalistice, www.investigatii.md

Locuinţe ieftine pentru procurori bogaţi

Unii dintre cei mai bogaţi procurori s-au pricopsit cu apartamente la jumătate de preţ în complexul locativ de pe strada Melestiu din centrul capitalei.

Blocurile pentru procurori au fost construite pe un teren oferit gratuit de Primăria municipiului Chişinău. Astfel, diferenţa - dintre preţul de piaţă al apartamentelor şi cel care a fost propus procurorilor - au plătit-o, de fapt, locuitorii municipiului Chişinău.

Un nou complex locativ, format din 8 blocuri de toată frumuseţea, cu apartamente pentru procurori, se va da în exploatare la anul. Acesta este amplasat într-o zonă verde a capitalei, lângă Parcul Valea Trandafirilor şi este construit de firma care ridică cele mai scumpe, dar şi cele mai bune apartamente de pe piaţă.

În aceste blocuri metrul pătrat costă 750 de euro, iar procurorii au plătit în jumătate. De exemplu, cei care şi-au ales un apartament cu două camere, cu o suprafaţă de aproape 70 de metri pătraţi, au achitat cam 22 de mii de euro.

Un lot de teren de aproape un hectar a fost dat în folosinţă Procuraturii Generale printr-o decizie a Consiliului Municipal Chişinău din 2007. Astfel, locuitorii capitalei le-au făcut procurorilor un cadou de aproximativ 30 de milioane de lei, cât ar fi costat terenul pe piaţă. Peste 3 ani de la alocarea lotului, Procuratura Generală a selectat firma de construcţii care să ridice un complex locativ şi a negociat cu agentul economic un preţ de 340 de euro metrul pătrat pentru 256 de apartamente, în schimbul terenului. Lista beneficiarilor a fost întocmită şi aprobată de o comisie din cadrul Procuraturii Generale, care i-a selectat pe unii dintre cei mai bogaţi procurori, inclusiv pe procuror general de atunci, vânătorul Valeriu Zubco.

Acesta locuieşte într-o casă de lux, cu o suprafaţă de 167 de metri pătraţi, amplasată într-o zonă liniştită a capitalei şi se deplasează cu un jeep de mii de euro. Ambele bunuri nu au fost indicate, însă, în declaraţia de avere pe care a depus-o pe când era persoană publică. În anul 2011 Zubco şi-a ales şi în blocul procurorilor un apartament cu trei camere, cu o suprafaţă de peste 121 de metri pătraţi, pentru care a plătit doar 41 de mii de euro. Fostul procuror general nu a fost de găsit, iar soţia lui s-a arătat deranjată de întrebările reporterului Jurnal TV.

Şi viceprocurorul Chişinăului, Vladimir Lupu, s-a pricopsit cu un apartament de 93 de metri pătraţi, pentru care a achitat mai puţin de 32 mii de euro. A beneficiat de preţul redus deşi locuieşte de câţiva ani într-o casă cu trei etaje, pe care nu a declarat-o.

Lupu nu a răspuns la telefon şi nu a fost de găsit la birou pentru comentarii. Anterior acesta a negat că vila i-ar aparţine, însă CNI s-a autosesizat şi urma să-i verifice averea. Preşedintele Comisiei Naţionale de Integritate ar fi aflat din presă că Lupu are casă, chiar dacă cei doi sunt vecini.

Tot în acest complex locativ şi-a luat un apartament Iurii Garaba, care în momentul întocmirii listei era preşedinte al Consiliului Superior al Procurorilor. Până în prezent, el a avansat în funcţia de procuror general adjunct.

Potrivit declaraţiei de avere, Garaba deţine 3 apartamente şi o maşină de lux. Cu toate acestea, comisia i-a acceptat dosarul şi l-a inclus în lista beneficiarilor de apartamente. Procurorul nu a răspuns la telefon pentru a comenta. Amintim că, în vara anului 2013, Garaba a fost implicat într-un accident rutier, care a degenerat într-o bătaie. Presa a scris atunci că procurorul a avut un comportament agresiv, cazul fiind în cele din urmă muşamalizat.

Şi Elena Neaga, fost viceprocuror de Buiucani, retrogradată după ce şi-a afişat pe internet bogăţia în care trăieşte la Străşeni, într-o casă de lux, a beneficiat de un apartament la preţ redus pe strada Melestiu. Neaga refuză să răspundă la întrebări.

Chiar dacă complexul locativ va fi dat în exploatare abia peste un an, un sfert dintre procurorii care şi-au luat aici apartament le-au înstrăinat, prin contracte de cesiune a drepturilor de proprietate. Printre cei care au efectuat tranzacţii de acest gen se numără Nicolae Chitoroagă, şeful Direcţiei exercitare şi conducere a urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale.

Acesta a fost implicat în mai multe dosare de răsunet, despre care în presă s-a vorbit că ar fi fost fabricate la comandă politică. În 2011 a cumpărat un apartament la preţ redus, cu o suprafaţă de 123 de metri pătraţi, pe care l-a cesionat, pentru ca în 2012 să-şi cumpere un altul, de 144 de metri pătraţi. Chitoroagă nu a fost de găsit pentru declaraţii.

Igor Serbinov, unul dintre adjuncţii lui Zubco, care şi-a păstrat funcţia de viceprocuror general până în prezent, a beneficiat de un apartament cu trei camere de 121 de metri pătraţi, deşi locuieşte într-o casă de 175 de metri şi deţine şi un apartament de 54 de metri pătraţi.

Procurorul a achitat pentru locuinţa de pe strada Melestiu puţin peste 41 de mii de euro. Nu este clar cum a reuşit să-şi construiască vila şi să achite apartamentul, familia sa având un venit anual de aproximativ 160 de mii de lei.

Nici Andrei Pântea, un alt viceprocuror general, nu o duce rău dacă luăm în calcul proprietăţile pe care le declară. Potrivit declaraţiei de venit pentru anul 2012, Pântea deţine 3 apartamente şi trei maşini de lux.

Cu toate acestea, el a beneficiat şi de un apartament de 123 de metri pătraţi în complexul locativ Melestiu. Informaţia este confirmată în datele de la Cadastru şi indicată în declaraţia de avere a lui Pântea şi de aceea nu este clar de ce el neagă că şi-ar fi procurat al patrulea apartament.

În lista celor care au cerut apartamente la preţ redus se numără şi un angajat al procuraturii care declară o casă imensă, de 485 de metri pătraţi. Este vorba despre Carolina Vicol, sora fostului şef al Inspectoratului Fiscal principal de Stat.

Un apartament de 87 metri pătraţi în blocul de pe Melestiu a fost cumpărat de Valeriu Chitoroagă, procuror la Ialoveni. Asta deşi omul locuieşte într-o casă de 195 de metri pătraţi, în satul Străisteni, comuna Băcioi. Alături a mai ridicat un duplex de peste 270 de metri pătraţi, pentru copiii săi. Imobilul este înregistrat la Cadastru pe numele unei fiice.

Contactat telefonic, Valeriu Chitoroagă a refuzat să răspundă de ce a solicitat un apartament la preţ redus de la stat.

Numele lui Vladislav Guţan, procuror în cadrul Direcţiei control a urmăririi penale din cadrul Procuraturii Generale, apare în documentele cadastrale ca fiind proprietar a două apartamente în complexul locativ de pe strada Melestiu. Pe cel mai mare, de 93 metri pătraţi l-a păstrat, iar pe cel de-al doilea, de 87 metri pătraţi, l-a dat în cesiune.

Printre cei care şi-au cumpărat câte un apartament pe strada Melestiu sunt şi procurori care anterior au beneficiat de locuinţe la preţ redus în primul bloc al procurorilor, cel de pe strada Nicolae Sulac, din sectorul Ciocana al capitalei. Este vorba despre angajaţii Procuraturii Generale Ruslan Popov şi Alexandru Nichita. Contactaţi telefonic, ambii au declarat că nu au beneficiat de reducere, fără să precizeze cu cât au cumpărat apartamentele.

Ruslan Popov a beneficiat de un apartament în blocurile procurorilor din sectorul Ciocana, în condiţile în care avea deja o vilă cu două nivele la 13 km distanţă de Chişinău, la Mileştii Mici, Ialoveni. Acesta se arată vădit deranjat atunci când este întrebat despre casa de milioane în care locuieşte.

Apartamentul de 112 metri pătraţi pe care Ruslan Popov l-a cumpărat în blocul procurorilor de pe strada Nicolae Sulac, a fost vândut în 2012 unui verişor, iar cel de

121 de metri pătraţi de pe strada Melestiu a ajuns în proprietatea tatălui său, Popov Alexandru, printr-un contract de cesiune, potrivit datelor de la Cadastru.

Procurorul de la Anticorupţie Vsevolod Ivanov a luat la preţ redus un apartament de 87 de metri pătraţi, deşi avea în proprietate 3 apartamente. De asemenea, Aliona Bucuci, procuror în Secţia urmărire penală a Procuraturii Generale, şi-a luat un apartament de 121 metri pătraţi deşi mai deţine o casă de 134 de metri pătraţi, un apartament şi mai multe terenuri. Şi Aurel Ciocan, procuror în sectorul Ciocana, are casă, dar a beneficiat şi de un apartament de 62 de metri pătraţi în blocul procurorilor. Casă de peste 100 de metri pătraţi şi un apartament are şi Leonid Demidov, procuror în sectorul Ciocana, dar şi-a mai luat un apartament de 93 metri pătraţi în blocul procurorilor. Nina Crăciun, procuror în sectorul Botanica, deţine o casă, 2 apartamente şi patru terenuri, dar şi-a mai luat un apartament pe strada Melestiu de 93 metri pătraţi. Colega sa, Ludmila Cristal, declară casă şi apartament, dar şi-a luat şi un apartament ieftin de 62 de metri pătraţi. Procurorul Djulieta Devder declară casă de 204 metri pătraţi, dar a beneficiat de apartament de 120 de metri pătraţi pe strada Melestiu. Un alt procuror care declară mai multe imobile, dar care a beneficiat de un apartament ieftin este şi Ion Dulgheru, adjunctul procurorului sectorului Centru, care pe strada Melestiu şi-a mai luat un apartament de 123 de metri pătraţi. În lista procurorilor, care au una sau mai multe locuinţe, dar au fost incluşi în lista beneficiarilor de aprtamente la preţ preferenţial mai sunt: Igor Batalai, procuror în Secţia Securitate internă a Procuraturii generale, Eduard Bulat, şeful Secţiei combatere a traficului de fiinţe umane a Procuraurii generale, procurorul anticorupţie, Sergiu Catan, Nicolae Geru, procuror sectorul Centru, Vasile Godoroja şi Igor Panico, ambii procurori în cadrul Procuraturii Generale, Victor Olărescu, procuror în sectorul Râşcani şi alţii.

Am încercat în repetate rânduri să vorbim cu reprezentanţii Procuraturii Generale însă fără succes. Contactat telefonic, Victor Ababii, şeful Secţiei Securitate Internă, care a fost preşedintele Comisiei de selectare a beneficiarilor de apartamente la preţ redus, a promis că va vorbi în detalii despre felul în care s-au întocmit listele, însă ulterior nu a răspuns la telefon şi nici nu a fost de găsit la birou. Nu a fost de găsit pentru comentarii nici procurorul general, Corneliu Gurin.

Nu am putut obţine un răspuns detaliat privind modul în care au fost repartizate 360 de apartamente în blocurile procurorilor de pe străzile Nicolae Sulac şi Melestiu. Având în vedere că în raza municipiului Chişinău activează doar 300 de procurori, tăcerea responsabililor ridică şi mai multe semne de întrebare.

Olga Ceaglei, www.jurnal.md, 11.05.2014

Localitatea Ghidighici, „afacerea" familiei Begleţ

„Conflict vădit de interese la Ghidighici". Aceasta este concluzia la care a ajuns Comisia Naţională de Integritate (CNI) care s-a autosesizat în baza constatărilor Curţii de Conturi a Republicii Moldova, precum că în localitatea respectivă funcţia de viceprimar este deţinută ilegal de către Alexandru Begleţ, feciorul primarului de Ghidighici, Ion Begleţ.

Ion Begleţ se află la al doilea mandat de primar al satului Ghidighici, municipiul Chişinău, candidând la această funcţie din partea Partidul Liberal. La scurt timp după ce tata şi-a început mandatul de ales local, a fost ales în funcţia de viceprimar şi feciorul său, Alexandru Begleţ. În vara anului trecut, Curtea de Conturi a constatat mai multe încălcări pe care le-ar fi comis conducerea localităţii, după ce a efectuat un audit la Ghidighici. Una dintre neregulile constatate de audit era că Alexandru Begleţ, viceprimarul satului, deţine ilegal această funcţie, fiind în conflict de interese cu tatăl său. Potrivit raportului Curţii de Conturi, contrar prevederilor cadrului legal, în funcţia de viceprimar a fost ales fiul primarului, acesta continuând activitatea în această funcţie până în prezent, ceea ce contravine prevederilor art.26 din Legea nr.158-XVI din 04.07.2008. (www.ccrm.md).

Conflict de interese

Adela Griciuc, şefă de direcţie din cadrul CNI, afirmă că acest caz a fost examinat de către membrii instituţiei care au stabilit, de asemenea, că între primarul Ion Begleţ şi viceprimarul Alexandru Begleţ este un conflict de interese. „Am trimis primarului decizia CNI în care i-am adus la cunoştinţă despre conflictul de interese existent. Dacă primarul nu ia măsuri de soluţionare a acestui conflict, dosarul va fi trimis Procuraturii Anticorupţie, fiindcă alesul local a încălcat atât Legea privind statutul funcţionarului public, cât şi cea cu privire la conflictul de interese", susţine reprezentanta CNI.

Potrivit art. 26 al Legii cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, "funcţionarul public nu poate exercita o funcţie publică în subordinea nemijlocită a unei rude directe (părinte, frate, soră, fiu, fiică) sau a unei rude prin afinitate (soţ/soţie, părinte, frate şi soră a soţului/soţiei) în cadrul aceleiaşi autorităţi publice".

Feciorul premiat de tată

Se pare că feciorul primarului de Ghidighici îşi îndeplineşte atribuţiile de serviciu foarte bine, fiindcă pe parcursul anului trecut, în afară de salariu, tatăl său l-a premiat cu circa 5000 mii de lei şi i-a acordat un ajutor material echivalent cu un salariu de funcţie.

Astfel, la 29 iunie 2012, primarul de Ghidighici semnează o dispoziţie privind acordarea unui ajutor material viceprimarului Alexandrul Begleţ.(Dispoziţia-iunie). Cu patru luni mai târziu, de Hramul satului care este sărbătorit la 14 octombrie, primarul dispune acordarea de premii băneşti câtorva angajaţi ai primăriei, printre care, evident, a fost şi feciorul său. Primarul şi-a atribuit atunci premiu de 3 700 lei, iar viceprimarului i-a dat 3300 de lei. În dispoziţie este specificat faptul că primele au fost acordate din contul „economisirii mijloacelor speciale destinate retribuirii muncii",(Dispozitia-octombrie).

Nici sărbătorile de iarnă nu au fost trecute cu vederea de către primarul de Ghidighici, aşa că în luna decembrie a aceluiaşi an, acesta premiază aceiaşi angajaţi ai primăriei. De data aceasta, sumele au fost un pic mai mici, primarul ridicând o primă de 2183 de lei, iar viceprimarul - de 1650 de lei, (Dispoziţia-decembrie).

Premiile – în instanţă

Oficiul teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat l-a acţionat pe primarul de Ghidighici în instanţa de judecată, deoarece acesta ar fi acordat ilegal acel ajutor material feciorului său şi premiile băneşti ce depăşesc sumele prevăzute de lege. Astfel că, la 26 decembrie 2012, judecătoria Buiucani din municipiul Chişinău declară nulă dispoziţia primarului din 29 iulie 2012 prin care i-a acordat viceprimarului acel ajutor material, (Hotărâre de judecată). La rândul său, Svetlana Nunu, jurist din cadrul Oficiului teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat, susţine că urmează ca instanţa de judecată să se pronunţe şi pe marginea celorlalte două dispoziţii emise de primarul de Ghidighici care vizează primele de sărbători.

„Primarul nostru huzureşte"

Premiile şi conflictul de interese îi nemulţumeşte pe un grup de consilieri din localitate. Serafim Isac, unul dintre aleşii locali, afirmă că primăria din Ghidighici, care este o instituţie publică, a devenit o „afacere" a familiei Begleţ. „Cu rude în funcţii de conducere, cu premii bune, primarul nostru huzureşte. Nimeni nu-i face nimic. În ce ţară trăim, oameni buni? Aceştia îşi bate joc de un sat întreg", zice indignat Isac.

Primarul Ion Begleţ refuză să răspundă acestor acuzaţii. Edilul a confirmat pentru MOLDOVA CURATĂ faptul că a primit decizia CNI care constată conflictul de interese în situaţia în care feciorul îi este mână dreaptă la primăria din Ghidighici. „Voi acţiona conform legii", a fost tot ce ne-a spus primarul, fără să specifice care vor fi paşii pe care îi va întreprinde.

Lilia Zaharia, www.moldovacurata.md, 29.04.2013

Сага о недоступе к информации

Получив серию отказов в доступе к информации в 2012 году, «СП» потратила два года на тяжбы, выиграла все дела, но затем ещё вынуждена была добиваться исполнения судебных решений.

Начало эпопеи

Напомним, в декабре 2012 года мы опубликовали расследование «Городской бюджет — к услугам своих СМИ», в котором с помощью документов показали, что восемь муниципальных предприятий Бельц оформили крупные пакеты подписок на партийные или околопартийные издания «Коммунист» и «Газета.md». Десятки и сотни абонементов на эти издания (в общей сложности около **900** комплектов газет на сумму более **50 000** леев) показались нам, скажем так, странными, поскольку большинство упомянутых предприятий закончило предыдущий финансовый год с убытками. Такая широкая подписная кампания выглядела своего рода разнарядкой, спущенной по партийной линии на подконтрольные местным мажоритариям предприятия.

Предприятия, подчеркнём, не частные, а муниципальные — то есть учреждённые городом на общественные средства для обслуживания нужд бельчан.

В ходе подготовки расследования в мае 2012 года мы направили на все эти восемь МП (ЖКХ, «Спецавтохозяйство», «Троллейбусное управление», «Термогаз», «Благоустройство и озеленение», «Апэ-канал», «Архитектурно-планировочное бюро», «Гостиница “Бэлць”») письма, в которых запросили официальные данные о подписке на издания, числе сотрудников, финансово-экономических показателях предприятий за 2010—2011 годы.

Параллельно один запрос мы отправили на имя примара Бельц, которого попросили сообщить, каковы прибыль/убытки бельцких МП и какая доля вырученных ими средств была перечислена учредителю в муниципальный бюджет. На все в общей сложности **17 писем** мы получили отказы. Причём сформулированы они в большинстве словно под копирку, в одних и тех же выражениях: МП — субъекты частного права, а «СП» как юридическое лицо не подпадает под действие Закона о доступе к информации, на основании которого мы и писали наши запросы.

Столкнувшись с массовыми отказами и считая их незаконными, «СП» решила обжаловать их в судах. Мы успели подать иски лишь против примарии и ещё трёх муниципальных предприятий — на суды со всеми «отказниками» нам не

хватило ни времени, ни сил, ни ресурсов. Но и эти четыре иска обернулись затянувшимися на годы тяжбами. Чтобы у читателя сложилось впечатление, с чем нам пришлось столкнуться в борьбе за несколько страничек официальной информации, расскажем о некоторых эпизодах наших хождений по судам.

Примария

Спустя месяц после того, как юристы примарии решили, что еженедельник «СП» «не имеет права» запрашивать официальную информацию, мы подали иск на городскую администрацию. Заметим, что на этом этапе нам повезло: иск удалось подать сразу в Апелляционную палату — затем вступили в силу поправки в законодательство, по которым нам надо было проходить все инстанции, начиная с низовой.

На рассмотрение иска на первом этапе понадобилось четыре с половиной месяца, и решение было в нашу пользу. Однако примария воспользовалась своим законным правом и обжаловала постановление суда в Высшей судебной палате. Там дело пробыло ещё примерно столько же, пока в апреле 2013 года ВСП не вынесла окончательное решение в пользу «СП», обязав бельцкую мэрию выдать нам всю запрошенную информацию.

Однако в примарии не торопились исполнять решение. Когда после окончания процесса уже прошёл год, направили на имя примара письмо с предложением выполнить судебное постановление. И вот 12 мая 2014-го, спустя два года после первого нашего запроса, мы наконец получили ответ.

МП «Термогаз»

В отличие от других дел, здесь иск подавал автор этой публикации. Сначала отказав редакции, руководство МП «Термогаз» затем не выдало информацию и журналисту «СП» как частному лицу. Юристы МП умудрились истолковать Закон о доступе к информации таким образом, что у этого предприятия не только юридическое, но даже физическое лицо не может запрашивать официальные данные.

Иск в муниципальный суд был подан в июле 2012 года. Спустя пять месяцев, в декабре, суд обязал МП «Термогаз» незамедлительно выдать информацию. Примечательно, что в отзыве на иск представитель предприятия указывал, что выдача затребованных нами данных может привести к… несостоятельности МП.

В марте 2013 года МП обжаловало решение первой инстанции. Всего через три недели Апелляционная палата Бельц отклонила это обжалование, поскольку оно было подано с нарушением сроков. Юристы МП, зная, что сроки были нарушены, всё-таки подают на кассацию в Высшую судебную палату, затянув ход дела ещё более чем на месяц. ВСП же подтвердила решения всех нижестоящих инстанций.

МП «Термогаз» выполнило судебное решение довольно быстро. И в полученном ответе мы нашли подтверждение некоторых своих предположений в рамках расследования.

МП ЖКХ

Тяжба с ЖКХ стартовала примерно в то же время, что и с примарией, но только в низшей инстанции, в муниципальном суде. После четырёхмесячного процесса и решения в пользу

«СП» дело благополучно перекочевало в Апелляционную палату Бельц. Судьи этой инстанции установили антирекорд по времени рассмотрения дела: чтобы вынести решение, им потребовалось 9 (девять!) месяцев.

Обращает на себя внимание аргументация юристов ЖКХ в рамках суда. Сначала они указывали на то, что заявления «СП» «*носили провокационный характер, а также преследовали цель вмешательства в деятельность предприятия*». Затем они возвели в ранг коммерческой тайны информацию о деятельности ЖКХ. Также они ссылались на то, что «*право на информацию не должно наносить ущерб мерам по защите граждан или национальной безопасности*».

Точку в этом процессе 5 февраля 2014 года поставила Высшая судебная палата. Инстанция установила следующее:

1. Исходя из духа и буквы закона, «СП» имеет полное право запрашивать официальную информацию на основе Закона о доступе к информации;
2. ЖКХ, как и другие муниципальные предприятия, является поставщиком официальной информации, подпадает под действие Закона о доступе к информации и обязано отвечать на соответствующие запросы (в нашем случае на запросы «СП»);
3. Предприятие нарушило закон, когда ответило на запросы «СП» в течение 30 дней, а не в течение 15 дней, предусмотренных Законом о доступе к информации.

Таким образом, в силе осталось решение первой инстанции, согласно которому МП ЖКХ обязано **незамедлительно** предоставить «СП» истребованную информацию. Однако понятие «незамедлительно» оказалось растяжимым. Спустя два с половиной месяца ожидания, 14 апреля этого года, мы направили администрации ЖКХ письмо с предложением добровольно исполнить решение суда. 17 мая пришло письмо, в котором вся требуемая информация изложена.

МП «Гостиница «Бэлць»»

Этот процесс отличался от всех остальных своеобразным подходом бельцких судей. Сначала, в ноябре 2012 года, судья муниципального суда Елена Грумеза отклонила иск «СП». Спустя четыре месяца, в марте 2013 года, после обжалования редакции бельцкая Апелляционная палата оставила прежнее решение в силе. «СП» пошла дальше и в сентябре 2013-го добилась кассации в Высшей судебной палате. ВСП определила, что первая и вторая инстанции не установили все обстоятельства дела, а решение муниципального суда было «поспешным». В итоге дело было отправлено **на повторное рассмотрение** в бельцкую Апелляционную палату.

Самое удивительное: хотя в решении ВСП довольно подробно было указано, что именно не учтено судьями ранее, коллегия бельцкой Апелляционной палаты во главе с судьёй Александром Георгиешем (руководитель этого учреждения) в декабре 2013 года вынесла такое же решение, как и прежде: апелляция «СП» повторно отклонена.

«СП» приходится во второй раз подавать кассационную жалобу в ВСП. И вот 8 мая этого года ВСП выносит окончательное решение: признать нарушение права «СП» на доступ к информации, обязать МП предоставить затребованные сведения и выплатить в пользу издания 500 леев морального ущерба. Это единственный случай в ходе этой серии судебных разбирательств, когда инстанция присудила возмещение ущерба в пользу истца. В других делах суды отказывали нам в компенсации, аргументируя это тем, что сам по себе факт выигрыша в суде является моральным вознаграждением для издания.

После почти двух лет судебных баталий по этому делу мы ждём исполнения решения суда.

Два года спустя. Закон всё ещё нарушается

Изменилось ли за истекшие два года что-либо в отношении властей к выдаче информации? Безусловно, после того как мы инициировали иски, предста-

вители местной администрации стали осторожнее. По крайней мере прямых отказов стало меньше. Тем не менее нарушения Закона о доступе к информации остаются.

Со стороны бельцкой мэрии таких отказов в доступе к информации, как в мае 2012-го, мы больше не получали. Но бывали случаи, когда чиновники уходили от ответа. Вот один из примеров. Мы узнали, что один из директоров бельцких муниципальных предприятий получил ордер на квартиру, хотя он не относится к числу остро нуждающихся в жилье и средствах: у него уже есть как минимум одна квартира, он владеет собственным бизнесом и т. д.

Чтобы получить письменные доказательства, мы в примарии затребовали копию протокола заседания т. н. общественной комиссии, которая такие ордера распределяет. Чиновники, вместо того чтобы ответить нам, переадресовали письмо в МП ЖКХ, хотя общественная комиссия не является структурой этого предприятия. А дирекция ЖКХ нам ответила точно таким же отказом, как и в описанном выше случае. Повторное наше обращение увенчалось тем же.

Иногда нарушаются сроки рассмотрения заявлений. К примеру, одно из недавних наших обращений в примарию вместо 15 оговоренных законом дней рассматривалось два месяца. Наш запрос был переадресован в МП «Объединение рынков», где нам хотя и с большим опозданием, но всё же ответили.

Муниципальные предприятия Бельц сейчас, как правило, отвечают на наши заявления. Но только если вопросы не касаются каких-то «болезненных» моментов для МП. Так, пару недель назад мы попросили администрацию ЖКХ представить свою позицию относительно уголовного дела, в котором фигурирует директор предприятия, и финансовой проверки на этом МП. На что получили от директора ЖКХ ответ: «*Учитывая тот факт, что при публикации со стороны газеты "СП" представленные ответы искажались, предприятие считает целесообразным воздержаться от каких-либо комментариев относительно поставленных вопросов*». Утверждения руководителя ЖКХ относительно «искажения» нами ответов никоим образом в письме не подкреплены доводами.

Не отстают от своих бельцких коллег и сотрудники структур республиканского подчинения, которые время от времени находят причины для отказа. Один из примеров — письмо прокуратуры по борьбе с коррупцией. Мы поинтересовались причиной прекращения уголовного дела, возбуждённого после обысков на муниципальных рынках в 2010 году, и запросили копию соответствующего постановления прокурора. О причинах закрытия дела нас проинформировали,

но вот в копии постановления отказали, сославшись на то, что там есть персональные данные граждан, не подлежащие разглашению.

Со случаем фактического отказа в доступе к информации мы столкнулись при общении с Национальной антикоррупционной комиссией (НАК), которая ведает декларациями о доходах и конфликте интересов госслужащих и народных избранников. В конце прошлого года «СП» опубликовала данные из деклараций о доходах и имуществе бельцких чиновников, найденные на сайте комиссии. Мы решили продолжить материал такими же сведениями в отношении директоров муниципальных и государственных предприятий Бельц, руководителей правоохранительных структур и т. д. Ну а поскольку **не все документы смогли найти на сайте комиссии**, то запросили в этом учреждении некоторые декларации. В ответе нам порекомендовали обратиться к… сайту НАК.

Чтобы выйти из тупика, нам взялись помочь коллеги из Ассоциации независимой прессы в Кишинёве, которым прежде удалось наладить взаимодействие с НАК. Мы им переправили требуемые данные, а они запросили декларации по своей линии. Но и тут нас ждало фиаско. «*Сообщаем, что часть деклараций можно найти на сайте www.cni.md, а часть невозможно скачать по техническим причинам*», — сказано в письме НАК.

***

Итак, ситуация с соблюдением Закона о доступе к информации далека от идеала. Но мы всё же надеемся, что победы, одержанные «СП» в судах, создадут положительный прецедент и заставят слуг народа призадуматься, прежде чем отказать в официальной информации журналистам или рядовым гражданам.

Этот материал подготовлен на средства гранта, предоставленного Государственным департаментом США. Мнения, заключения и выводы принадлежат автору и не обязательно отражают позицию Государственного департамента США.

Руслан Михалевский, Обзор №22, 4.06.2014, www.eSP.md

Cât l-a costat pe Nichifor luxul de la puşcărie?

Fostul coleg de cameră şi cel care i-a făcut cunoştinţă lui Adrian Nichifor cu viaţa de după gratii sparge tăcerea

„O sută de euro pentru o cutie de bere, o sută de euro pentru un telefon mobil, 150 de euro pentru o întrevedere cu persoanele din libertate, 500 de euro pentru a ne

aduce fetele în celula noastră etc.", condamnatul Vasile Gavriliţă, care în prezent se află în penitenciarul nr.13 din Chişinău, susţine că el şi colegul său de celulă, Adrian Nichifor, au scos sume frumuşele din buzunar pentru a se simţi bine în puşcărie.

Deşi au trecut mai bine de doi ani de la răsunătoarea percheziţie din celula 99 a blocului de regim nr. 1 din Penitenciarul nr. 13 în timpul căreia au fost ridicate de la deţinuţii Adrian Nichifor şi Vasile Gavriliţa şase telefoane mobile, 20 de litri de băuturi alcoolice, un notebook, 3600 de lei – obiecte interzise în închisoare –, condamnatul Gavriliţă abia acum a hotărât să dea cărţile pe masă: „În aprilie 2010, am fost sunat de un prieten din libertate. Vova mi-a spus că va fi adus în 13 Adrian Nichifor. Eram prieten cu angajatul penitenciarului Pavel Suvac. I-am spus despre ce e vorba şi că ar fi bine să ne transfere pe ambii în aceeaşi celulă", îşi aminteşte deţinutul.

Potrivit lui Gavriliţă, angajatul i-a spus că trebuie să vorbească cu şeful adjunct al penitenciarului şi că această favoare îi va costa 1000 de euro. „Pentru reparaţie, în celula 99 am cheltuit vreo 90 de mii de lei, dar ca să ne permitem să o facem s-au adunat vreo 2000 de euro. Cereau bani pentru tot. Ca să ne dea voie să punem gresie am dat 400 de euro, chipurile că nu se poate, deoarece am putea face ascunzişuri, boilerul câteva sute, frigiderul, două paturi în locul celor opt care erau. Nichifor nu făcea piaţă. Eu mă mai târguiam. Ştiam că exagerează cu taxele. Am vândut maşina şi tot ce mai aveam în jurul casei", susţine deţinutul Gavriliţă.

Întrebarea firească este de unde luau banii şi cum ajungeau ei în puşcărie la deţinuţi. „Achitam câte 100 de euro şi pentru ca pachetele noastre să nu fie verificate, acolo erau şi bani", explică Gavriliţă.

Unde-s banii?

Deţinutul susţine că banii îi da Pavel Suvac, care era oaspete frecvent în celula 99. Mai mult, acesta susţine că la sfârşitul fiecărei săptămâni, Nichifor le mulţumea administraţiei cu organizarea unei saune cu fete. „A durat mai mult de jumătate de an. Era deja o tradiţie. Venea Suvac şi ne întreba dacă totul este gata? Iar în vara anului 2010, Adrian le-a cumpărat bilete în Turcia pentru familia lui Suvac şi Puiu", susţine acesta.

Nemulţumirile lui Gavriliţă nu se opresc aici. Condamnatul susţine că a plătit 2500 de euro pentru a fi încadrat în detaşamentul gospodăresc: „Ca să-mi meargă o zi pentru trei. Sigur că nu lucram, îmi căutam de treabă. Jucam tenis… Când s-a apropiat timpul meu de eliberare, mi s-a spus că sunt procurori, judecători şi i-am mai dat 2000 de euro domnului Suvac. Fratele meu, Victor, pentru aceeaşi funcţie, a achitat 750 de euro şi acum e în libertate".

Gavriliţă nu este unicul deţinut care susţine că a achitat sume impunătoare de bani pentru a fi repartizat în sectorul de deservire gospodărească. „Am vândut maşina de acasă, am mai împrumutat 400 de euro şi i-am dat lui Suvac 2200 ca să lucrez hamal în depozitul de producţie. Dar după schimbarea conducerii, am fost izolat deoarece nu aveam voie să fiu încadrat în câmpul muncii", susţine deţinutul Alexei Chitoroagă.

Potrivit serviciului de presă al Departamentului Instituţiilor Penitenciare, în luna august 2011, procurorii au efectuat un control şi au depistat că în sectorul deservire gospodăreacă a Penitenciarului nr. 13 din capitală circa 30 de persoane din 77 activau ilegal.

Se acuză reciproc prin intermediul condamnaţilor

Solicitat de JURNAL, şeful adjunct al penitenciarului, Albert Puiu, a recunoscut că el a fost responsabil de repartizarea deţinuţilor în câmpul muncii. „Cei care corespundeau nu doreau să lucreze, de aceea le-am mers în întâmpinarea condamnaţilor care au solicitat să fie încadraţi în câmpul muncii. Am fost deja pedepsit, am fost retrogradat", a menţionat Puiu.

Ce ţine de banii pe care, potrivit depoziţiilor deţinuţilor, le-ar fi luat prin intermediul lui Suvac, saune săptămânale, odihnă în Turcia împreună cu familia, adjunctul spune că sunt nişte „prostii" pe care condamnaţii le declară sub influenţa noii conduceri a penitenciarului numită în 2011. „De ce deţinuţii au tăcut până acum?", întreabă Albert Puiu.

Ce riscă un deţinut pentru depoziţii false?

Pavel Suvac, care din 2011 a plecat din sistemul penitenciar, s-a arătat uimit când am pomenit numele condamnatului Vasile Gavriliţă. „Nici nu-mi amintesc cine este el. Probabil, i-am auzit numele. Am fost responsabil pentru blocul numărul 2, iar celula 99 este în blocul 1. Se ştie că, de obicei, odată cu schimbarea conducerii, deţinuţii încep a scrie. Tatăl meu a fost zece ani şef de puşcărie, ştiu ce e asta. Deţinuţii spun una, apoi alta. Sunt nişte aberaţii", a concluzionat Suvac.

În ultimele două luni, apar în presă subiecte în care fosta şi actuala conducere a Penitenciarului nr. 13 se acuză reciproc că influenţează deţinuţii să dea depoziţii false. Dacă se va dovedi că deţinuţii nu spun adevărul, aceştia riscă să-şi adauge câţiva ani la termenul de privaţiune de libetate.

L-am întrebat pe Gavriţiţă dacă nu a fost influenţat pentru a mărturisi acum ceea ce a avut loc cu doi ani în urmă: „Cred că nu, nu ştiu… Eu nu am ce ascunde. De ce am tăcut până acum? Am avut o înţelegere cu Suvac şi Nichifor să nu divulgăm nimic".

În urma cercetării de serviciu efectuate de DIP, ca urmare a percheziţiei din celula 99, când aici se aflau deţinutul Nichifor şi Gavriliţă, au fost sancţionaţi 19 angajaţi ai Penitenciarului nr.13, dintre care unul, ajutorul ofiţerului de serviciu, a fost concediat.

Celula 99 este considerată o celulă de elită, susţine Gavriliţă. Astăzi, aceasta îl „găzduieşte" pe sportivul Ion Şoltoianu, învinuit că l-a omorât pe omul de afaceri Ion Stratulat.

Casetă:

„Copilul deţinutei nu este al meu"

Gavriliţă a recunoscut că el şi Nichifor au întreţinut relaţii sexuale cu două deţinute din Penitenciarul nr. 13. Mai mult, acesta susţine că pentru aducerea acestora în celula 98 au achitat 500 de euro. „Beam, ne distram, dansam, apoi fetele erau duse în celula lor".

În iunie 2011, deţinutele vizate au declarat pentru JURNAL că mai este o condamnată care chipurile a rămas însărcinată de la Gavriliţă. „Ceea ce s-a scris nu e adevărat. Eu nu am pus un deget pe ea", insistă Gavriliţă.

După percheziţie, în celula 99, Nichifor şi Gavriliţă s-au ales cu şapte zile de carceră. „Nichifor nu a stat în carceră. Era bolnav". Telefoanele mobile ridicate în timpul percheziţiei şi laptopul au fost restituite rudelor lui Nichifor. În memoria telefoanelor au fost depistate mai multe poze în care Nichifor apare în diverse ipostaze: în faţa unui mangal, îmbrăcat în uniformă, fumând narghilea – toate făcute în puşcărie.

Iana Zmeu, www.jc.md, 20.07.2012

Averile şi veniturile ascunse ale procurorului Gherasimenco. „El se temea să nu-l afle lumea că are casă aşa de mare"

Anatol Vicol, bărbatul care în 2002 i-a vândut o casă viceprocurorului mun. Chişinău, Vasile Gherasimenco, explică de ce el a figurat în acte ca proprietar al acestui imobil până în 2013

Peste cel mult două săptămâni, Comisia Naţională de Integritate (CNI) va decide în privinţa averii lui Vasile Gherasimenco, susţine Anatolie Donciu, preşedintele CNI.

Cât ține de multiplele dosare clasate ilegal cu suportul său, despre care a anunțat SIS, Gherasimenco nu riscă nimic. Conducerea Procuraturii Generale se eschivează delicat să discute despre aceasta…

Vasile Gherasimenco prezumă o amenințare pentru sistemul de justiție. El protejează grupări criminale implicate în producere şi trafic de droguri, escrocherii, omoruri şi contrabandă. La aceste concluzii a ajuns SIS în 2010, când l-a supus unui control obligatoriu pe Gherasimenco, care candida pentru funcția de viceprocuror de Chişinău.

A restituit corpuri delicte în sumă de 42 mln. lei

Iată doar câteva dintre cazurile menţionate de SIS. Un infractor a scăpat de pedeapsă, după ce, la indicația lui Gherasimenco, urmărirea penală a fost pornită contra victimelor. După un accident rutier, soldat cu decesul unei persoane, procurorul a dat indicații pentru încetarea dosarului. Un ex-viceprimar de Durleşti a deposedat un om de un teren de pământ, prin acte false, dar Gherasimenco l-a scos basma curată. Patru indivizi au bătut cu toporul două femei şi le-au ars cu fierul de călcat, dar au fost eliberați, lăudându-se că l-au mituit pe Gherasimenco cu 22 000 euro.

str. Albişoara, 38
ул. Албишоара, 38

Formularul nr. A-3

S.A. "APĂ-CANAL CHIŞINĂU"
Direcția relații cu clienții
Дирекция по работе с клиентами

ACTUL
АКТ

-3- martie 2005

cercetării stării evidenței şi folosirii apei
обследования состояния учета и использования воды

Casă particulară
denumirea întreprinderii, organizației, наименование предприятия, организации

str. Salozeni 37
(adresa, codul oficiul poştal, адрес, почтовый индекс)

stăpîn Gherasimenco Maia
(numele conducătorului) (фамилия руководителя)

Eu, reprezentantul S.A. "Apă-Canal Chişinău" ing. Ufaus
Мною, представителем АО "Апэ-Канал Кишинэу" (funcția, numele de familie) (должность, Ф И О)

în prezența stăpînă Gherasimenco M
в присутствии представителя абонента (funcția, numele de familie) (должность, Ф И О)

a fost înfăptuită cercetarea de față cu scopul controlării stării evidenței şi folosirii apei
произведено настоящее обследование с целью проверки состояния учета использования воды

Controlul a constatat:
Проверкой установлено:

1/ La momentul controlului nu este acces la nodul de evidență cu apometrul 15 mm

2/ Casa a fost vîndută de la stăpînul Vicol la stăpîna Gherasimenco. Marea

Un caz apare este dosarul „Nippon", pornit în privința unor companii, care importau în RM tehnică de uz casnic de la firme străine inexistente. După ce, în cadrul urmăririi penale, au fost efectuate 54 de percheziţii, Gherasimenco a dat

indicaţii procurorului care instrumenta dosarul să returneze o parte din marfa sechestrată, care constituia corp delict, în sumă de 42 mln. lei. Pentru soluţionarea dosarului, precizează SIS, au fost încasate 2 mln. euro, drept mită.

După atâtea încălcări, a câştigat concursul…

La rândul său, Gherasimenco se declară drept ţinta unei campanii de denigrare. Însă chiar dacă admitem că SIS îi poartă acestuia vreo pică , nu putem trece peste mustrarea aspră pe care Gherasimenco a primit-o în 2009 de la ex-procurorul general Valeriu Gurbulea pentru protejarea unor dealeri de droguri. Ulterior, SIS a depistat că gruparea deţinea cel mai mare laborator de producere a drogurilor din ţară şi, pentru a scăpa basma curată, a achitat 50 000 euro.

Cu toate acestea, Procuratura Generală (PG) l-a desemnat pe Vasile Gherasimenco drept câştigător al concursului pentru funcţia de veceprocuror de Chişinău. Mai mult, în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor se arată: „Controlul nu a stabilit factori de risc şi restricţii prevăzute de lege în privinţa titularului, acesta fiind compatibil pentru ocuparea funcţiei”... Probabil, cineva din conducerea instituţiei a ascuns raportul de control al SIS. N-am putut afla nimic de la ex-procurorul general Valeriu Zubco, care, solicitat de noi, se arăta întotdeauna ocupat. În schimb, Victor Ababii, şeful Direcţiei securitate internă a PG, ne-a spus că nu poate oferi astfel de informaţii fără consimţământul SIS. „Acolo au fost constatări care nu au nicio atribuţie cu ceea ce scrie presa”, a menţionat Ababii. Amintim că presa scria şi că ofiţerul Securităţii, care l-a verificat pe Gherasimenco, a fost supus unor presiuni, pentru a infirma aceste date.

Fiul lui Gherasimenco are maşină de 66 mii lei, fără a avea venituri

Venitul anual pe care şi l-a declarat Vasile Gherasimenco în 2012 este de 85 mii lei, iar cel al soţiei sale – de 48 mii lei. Procurorul a indicat că nu are casă, însă deţine două maşini: „Mercedes E22 CDI” şi „Skoda Octavia”, ultima valorând 66,6 mii lei. Această maşină aparţine fiului său, Sergiu, care nu a avut venituri în 2012.

SIS a stabilit că procurorul are şi o casă, pe str. Ialoveni 37, care era înscrisă pe alt nume - Anatol Vicol. Pe atunci, Gherasimenco afirma că, în 2002, i-a împrumutat lui Vicol 27 mii de euro. Şi că acesta, neavând cu ce să-şi restituie datoria, i-a permis să locuiască temporar în casa sa. Explicaţiile sale trezeau îndoieli, după ce casa respectivă a fost pusă în gaj pentru nişte credite bancare de peste trei milioane de lei. Şi împrumuturile nu le lua Vicol, ci firma „Comghera”, care aparţine fratelui procurorului, Pavel Gherasimenco.

„I-am vândut casa încă în 2002”

Noi l-am găsit pe Anatol Vicol şi el ne-a explicat că, pe atunci, construia şi vindea case. Iar casa de pe Ialoveni, 37, a vândut-o acum 12 ani lui Gherasimenco.A lăsat-o însă înregistrată pe numele său doar la rugămintea procurorului. „El se temea să nu-l afle lumea că îşi cumpără o casă aşa de mare şi m-a rugat să nu încheiem contract de vânzare-cumpărare, ci contract de împrumut. Zicea că apoi o va transcrie pe numele său. Când au luat credite de la bancă, le-am făcut procură generală, ca să facă ce vor. Doar e casa lor… Recent, am fost la notar şi am făcut alt document, prin care eu îi cedez casa din contul datoriei”, a adăugat Vicol.

Declarațiile lui Vicol sunt confirmate şi de unele acte de la „Apă-Canal”. În unul dintre acestea, încă în 2005 era scris negru pe alb: „Casa a fost vândută de la stăpânul Vicol la stăpâna Maia Gherasimenco”, care este soția procurorului.

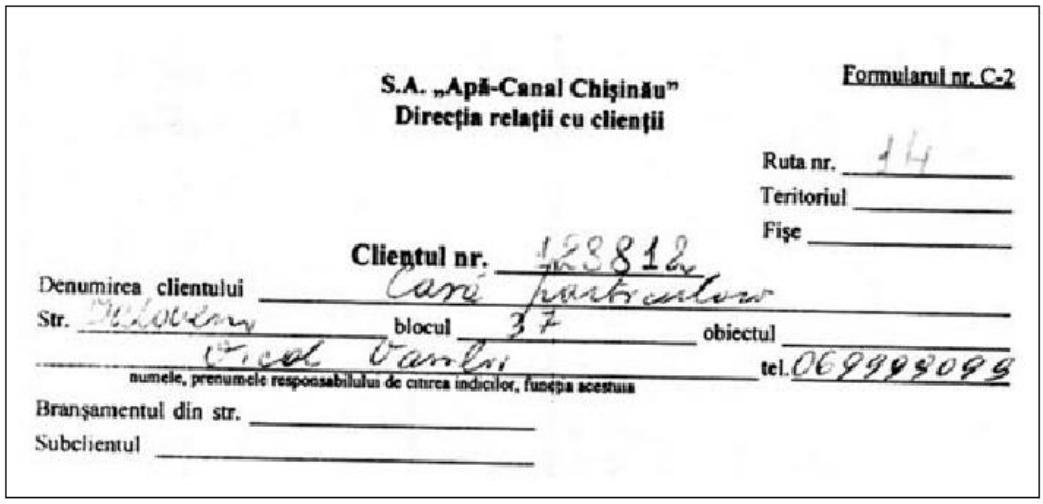

S.A. „Apă-Canal Chişinău”
Direcţia relaţii cu clienţii

Formularul nr. C-2

Ruta nr. 14
Teritoriul
Fişe

Clientul nr. 123812

Denumirea clientului Casă particulară
Str. Moldovei bloc 37 obiectul
Vicol Vasile tel. 069999099
numele, prenumele responsabilului de citirea indicilor, funcţia acestuia
Branşamentul din str.
Subclientul

În alte acte, proprietarul casei este indicat Vicol Vasile. Adică, procurorul se prezenta cu prenumele său, dar cu numele lui Vicol. Drept dovadă e numărul de telefon al aşa-zisului Vicol Vasile, care coincide cu mobilul de serviciu al lui Gherasimenco.

Avea viză de reşedință în altă casă

Se pare că viceprocurorul capitalei ascunde ceva şi atunci când afirmă că a trăit în această casă din 2002, deoarece respectiva construcție a fost dată în exploatare tocmai în 2008. În acelaşi timp, el şi soție-sa au avut viză de reşedință, cel puțin până la finele lui 2013, într-o casă de pe str. Hânceşti.Aceasta costa 1 mln.200 mii lei şi era înscrisă pe numele surorii sale, Violeta, care acum doi ani a vândut-o cu doar 200 mii de lei.Probabil, pentru a se eschiva de la achitarea impozitelor de stat.

Iar fiul procurorului, Sergiu, un tânăr fără venituri, are nu doar maşină de 66 mii de lei, ci şi domiciliu permanent într-un apartament de pe str. Iazului, care este înregistrat pe numele moşului său, Timofti Constantin. Deşi, potrivit SIS, apartamentul a fost cumpărat de către procuror pentru fiul său.

Judecata a luat o decizie contrară legii

Procurorul nu pare a fi sărac nici în privința maşinilor. Automobilul „Mercedes E220CDI" a fost înregistrat în 2008 pe numele lui Ion Ciobanu, soțul Violetei Gherasimenco. Inițial, Ciobanu i-a transmis procurorului maşina în folosință temporară, iar în 2011 i-a făcut o asemenea procură fratelui acestuia, Pavel Gherasimenco. Un alt automobil de aceeaşi marcă, cu numărul de înmatriculare CVG 444, a fost înregistrat în 2010 pe numele lui Pavel Gherasimenco, fiind apoi transmis lui Vasile Gherasimenco până în anul 2022. Iar numărul de înmatriculare CHH 444 al automobilului „Skoda", înregistrat pe numele fiului său Sergiu, a aparținut până în 2012 unei alte maşini a procurorului – „Mercedes 200D", pe care acesta nu a declarat-o.

Potrivit SIS, Gherasimenco deține şi un centru comercial pe str. Ismail 86, care e înregistrat pe numele unei firme a fratelui său. Diana Gurschi, şefa Direcției juridice a Primăriei Chişinău, susține că pe acel loc se aflau două gherete ale lui Pavel Gherasimenco. Acesta a încercat să obțină terenul aferent, dar a primit refuz de la primărie. „Conform legii, terenul aferent pentru deservirea gheretelor nu se alocă. Dar dl Gherasimenco ne-a dat în judecată, instanța i-a dat dreptate şi ne-a obligat să-i cedăm pământul", a punctat Gurschi. Se spune că procurorul are şi un centru de deservire auto, care funcţionează neautorizat.

„Văd că ştiți prea multe…"

Potrivit lui Anatolie Donciu, preşedintele CNI, Comisia va lua o decizie în privința averii lui Gherasimenco peste maximum două săptămâni. De fapt, Donciu recunoaşte că circa 90 la sută dintre demnitarii noştri îşi înregistrează averile pe numele rudelor…

Solicitat de TIMPUL, Vasile Gherasimenco, a fugit de întrebări şi ne-a luat în răspăr, cu fraze de genul: „N-aveți ce face, cred că?... Văd că ştiți prea multe…Dacă sunteți la comandă, nu mai trebuie să scrieți… Nu vă băgați în mizeria asta… Las-că ne clarificăm noi, fără ajutorul jurnaliştilor… Vreți să faceți un articol mare, mititel? Vă ajunge o pagină?…".

Diacov şi Gurin tac…

Ciudată este şi poziția şefilor de la procuratură. Procurorul mun. Chişinău, Ion Diacov, care altădată s-a pronunțat critic în privința lui Gherasimenco, a refuzat

să ne răspundă la întrebări. Iar procurorul general, Corneliu Gurin, ne-a transmis, prin serviciul de presă, un răspuns care nu spune nimic: „Informațiile SIS au fost examinate sub aspectul legalității urmăririi penale şi sub aspectul comportamentului de procuror, fiind luate deciziile corespunzătoare. E vorba de un conflict în cadrul procuraturii Chişinău, de o problemă legată de conducerea acesteia. Modul de activitate a acestei procuraturi va fi verificat, conform planului de activitate al procuraturii".

Menționăm că, în 2007, numele lui Vasile Gherasimenco şi ale altor demnitari comunişti au apărut în lista combatanților care urmau să primească gratis de la primărie terenuri pentru construcții. Consilierul Mihai Roşcovan a apreciat tupeul acestor funcționari ca pe „o crimă față de locuitorii capitalei". Pe atunci, Gherasimenco deținea funcția de şef al aparatului Procuraturii Chişinău.

Pavel Păduraru, Timpul, 9.03.2014, www.timpul.md

Imperiul şi conexiunile lui Gofman, cel mai bogat angajat de la CNA

Casa de 11 milioane de lei a familiei GOFMAN din or. Durleşti, Chişinău

Mihail Gofman, şeful adjunct al Serviciului Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor (SPCB), este unul dintre cei mai bogaţi angajaţi de la CNA. Oficial, a declarat o avere de 3,8 milioane de lei, însă în realitate averea sa ar fi de 10 ori mai mare. ZdG a identificat tranzacţiile dubioase pe care le-a făcut acesta la începutul anului 2013. Casa în care locuieşte, un imobil cu două niveluri şi mansardă, în valoare de 11 milioane de lei, amplasată în cartierul „Poiana Domnească" din Durleşti, a fost înscrisă pe mama sa. Firmele le-a înscris pe numele fratelui său, iar câteva proprietăţi imobiliare le-a făcut „cadou" unui cumătru care desfăşoară afaceri în R. Moldova şi în România. Totodată, ferma din Boşcana, cu o anexă de 10 construcţii, este trecută pe numele unei bătrâne de 93 de ani, care este şi mama preşedintei Judecătoriei Edineţ.

Oficial, Mihail Gofman a indicat în declaraţia cu privire la venituri şi proprietăţi pe anul 2012 că deţine un apartament, o cameră, trei construcţii, două garaje, şapte terenuri cu o suprafaţă de aproximativ 15 ha, o fermă cu 68 de oi şi 5 vaci, două firme, un depozit bancar de 1,8 milioane de lei şi două automobile de model Hyunday Santa FE, ambele în valoare de peste 600 mii de lei.

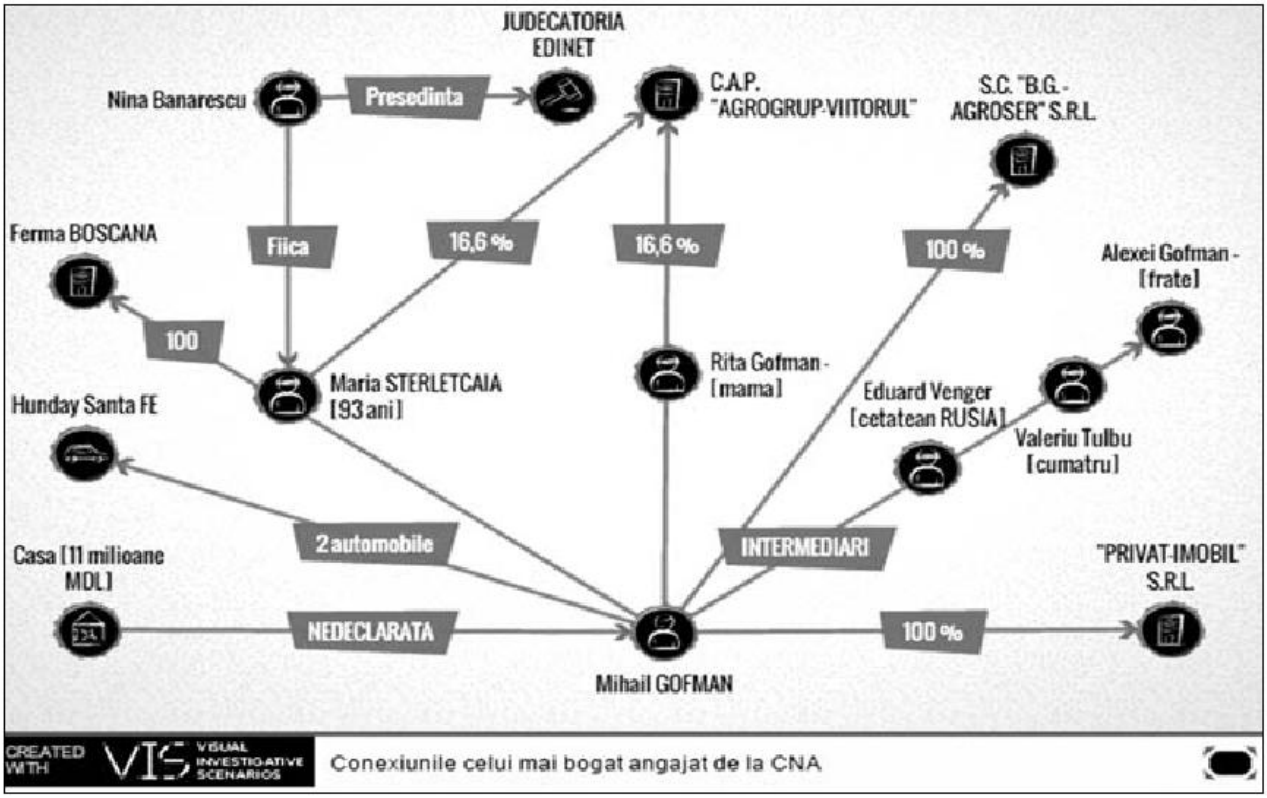

În 2008, adjunctul de la SPCB a semnat un contract de arendă cu Agenţia Moldsilva, prin care a intrat în posesia a 3 ha de pădure din or. Durleşti, situate pe marginea drumului Chişinău–Leuşeni. În 2010, peste drum de pădurea luată în arendă, Gofman a cumpărat un teren de 685 m^2, pe care l-a înscris pe numele mamei sale, Ritta Gofman, o pensionară de 67 de ani, profesoară de limba rusă, care locuieşte în satul Boldureşti, Nisporeni. Pe terenul respectiv a construit o casă cu două niveluri, cu mansardă şi cu piscină în curte. Suprafaţa totală fiind de 193,1 m^2, iar recepţia datând cu începutul anului 2013. Şi acest imobil a fost înregistrat pe numele Rittei Gofman. Potrivit experţilor imobiliari, locuinţa valorează aproximativ 11 milioane de lei, asta datorită şi locului amplasării.

Gofman, la volanul unui Hyunday Santa FE în „Poiana Domnească”

Pe 27 februarie, la ora 7 dimineaţa, reporterii ZdG au mers să fotografieze casa lui Gofman. De pe şoseaua Balcani, când am făcut la dreapta, ne-a apărut în faţă un

indicator pe care scrie „Poiana Domnească". Am mers aproximativ vreo 200 de metri şi ne-am întâlnit cu Gofman, chiar lângă locuinţa sa. Acesta era la volanul unui automobil Hyunday Santa FE. Am făcut câteva fotografii, apoi ne-am îndreptat spre satul Boldureşti, Nisporeni, să vedem în ce condiţii locuieşte mama demnitarului, pe numele căreia este înscrisă o locuinţă de 11 milioane de lei şi o firmă.

Am ajuns în centrul satului Boldureşti. Nu departe de şcoală, într-o casă modestă, locuieşte Ritta Gofman. La poartă este un lacăt. „Ritta este profesoară în sat şi la şcoala din Isăicani, de peste deal. În fiecare zi, vine acasă pe la ora trei. La Chişinău nu are casă. Locuieşte aici. Acolo trăiesc băieţii ei", ne spune o vecină.

De faptul că mama adjunctului de la SPCB din cadrul CNA e o simplă profesoară şi nu un om de afaceri, ne convingem şi atunci când accesăm pagina electronică a Consiliului raional Nisporeni, unde găsim un document ce confirmă că, în 2012, Consiliul raional i-a acordat „profesoarei de la Liceul „Valeriu Bulicanu" din Boldureşti o compensaţie unică de 750 de lei, pentru conectarea la conducta de gaze". Am încercat de mai multe ori să luăm legătura cu Rita Gofman pentru a face mai multe precizări. La şcoala din Boldoreşti, ni s-a spus că „ea a terminat lecţiile şi s-a dus acasă. Încercaţi pe mobil". Am efectuat mai multe apeluri telefonice, însă aceasta nu ne-a răspuns la telefon.

Tranzacţiile lui Gofman cu o bunică de 93 de ani

MIHAIL GOFMAN şi soţia lui, LUDMILA GOFMAN

„Este casa mamei mele. Eu locuiesc pe Ştefan cel Mare", susţine Mihail Gofman. Atunci când i-am spus că reporterii ZdG l-au surprins dimineaţa, ieşind din casa de milioane de la Durleşti, el ne-a răspuns: „Dvs. ce doriţi de la mine? Vă trebuie show-uri? Făceţi! Dacă doriţi, scrieţi-o după mine, dacă nu, nu…".

În declaraţia cu privire la venituri şi proprietăţi, Mihail Gofman a indicat că este proprietarul unui apartament cu mansardă, în valoare de 102 mii lei, echivalentul a 5 mii de euro. Potrivit datelor cadastrale, acest apartament cu suprafaţa de 185 m^2 este situat pe bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt nr. 71, lângă Procuratura Centru. Potrivit experţilor imobiliari, preţul de piaţă al acestui apartament ar fi de 30-40 mii de euro. Tot la această adresă, Gofman deţine şi două boxe.

Ferma din comuna Boşcana, Criuleni, se întinde pe o suprafaţa de 18 ha, cu o anexă de 10 construcţii şi cu o suprafaţă totală de 9 mii m^2. Conform datelor cadastrale, la 27 martie 2012, Mihail Gofman şi cumătrul său, Anatolie Bănărescu, vicepreşedintele Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti (UNEJ), cumpără integral ferma din Boşcana. Peste două luni, în mai 2013, proprietară devine Maria Sterleţcaia, de 93 de ani, cu domiciliu în satul Cupcini, Edineţ.

Gofman: „Of, doamne… ”

Ea este mama preşedintei Judecătoriei Edineţ, Nina Bănărescu, şi bunica lui Anatolie Bănărescu. „Abia de se mişcă. Ştiu că vine fiica ei de la Edineţ şi o ia, apoi o aduce înapoi”, ne spune o asistentă socială din Cupcini. Pe numele bătrânei Maria Sterleţcaia sunt înscrise mai multe imobile, inclusiv un apartament din Chişinău, de pe bd. Mircea cel Bătrân, 9, unde îşi are viza de reşedinţă şi vicepreşedintele UNEJ. Am contactat-o pe Nina Bănărescu ca să aflăm dacă ştie cum a devenit mama ei milionară peste noapte. „Şi ce dacă figurează şi acolo, şi acolo… Crezi că acum poate să discute cu matale? Ea este acum într-o stare gravă. Cu dânsa nu puteţi sta de vorbă. Eu ce ştiu, ştiu. Pe mine nu mă implicaţi acolo. La revedere”, ne-a spus preşedinta Judecătoriei Edineţ.

„Tot timpul a fost proprietatea mea. De unde aţi luat date că proprietatea a fost a lui Gofman? Care-i problema că acum ferma este a bunicii? Este proprietatea ei. Eu doar sunt persoană de încredere. Aveţi nişte maniere inumane… Aveţi o revistă urâtă, cu care doar murdăriţi, dar nu faceţi nimic. La revedere!”, se contrazice în declaraţii Anatolie Bănărescu, vicepreşedintele UNEJ, care este şi fiul preşedintei Judecătoriei Edineţ.

Contactat de ZdG, Mihail Gofman ne-a confirmat că este cumătru cu Bănărescu, că face afaceri împreună cu el, dar a şi recunoscut că gestionează o parte din ferma de la Boşcana. „Of, doamne… o cunosc pe Sterleţcaia şi mai bine pe nepotul ei, Bănărescu. Nu văd nimic rău în asta. Jumătate din fermă este a mea. Eu nu ştiu, asta e situaţia, nu ştiu dacă vă convine sau nu”, zice Gofman.

Firmele înscrise pe frate şi pe un cetăţean rus

Relaţiile de rudenie, dar şi cele de afaceri ale lui Gofman cu Bănărescu le-am constatat în mai multe tranzacţii imobiliare. La Hânceşti, familia Gofman se judecă cu o rudă pentru dreptul de proprietate asupra mai multor construcţii, pe care le-au procurat anterior de la „Moldovagaz” SA, iar în lista executorilor judecătoreşti care aplică sechestru pe construcţiile respective se regăseşte şi cumătrul lui Gofman, Anatolie Bănărescu.

Tot în această poveste apare şi Valeriu Tulbu, un alt cumătru al demnitarului de la CNA, care primeşte sub formă de donaţie o parte din construcţiile de la Hânceşti. Anterior, acesta a fost implicat şi în scandalul din jurul fântânii arteziene de la Boşcana, care alimentează cu apă grădiniţa şi şcoala din localitate. În R. Moldova, Valeriu Tulbu apare ca fondator la trei firme de transport, iar în România deţine pachetul majoritar la o altă companie de transport, Basarabia Trans SRL.

În declaraţia de avere pe anul 2012, Mihail Gofman a scris că firmele Privat Imobil SRL şi BG Agroser SRL, care au luat în arendă de la Moldsilva 25 ha de pădure la Durleşti, şi în care apărea ca fondator unic, le-a înstrăinat la început de 2013. Potrivit datelor de la Camera Înregistrării de Stat, fondatori în ambele firme au devenit Alexei Gofman, fratele lui Mihail Gofman, care deţine 50%, şi Eduard Venger, un cetăţean al Rusiei, care deţine alte 50%.

Mama angajatului de la CNA, asociată într-o firmă cu mama judecătoarei de la Edineţ

Totodată, Ritta Gofman este asociată cu bătrâna de 93 de ani, Maria Sterleţcaia, în Cooperativa agricolă de producere „Agrogrup-Viitorul", cu sediul la Zăicana, Criuleni. În această firmă ele deţin câte o cotă de participare de 16,6%, alături de alţi patru asociaţi. În special, această firmă desfăşoară activităţi de creşterea animalelor şi transporturi rutiere de mărfuri.

Mihail Gofman a fost angajat în 2002 în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei (CCCEC) în funcţia de controlor-revizor superior. Un an mai târziu, a fost numit în funcţia de şef adjunct al Secţiei combaterea delictelor din sistemul financiar-bancar şi spălării banilor a Departamentului investigaţii operative al CCCEC, reorganizată apoi în subdiviziunea autonomă Serviciul Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor.

La 2 februarie 2009, Gofman a fost retrogradat din funcţia de şef adjunct al Serviciului Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor, iar în luna august 2009 a fost transferat în funcţia de şef al Secţiei programe anticorupţie a CCCEC. Gofman a atacat în instanţa de judecată ordinul CCCEC, solicitând să fie restabilit în funcţia de sef adjunct al Serviciului Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor. La sfârşitul anului 2009, Curtea de Apel Chişinău a anulat ordinul CCCEC şi l-a restabilit pe Mihail Gofman

în funcţia de şef adjunct. CCCEC a făcut recurs la Curtea Supremă de Justiţie (CSJ), iar ulterior a depus o cerere prin care şi-a retras cererea de recurs.

Amintim că ZdG a realizat un Top 10 cu automobilele de lux ale ofiţerilor de la CNA, iar Mihail Gofman ocupă locul doi în clasament, cu două automobile de model Hyunday Santa FE, fabricate şi procurate în 2009—2010.

Reacţia CNA la articolul, publicat de ZdG, în care este vizat un angajat al CNA

Prin prezenta vă informăm că, subdiviziunea de securitate internă a CNA a iniţiat, anterior, un proces de monitorizare a stilului de viaţă în privinţa angajatului M. Gofman. Concomitent, o procedură similară a fost demarată de către Comisia Naţională de Integritate care verifică eventualele divergenţe dintre proprietăţile declarate de angajatul CNA şi veniturile familiei acestuia.

După finalizarea tuturor investigaţiilor, serviciul specializat al CNA va propune Colegiului disciplinar al instituţiei să se expună pe marginea materialelor acumulate. Precizăm că din Colegiul disciplinar al CNA fac parte 7 membri, dintre care majoritatea reprezintă societatea civilă, mediul academic şi sindicatele. [Angela Starinschi, purtător de cuvânt al CNA / 06.03.2013]

Iurie Sanduţa, Investigaţii nr. 461, 6.03.2014, www.zdg.md

Banca rudelor

Prejudiciu // Banca de Economii a fost prejudiciată de milioane de lei ca urmare a unui contract semnat cu rude ale angajaţilor băncii

Peste 55 de milioane de lei a cheltuit Banca de Economii în doar cinci ani pentru închirierea unei clădiri nefinisate şi a unui subsol în care ulterior au fost deschise filiale ale băncii. Proprietari ai unuia dintre aceste imobile erau rude ale mai multor şefi de direcţii din cadrul băncii.

Contract din fugă

Contractul pentru închirierea clădirii din str. Columna 104/1 din capitală a fost semnat în fugă de către conducerea Băncii de Economii, încă acum cinci ani. Problema necesităţii „stringente" de deschidere a unei noi filiale a băncii exact în regiunea în care se află clădirea „ochită" a fost pusă la Consiliul BEM la doar patru zile după ce rudele angajaţilor de la bancă au cumpărat-o. Iar contractul a fost semnat chiar în

ziua în care noii proprietari au înregistrat la „Cadastru" bunul imobil, fără ca măcar să se pună problema organizării unui concurs în vederea achiziţionării serviciilor de locaţiune. Motivul invocat de administraţia BEM a fost faptul că în zona respectivă nu s-a găsit nimic mai bun, asta chiar dacă clădirea închiriată semăna mai mult a şantier de construcţii.

„Performanţa" conducerii BEM

Preţul de chirie fusese stabilit de 35 de euro lunar pentru metru pătrat, deşi potrivit bursei imobiliare „Lara", chiria pentru metru pătrat de spaţiu în această zonă costa pe atunci 10-15 euro pe lună. La aşa preţ puteai lua cu chirie încăperi modern amenajate şi mobilate. Banca de Economii a reuşit însă „performanţa" ca, la preţ dublu, să închirieze o clădire nefinisată, în care ulterior a investit milioane pentru reparaţie. Ba mai mult, banca a acceptat şi condiţiile proprietarilor de a achita în avans plata pentru chirie pentru trei ani înainte, în total 24,2 milioane de lei pentru cei circa o mie şi jumătate de metri pătraţi arendaţi. Banii au fost transferaţi chiar în ziua în care a fost semnat contractul de locaţiune, pe 29 octombrie 2008. Pentru a achita întreaga sumă, BEM a recurs la împrumuturi de la Banca Naţională a Moldovei.

11 milioane - pe apa sâmbetei

Patru milioane de lei din suma achitată pentru chirie s-au dus pe apa sâmbetei, pentru că în primele şase luni banca a fost nevoită să facă reparaţie în clădire. Au fost placaţi pereţii, construite încăperile sanitare, montate cablurile electrice şi sistemul termic, instalate scara şi uşile şi, în sfârşit, a fost amplasat mobilierul. Pentru toate acestea, banca a mai cheltuit încă 7,6 milioane de lei. Paguba băncii le-a adus averi de invidiat celor patru proprietari-pensionari ai clădirii. Aceştia au cumpărat imobilul cu 4,7 milioane de lei şi peste trei luni l-au dat în chirie pe o perioadă de cinci ani contra sumei de opt milioane de lei pe an. Astfel, până în 2013, stăpânii clădirii şi-ar fi răscumpărat de aproape zece ori investiţia făcută. Totuşi, contrar oricărei logici, peste trei ani de la semnarea contractului de locaţiune, trei dintre cei patru proprietari ai clădirii au decis să-şi vândă cotele-părţi din imobil unei companii off-shore din Cipru, „Solovath Holding" LTD, contra sumei de 3,6 milioane de lei, adică mai puţin de jumătate decât le achita BEM pentru chirie în decursul unui an (!).

Beneficiarii afacerii

Nu am reuşit să aflăm cine este fondatorul off-shore-ului norocos care a continuat afacerile cu Banca de Economii. În schimb, am aflat cine sunt cei patru proprietari ai clădirii care au pus în buzunar 24 de milioane de lei din banii băncii în care statul

deţine 56% din acţiuni. Este vorba despre Sofia Triboi, mătuşa lui Iurie Sâli, care în momentul semnării contractului de chirie era şefă a Direcţiei gospodărire, încasare şi protecţie tehnică din cadrul BEM. Menţionăm că Sâli a participat şi în calitate de membru al comisiei de tender la contractarea acestor servicii de locaţiune. Astăzi, Sâli nu mai lucrează la bancă, iar mătuşa sa este singura dintre cei patru proprietari iniţiali ai clădirii care şi-a păstrat cota-parte din imobil. O altă coproprietară a clădirii de pe str. Columna 104/1 este Irina Varzari, soacra lui Valeriu Testari, bărbatul care a semnat contractul de locaţiune cu banca din partea celor patru proprietari ai clădirii, pentru a ascunde numele „beneficiarilor". Despre Testari am reuşit să aflăm că la alegerile din noiembrie 2010 a donat 200 de mii de lei pentru fondul electoral al Partidului Comuniştilor. Tot Irina Varzari este şi soacra consilierului de atunci al preşedintelui BEM, Grigore Gacikevici. Astăzi, Evgheni Cramarenco este angajat în calitate de consilier al preşedintelui „Moldovagaz", Alexandr Gusev. De altfel, printre coproprietarii clădirii închiriate de BEM se regăsesc şi părinţii lui Gusev, Agafia Guseva şi Vladimir Gusev.

„Fiica mea nu are nimic cu asta"

Cel de-al patrulea coproprietar al clădirii este Oleg Cupriev, tatăl economistului principal din Direcţia carduri a BEM, Irina Ostrovscaia (Cuprieva). Soţul acesteia, Vladlen Ostrovschi, lucrează în calitate de inginer la BEM.

Oleg Cupriev este singurul fost proprietar al clădirii de pe str. Columna 104/1 cu care am izbutit să discutăm. Bărbatul, şef al Secţiei ftiziopulmonologie din cadrul Spitalului din Soroca, a declarat pentru Ziarul NAŢIONAL că acel contract de chirie încheiat cu banca nu are nicio legătură cu faptul că fiica şi ginerele său lucrează la BEM.

„A fost un contract convenabil pentru toţi. Nimeni nu a avut pretenţii. Decizia de a închiria această clădire a luat-o nu fiica mea, ci Consiliul băncii. Atunci când am cumpărat clădirea, nu aveam planuri de a o da în chirie acestei bănci", ne-a asigurat Cupriev. Întrebat de ce a decis să-şi vândă partea din clădire, chiar dacă aducea un profit mare şi legal, bărbatul şi-a ieşit din fire şi ne-a răspuns că toate explicaţiile le-a dat la Procuratură. Cupriev a refuzat să ne dezvăluie şi cine se află în spatele off-shore-ului căruia i-a vândut partea sa din acea casă.

Firmă cipriotă pentru paravan

Surse din cadrul BEM ne-au comunicat că în spatele off-shore-ului cipriot stau aceleaşi persoane care au avut de câştigat din start din această afacere. Informaţia pare să fie confirmată de mai multe detalii, cum ar fi preţul la care a fost vândută clădirea, dar

şi faptul că BEM a acceptat prelungirea cu încă trei ani a contractului de locaţiune cu noul proprietar. Ce-i drept, aparent, „Solovath Holding" LTD a acceptat micşorarea preţului de chirie până la 25 de euro lunar pentru fiecare metru pătrat, dar pentru că noul proprietar al clădirii este o firmă nerezidentă a R. Moldova, banca a fost obligată să achite TVA pentru serviciile de locaţiune importate, aproximativ 80 de mii de lei pe lună.

Potrivit unor calcule, doar pentru închirierea clădirii, BEM îi va plăti proprietarului cipriot aproape un milion de euro. Alte 200 de mii de euro vor fi cheltuite pentru plata TVA-ului.

Gacikevici, pe banca acuzaţilor

Chiar dacă de aproape un an Gacikevici nu mai este preşedinte al BEM, iar de jumătate de lună banca are un nou şef, contractul de locaţiune pentru clădirea din str. Columna 104/1 nu a fost reziliat.

Încercările noastre de a discuta cu conducerea băncii au eşuat. Preşedintele BEM nu a fost dispus să ne comunice dacă mai activează în cadrul băncii persoanele implicate în acest caz şi nici de ce nu este reziliat contractul de chirie pentru clădirea din str. Columna.

Acest caz a fost investigat în 2010 de ofiţerii Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei, care însă nu au stabilit existenţa unei legături de rudenie între proprietarii clădirii şi responsabili de la bancă. Urmare a controlului efectuat, CCCEC a înaintat Procuraturii Anticorupţie propunerea de neîncepere a urmăririi penale pe acest caz.

Totuşi, Procuratura a decis intentarea unei cauze penale. Procurorul Eugen Balan care a administrat dosarul ne-a comunicat că urmărirea penală a fost pornită pentru abuzul de serviciu comis de factori de decizie din cadrul BEM. Cauza a fost ulterior conexată la alta cu privire la încălcarea condiţiilor de creditare şi la mijlocul lunii februarie curent a fost transmisă în judecată. În calitate de bănuit în acest dosar figurează fostul preşedinte al BEM, Grigore Gacikevici.

Un alt contract dubios

Conducerea BEM şi Procuratura urmează să stabilească şi condiţiile în care banca a închiriat un alt spaţiu pentru deschiderea unei filiale. Este vorba despre subsolul clădirii din bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt 130. Contractul a fost semnat cu zece luni înainte de cel pentru închirierea clădirii din str. Columna, la 29 februarie 2008, şi este la fel de dubios. Pentru închirierea a 210 m.p. pe o perioadă de cinci ani, BEM şi-a luat angajamentul să plătească 10,7 milioane de lei. Banii au fost transferaţi în avans

pentru întreaga perioadă de locaţiune. La fel ca şi în cazul prezentat anterior, BEM a mai cheltuit peste o sută de mii de lei pentru reparaţia şi mobilarea încăperilor, chiar dacă de această dată plata pentru chirie a constituit 50 de euro pe lună pentru fiecare metru pătrat. Contractul de locaţiune a fost semnat cu un oarecare Iurie Jarcovski care închiriase anterior acest subsol de la o altă persoană, Elena Roderer, contra unei plăţi simbolice de 50 de euro pe lună pentru toată suprafaţa închiriată (!). La 22 iunie 2009, în condiţii misterioase, Jarcovski a decedat. Cu toate acestea, contractul de locaţiune dintre acesta şi BEM nu a fost reziliat, iar proprietara încăperilor nu înaintează pretenţii, chiar dacă aparent banca nu îi plăteşte nimic pentru chirie. Totuşi, anumite detalii sugerează că Jarkovski a fost folosit doar în calitate de intermediar pentru încheierea acestui contract. Or, toate cheltuielile pentru semnarea contractului de locaţiune dintre BEM şi acest bărbat au fost achitate de către o altă persoană împuternicită prin procură de către proprietara subsolului, susţine Curtea de Conturi.

Ziarul NAŢIONAL a încercat să ia legătura cu Elena Roderer, dar la numărul de telefon de la domiciliu al tinerei, născută în 1984, nu a răspuns nimeni. Acest caz nu a ajuns în vizorul procurorilor.

BEM a dat cu chirie spaţii cu opt lei pentru metru pătrat

Potrivit unui raport al Curţii de Conturi, din 2008 şi până în 2011, Banca de Economii a încheiat 548 de contracte de locaţiune în valoare totală de 63,3 milioane de lei. Dintre acestea, 66 de contracte au fost încheiate de către Filiala nr. 1 Chişinău a băncii, plătindu-se 55,7 milioane de lei. Plata achitată pentru chirie în unele cazuri a ajuns până la 846 de lei lunar pentru metru pătrat. În aceeaşi perioadă, BEM a transmis în locaţiune spaţii pentru care a stabilit preţuri de la 8,29 de lei până la 74 de lei pentru metru pătrat.

Clădire în inima capitalei pentru banca lui Voronin

În acelaşi an în care BEM închiria cele două spaţii pentru deschiderea unor noi oficii, Guvernul R. Moldova a vândut „Băncii de Finanţe şi Comerţ", în care preşedinte al Consiliului de administrare este fiul şefului de atunci al statului, Oleg Voronin, o clădire de aproape 2000 de metri pătraţi, situată chiar lângă Executiv.

Imobilul, situat pe str. Puşkin 26, a fost dat în arendă băncii în 2006 pe o perioadă de nouă ani, cu preţul lunar al chiriei de 52,6 lei pentru metru pătrat. În 2008, însă, la solicitarea băncii, Comisia de privatizare a admis privatizarea imobilului contra sumei de 22,5 milioane de lei.

Înainte de vânzare, Direcţia generală de administrare a clădirilor Guvernului a efectuat o reparaţie capitală în clădire pentru care a cheltuit opt milioane de lei.

Serafim Urechean, preşedintele Curţii de Conturi:

„Modul în care Banca de Economii a luat cu chirie aceste două spaţii nu poate fi calificat altfel decât furt ca-n codru în ziua mare, dacă am ajuns să importăm servicii de arendă din Cipru, achitând şi TVA-ul din contul fondului de pensii al populaţiei, administrat de Banca de Economii. După prezentarea raportului Curţii de Conturi în care am depistat mai multe încălcări la BEM, banca ne-a acţionat în judecată, dar am câştigat în toate instanţele. Ne-am aşteptat la o reacţie din partea organelor de drept referitor la încălcările depistate de noi, dar nu a urmat nimic. Am avut doar semnale de genul: ce vă băgaţi unde nu vă fierbe oala?".

Mariana Raţă, http://ziarulnational.md/banca-rudelor-2/, 13.06.13

Cum Vama moldovenească sparge „cărămida" de capul investitorilor

Cuptorul de producere a buteliilor de sticlă cântereşte circa 2.700 de tone FOTO Glas Container Company

Compania Glass Container Prim, unul dintre cei mai mari investitori în industria Moldovei, s-a pomenit că nu mai beneficiază de facilităţile vamale acordate de autorităţi în 2008 şi e obligată să achite taxe şi penalităţi de 33 de milioane de lei pentru investiţiile făcute acum şase ani într-o uzină nouă de producere a sticlei

În anul 2007, compania Glass Container Prim SA a iniţiat construcţia unei fabrici de butelii de sticlă la Chişinău, pentru care au fost planificate investiţii de 45 de milioane de dolari. Proiectul venea, de fapt, să valorifice experienţa si succesul altei fabrici de sticlă, construită în 1997, de Glass Container Company. În noiembrie 2007, Glass Container Prim a semnat un contract cu firma PBPH Techglass din Polonia pentru proiectarea şi construcţia unui cuptor de producere a buteliilor de sticlă, care urma să fie inclus în capitalul statutar al companiei-fiice Glass Container Prim Plus SRL.

Un cuptor de 2.700 de tone

Un astfel de cuptor cântăreşte peste 2.700 de tone şi nu poate fi importat decât în stare dezasamblată. În consecinţă, toate părţile-componente au fost importate pe rând din diferite ţări, operaţiune ce a implicat peste 100 de curse de camion şi aproximativ 40 de vagoane feroviare. În anul 2008, când urma să fie efectuat importul, era în vigoare prevederea din articolul 103 din Codul Fiscal privind scutirea de TVA şi taxe vamale a utilajelor şi a materialelor ale căror valoare este mai mare de 3.000 de lei pentru o unitate, cu termen de exploatare de peste un an şi care sunt destinate includerii în capitalul social. În plus, Glass Container Prim s-a adresat Serviciului Vamal solicitând o explicaţie privind modalitatea de declarare a materialelor şi utilajelor pentru construcţia cuptorului. Pe 13 martie 2008, Vama a autorizat vămuirea materialelor şi utilajelor pentru construcţia fabricii de producere a buteliilor de sticlă ca active destinate includerii în capitalul social şi cu aplicarea scutirilor de la plata TVA şi a taxelor vamale.

Taxe şi penalităţi de 33 de milioane de lei

În perioada aprilie-august 2008 s-a efectuat importul tuturor bunurilor pentru construcţia cuptorului, iar în decembrie acelaşi an toate părţile componente au fost incluse în capitalul statutar al Glass Container Prim Plus SRL, companie-fiică a Glass Container Prim, la categoria „active materiale în curs de execuţie“, iar după punerea în funcţiune a cuptorului, în iunie 2010 au fost trecute ca „active materiale pe termen lung“ (mijloace fixe). Nici în 2008, nici în 2009 şi nici în anul 2010, organele vamale nu au înaintat vreo pretenţie faţă de companie. În plus, la finele anului 2010, Fiscul a efectuat un control privind corectitudinea calculării şi achitării TVA de către Glass Container Prim în perioada 1 februarie 2008 -31octombrie 2010 şi nu a avut nicio obiecţie. În 2012 însă Biroul Vamal Chişinău a efectuat un audit postvămuire şi a întocmit două acte de control cu privire la diferite perioade de import a componentelor pentru cuptor. Potrivit actului din 6 aprilie 2012, vameşii au calculat că Glass Container Prim ar urma să achite la buget TVA de 11,29 milioane de lei şi penalităţi în valoare de 6,62 milioane de lei. Al doilea act emis de vameşi pe 4 mai 2012 prevedea că firma ar urma să mai plătească TVA în valoare de 9,67 milioane de lei şi o penalitate de 5,44 milioane de lei. În total, rezultă o sumă de peste 33 de milioane de lei.

Cuptorul „Buclucaş“

Unul dintre argumentele folosite de Biroul Vamal Chişinău pentru recalcularea şi încasarea drepturilor de import a fost faptul că materialele de construcţie, inclusiv cărămida specială pentru cuptorul de sticlă, nu sunt „mijloace fixe“ şi, respectiv, nu pot fi scutite de taxe de import. Totodată, controlorii au invocat faptul că, potrivit

Standardelor Naţionale de Contabilitate, în categoria mijloace fixe intră clădirile, întreprinderile, secţiile, laboratoarele şi depozitele, însă nu şi materialele de construcţie din care sunt edificate acestea. În acelaşi timp, Biroul Vamal Chişinău a evitat să menţioneze în actele de control că toate bunurile importate sunt parte componentă a cuptorului, iar după punerea în funcţiune a acestuia, în anul 2010, toate au fost reflectate ca „mijloace fixe". Faptul că aceste componente au devenit parte a utilajului de producere a cuptorului de topire a sticlei, utilaj care a intrat în capitalul social, a fost ignorat de auditorii vamali, la fel ca şi scrisoarea emisă de structura lor ierarhic superioară, Serviciul Vamal al Moldovei. Pe cât de „justificate" par pretenţiile Biroului Vamal Chişinău precum că firma ar fi prejudiciat bugetul de stat neachitând taxe la importul de active materiale vorbeşte şi faptul că un alt articol din Codul Fiscal stipulează dreptul întreprinderii de a trece TVA în cont în astfel de cazuri. Suma totală de TVA achitată de companie la buget (pentru alte materiale şi servicii) în timpul construcţiei este de circa 46 de milioane de lei, pe care Glass Container Prim urmează să-i primească integral înapoi de la bugetul de stat din activitatea sa economică aproximativ până în 2017. Dacă vor fi executate deciziile de regularizare emise de Biroul Vamal Chişinău, se va întâmpla acelaşi lucru - TVA va fi achitat şi trecut în cont, adică statul va fi obligat să îl ramburseze companiei în timp. Compania Glass Container Prim a fost nevoită să conteste în instanţă actele de control emise de Biroul Vamal Chişinău. Curtea de Apel Chişinău a respins acţiunea drept neîntemeiată, specificând în verdict că „scrisoarea directorului Serviciului Vamal nu este suficientă pentru scutirea de TVA la import". Curtea Supremă de Justiţie a menţinut în vigoare decizia primei instanţe şi a respins recursul companiei.

Explicaţii fără efect

Cristina Harea, care a condus mulţi ani reprezentanţa fondului WNISEF în Moldova (fondul care deţine pachetul majoritar la Glass Container Prim), susţine că investitorii şi managementul companiei s-au adresat la diferite structuri guvernamentale, informându-le despre aceste pretenţii, care pun în pericol activitatea întreprinderii. „În discuţii şi în scrisori explicative, poziţia noastră este înţeleasă şi susţinută - şi de Ministerul Economiei, şi de Ministerul Agriculturii, şi de Fisc, şi chiar de către Ministerul Finanţelor, dar pretenţiile au fost menţinute. Cu regret, în litigiu nu au fost atrase structurile cheie – Serviciul Vamal (care a eliberat permisiunea pentru scutirea de TVA) şi Ministerul Finanţelor (instituţia responsabilă de standardele contabile şi în a cărei subordine se află autorităţile vamale). Anume expertiza acestor instituţii ar fi putut clarifica nuanţele dificile ale acestui caz şi ar fi ajutat, într-un final, judecătorii să aprobe o decizie echitabilă, ţinând cont de toate aspectele juridice, fiscale, contabile şi economice", a precizat Cristina Harea. „Nu ne-am grăbit să facem public

acest proces, deoarece nu am vrut să stricăm reputaţia Vămii, să ne certăm cu ea, or, uzina lucrează zilnic cu Serviciul Vamal. Mai mult, toate autorităţile ne-au asigurat că sunt dispuse să clarifice această situaţie complicată, au vorbit despre importanţa investitorilor străini pentru ţară. Până la urmă, a rezultat că lipsa informaţiei publice despre acest proces ne-a făcut mai rău", a mai adăugat Cristina Harea.

Se vor adresa la CEDO

Alina Şargu, purtătorul de cuvânt al Serviciului Vamal, spune că poziţia instituţiei coincide cu cea a Biroului Vamal Chişinău şi, respectiv, nu are ce adăuga la acest subiect. Actualmente, dosarul se află la revizuire în Curtea Supremă de Justiţie. Este, practic, ultima şansă ca acest caz să fie soluţionat în interiorul ţării în favoarea companiei sau să fie reîntors în prima instanţă pentru a încerca din nou o examinare minuţioasă sub toate aspectele, cu implicarea tuturor părţilor. Investitorii nu ascund faptul că s-ar putea adresa la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) sau la Centrul Internaţional de Reglementare a Litigiilor Investiţionale de pe lângă Banca Mondială (ICSID), dacă nu li se face dreptate. Experţii susţin că de vină sunt interpretările legislaţiei pe care le fac unele autorităţi şi care în final duc la apariţia unor astfel de litigii. În consecinţă, acestea ajung a fi un exemplu negativ pentru alţi investitori.

Cel mai mare producător de butelii

Grupul de companii Glass Container, din care fac parte Glass Container Company si Glass Container Prim, este la ora actuală unul dintre cei mai mari producători de articole din sticlă din Moldova şi din regiune. Capacităţile anuale de producere sunt de 225 de milioane de butelii. Întreprinderea este dotată cu cel mai modern echipament tehnic. Anul trecut vânzările au fost de circa 500 de milioane de lei, iar aproape 65% din producţie a fost exportată. Doar impozitele şi contribuţiile sociale la buget au fost de peste 32 de milioane de lei, iar TVA la import - de circa 34 de milioane de lei. Acţionar important al grupului este fondul american de investiţii Western NIS Enterprise Fund.

Ion Preaşca, http://adevarul.ro/moldova, 25.03.2014

Viorel Chetraru şi-a cumpărat casă de milioane de la… soacră

Viorel Chetraru, directorul Centrului Naţional Anticorupţie (CNA), locuieşte într-un imobil de lux al cărui cost de piaţă poate ajunge, în funcţie de parametrii reali, până

la 5 mil. de lei. Oficial, Chetraru a devenit posesorul acestei case la doar două zile după ce a fost selectat de către membrii Comisiei parlamentare Juridice, Numiri şi Imunităţi pentru a ocupa fotoliul de director al instituţiei create după reformarea Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei (CCCEC), al cărui şef fusese tot el. Casa lui Viorel Chetraru e construită pe un teren pe care, în 2004, CCCEC punea sechestru. Cu o lună înainte, acesta intră în posesia soacrei sale, care construieşte acolo un imobil cu două nivele, pe care-l vinde, în 2012, familiei Chetraru.

În noiembrie 2010, Sergiu Mocanu, liderul Mişcării Antimafie, în cadrul unei conferinţe de presă, prezenta mai multe imobile de lux, despre care afirma că ar aparţine unor conducători din CCCEC. Un imobil cu trei nivele, de pe str. Natalia Gheorghiu, era prezentat ca fiind al directorului de atunci al CCCEC, Viorel Chetraru. Acesta nega informaţiile prezentate de Mocanu. Totuşi, deoarece nimeni nu verificase veridicitatea lor, de obicei, atunci când se vorbea despre averea lui Chetraru, se făcea referire anume la acea casă.

Casă cu două nivele, la Mălina Mică

Într-adevăr, pe adresa prezentată atunci de Mocanu se înalţă un imobil luxos, doar că, altul decât cel prezentat de acesta. Casa nu este înscrisă pe numele lui Viorel Chetraru şi nici nu figurează în datele de la Cadastru. Mocanu, însă, nu a greşit zona în care locuieşte actualul şef al CNA. Adevărata casă a lui Viorel Chetraru se află tot la Mălina Mică, în apropierea Spitalului Clinic Republican, chiar în spatele Centrului Republican de Diagnosticare Medicală. Ai două posibilităţi să ajungi la ea. Păşeşti la stânga, dacă urci la deal pe str. Mălina Mică, sau mergi la dreapta, dacă eşti pe str. Testemiţanu, neajungând la cele două instituţii medicale. Acolo descoperi str. Acad. Ilie Untilă, unde se află casa lui Chetraru. Am ajuns acolo de pe str. Testemiţanu, pe un drum pavat. În spatele unui gard solid, se înalţă o clădire cu două nivele, construită cu gust, deşi nu este foarte mare, cel puţin în raport cu imobilele vecine.

Casa, cumpărată în 2012

Imobilul de pe Ilie Untilă este înregistrat în baza de date a Întreprinderii de Stat „Cadastru" pe numele ambilor soţi Chetraru, Viorel şi Loreta. Oficial, Viorel Chetraru a intrat în posesia acestei case în baza contractului de vânzare/cumpărare nr.3348 din 28 septembrie 2012, adică la doar două zile după ce membrii Comisiei Juridice, Numiri şi Imunităţi l-au selectat pentru funcţia de director al CNA, în urma unui concurs la care participaseră 18 persoane. Contractul a fost înregistrat la „Cadastru" pe 30 octombrie 2012, la cinci zile după ce deputaţii au acceptat candidatura lui Chetraru pentru şefia CNA.

Din datele de la „Cadastru” observăm că doar Loreta Chetraru şi-a schimbat viza de reşedinţă pe str. Acad. Ilie Untilă. Oficial, Viorel Chetraru are adresa de domiciliu într-un apartament de pe str. Andrei Doga, din sectorul Râşcani. Tot din datele de la „Cadastru” aflăm că, oficial, casa cu două nivele în care locuieşte familia Chetraru s-ar întinde pe o suprafaţă de 95,8 m.p., în timp ce terenul pe care aceasta se înalţă are o suprafaţă de 630 m.p.

Valoarea? 100-300 mii euro

Am solicitat opinia unui expert imobiliar, pe care l-am rugat să evalueze valoarea unei case cu parametrii celei care aparţine familiei Chetraru, în zona respectivă. Expertul s-a arătat nedumerit de suprafaţa casei, spunându-ne că, din cunoştinţele sale, o casă cu două nivele, în regiunea Mălina Mică, nu are cum să aibă o suprafaţă de doar 95 m.p.. Acesta ne-a explicat că, deseori, proprietarii unor asemenea case se înţeleg cu cei de la „Cadastru” să nu indice întreaga suprafaţă, ci doar un etaj. Totuşi, expertul ne-a comunicat că, chiar dacă imobilul respectiv ar avea doar 100 m.p., costul său ar varia între 100 şi 140 mii euro, echivalentul a 1,6 – 2,2 mil. de lei. „Dacă, însă, casa are în total, aşa cum se pare, vreo 200 m.p., atunci valoarea ei variază între 200 şi 300 mii de euro (3,9 – 4,9 mil. de lei)”, spune expertul.

Burdujan, posesoarea terenului, arestată

Istoria publică a terenului pe care este construită casa lui Viorel Chetraru începe în 2001. Atunci, Primăria Chişinău a atribuit în folosinţă ÎI „Burdujan — GAM” un lot de pământ cu suprafaţa de 2,9 ha, situat pe str. N. Testemiţanu (ulterior, o parte a devenit Ilie Untilă), pentru proiectarea şi construirea unui cartier locativ. ÎI „Burdujan — GAM” urma să finanţeze, din surse proprii, construcţia cartierului locativ pe acest teren.

Doar că, în această perioadă, Maria Burdujan, fondatoarea ÎI „Burdujan – GAM”, este arestată, fiind acuzată că, gestionând o organizaţie nestatală, a folosit intenţionat şi abuziv situaţia sa de serviciu în interes material, nu a finanţat construcţia cartierului locativ, a divizat lotul în 40 de terenuri cu suprafaţa de 0,06 ha, pe care le-a comercializat la preţ de piaţă, persoanelor particulare, semnând cu fiecare contracte de investiţii în construcţii în valoare de 219180 USD şi 309195 lei.

„S-a interesat şi Chetraru despre un loc acolo”

Maria Burdujan s-a aflat în arest timp de opt luni. Aceasta susţine că, anume în acea perioadă, cât era arestată, „au făcut ce au vrut cu acele terenuri”. Burdujan şi-a amintit că, pentru a procura teren în acea regiune, i s-au adresat în acea perioadă mai multe persoane, inclusiv actuali deputaţi şi funcţionari de stat. „Îmi amintesc că s-a

interesat şi Viorel Chetraru despre un loc acolo. Atunci el lucra la poliţie. Până la urmă, îmi amintesc că el nu a cumpărat terenul, pentru că spunea că nu are suma de bani necesară. L-am dat altei persoane", afirmă Maria Burdujan, care, însă, ne-a spus că nu-şi aminteşte numele exact al acelei persoane.

Între timp, în 2010, Burdujan s-a ales cu o amendă pentru faptele de care era acuzată. În noiembrie 2012, Curtea Supremă de Justiţie (CSJ) i-a respins cererea prin care solicita de la Primăria Chişinău alocarea unui alt teren, în schimbul celui de pe str. Testemiţanu, după ce, anterior, Curtea de Apel Chişinău îi satisfăcuse doleanţa.

Pus sub sechestru şi luat de Vera Corcimaru

Conform datelor oficiale de la „Cadastru", pe terenul de pe str. Acad. Ilie Untilă (fostă Testemiţanu), acolo unde se află casa lui Viorel Chetraru, la demersul lui Valentin Mejinschi, ex-director CCCEC, după ordonanţa unui ofiţer de urmărire penală, printr-o încheiere a instanţei de judecată, pe 19 noiembrie 2004, era pus sechestru, probabil, în legătură cu dosarul în care era implicată Maria Burdujan. Sechestrul era ridicat jumătate de an mai târziu, pe 12 mai 2005.

Cu o lună mai devreme de punerea sub sechestru a acestui teren, conform datelor de la „Cadastru", proprietară devenise o oarecare Vera Corcimaru Tudor, născută în 1948. Pe 20 iulie 2006, casa este dată în exploatare. Pe 26 februarie 2008, prin decizia Consiliului Municipal Chişinău, Verei Corcimaru i s-a acordat „în proprietate privată, ca urmare a vânzării/cumpărării la preţ normativ, lotul de pământ cu suprafaţa de 630 m.p. din str. Acad. Ilie Untilă, pentru exploatarea casei de locuit particulare, din contul sechestrării parţiale a lotului de pământ atribuit ÎI Burdujan – G.A.M".

Pe 23 aprilie 2008, în datele de la „Cadastru", acest teren, deja împreună cu imobilul construit, devine obiectul unui alt contract de vânzare-cumpărare, însă cumpărătorii nu mai sunt anunţaţi. Doar pe 28 septembrie 2012, aşa cum s-a specificat anterior, soţii Chetraru devin proprietari cu acte în regulă ai imobilului. Oamenii din zonă afirmă că Viorel Chetraru locuia în această casă cu mult înainte de luna septembrie 2012.

Vera Corcimaru, soacra lui Chetraru

Am încercat să aflăm cine este Vera Corcimaru şi din ce mijloace, la vârsta sa de peste 60 de ani, a construit un imobil de milioane, după care l-a vândut familiei Chetraru. Am telefonat-o pe Vera Corcimaru, care locuieşte la Chişinău, într-un apartament de pe str. Gh. Asachi. „Mă scuzaţi, nu pot să vă dau nicio informaţie. Nu vă cunosc. Nu pot să vă spun nimic. Nu pot să vă spun când am vândut terenul", ne-a spus femeia,

evident emoţionată. Am insistat, iar într-un final am aflat că Vera Corcimaru nu este nimeni alta decât mama Loretei Chetraru. Numele de domnişoară al soţiei şefului CNA este Corcimaru, născută în oraşul Cimişlia, în familia Verei Corcimaru.

Interesant este că, în 2009, o persoană pe nume Vera Corcimaru a mai primit de la Primărie un teren, pe str. Bulgară din capitală.

Chetraru: „Cumnata mea a finisat casa"

Viorel Chetraru, directorul CNA, a recunoscut că Vera Corcimaru este soacra sa şi că, în 2012, a cumpărat casa de la ea. „Păi ce, vreţi să-mi dea casa pe degeaba? D-stră aveţi o soacră atât de bună?", ne-a întrebat Chetraru. „Prin 2007 sau 2008, am trecut cu traiul în această casă, iar în 2012 am achitat şi am legalizat totul", continuă directorul CNA.

„Nu ştiam că, pe acest teren, în 2004, CCCEC pusese sechestru. Eu, în 2004, lucram la Ministerul de Interne. Terenul a fost procurat de către cumnata mea, prin 2001. eu am primit un teren, în pagişte, prin 1998. Apoi l-am vândut…, a fost o istorie întreagă cu terenurile. Prin 2003-2004, cumnata mea a finisat casa. Ulterior, terenul a fost cumpărat de la primărie, prin 2008. Când am cumpărat terenul de la primărie, atunci am trecut şi eu în casă. Atunci cumnata mea s-a stabilit în România", ne-a mai spus Chetraru. Întrebat de ce şi-a legalizat şederea în acest imobil la două zile după ce fusese ales şef la CNA, Viorel Chetraru a precizat că se simţise obligat să facă asta, pentru că trăia în casă din 2008 şi ocupa o funcţie importantă.

Cât despre apartamentul de pe str. Andrei Doga, Chetraru afirmă că l-a vândut. „Am vândut apartamentul în octombrie, iar banii i-am băgat în casă", a precizat şeful CNA.

Averea bugetarului Chetraru

Viorel Chetraru nu a depus încă declaraţia de avere pentru 2012. În cea din 2011, care, atenţie, nu este depusă conform legii, pe o foaie specială, în format electronic, acesta, împreună cu soţia sa, a obţinut un venit de 188 995 lei de la locul de muncă, 149 239 lei din depuneri la instituţii financiare. Soţia sa, Loreta Chetraru, este angajată la „Chişinău-Gaz" cu un salariu de 5580 de lei. În declaraţia de interese, depusă în 2011, Chetraru preciza că are un salariu de 5800 de lei. Totodată, în declaraţia de avere din 2009, el sublinia că deţine un imobil în Chişinău, estimat la 669 326 lei (40 mii euro). Conform aceleiaşi declaraţii, Viorel Chetraru are şi o cumnată, Luminiţa Gruia, fondatoare a două firme în România, SRL Naturino şi SRL Linca IG, specializate în producerea încălţămintei pentru copii şi în producerea şi comercializarea echipamentului.

Conform CV-ului său, Viorel Chetraru a activat toată viaţa doar în instituţii cu finanţare bugetară. În perioada 1996-2001, la Comisariatul de Poliţie Centru, în 2001-2003, la CCCEC, în 2003-2009, la MAI, iar din 2009, la CCCEC, devenit anul trecut CNA. Chetraru este cel mai tânăr general-maior din R. Moldova.

Victor Moşneag, Investigaţii nr. 410, 14.02.2013, www.zdg.md

Avocaţi „de buzunar", la cheremul injustiţiei. Cum a căzut şeful Fiscului în capcana apărătorilor-fantomă

Şeful Fiscului a cerut procurorilor să-i spună cum a ajuns să fie reprezentat la reţinere de un apărător pe care nu l-a angajat şi care nu a fost delegat de Oficiul Teritorial al Asistenţei Juridice Garantată de Stat. Juriştii susţin că, deşi este o gravă abatere, oamenii legii apelează des la astfel de avocaţi care nu-i împiedică să devieze de la procedură.

Arestat la începutul acestei săptămâni pentru 20 de zile, Nicolae Vicol, directorul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, a depus o cerere prin care solicită procurorilor să investigheze de ce procesul-verbal de reţinere a fost semnat de avocatul Ion Botnaru de la Biroul „Înţelepciune".

„Nu am dorit să mă apere acest avocat şi nici nu am avut un contract încheiat cu el. Am fost indus în eroare precum că ar fi un avocat de la Asistenţa Garantată de Stat, care va sta cu mine temporar, până vine apărătorul pe care l-am solicitat. Rog să-mi spuneţi cine l-a chemat, încălcându-mi dreptul la apărare", se arată în cererea lui Nicolae Vicol, acuzat de acte de corupţie şi de faptul că ar fi pus la cale interceptări ale convorbirilor telefonice."

Lilian Darii, directorul executiv al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat, ne-a confirmat faptul că Ion Botnaru nu se regăseşte în lista avocaţilor care acordă asistenţă juridică garantată de stat. „Mai mult, la 15 februarie, ziua reţinerii, nu a fost nicio solicitare pe numele beneficiarului Nicolae Vicol", a mai constatat Lilian Darii.

L-a reprezentat gratis

La rândul său, Ion Botnaru recunoaşte că a ajuns să-l reprezinte pe şeful Fiscului din întâmplare. *„Mă aflam la Centrul Naţional Anticorupţie cu un alt dosar. Pe coridor l-am întâlnit pe procurorul Adrian Popenco şi pe Nicolae Vicol. Procurorul m-a întrebat dacă n-aş vrea să particip la nişte acţiuni pe dosarul şefului de la Fisc. Am avut şi*

acceptul lui Vicol. Nu m-a plătit. Urma să o facă după ce am fi încheiat contract, dar nu a avut posibilitate pentru că a fost reţinut", ne-a declarat apărătorul."

Solicitat de „Adevărul" de mai multe ori, procurorul Adrian Popenco, în gestiunea căruia se află dosarul şefului de la Fisc, a refuzat să vorbească, invocând că se află în şedinţă. „Procesul-verbal trebuia semnat obligatoriu de către un apărător pentru ca reţinerea persoanei să fie legală. Mă întreb, de fapt, cu ce l-a ajutat pe clientul meu? N-a avut nicio obiecţie la acel document", explică Ana Ursachi, avocata care îl reprezintă acum pe Nicolae Vicol, apariţia lui Ion Botnaru în acest dosar.

„M-a pus în gardă acest caz pentru că este o gravă abatere de la lege. Botnaru este fost angajat al Poliţiei şi, probabil, a fost chemat de «prietenii» săi din organele de drept. În aceste condiţii, el şi alţi avocaţi ca el îşi susţin foştii colegi şi nu acţionează în favoarea cetăţeanului. Mai degrabă, nu-i încurcă pe oamenii legii să facă devieri de procedură sau, cum spunem noi, «nu fac gălăgie»", a comentat şi Gheorghe Amihalachioaie, preşedintele Uniunii Avocaţilor.

Fenomen fără plângeri

În curând, cazul acestui apărător ar putea fi discutat la şedinţa Comisiei de Etică şi Disciplină a Uniunii Avocaţilor. Fiind unul de rezonanţă, dosarul lui Nicolae Vicol a scos în evidenţă fenomenul avocaţilor „de buzunar", aşa cum îi numesc juriştii. Din neştiinţă, nu toate victimele ajung să se plângă la instituţiile de profil.

„Sunt foarte mulţi avocaţi «de buzunar» care sunt chemaţi de procurori sau poliţişti, fără a fi desemnaţi în modul stabilit de lege. Din păcate însă, oamenii nu prea vin să se plângă, iar comisia nu are un secretariat juridic care ar monitoriza astfel de cazuri. Suntem zece membri şi ne adunăm o singură dată pe lună. Astfel, acest organ nu este foarte efectiv", recunoaşte Roman Zadoinov, unul dintre membrii comisiei."

Bogdan Zumbreanu, şeful Direcţiei urmărire penală din cadrul Centrului Naţional Anticorupţie, neagă că subalternii săi ar apela la anumiţi apărători „de serviciu". „Avocaţii nicidecum nu pot fi la cheremul nostru. Atunci când cineva e reţinut, ofiţerul de urmărire penală le spune că are dreptul la un apărător ales sau la unul din oficiu. Adesea, mulţi solicită un avocat din oficiu, apoi se răzgândesc şi îşi amintesc că au un apărător cunoscut", susţine Bogdan Zumbreanu.

Cazuri la fel de grave

Avocata Natalia Moloşag a intervenit însă în mai multe dosare penale unde a fost nevoită să „corecteze" greşelile colegilor săi care s-au dovedit a fi mână-n mână cu oamenii legii.

„Acum trei ani, am intervenit într-un proces penal, pornit în 2008 de Centrul de Combatere a Traficului de Persoane, pe numele unei femei acuzate că şi-a scos ilegal copilul din ţară. Am depistat că clienta mea fusese pusă sub învinuire în februarie 2010 în lipsa ei şi în prezenţa unui oarecare avocat care şi-a pus semnătura pe ordonanţă, fără a avea împuterniciri - adică nici contract, nici decizia Oficiului Teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat“, îşi aminteşte Natalia Moloşag unul dintre cazurile de care s-a ocupat.

„De fapt, clienta mea a fost citată legal abia în luna mai, ordonanţa de învinuire fiindu-i adusă la cunoştinţă în luna iunie. Am atacat această acţiune ilegală, dar judecătorul de instrucţie nu a văzut nicio problemă şi mi-a respins cererea, deşi am prezentat suficiente probe că avocatul era, practic, din stradă“, mai spune avocata.

Apărătoarea vorbeşte şi despre un alt caz din 2011, la fel de grav. „Am fost contactată de rudele unui tânăr reţinut pentru 72 de ore şi care urma să fie arestat. Procesul-verbal de reţinere a fost semnat de un avocat pe care clientul meu nici nu l-a văzut. Am consultat graficul apărătorilor garantaţi de stat care au fost delegaţi pentru acea zi, dar nu l-am găsit în graficul de serviciu al avocaţilor din partea statului“, adaugă Natalia Moloşag.

Sesizări la Procuratură

Avocata Veronica Mihailov-Moraru susţine că Biroul „Avocaţii Publici“ din care face parte a sesizat de câteva ori Procuratura Generală făcând referire la astfel de cazuri şi a trimis mai multe note informative la Consiliului Naţional de Asistenţă Juridică Garantată de Stat. „N-am primit vreun răspuns pozitiv. Mai rău e că nici instanţele nu ne dau crezare când spunem că unui client i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece nu avem dovada că avocaţii-fantomă au fost pedepsiţi“, susţine ea.

Avocata punctează câteva situaţii când oamenii legii apelează la apărătorii-fantomă. „De obicei, aceştia apar în anumite dosare atunci când ofiţerii de urmărire penală au nevoie rapid de semnăturile unui avocat «comod», în cazul în care au depăşit anumiţi termeni sau au admis anumite încălcări procesuale şi nu vor să cheme un avocat calificat ca să nu le facă probleme şi să le piardă din timp“, concluzionează Veronica Mihailov-Moraru.

Apărătoarea explică cum o persoană poate beneficia de asistenţă juridică garantată de stat atunci când a fost reţinută. „În cazul unei reţineri, dacă persoana bănuită nu are propriul apărător, poate solicita unul personal sau organul de urmărire penală îi asigură prin intermediul Oficiului Teritorial al sectorului în care se află. Dacă e o reţinere pe timp de noapte, este chemat avocatul care e de serviciu, conform graficului întocmit de Oficiul Teritorial“, spune ea.

Material publicat cu susţinerea Fundaţiei Soros-Moldova în cadrul proiectului operaţional „Îmbunătăţirea respectării dreptului la libertatea şi siguranţa persoanei în Moldova“.

Anastasia Nani, http://adevarul.ro/moldova, 22.02.2013

Avem drepturi egale, dar nu şi la obţinerea unor ajutoare materiale

Zilele trecute am fost sunaţi din satul Isacova. O biată femeie, plîngînd, ne povesti că nicidecum nu poate obţine un ajutor material de la Consiliul Raional Orhei pentru mamă-sa invalidă. Cu pensia mizeră, nu-şi poate procura medicamentele prescrise de medic. De asemenea, am fost întrebaţi de ce cei cu averi fabuloase pot beneficia de ajutoare de zeci de mii de lei. Ca pildă, ne-a fost dat ex-preşe- dintele raionului Orhei, Evghenii Pisov.

Cu antecedente penale, în fruntea raionului

Aşa s-a întîmplat că la alegerile locale din 2013, comuniştii au obţinut tocmai 13 mandate din cele 35 în CR Orhei. Aceasta le-a permis să creeze o majoritate în forul legislativ local. În fruntea raionului, cu majoritate de voturi, a fost ales omul de afaceri, Evghenii Pisov, persoană cu antecedente penale. Cauza penală în care era acuzat de o evaziune fiscală de aproape o jumătate de milion de lei, fiindu-i suspendată în legătură cu alegerea sa ceva mai înainte în funcţia de prefect al Orheiului.

Dosarul penal suspendat asa si n-a mai ajuns la judecată, cu toate că tîlhăria era evidentă.

Scandalurile de corupţie a anilor 2003-2007 cu implicarea lui Pisov

Guvernarea raionului Orhei din această perioadă a fost plină de scandaluri. Practic, nu era sedinţă ca în ordinea de zi să nu figureze întrebări susnumite atunci „cu iz de corupţie”. Evgheni Pisov era acuzat că a procurat, fără acordul consilierilor, pe bani publici, trei automobile de lux, un BMW, un Opel Frontera şi un microbuz pentru care s-a plătit preţuri triple faţă de cele de pe piaţă.

În satul Trebujeni s-a construit un mic sediu turistic inutil ce „a păpat” din bugetul raionului peste 300 mii de lei, ca apoi, la insistenţa consilierilor în rezultatul unui control parţial, cei de la Centrul pentru Combaterea Corupţiei şi Crimei Organizate să depisteze că au fost sustrase materiale de construcţii in sumă de circa 48 mii lei.

Numai că nu se ştie din ce considerente nu s-a deschis un dosar penal. De menţionat că alături de acest sediu turistic, ce se distruge, rămas fără stăpîn, a mai fost construit şi un veceu. La vedere, e unul simplu, dar a costat pe hîrtie circa 78 mii lei.

Evghenii Pisov a fost iniţiatorul reconstrucţiei stadionului orăşenesc Orhei. Conform proiectului iniţial, din bugetul raional urmau să fie alocate circa 17 milioane de lei, dar costul construcţiei a ajuns la 28 milioane. Lucrările s-au executat cu grave încălcări şi devieri de la proiect, fiind dat în exploatare în grabă, cu o săptămînă înainte de alegerile locale din 25 mai 2007. Spălarea de bani era evidentă, însă consilierii raionali aşa şi n-au găsit posibilităţi financiare spre a organiza un audit independent ca cei care s-au pricopsit cu banii publici să răspundă în faţa legii. Iar complexul raional sportiv necesită în continuare alocaţii financiare.

Peste un milion de lei s-au „spălat" şi la renumita sală polivalentă din Peresecina, ce urma să fie una din cele mai performante din R. Moldova. Numai că pentru construcţia ei au fost achiziţionate materiale feroase vechi la preţuri de noi de la fosta întreprindere „Moldavteremont" din Peresecina,fos- tul ei director devenind vicepreşedinte a lui Pisov. Numai că se vede din motive de securitate construcţia aşa şi n-a fost finisată. Dacă nu dă Doamne, ca mai apoi să fi avut de suferit apoi cineva din copii din nerespectarea normelor tehnologice în cazul dării în exploatarea a sălii, atunci Pisov precis că nimerea după gratii. Acestea sunt doar cîteva din scandalurile legate de corupţie şi de activitatea „prosperă " a lui Evghenii Pisov care, pînă acuma, e considerat unul din cei mai bogaţi oameni din raion.

După ce s-a ruinat conacul lui Lazo la Piatra, a apărut conacul lui Pisov.

Familia Pisov şi-a întins cîteva afaceri de succes pe teritoriul satului Piatra. Însă o surpriză pentru toţi sătenii a fost apariţia celei mai invidioase castele din localitate. Direct, la intrarea în Piatra, construită în stil european, cu multe condiţii de lux şi spaţii verzi, casa lui Pisov e apreciată de milioane, trezeşte admiraţia tuturor vizitatorilor satului. Puţini însă cunosc că anume această casă a fost construită pe timp cînd Pisov era la guvernare, iar scandalurile de corupţie se ţineau lanţ. De remarcat că după pierderea şefiei, raionului E. Pisov a devenit viceministru al culturii. Numai că acuzaţiile de corupţie s-au „strecurat" şi-n presa centrală, în special, în „Ziarul de gardă" şi „Timpul". Cred că din aceste considerente, în scurt timp, au demisionat, ferindu-şi activitatea de ochii lumii. Cu ce se mai ocupă în ultimul timp, nu se ştie, dar, cînd a înaintat o cerere ca să i se acorde un ajutor material de la CR Orhei, unii aleşi locali au luat-o drept o glumă. Dar totuşi prin votul PLDM, PCRM şi PDM i s-au repartizat ca persoană social vulnerabilă tocmai 15 mii lei. Pe cînd muritorii de rînd beneficiază doar de cîteva sute de lei.

ORDONANŢĂ
cu privire la încetarea urmăririi penale şi clasarea dosarului penal

Mun. Orhei, R. Moldova, *6 iulie 2001*

Anchetatorul penal superior CPS Orhei, m-r de poliţie V. Rojcov, examinând materialele dosarului penal nr. 2001270244,

AM STABILIT:

La 19 martie 2001, de către CPS Orhei a fost pornit dosarul penal nr. 2001270244 în baza indicilor infracţiunii prevăzute de art. 164/6 al. 3 din CP al R. Moldova în cauza neachitării în termenii stabiliţi de legislaţie a impozitelor şi altor plăţi obligatorii la buget în sumă totală de 420.090 lei, pe parcursul anului 2000, de către SRL „Jupiter Fintel". Drept temei şi bază pentru pornirea procesului penal au servit materialele parvenite din IFS jud. Orhei.

În urma anchetei efectuate în cadrul prezentului dosar penal s-a constatat că SRL , Jupiter-Fintel» cu sediul în mun. Orhei, str. V. Lupu 23/3, a fost înregistrată la 30 iunie 1997. De la 4 mai 1998 director al SRL „Jupiter-Fintel" a fost ales Pisov Eugen Petru. Pe rezultatele activităţii pentru anul 2000 SRL „Jupiter-Fintel" nu a achitat în termenii stabiliţi de legislaţie impozite şi alte plăţi obligatorii la buget în sumă de 420.090 lei.

În prezent IFS jud. Orhei s-a adresat către CPS Orhei cu un demers în care roagă de a înceta urmărirea penală împotriva directorului SRL „Jupiter-Fintel» în legătură cu prezentarea Titlului executoriu al Judecăţii economice de încasare de la Concernul „Zodiac» a sumei de 273.672 lei în folosul SRL „Jupiter-Fintel». La fel, se soluţionează problema încasării banilor în sumă de 303.122 lei de la agentul economic S.A. „Primăvara-Impecs» din mun. Bălţi.

Reieşind din cele expuse şi luând în consideraţie faptul că infracţiunea şi-a pierdut caracterul social-periculos, la fel şi faptul că prin Decretul Preşedintelui R. Moldova nr. 438, publicat în Monitorul Oficial la 9 iunie 2001, Pisov Eugen Petru a fost confirmat în funcţie de prefect al judeţului Orhei, conducându-mă de art. 5/2 din CPP al R. Moldova, DECID:

Urmărirea penală pe prezentul dosar penal în privinţa lui Pisov Eugen Petru de încetat, iar dosarul penal de clasat.

Copia prezentei ordonanţe de remis procurorului jud. Orhei.

V. ROJCOV, anchetator penal superior la CPS Orhei, m-r de poliţie

Drepturile ne sunt egale, dar şansele, nu

CR Orhei nu odată şi-a declarat priorităţile în gestionarea banilor publici: şcoli, grădiniţe, spitale, păturи social-vulnera- bile. Numai că după cum confirmă zicala „dreptatea e la fundul mării", cei care sunt bogaţi li se creează condiţii de-a fi şi mai bogaţi. Cei care trăiesc în sărăcie şi chinuri se spune că „aşa de la Dumnezeu le este dat".

Dreptul la un ajutor financiar ar trebui să fie unul echitabil, în primul rînd, pentru cei mai trişti ca noi. Numai că celuia care mănîncă hrană grasă i se mai dă şi carne, dar, cei suferind, văd mai mult vasele. Ca să fie clar, unui copil bolnav de leucemie de rînd cu ajutorul lui Pisov la acea şedinţă i s-a acordat doar 5000 lei. Spre regret, la Orhei, dreptul legal este unul ilegal.

Vasile Roman, Opinia Libera, 13.12.2013

«Мусорные услуги» в Бельцах отданы в новые руки

Вместо «Terra Cleaning» уборкой скоро будут заниматься другие. Фото В. Рябого

Не успели горожане привыкнуть к новым предприятиям со сложными названиями, оказывающим в Бельцах услуги по уборке и вывозу мусора, как всё снова меняется. 31 июля муниципальный Совет утвердил проекты договоров о переуступке прав и обязательств по концессии другим фирмам с ещё более сложными наименованиями. Бельчанам опять придётся заключать договоры с новыми поставщиками услуг.

Из муниципальных — в частные руки

Много лет уборкой территории города занималось муниципальное предприятие «Спецавтохозяйство», а уборка придомовой территории входила в тариф по техническому обслуживанию жилых домов, которое осуществляло МП ПУЭЖФ, а после его реорганизации — МП ЖКХ.

В 2011 году из ведения МП ЖКХ забрали услугу уборки дворов и передали её МП «Спецавтохозяйство».

В конце 2011 года муниципальный Совет объявил конкурс на сдачу в концессию (проще говоря, аренду) обе эти услуги на 49 лет. Конкурс выиграло ООО «TerraCleaning Nord», которое с 1 июня 2012 года занимается уборкой и городских улиц, и дворов.

После этого за МП «Спецавтохозяйство» остались работы по сбору бытовых отходов, вывоз их на полигон и хранение.

Но уже в сентябре 2012 года в Бельцах был проведён ещё один конкурс — по выбору концессионера для оказания услуги по сбору, транспортировке, складированию и нейтрализации бытовых отходов. Тендер выиграло предприятие с иностранным капиталом ООО «Ecorecycle» в ассоциации с ООО «Terra Salubritate».

Намерения — вместе, договор — врозь

По данным Государственной регистрационной палаты, ООО «Terra Salubritate» было зарегистрировано 23 июля 2012 года, практически накануне конкурса, и не могло бы самостоятельно его выиграть. Договор о совместном участии в конкурсе между двумя предприятиями был заключён, по информации примарии, 20 июля 2012 года, то есть ещё за три дня до официальной регистрации ООО «Terra Salubritate».

На муниципальном Совете 27 сентября 2012 года было решено подписать с каждым из этих предприятий отдельные концессионные договоры, принимая во внимание «поступившие заявления от данных юридических лиц» (хотя по первоначально подготовленным документам планировалось заключить контракт только с «Ecorecycle»). По решению Совета, организация сбора и вывоза мусора была передана ООО «Terra Salubritate», а ООО «Ecorecycle» должно было, в свою очередь, заняться строительством «экологического завода по обработке твёрдых бытовых отходов».

В итоге ООО «Terra Salubritate» свой договор с примарией подписало и с 1 ноября 2012 года уже приступило к обслуживанию населения. А с ООО «Ecorecycle» контракт так и не был подписан. Местные власти этот факт как-то не афишировали. Вопрос со строительством завода просто повис в воздухе.

Был тариф один, стал другой

ООО «Terra Salubritate» продолжало работать самостоятельно. Однако уже через год было заявлено, что необходимо повышение тарифов для населения

на услугу вывоза мусора, так как концессионер с объёмами работы не справляется. По подписанному с концессионером в 2012 году контракту предприятие должно было сохранять существующий тариф для граждан в течение пяти лет. Но никто не сказал, что этот пункт договора неизменен. 28 ноября 2013 года муниципальный Совет голосами мажоритарной фракции коммунистов утверждает дополнительное соглашение к договору о концессии услуги вывоза мусора. Согласно этому соглашению, «концессионер вправе требовать <…> пересмотра тарифов в случае чрезвычайных обстоятельств, при наличии объективных и не зависящих от данного предприятия факторов, оправдывающих подобную меру и способных повлечь отклонения на пять и более процентов от первоначально установленной в тарифе стоимости».

Так, спустя год работы концессионера, с 1 декабря 2013 года, тарифы на вывоз мусора увеличились в разы. В конечном итоге стоимость услуги для жильцов квартир составила 15,75 лея в месяц на человека (было 6,4 лея), а для жителей частного сектора — 26,50 лея в месяц на человека (было 11,4 лея).

Для граждан из социально уязвимых категорий — пенсионеров с пенсией менее 1500 леев, лиц с ограниченными возможностями I и II группы, детей с ограничениями возможностей, многодетных семей и др. — было сделано исключение: им при предоставлении определённых документов сохраняли прежние тарифы. Правда, из-за нерасторопности властей перечень категорий, которые могут претендовать на льготы, был утверждён распоряжением примара почти через два месяца — 24 января 2014 года, что добавило бельчанам нервозности.

Сам факт изменения тарифов, кроме неприятных для жителей экономических моментов, вызывает настороженность возможностью повторения — ведь после этого примария заключила и другие договоры о сдаче в концессию публичных услуг. Теперь же выходит, что достаточно определить факторы, «оправдывающие подобную меру», и по согласованию с Советом можно изменить любой пункт контракта.

База и контейнеры в помощь

Среди других интересных фактов можно отметить предоставление ООО «TerraCleaning Nord» в пользование производственной базы муниципального предприятия ДРСУ по адресу ул. Т. Владимиреску, 39, в мае 2013 года (само МП ДРСУ переехало в опустевшее здание МП «Спецавтохозяйство»). Кроме того, уже в июле 2013 года ООО «TerraCleaning Nord» обратилось в муниципальной Совет с просьбой разрешить сдать часть территории производственной базы ООО «Terra Salubritate» в субаренду, так как «совместно эти две ком-

пании выполняют весь спектр задач по уборке и санитарной очистке города». Совет эту просьбу удовлетворил (юридический адрес второй фирмы такой же: мун. Кишинёв, ул. 31 Августа 1989, 32).

На возмущение по этому поводу бельцкого правозащитника Игоря Гордаша юрист примарии Виталий Балан заявил: «Мы исходили из того, что эта фирма осуществляет публичные услуги, которые по законодательству являются компетенцией органов местной власти, обязанной обеспечить функционирование таких служб», — сказал он.

Вице-примар Октавиан Маху пояснил, почему предприятие не оплачивает стоимость аренды: «Мы посчитали, сколько стоит аренда этой земли. И внесли изменения в договор о концессии с предприятием — добавили дополнительно ещё 10 улиц, требующих уборки. В счёт этой аренды они нам будут убирать ещё 10 улиц».

«Здесь идёт определённая правовая коллизия, — признался юрист примарии Виталий Балан. — С одной стороны, законодательство предусматривает, что помещения сдаются на основании аукциона, с другой стороны, обязанность обеспечения уборки мусора лежит на плечах органов местного публичного управления»

На этой правовой коллизии и остановились.

Кстати, финансовая инспекция в ходе проверки МП ЖКХ выявила нарушения в использовании принадлежавших предприятию мусорных контейнеров. «Контейнеры используются исключительно частной фирмой ООО “Terra Cleaning”, не имеющей закреплённых экономических отношений с предприятием», — написано в документах инспекции. На это обратил внимание Национальный антикоррупционный центр, возбудивший уголовное дело на ЖКХ по нескольким эпизодам предполагаемых нарушений. И один из таких эпизодов касается 415 пластиковых мусорных контейнеров, которые, по данным следствия, директор ЖКХ приобрёл за 2 054 250 леев, а затем передал бесплатно в пользование ООО «Terra Cleaning».

Найди учредителей

Другим интересным моментом, на наш взгляд, является тот факт, что официальных руководителей обеих фирм бельчане в глаза не видели. По полученной из государственного регистра информации, администратором ООО «TerraCleaning Nord» является некая Дойна Кузор (в 2013 г. Андрей Бернов), а ООО «Terra Salubritate» — Николай Галушка.

На бельцком уровне оба предприятия представляет муниципальный советник от фракции ПКРМ Сергей Рубцов в качестве исполнительного директора

Для решения каких-либо серьёзных вопросов, таких, например, как повышение тарифов, в Бельцы наведывался Дмитрий Руснак в роли учредителя. Он же давал интервью местным СМИ.

К слову, с учредительством тоже не всё просто. Сначала единственным учредителем обеих названных выше фирм было ООО «Terra Grup & CO» с юридическим адресом мун. Кишинёв, ул. А. Руссо, 2. В настоящий момент 100-процентным учредителем является ООО «Primterra Business» (совладелец и администратор — Дмитрий Руснак), созданное в марте 2013 года, с юри-

дическим адресом мун. Кишинёв, ул. 31 Августа 1989, 32. И «TerraCleaning Nord», и «Terra Salubritate» были перерегистрированы на нового учредителя и его адрес. До этого юридический адрес обеих фирм был в Бельцах, по ул. Т. Владимиреску, 39.

Сколько вообще сегодня существует вариантов «терр», мы пока затрудняемся сказать. Отметим лишь, что предприниматель Дмитрий Руснак в мае этого года выступал в качестве эксперта по вопросам создания дочерних компаний в статье одного из бизнес-изданий Молдовы.

Завод всплыл через два года

Вопрос о строительстве мусороперерабатывающего завода некоторое время нигде не поднимался. Осенью 2013 года на вопрос одного из муниципальных советников о судьбе этой идеи вице-примар Октавиан Маху сообщил, что ООО «Ecorecycle» отказалось от своих планов.

В январе 2014 года ООО «Terra Salubritate» как член тандема-победителя в конкурсе концессии заявило, что берёт на себя обязательства по строительству этого завода.

Пресс-служба предприятия распространила информацию, что первая линия по переработке отходов начнёт работать уже в марте 2014 года, а весь завод будет построен в течение двух лет. Все финансовые затраты — 2,5 млн евро, по заверению пресс-службы, взяла на себя компания «Terra Salubritate».

Однако на последнем заседании муниципального Совета, которое состоялось 31 июля, стало известно, что ООО «Ecorecycle» передумало и готово через два года после проведения конкурса подписать с бельцкой примарией договор.

Юрист примарии Виталий Балан сообщил, что после подведения итогов конкурса второй его участник (фирма, не выигравшая тендер) обратился в судебные инстанции с требованием отменить его результаты. *«В связи с тем, что на данный момент все судебные разбирательства прекратились, от компании "Ecorecycle" поступило заявление заключить договор. В течение месяца велись переговоры, в ходе которых вносились изменения, и окончательный вариант, который устроил обе стороны, представлен Совету на рассмотрение»*, — сказал он.

Договор предусматривает, что предприятие инвестирует в строительство не менее 464 млн леев, а также оплачивает 320 тыс. леев ежегодно в бюджет. Услуга по переработке отходов сдаётся на 49 лет.

В документе прописываются сроки на осуществление каждого этапа проекта. Первый — создание станции по сортировке отходов — должен быть завершён в течение трёх лет с момента подписания договора. Второй этап, основной — строительство станции по механической и биологической переработке отходов с производством альтернативного топлива — должен быть осуществлён в течение трёх лет с момента получения в пользование земельного участка.

Муниципальные советники отметили, что здесь может возникнуть проблема, так как в настоящий момент у предприятия нет подходящего участка земли. Место существующего полигона для складирования мусора для строительства завода не подходит, так как не соответствует экологическим нормам.

Советник Игорь Савин (ДПМ) поинтересовался у представителя компании «Ecorecycle», насколько при существующих проблемах реальны указанные в договоре сроки возведения завода. *«Сроки реальны, так как наша оферта разрабатывалась специалистами европейского уровня с привлечением самых новых технологий. Если у вас будет желание нам помочь, то мы справимся. Если у вас будет желание нам препятствовать, то сроки окажутся нереальными. Чтобы совершить дорогу, нужно выйти из дома,* — заявил представитель фирмы. — *Мы, не дожидаясь заключения договора, установили на полигоне оборудование и уже месяц ведём механико-ручную сортировку отходов. Мы уже почти на 25 % сократили объём "захоронений" на полигоне, не дожидаясь решения муниципального Совета».*

Ради больших денег

Муниципальные советники приняли на заседании 31 июля ещё два важных решения, касающихся проблем мусора. Предприятия ООО «TerraCleaning Nord» и «Terra Salubritate» переуступили свои права и обязательства совершенно новым фирмам.

Первая передаёт **услугу уборки территории города ООО «Salubrity Solutions»**, вторая — **услугу вывоза мусора ООО «Global Prestservice»**.

На вопрос советников, насколько законна такая переуступка учредитель обеих «терр» Дмитрий Руснак заявил: *«Это двусторонние отношения. По сути я мог бы только информировать Совет об этом контракте».*

Юрист примарии Виталий Балан возразил, что это не так. *«Закон о концессии предусматривает, что передача концессии третьим лицам запрещена. Но в Законе о частно-государственном партнёрстве говорится, что"частный партнер не вправе без согласия государственного партнёра отчуждать, пере-*

давать в залог или предпринимать какие-либо другие действия по отношению к предмету частно-государственного партнерства"». Соответственно, с согласия государственного партнёра это делать можно. Юрист отметил, что здесь опять же наблюдается правовая коллизия. Но поскольку Закон о частно-государственном партнёрстве был издан позже, чем Закон о концессии, следует руководствоваться более поздним правовым актом.

Главный вопрос, который интересовал советников, — в чём причина такой неожиданной переуступки концессии.

Дмитрий Руснак отметил, что требуются большие инвестиции: *«Финансирование со стороны банков Молдовы очень дорого обходится. Поэтому было принято решение включить в этот процесс и один из европейских фондов, который придёт не только с деньгами, но и с европейскими стандартами. Я принял это решение, так как необходимы финансовые ресурсы дешёвые и долговременные, которых у меня просто нет. Речь идёт о расширении службы по всему северу республики. Учредителем в этой компании является фонд из Голландии, который инвестировал в подобные проекты на Украине и в Румынии».*

Его слова поддержал советник Сергей Струл (ПКРМ): *«Основная идея всей этой переуступки в том, что придут серьёзные европейские деньги, на которые мы рассчитываем. Это очень большая организация, придут инвесторы, уставные капиталы — миллиарды евро. Надо, чтобы они сюда зашли, а у них есть планы не только на муниципий Бельцы. Это чисто процессуальный вопрос переоформления»,* — сказал он. Советник Павел Бучацкий (ПКРМ) добавил, что новым предприятиям будет даже предложено пересмотреть тарифы для населения в сторону уменьшения.

Кому же переступлены услуги?

Мы проверили данные новых фирм, которые теперь будут предоставлять услуги бельчанам. По информации Государственной регистрационной палаты, оба предприятия были зарегистрированы 28 июля, за три дня до заседания муниципального Совета, с уставным капиталом 5400 леев каждая.

Учредителем ООО «Global Prestservice» стала госпожа Стелла Сили, представлявшая до последнего времени пресс-службу «TerraCleaning Nord» и «Terra Salubtitate». Чем этому предприятию будет легче рассчитывать на «серьёзные европейские деньги» и как появится возможность снизить тарифы, пока не ясно.

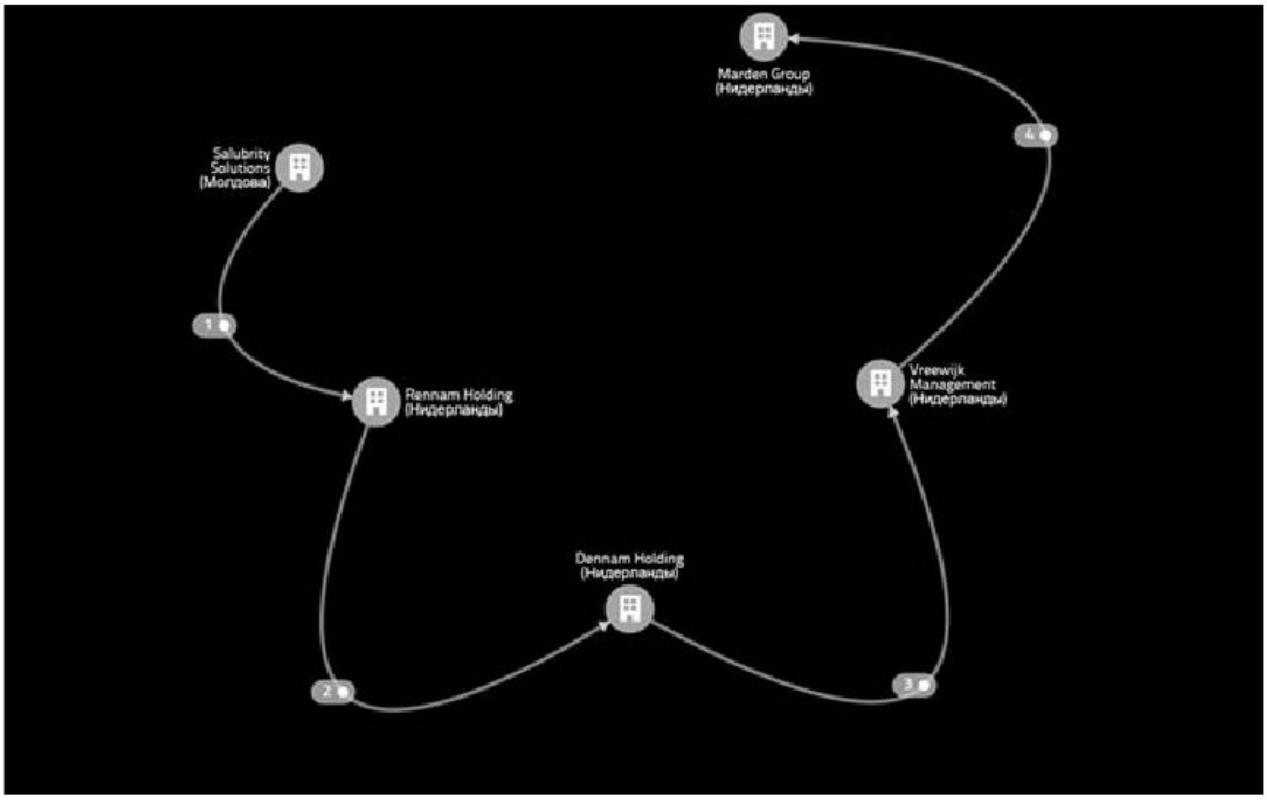

А учредителем фирмы «Salubrity Solutions» является голландское предприятие «Rennam Holding B.V.». Интересно, что эта компания была зарегистрирована в Амстердаме тоже в понедельник, 28 июля 2014 года, то есть в тот же день, когда и дочернее молдавское предприятие. Уставной капитал голландской фирмы — 120 евро.

Учредителем «Rennam Holding» является другое голландское предприятие, название которого отличается только одной буквой — «Dennam Holding», которое появилось на свет 25 июля 2014 года. Уставной капитал — тоже 120 евро.

Учредителем «Dennam Holding», в свою очередь, является компания «Vreewijk Management» (уставной капитал — 18 тыс. евро), а учредителем последней — «Marden Group» (уставной капитал — тоже 18 тыс. евро).

Все предприятия зарегистрированы по одному юридическому адресу, с одним и тем же телефоном и факсом.

У материнской компании «Marden Group» четыре дочерние фирмы, среди которых и «Vreewijk Management». А у «Vreewijk Management» уже 48 дочерних предприятий, в том числе и «Dennam Holding» (фирма-«внучка»), которая стала учредителем «Rennam Holding» (фирмы-«правнучки»), открывшей предприятие в Молдове.

Компания «Vreewijk Management» зарегистрировала единственный вид деятельности — «организационно-консалтинговый» — «оказание услуг в области управления и консалтинга (консультирования)». Все остальные компании зарегистрированы как финансовые холдинги.

На официальном сайте головной компании «Marden Group» опубликована информация о предоставляемых услугах. Это управление, корпоративные юридические услуги, секретарские услуги, ведение бухгалтерии и отчётности управления и т. п.

Согласно словарному определению, финансовый холдинг — это специализированная компания, которая осуществляет финансовый контроль и управление дочерними организациями. Холдинг-компания не вмешивается в производственную и коммерческую деятельность дочерних организаций и сама не ведёт никакой производственной деятельности.

Согласно утверждённым договорам переуступки, старые предприятия передадут все свои договоры об оказании услуг по благоустройству и вывозу мусора с населением и экономическими агентами новым фирмам, то есть у нас снова появятся другие квитанции.

Все сотрудники старых предприятий должны быть трудоустроены на новые. Напомним, что большинство из них уже перешли ранее с МП «Спецавтохозяйства» в момент предыдущей реорганизации «мусорного хозяйства».

При этом *«ответственность за неисполненные и существующие на момент переуступки обязательства по отношению к муниципальному Совету, работникам и другим лицам»* остаётся исключительно ответственностью старых предприятий.

Своевременное Послесловие

Подозреваем, что не всем удалось дочитать этот материал целиком из-за обилия иностранных названий, фамилий, адресов и цифр. Мы сами при подготовке расследования с трудом пролезали через эти лабиринты и до конца так и не разобрались в запутанном до предела клубке. Послужило ли причиной уступки обязательств по «уборочным» услугам действительно желание привлечь зарубежные фонды либо здесь есть и другие причины, судить читателям. Мы же лишь приведём ещё пару фактов.

Газете «СП» «терры» должны ещё с ноября 2013 года 10 559 леев за рекламу и возвращать эти деньги, как мы поняли, их хозяева не собираются. Рекламные

статьи и объявления, касавшиеся и ООО «TerraCleaning Nord», и ООО «Terra Salubritate», подавалась в «СП» по счетам и накладным другого предприятия — ООО «Terra Cleaning», которое так и осталось нашим должником.

В судах на данный момент находятся несколько исков других фирм о взыскании долгов с ООО «Terra Cleaning». Так, суд столичного сектора Центр обязал эту компанию выплатить в пользу совместного предприятия «Karcher» свыше 25 тыс. леев и ООО «Euro-MS grup» — ок. 75 тыс. леев. В этой же инстанции находится заявление третьей фирмы о взыскании некоей суммы. Во всех эти процессах точка, очевидно, ещё не поставлена.

Наталья Петрусевич, 12.08.2014, http://esp.md

Этот материал подготовлен на средства гранта, предоставленного Государственным департаментом США. Мнения, заключения и выводы принадлежат автору и не обязательно отражают позицию Государственного департамента США.

Interesele prevalează legislaţia?

Pe 11 iulie, după 119 zile de la sesiunea anterioară (Legea privind Administraţia Publică Locală prevede că şedinţele ordinare ale consiliilor locale trebuie convocate nu mai rar de o dată la 3 luni) primarul Mihail Cebotar a convocat şedinţa Consiliului Orăşenesc Rezina cu o agendă de circa 50 de chestiuni.

Spiritele s-au aprins chiar de la examinarea ordinei de zi a sesiunii, când primarul a propus să mai fie întrodusă în agendă încă o chestiune, privind alegerea viceprimarului. Mai mulţi consilieri nu înţelegeau de ce candidatura respectivă nu a fost consultată cu fracţiunile consiliului, precum prevede legea, de ce chestiunea nu a fost inclusă în agenda sesiunii or, pentru selectarea şi promovarea acestei candidaturi a fost timp destul, funcţia fiind vacantă aproape un an.

Rezina are şi viceprimar

După mai multe replici controversate, consiliul a acceptat propunerea primarului şi pentru a drege cumva busuiocul, s-a anunţat o pauză în timpul căreia candidatura viceprimarului a fost examinată la comisia consultativă pentru probleme sociale. Revenind în şedinţă, cu o majoritate de voturi, consiliul l-a votat pentru funcţia de viceprimar pe Gheorghe Hâncu. Dânsul anterior a activat în domeniul construcţiilor şi gospodăriei comunale. La şedinţă nu s-a vorbit de ce alegerea viceprimarului s-a

tărăgănat atât de mult şi de ce lucrul acesta s-a produs într-un mod atât de neaşteptat, fără a se respecta procedurile de rigoare. Rezinenii însă vorbesc că alegerea viceprimarului ar fi rezultatul unei tranzacţii dintre fracţiunile de guvernare, în urma căreia comuniştii au votat candidatura la viceprimar propusă de democraţi, primind în schimb alte funcţii în structurile raionale.

Interesul mai presus de doleanţele comunităţii

Şi mai mult s-a tensionat situaţia când consiliul a ajuns la chestiunea „Cu privire la aprobarea planului cadastral al bunului imobil (lot de teren). Declararea dreptului de proprietate publică din domeniul privat al UAT or. Rezina, situat în str. 27 August, 5 «A» şi expunerea lui la licitaţie publică de vânzare-cumpărare". Problema legată de acest teren a fost expusă în CUVÂNTUL din 12 iulie (vezi articolul „Terenul care gâdilă mai multe interese"). Vom aminti doar că terenul respectiv a fost subiectul unui scandal de proporţii în a. 2002, când un om de afaceri intenţiona să construiască acolo un magazin agricol. Locatarii din blocurile situate în preajmă s-au ridicat vehement împotriva acelei intenţii, graţie cărui fapt ulterior în planul urbanistic al oraşului au fost făcute corectări, pe terenul respectiv prevăzându-se amenajarea unui scuar pentru odihnă şi agrement.

Problema a reapărut pe ordinea de zi după ce alt om de afaceri (lumea ştie deja cine) a ales acest loc pentru construcţia unui magazin. Locatarii s-au adresat cu câteva petiţii la administraţia oraşului să nu admită schimbarea destinaţiei terenului. Şi de data aceasta în mapele consilierilor erau copiile unei petiţii semnate de 136 de rezineni, care solicitau neadmiterea înstrăinării terenului şi folosirea lui în alte scopuri decât odihnă şi agrement, iar un grup de reprezentanţi ai semnatarilor veniseră la sesiune pentru a participa la deliberarea problemei.

Coaliţia democrat-comunistă de guvernare însă n-a dorit să asculte pe nimeni. La propunerea consilierului PCRM Serafima Borgan, respectivii, într-un mod foarte operativ, au votat proiectul de decizie care prevede expunerea la licitaţie de vânzare-cumpărare a terenului dat cu preţul iniţial de 178522 lei. În grabă nimeni n-a observat (sau nu a dorit să observe) că la formarea preţului iniţial de vânzare a terenului nu a fost aplicat coeficientul de amplasare şi amenajare al acestuia (K-1,35), astfel costul lui fiind diminuat cu 62483 lei.

Apropo, Legea nr. 836-XIII din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriilor admite modificarea de către autorităţile publice a planurilor urbanistice şi de amenajare a teritoriilor, dar numai după consultarea prealabilă cu populaţia. În cazul dat administraţia oraşului nu numai că nu a consultat locatarii din

blocurile adiacente terenului, dar şi a neglijat în mod deschis solicitările acestora, care spuneau că sunt gata să-şi asume şi cheltuielile de amenajare a scuarului. Iar în campania electorală trecută votanţii acestei decizii se jurau în faţa alegătorilor că voinţa comunităţii va fi lege pentru dânşii în cazul că vor fi aleşi în autorităţile publice ale oraşului...

Ion Perciun, Cuvântul nr. 28, 29.07. 2013

Jefuiţi în numele legii

În CUVÂNTUL din 14 martie c. a fost publicat articolul "Cum face dreptate Judecătoria Teleneşti". Era vorba despre un caz ieşit din comun: mai mulţi locuitori ai s. Ordăşei de mai bine de doi ani bat drumurile în speranţa să-şi întoarcă terenurile agricole pierdute din cauza unei hotărâri judecătoreşti emise în baza unor acte false. Deoarece de atunci a trecut destul timp, am decis să vedem cine şi ce a întreprins pentru a soluţiona problema.

Numărul păgubiţilor s-a dovedit a fi de două ori mai mare

Între timp s-a dovedit că numărul păgubiţilor este, de fapt, de două ori mai mare decât cel indicat în primul articol - 61 de persoane, inclusiv 16 persoane decedate. Deşi respectivii au trecut în lumea celor drepţi cu 10-20 de ani în urmă, potrivit documentelor prezentate în instanţă ei, în urmă cu doi ani, ar fi semnat recipise că şi-ar fi vândut cotele de teren unei femei de afaceri.

Între cei prejudiciaţi sunt secretarul Consiliului Local, părinţii unui colonel de poliţie care activează în cadrul MAI, taţii a doi judecători, dintre care unul activează într-o Curte de Apel şi ai unui avocat. Reiese că Nelly Moldoveanu, "cumpărătoarea", învârtind atâta lume, nu s-a temut de nimeni şi de nimic. Mai mult, posibil dânsa a fost convinsă că nici o judecată nu-i va răsturna afacerea. Mai mulţi jurişti care au citit articolul au fost de părerea că aşa ceva nu-i posibil, că jurnalistul a încurcat nişte iţe.

În imagine: Mihai Baraga, profesor-pensionar din Ordăşei, a scris petiţii la Consiliul Superior al Magistraturii, Procuratura Generală, Centrul Naţional Anticorupţie, Preşedinţia Republicii Moldova, anexând la fiecare petiţie probe care, în opinia dumnealui, ar demonstra că magistratul şi notarul au sfidat legea, făcându-se vinovaţi de faptul că sătenii au fost deposedaţi de pământ. Dar nimeni nu-i face dreptate.

Primarul a descoperit frauda întâmplător

Escrocheria a fost depistată de Andrei Moldovanu, primarul de Ordăşei. În noiembrie 2012 Andrei Moldovanu, fiind la Oficiul Cadastral Teleneşti, unde verifica nişte acte despre pământurile luate în arendă de la consăteni, a găsit că o parte din acestea sunt deja vândute. Iurie Corman, şeful oficiului, i-a răspuns scurt: "Dacă omul vine cu decizie judecătorească, noi o respectăm".

Andrei Moldovanu a împărtăşit vestea sătenilor. S-a dovedit că cei rămaşi fără pământ în majoritate erau pensionari, pentru care cotele erau practic unica sursă de existenţă, dar şi persoane decedate (vezi lista de mai jos).

Acum două săptămâni, l-am ntrebat pe Andrei Moldovanu ce s-a schimbat după ce escrocheria a fost făcută publică. "Pentru o parte din săteni, prin hotărâre judecătorească, tranzacţia de vânzare-cumpărare a terenurilor a fost anulată, dar judecătorii au uitat să indice numerele cadastrale ale terenurilor care urmează să fie retrocedate. Asta înseamnă că pentru a soluţiona problema definitiv, aceştea trebuie să intenteze un proces civil cu avocat, pe care lumea nu are cu ce-l plăti. Totodată, ancheta în cazul Nelly Moldoveanu se întinde la nesfârşit. Mulţi pătimiţi, fiind bătrâni şi bolnavi, nu au cum se deplasa la poliţia şi judecătoria din Teleneşti şi Bălţi. Pe de altă parte, lumea nu mai crede că li se va face dreptate. În această situaţie dosarul pornit de Poliţia Teleneşti riscă să fie clasat, crede primarul de Ordăşei.

Magistratul a examinat două dosare pe aceeaşi temă

În vara lui 2012 Nelly Moldoveanu, o femeie de afaceri din Criuleni, a depus două (!) cereri către judecătoria Teleneşti, în care s-a plâns că a cumpărat de la mai mulţi locuitori din satul Ordăşei câte un teren agricol şi, după ce le-ar fi achitat banii, aceştea s-ar eschiva să înregistreze la notar contractul de vânzare-cumpărare. "M-am pomenit în situaţia că nu pot să înregistrez terenurile pe numele meu, pe motiv că unii proprietari sunt în vârstă şi nu se pot deplasa la biroul notarial, alţii nu dispun de buletine de identitate, o parte au luat banii şi au plecat peste hotare, iar alţii au decedat. În aceste condiţii, singura soluţie de a perfecta documentele este de a mă adresa în judecată cu cererea de a valida tranzacţia de vânzare-cumpărare", a indicat Moldoveanu în cererea sa către judecătorul Oleg Şcolnic.

De fapt, Nelly Moldoveanu a înaintat în judecată două asemenea cereri. Mai întâi "s-a plâns" pe 34, apoi pe 27 de săteni, şi ambele cereri au fost repartizate spre examinare magistratului Oleg Şcolnic. Ulterior Iurie Gârbu, preşedintele judecătoriei, ne-a spus că asta a fost o întâmplare. Însă păgubaşii din Ordăşei nu cred în asemenea "întâmplări", mai ales după ce soţia judecătorului, notarul Viorica Şcolnic, a autentificat tot atât de operativ contractele de vânzare-cumpărare.

Juristul Mihai Bătrâncea a remarcat, că întâmplarea cu cele două dosare care au nimerit la acelaşi magistrat este într-adevăr curioasă or, dosarele trebuie să fie distribuite către judecători în mod aleatoriu, de către calculator. Juristul este de părere că magistratul ar fi examinat cauzele în conformitate cu preverile art. 281 al Codului de procedură civilă, care admite examinarea în lipsa martorilor. În acelaşi timp, dumnealui nu înţelege ce rost avea autentificarea contractelor de vânzare-cumpărare la notar, de dată ce judecata executase deja această procedură. "Admitem că era nevoie şi de serviciile notarului. Dar acesta nu putea să identifice contractele de vânzare-cumpărare fără de certificatele originale ale titlurilor de proprietate eliberate de primărie", este de părere juristul.

Cea mai mare enigmă a dosarului intentat de poliţia Teleneşti contra lui Nelly Moldoveanu e cum aceasta a obţinut copiile titlurilor de proprietate ale cetăţenilor de la Ordăşei în condiţiile când originalele se păstrează la proprietari, iar dublicatul - la oficiul cadastral? Dacă prorietarul pierde originalul, publică un aviz în presă, după care organul cadastral eliberează un alt titlu. Iurie Corman ne spune că nu a dat nimănui nici un titlu de proprietate şi că de dezlegarea enigmei trebuie să se ocupe ancheta. La moment dosarul este în gestiunea lui Anatolie Bunduchi, şeful Secţiei anchetă din cadrul Inspectoratului de Poliţie Teleneşti, care afirmă că până în toamnă dosarul va fi finalizat şi transmis în judecată. Remarcăm că ofiţerul de urmărire penală Rozalia Guzun, care până nu demult a instrumentat dosarul, avea două volume de documente. Acum sunt şase volume. Maiorul Bunduchi a opinat că rezultatele expertizei grafologice ar putea urgenta trimiterea dosarului în judecată.

Mihai Baraga luptă cu solidaritatea corporativă a judecătorilor

Am pomenit mai sus că judecătorul Oleg Şcolnic a instrumentat două dosare în baza celor două cereri depuse de către Nelly Moldoveanu: dosarul nr. 1 numit "Procopan Eugen, Ciorbă Andrei şi ceilalţi", unde figurau 34 de săteni şi dosarul nr. 2 numit "Maxian Alexandru, Ţigănescu Gheorghe şi ceilalţi", în care figurau 27 de persoane. După ce sătenii rămaşi fără terenuri s-au adresat la aceeaşi Judecătorie Teleneşti, s-a decis ca cele două dosare să fie examinate de către judecătorul Gheorghe Popa şi, respectiv, judecătoarea Steliana Lazar. Gheorghe Popa, printr-o decizie a sa, a anulat tranzacţia de vânzare-cumpărare în cazurile vizate în dosarul "Procopan Eugen, Ciorbă Andrei şi ceilalţi", dar a uitat să introducă în hotărâre numerele cadastrale ale titlurilor respective. Între timp, Gheorghe Popa a fost suspendat din funcţie, fiind bănuit într-un dosar de corupţie. Din această cauză Oficiul Cadastral Teleneşti nu vrea să restabilească actele respective. În cazul dosarului respectiv avocatul Valeriu Covaş ne sugerează că cei implicaţi ar trebui să scrie o cerere de rectificare a hotărârii judecătoreşti la judecătoria Teleneşti.

În dosarul nr. 2 "Maxian Alexandru, Ţigănescu Georghe şi ceilalţi" judecătoarea Steliana Lazar a respins cererea celor 27 de săteni. Acum dosarul respectiv se află în examinare la Curtea de Apel Bălţi şi următoarea şedinţă este preconizată pentru luna septembrie c.

Mihai Baraga, profesor-pensionar, în trecut preşedinte al sovietului sătesc Ordăşei, consideră că anume Oleg Şcolnic şi soţia acestuia, Viorica Şcolnic ar fi vinovaţi de cele întâmplate, din care cauză consătenii prejudiciaţi sunt nevoiţi să bată drumurile prin instanţe. Întrucât asupra acestora nu a fost pornită o urmărire penală, M. Baraga a început să bombardeze cu petiţii Consiliul Superior al Magistraturii (CSM), Procuratura Generală, Centrul Naţional Anticorupţie, Preşedinţia Republicii Moldova, anexând la fiecare petiţie probe care, în opinia dumnealui, ar demonstra că magistratul şi notarul au sfidat legea, făcându-se vinovaţi de faptul că sătenii au fost deposedaţi de pământ. Mihai Baraga spune cu indignare că, unde ar scrie, răspunsul este acelaşi, parcă tras la indigo. La petiţia trimisă la 03 iunie 2014, de exemplu, Iurie Ţurcan, membru al CSM i-a răspuns următoarele:

"La cele invocate în petiţia din 03.06.2014 privind dezacordul cu acţiunile Judecătoriei Teleneşti, în special cu acţiunile judecătorului Oleg Şcolnic, vă comunicăm precum urmează: conform prevederilor art. 7 cu privire la CSM, Inspecţia Juridică din subordonarea CSM deţine competenţe de a examina petiţii ce ţin de problemele eticii judiciare şi nu este în drept de a se exprima asupra legalităţii unei decizii judecătoreşti, aceasta fiind competenţa instanţelor ierarhic superioare. Afirmaţia dvs. că judecătorul nu ar fi fost obiectiv ori se foloseşte cu rea credinţă de imunitatea sa sunt declarative, fără careva probe concrete".

"Ce vrea CSM: să ne adresăm la CEDO? Sumele prejudiciilor morale, cu regret, nu se achită din buzunarul judecătorilor, dar din bugetul statului, adică din buzunarul contribuabilului. Chiar dacă judecătorul a examinat cererile respective în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, cel puţin ar fi putut acţiona din pură logică profesională, adică l-ar fi putut telefona pe secretarul Consiliului Local Ordăşei Valeriu Gorun să-l întrebe cum de a semnat pe nişte recipise agramate că şi-ar fi vândut pământul lui Nelly Moldoveanu», spune Mihai Baraga.

Hectarele "prihvatizate" au fost imediat vândute

Majoritatea terenurilor trecute în proprietatea lui Nelly Moldoveanu se află deja în proprietatea altor persoane. Femeia s-a grăbit să scape de pământuri în mai puţin de o lună de la pronunţarea sentinţei judecătoreşti, chiar dacă legea oferă 30 de zile pentru recurs. Vitalie Balea, noul proprietar al celei mai mari părţi din aceste terenuri, sus-

ţine că nu a ştiut nimic despre istoria dobândirii lor de către Moldoveanu. Mai mult, bărbatul se plânge că vânzătoarea l-ar fi amăgit şi pe dânsul. Primind 75 de mii de lei pentru alte terenuri pe care i-a promis să i le vândă respectivului, Moldoveanu a dispărut, fără a duce tranzacţia până la capăt.

„Acum suntem în proces de judecată cu ea", spune noul proprietar al pământurilor de la Ordăşei.

Indiferenţă totală

Contrar aşteptărilor, nici o autoritate nu a reacţionat la investigaţia din CUVÂNTUL, dar şi la două articole pe aceeaşi temă publicate în două cotidiene naţionale. Indiferente au fost nu numai autorităţile şi organele teleneştene. Participanţii la un talk-show, unde jurnalistul Nicolae Negru a vorbit despre cazul de la Ordăşei, printre care era şi speakerul Igor Corman, l-au trecut cu vederea ca pe ceva neînsemnat.

Remarcăm, noi am solicitat opiniile şi comentariile tuturor persoanelor implicate în acest caz. Viorica Şcolnic mai întâi a solicitat ca numele ei şi al soţului să nu apară în ziar. Parcă am convins-o că anume de atâta investigăm cazul, pentru ca lumea, inclusiv cei păgubiţi, să cunoască şi poziţia dumnealor în acest litigiu. Or, se putea întâmpla orice, inclusiv şi faptul că Moldoveanu a dus justiţia în eroare, adică a săvârşit un delict. Dar mai apoi dna Şcolnic public m-a făcut cu ou şi cu oţet.

Subliniem: funcţia presei este să reacţioneze la demersul celor peste 30 de cititori, care se plâng că ar fi fost prejudiciaţi şi că nu ar fi găsit dreptatea în organele de stat, obligate să apere DREPTURILE omului şi să supravegheze respectarea LEGII. Deci, numele judecătorului şi al notarului, asupra cărora se plâng petiţionarii, cât şi opiniile acestor doi funcţionari pe marginea cazului era absolut necesar să apară în ziar.

Asemenea cazuri au mai avut loc

După publicarea articolului "Aşa face dreptate judecătoria Teleneşti", Valentina Perebicovschi, consilier raional de Teleneşti, ne-a relatat că în anii 2005-2007 asemenea cazuri au mai fost în practica Judecătoriei Teleneşti. Pe atunci, spunea dna Valentina, persoane tinere, destul de îndrăzneţe, cutreierau satele noastre şi propuneau proprietarilor de terenuri care aveau restanţe la impozitul funciar (câte 700-800 de lei) să cedeze loturile în schimbul achitării datoriilor. Dna Perebicovschi a precizat că ştie opt asemenea cazuri, dar în realitate ar putea fi mai multe. Proprietarii îşi cedau terenurile contra unor recipise, iar "binefăcătorii" lor mai apoi legiferau tranzacţiile prin judecată şi Oficiul Cadastral Teritorial elibera certificate de proprietate noilor stăpâni.

Unul din inginerii cadastrali dintr-un sat din apropierea Teleneştilor, care nu a dorit să-i divulgăm identitatea, mi-a spus că cunoaşte două cazuri când o persoană, cam în acelaşi mod, a deposedat de pământ câţiva ţărani. "l-am spus să achite proprietarilor valoarea reală a cotelor, cât e lucrul cu cinste. Mi-a dat ascultare şi scandalul a fost aplanat", a precizat inginerul cadastral.

Ion Cernei, Cuvântul nr.30 (928), 01.08.2014

Вместо 25 лет тюрьмы — год и месяц

Мужчина, обвинявшийся в предумышленном убийстве, а также повреждении и уничтожении имущества, остаётся на свободе.

Так выглядела часть дома Татьяны Карауш после взрыва газового баллона. Фото из архива «СП».

Прокуроры требовали для обвиняемого 25 лет лишения свободы. Однако, по решению коллегии судей, его приговорили к году и месяцу лишения свободы. А с учётом того, что он год и три месяца находился под арестом, это наказание было признано исполненным.

Его признали виновным лишь по статье «Насилие в семье», а в частях «Умышленное убийство» и «Умышленное уничтожение или повреждение имущества» он был оправдан — как сказано в приговоре, на том основании, что данные деяния «не были совершены подсудимым».

Пострадавшая Татьяна Карауш намерена обжаловать это решение в вышестоящих инстанциях. По её мнению, влиятельные и обеспеченные родные и близкие её бывшего гражданского мужа сделали всё возможное, чтобы он избежал справедливого возмездия.

Предметом разбирательств стал взрыв, прогремевший в марте 2012 года в доме в переулке Б. Главана, о чём «СП» писала тогда же. В ходе ссоры на почве ревности, как рассказалаТатьяна Карауш, её гражданский муж угрожал, что взор-

вёт дом, затем открыл баллон с газом и зажёг спичку. Взрывной волной выбило окна, двери, обрушились стены пристройки, рухнула часть шиферной кровли.

Врачи Станции скорой помощи доставили Татьяну и её пожилую мать в реанимацию с многочисленными ожогами. Последняя на пятый день от полученных травм скончалась. Подозреваемый с места происшествия скрылся.

По словам Татьяны, повезло, что её малолетнего сына в момент трагедии не было дома. Денег на восстановление разрушенного дома у неё нет, в настоящее время она вынуждена ютиться в крохотной комнатушке своей бабушки.

Вячеслав Долгов, Новости, № 27, 9.07.2014, www.eSP.md

Gheorghe Papuc – fost ministru de Interne, cu două cas(tel)e de milioane, fii şi nepoţi milionari, şi un hectar de parc, îngrădit ilegal

Gheorghe Papuc, fost ministru de Interne în perioada comunistă, este proprietarul a două case de lux impunătoare, care valorează pe piaţa imobiliară peste 1 mln. USD. Pe când era ministru, Papuc a îngrădit, ilegal, spun autorităţile municipale, peste un hectar de pădure-parc, din vecinătatea celor două imobile. Unul din cei trei fii ai săi, fondator a două firme, este şi el proprietarul unei case de milioane, casă care, anterior, îi aparţinuse tot fostului ministru. Un alt fiu, minor, este proprietarul unui bloc cu trei etaje în centrul Chişinăului, iar un nepot, angajat MAI, deţine şi el o casă de milioane, tot în centrul Capitalei.

Gheorghe Papuc a fost cel mai longeviv, dar şi cel mai controversat ministru de Interne pe care l-a avut R. Moldova în perioada post-sovietică. A fost acuzat de acte de corupţie, iar mai apoi, de abuz în serviciu în urma evenimentelor din aprilie 2009. Nimeni, însă, nu a reuşit să-i demonstreze vreodată vinovăţia. În special când Papuc

a deţinut funcţia de ministru, averea sa s-a mărit considerabil, iar acum acesta deţine un adevărat imperiu imobiliar, împărţit pe numele nepoţilor sau feciorilor.

„Una e cea cu cinci etaje”

Casele familiei Papuc de pe str. Voluntar Filip Lupaşcu. Pe aproximativ 1000 m.p se înalţă 3 imobile, două dintre ele de aproximativ 200 m.p.

Familia Papuc deţine mai multe case în sectorul Râşcani din Chişinău, în regiunea Universităţii Agrare de Stat din Moldova (UASM), zonă în care se înalţă alte zeci de case de lux. În perimetrul străzilor Voluntar Filip Lupaşcu şi Tudor Pamfile, aproape oricine îţi poate spune care este casa, sau mai exact casele în care locuieşte familia fostul ministru de Interne. „Una e cea cu cinci etaje, de lângă pădure. Mergeţi înainte, o s-o vedeţi sigur. E cea mai mare casă din regiune”, ne îndrumă un bătrân, în timp ce descarcă ceva din maşină. „Cealaltă casă e mai la vale”, ne zice o femeie. Şi, într-adevăr, dacă mergi până la capătul străzii, care poartă numele unuia dintre eroii conflictului de pe Nistru, Filip Lupaşcu, îţi sare în ochi un imobil impunător, cu mai multe niveluri, care cu greu încape în obiectivul aparatului de fotografiat. De fapt, nici cu ochiul liber nu poţi vedea tot ce se înalţă în curtea de pe str. Voluntar Filip Lupaşcu, pentru că, în spatele primei clădiri, se observă, cu greu, încă două imobile, de diferite dimensiuni. Clădirea din faţă are ascensor, dar şi mai multe acareturi.

Teren „cumpărat” de la nepoată

Oficial, în actele Întreprinderii de Stat „Cadastru”, beneficiarul actual al terenului pe care sunt amplasate clădirile familiei Papuc este Natalia Loghin Grigore, nepoata fostului ministru de Interne. Natalia Loghin este fiica lui Grigore şi Nina Loghin, ultima fiind una din surorile lui Gheorghe Papuc, din s. Frăsineşti, r. Ungheni. Natalia Loghin, născută în 1986, acum în vârstă de 27 de ani, este posesoarea terenului în urma unui contract de superficie semnat la 11 noiembrie 2008 între ea şi familia Papuc, cea căreia îi aparţine de facto terenul. Conform Codului Civil al R. Moldova, „superficia este dreptul real imobiliar de a folosi terenul altuia, în vederea edificării şi exploatării unei construcţii, deasupra şi sub acest teren, sau a exploatării unei construcţii existente”. Terenul de pe str. Voluntar Filip Lupaşcu a fost înscris în Registrul

bunurilor imobile în 2005. Igor Şotropa şi Natalia Loghin au fost atunci înregistraţi în calitate de proprietari, în baza a două contracte de vânzare/cumpărare din aprilie 2004 şi iulie 2005, dar şi în baza deciziei privind formarea bunului imobil din 28 iulie 2005. Atunci, din două loturi de teren s-a format unul singur. Pe 24 octombrie 2008, în urma unui contract de vânzare/cumpărare, proprietari ai terenului devin soţii Gheorghe şi Inna Papuc.

Gheorghe Papuc a îndeplinit funcţia de ministru al Afacerilor Interne din februarie 2002 până în martie 2008 şi din octombrie 2008 până în septembrie 2009. Anterior, a ocupat diferite funcţii de ofiţer în cadrul trupelor de interne ale MAI al URSS. Presa a scris că, în anii 1995-96, Papuc a fost anchetat penal pentru uz de fals în Federaţia Rusă, pe când ocupa funcţii de răspundere în cadrul MAI al Republicii Kabardino-Balkare. Din 1997 şi până în 2002 a fost comandatul Brigăzii cu destinaţie specială „Fulger". În 2002, Papuc a fost avansat de Voronin la gradul special de general-maior de poliţie, iar în 2005 — la cel de general-locotenent de poliţie. Papuc este un personaj controversat, în presă apărând de-a lungul anilor mai multe informaţii compromiţătoare despre el. S-a spus chiar că a fost în arest la domiciliu pentru câteva zile, fiind suspectat de implicare în contrabandă cu droguri în celebrul dosar „Heroina". Informaţiile, însă, nu s-au confirmat oficial. Papuc a fost acuzat că ar deţine şi acte de studii false, dar acesta niciodată nu a comentat aceste acuzaţii. Fostul ministru de Interne a fost acuzat şi de fraude fiscale sau de abuz în serviciu în urma evenimentelor din 7 aprilie 2009, fiind deschise pe numele său mai multe dosare penale. Actualmente, două dosare comasate, unul privind evenimentele din aprilie 2009 şi altul, cu privire la fraude fiscale, se află pe masa judecătorilor de la Curtea de Apel Chişinău. Aceştia ar urma să pronunţe un verdict până la finele anului curent.

3 case pe aceeaşi adresă

Între timp, pe teren au fost construite nu mai puţin de trei imobile, care la Cadastru îi aveau indicaţi în calitate de proprietari pe Igor Şotropa şi Natalia Loghin. Imobilele erau date în exploatare pe 25 noiembrie 2008, iar câteva zile mai târziu, mai exact, pe 1 decembrie 2008, erau „cumpărate" de soţii Gheorghe şi Inna Papuc. În actele de la Cadastru, cei doi rămân în continuare proprietarii de drept ai imobilelor, chiar dacă, în iulie 2012, au divorţat. Interesant este faptul că tranzacţiile imobiliare cu implicarea lui Gheorghe Papuc au avut loc chiar în perioada în care acesta revenea pentru a doua oară la şefia Ministerului Afacerilor Interne (MAI). Mai exact, pe 27 octombrie 2008, Vladimir Voronin, şeful de atunci al statului, semna ordinul de numire a lui Gheorghe Papuc în funcţia de ministru, în timp ce, pe 24 octombrie, soţii Papuc deveneau proprietarii de drept ai terenului pe care se înalţă acum trei construcţii.

Peste trei săptămâni, aceştia îl dădeau în superficie nepoatei lui Papuc. Peste o lună, însă, familia Papuc devenea şi proprietara construcţiilor de pe acel teren. Datele de la Cadastru confirmă faptul că pe terenul de pe str. Voluntar Filip Lupaşcu se înalţă 3 clădiri. Una de 190 m.p., estimată de experţii cadastrali la 1,6 mln. de lei, alta — de 233 m.p., estimată de Cadastru la 920 mii de lei, şi cea de-a treia, de 32 m.p., de 41 mii de lei. Cadastru evaluează şi terenul familiei Papuc la 360 mii de lei. Experţii imobiliari afirmă, însă, că imobilele şi terenul lui Papuc depăşesc suma de 1 mln. USD, la preţul de piaţă.

1 ha de pădure-parc, îngrădit ilegal

Din câte se pare, fostul ministru de Interne nu s-a limitat doar la cei 1000 m.p. pe care se înalţă casele sale, şi a îngrădit şi aproximativ 10 mii m.p. care, oficial, fac parte din Pădurea-parc „Petricani", aflată chiar în vecinătate. Terenul, pe care cresc numeroşi copaci, este îngrădit cu o plasă din sârmă, legată de gardul familiei Papuc. Gardul improvizat are şi două porţi, ambele încuiate cu lacăte. În interior, poate fi observat un foişor. „Toate scrisorile, toate adresările sunt la poliţie. Acum aşteptăm rezultate de la poliţie. Da, ne-am adresat la poliţia sectorului Râşcani. S-a îngrădit acel spaţiu prin 2006—2007. Atunci ne-am adresat la poliţie, dar nu am primit niciun răspuns. Noi nu putem lua nicio măsură. Noi nu avem dreptul nici măcar să facem procese-verbale, nimic. Poliţia este responsabilă. Papuc a îngrădit ilegal terenul. A făcut puţină curăţenie acolo şi l-a îngrădit. El nu are niciun document, nicio coordonare cu

Casa lui Veaceslav Papuc, fiul fostului ministru de Interne. Aceasta are două niveluri, vizibile cu greu din cauza gardului înalt.

Terenul îngrădit de familia Papuc face parte din Pădurea-Parc Petricani şi are aproximativ 10 mii m.p.

nimeni…", ne-a declarat Eliferie Haruţa, şeful Asociaţiei municipale de gospodărire a spaţiilor verzi.

Teren îngrădit, nimeni responsabil

Surse din poliţie îşi amintesc că, pe când Gheorghe Papuc a îngrădit terenul public, mai mulţi poliţişti care activau atunci la Comisariatul de Poliţie al sect. Râşcani au participat la curăţarea şi îngrădirea acelui spaţiu. Iurie Stânca, şeful secţiei de poliţie nr. 5, care gestionează str. Voluntar Filip Lupaşcu, ne-a spus, însă, că nu este la curent cu vreo plângere venită pe adresa instituţiei pe care o conduce referitoare la îngrădirea terenului de către Papuc. „Abia în august am fost transferat aici, nu ştiu despre aşa ceva. Dar, nici nu cred că poliţia este responsabilă de clarificarea acestei situaţii. Conform legii, cei care trebuie să ia măsuri sunt reprezentanţii Moldsilva sau cei de la protecţia mediului", ne-a spus Stânca. Am încercat să vorbim şi cu Natalia Loghin, nepoata lui Gheorghe Papuc, dar fără succes. Grigore Loghin, tatăl său, ne-a răspuns la telefonul ei şi ne-a spus că fiica sa este plecată "în Franţa sau în Germania. Este acolo cu soţul. Are deja nouă luni de când s-a dus. Nu cunosc, nu vă pot spune nimic despre terenuri şi case. Da, Igor Şotropa este ginerele meu, soţul Nataliei", ne-a spus cumnatul lui Gheorghe Papuc.

Casa de milioane a fiului

Până a se muta în casele de pe str. Voluntar Filip Lupaşcu, Gheorghe Papuc a avut domiciliul pe str. Tudor Pamfile, la doar câţiva zeci de metri de actualul domiciliu. Şi pe această adresă se înalţă o casă de milioane, de 140 m.p., estimată de experţii cadastrali, în 2005, la aproape 900 de mii de lei. Pe aceeaşi adresă mai este înscrisă şi o „bucătărie de vară", de 24 m.p., estimată de Cadastru la 50 mii de lei. Experţii imobiliari susţin că aceste imobile valorează, pe piaţa imobiliară, cel puţin 4 mln. de lei. Interesant este faptul că terenul pe care se înalţă cele două case aparţine în continuare municipalităţii, el nefiind încă privatizat. Terenul este estimat de Cadastru la aproape 300 mii de lei. La poarta casei lui Veaceslav Papuc s-a putut observa un automobil Kia Optima, care valorează în jur de 15 mii de euro. Acum, proprietarul casei de pe str. Tudor Pamfile este Veaceslav Papuc Gheorghe, unul dintre fiii fostului ministru de Interne. Acesta a intrat în posesia bunului în urma unui contract de donaţie semnat la 25 octombrie 2011. Cel mai probabil, donaţia a venit din partea lui Vladimir Malancea, fostul proprietar din acte al casei. Malancea, locuitor al s. Olăneşti, Ştefan-Vodă, a cumpărat casa pe 5 septembrie 2008 (cu o lună şi jumătate înainte de revenirea lui Papuc în fruntea MAI) de la soţii Gheorghe şi Inna Papuc. Până în 2008, proprietarii casei au fost anume soţii Papuc. Aceştia au cumpărat locuinţa, care, spun vecinii, arăta cu totul altfel, încă în 1998. Vladimir Malancea nu a

dorit să discute cu noi despre relaţiile în care se află cu familia Papuc. Acesta s-a arătat supărat că l-am deranjat la telefon. Malancea oferă consultaţii juridice în incinta Primăriei din Olăneşti, având studii juridice.

Fecior cu două firme

Pe 10 aprilie 2013, pe casele de pe str. Pamfile, prin încheierea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu, a fost aplicată o interdicţie. Acesta ne-a declarat că interdicţia are la bază o amendă, aplicată de poliţia rutieră, care nu depăşeşte suma de 1000 de lei, dar care nu a fost achitată la timp de către proprietarul locuinţelor. „După ce amenda va fi achitată, interdicţia va fi scoasă", susţine Ciobanu. Bani pentru a achita amenda Veaceslav Papuc, cu siguranţă, ar avea. Conform informaţiilor de la Camera Înregistrării de Stat (CÎS), acesta este fondatorul a două firme, SRL „Four Seasons" şi SRL „Extravita", una din ele având un capital social de peste 1,5 mln. de lei. SRL „Four Seasons" a fost fondată pe 21 februarie 2006, perioadă în care Gheorghe Papuc era ministru, şi îşi are sediul la Chişinău, pe str. Maria Cebotari, 9. Firma are un capital social standard, de 5400 de lei, şi în calitate de administratoare pe Marina Zhilayeva din Rusia. Obiectivele declarate de acest SRL sunt „activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetăţenilor în ţară şi (sau) străinătate, activitate de turism, comerţ cu amănuntul a încălţămintei şi îmbrăcămintei". Cealaltă firmă, SRL „Extravita", a fost fondată pe 11 iunie 2008, cu sediul pe str. Industrială, tot în Chişinău. Capitalul

Un nepot de-al fostului ministru este proprietarul unei case de pe str. București 72, din apropierea reședinței fostului președinte Petru Lucinschi și a Președinției R. Moldova.

Clădirea cu trei niveluri de la intersecția străzilor Maria Cebotari cu Alexandr Șciusev este înscrisă pe numele lui Gheorghe Papuc jr, fiul minor al fostului ministru.

social al firmei este de 1,55 mln. de lei, Veaceslav Papuc fiind singurul asociat, dar şi administrator. Firma este specializată în comerţ cu mai multe tipuri de produse: carne, peşte, legume, fructe, materiale lemnoase, materiale de construcţii etc.

Fiu minor şi nepot poliţist — milionari

„Averea" familiei Papuc nu se rezumă doar la casele de milioane sau la firmele lui Veaceslav Papuc, ci este mult mai mare, spun surse din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (MAI). Majoritatea proprietăţilor sunt însă înscrise pe diferite rude, în special nepoţi sau nepoate, fostul ministru având mai multe surori. Datele de la Cadastru arată că un nepot al fostului ministru de Interne, Vasile Boico Ion, băiatul unei alte surori de-a lui Gheorghe Papuc, Parascovia Boico, este proprietarul unei case de locuit de pe str. Bucureşti, 72, aflată chiar în coasta sediului Preşedinţiei R. Moldova. Vasile Boico a intrat în posesia locuinţei pe 22 februarie 2013, în urma unui contract de donaţie. Imobilul din centrul Chişinăului este estimat de experţii cadastrali la 850 mii de lei. În realitate, însă, clădirea de 238 m.p. valoarează peste 3 mln. de lei. Vasile Boico Ion activează în calitate de inspector superior în cadrul Biroului Migraţie şi Azil al MAI. Şi clădirea de pe str. Maria Cebotari 9, unde îşi are sediul firma unuia dintre fiii lui Gheorghe Papuc, Veaceslav, este proprietatea familiei Papuc. Clădirea cu trei niveluri este înscrisă pe numele lui Gheorghe Papuc, născut în 1998. Aceasta i-a revenit în urma unui contract de donaţie semnat la 21 septembrie 2011. Gheorghe Papuc este fiul fostului ministru de Interne, în vârstă de 15 ani. La momentul recepţionării donaţiei acesta avea 13 ani. Anterior, clădirea era înregistrată pe numele Ioanei Parfeni Gheorghe, o altă soră a ex-ministrului. Experţii imobiliari evaluează clădirea la peste 4 mln. de lei. În baza de date a Cadastrului este indicat faptul că suprafaţa construcţiei este de 183 m.p., în ea fiind plasate mai multe apartamente.

Papuc: Ce, nu aveţi ce face, sau ce?

I-am telefonat lui Gheorghe Papuc şi i-am explicat că am avea întrebări despre „casele dvs.". După câteva secunde de ezitare, acesta ne-a răspuns: „Ce, nu aveţi ce face, sau ce?", şi a închis. Ulterior, Papuc nu a mai răspuns la apelurile ZdG. Ajuns la vârsta de 59 de ani, fiind şomer din 2009, Gheorghe Papuc se pregăteşte să revină într-o funcţie oficială. După lobby-ul făcut de fostul camarad, Vladimir Voronin, spun surse din cadrul MAI, Papuc urmează să fie ales şef al serviciului de securitate la câteva bănci din Chişinău, bănci care au tangenţă, directă sau indirectă, cu omul de afaceri Ilan Shor. Surse autorizate indică faptul că aceste bănci vor avea un serviciu de securitate comun.

Victor Moşneag, Investigaţii nr. 440, 26.09.2013, www.zdg.md

Rezervele materiale de Stat - sursă de pomeni pentru "ai noştri"

Rezervele materiale de Stat au fost şi continuă să fie utilizate de guvernanţi de toate culorile din Republica Moldova în interese personale şi de partid, ca pomeni electorale sau ca instrumente de susţinere pentru "ai noştri". Iar organele de drept, obligate să contracareze în modul cel mai hotărât orice act de corupţie, protecţionism şi cumătrism, se fac a nu vedea cazurile respective chiar şi atunci când ele sunt mediatizate pe larg.

Ilegalităţi secretizate

În anul 2008, Guvernul Tarlev, iar apoi şi Guvernul Greceanâi adoptă la 15 februarie şi respectiv 15 mai două hotărâri secrete (nr. 156 şi nr. 599) prin care acordă, cu titlu de ajutor gratuit, 9 mii de tone de grâu alimentar Combinatului de Panificaţie din Chişinău „Franzeluţa" SA şi 2 mii de tone SA „Combinatul de pâine din Bălţi" în scopul aprovizionării stabile a populaţiei cu pâine şi produse de panificaţie. În baza acestor hotărâri, „Franzeluţa" SA a primit 5740,75 tone de grâu, iar SA „Combinatul de pâine din or.Bălţi" - toată cantitatea de 2 mii de tone. Hotărârile prevedeau ca ambii beneficiari să informeze săptămânal Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare despre utilizarea cerealelor, lucru care nu s-a întâmplat.

Guvernul Filat-1 în octombrie şi decembrie 2009 adoptă alte două hotărâri prin care obligă Combinatul "Franzeluţa" şi "Combinatul de pâine din Bălţi", dar şi alţi beneficiari de grâu alimentar din rezervele materiale ale statului să restituie producţia timp de un an. În martie 2010, Curtea de Conturi a stabilit că hotărârile Guvernelor Tarlev şi Greceanâi din 2008 cu privire la acordarea grţului alimentar au fost adoptate cu încălcarea mai multor prevederi ale legislaţiei. De exemplu, oferirea acestui tip de ajutor umanitar nu constituie secret de stat şi nu cade sub incidenţa Legii cu privire la secretul de stat, în acelaş timp contravine prevederilor art.16 din Legea nr. 1491-XV, care stipulează că nu au dreptul de a primi ajutoare umanitare partidele şi alte organizaţii social-politice, precum şi întreprinderile şi organizaţiile scopul activităţii cărora este obţinerea profitului.

Cinci ani, patru dosare şi zero rezultate

Consiliul Raional Rezina, ales în scrutinul din iunie 2007, s-a dovedit a fi nefuncţional. Comuniştii obţinuseră 17 mandate, iar partidele de orientare democratică - 18. Democraţii însă n-au izbutit să-şi realizeze prioritatea şi după câteva încercări nereuşite de a alege conducerea raionului, consiliul s-a dizolvat.

Noile alegeri ale consiliului au fost fixate pentru 11 noiembrie 2007. Pentru a rămâne în continuare stăpân în raion (se apropiau alegerile parlamentare din 2009), PCRM a aruncat toate forţele sale în localităţile raionului. Emisarii partidului de guvernământ în frunte cu V.Voronin, V.Tarlev, E. Ostapciuc împărţeau în stânga şi în dreapta ajutoare şi promisiuni. Anume atunci guvernul găseşte 400 milioane de lei pentru reconstrucţia drumului Rezina-Orhei, pe care-i încredinţează, prin "licitaţie", casei de schimb valutar "Quadro Desing plus" (proprietar V. Şelin), promiţând că până la finele lui 2008 drumul va fi renovat. Iar pentru agricultorii din raion Guvernul oferă 100 de tone de sămânţă de grâu şi orz cu titlu de ajutor umanitar, care urma să fie repartizat pentru semănatul de toamnă fermierilor care suferiseră de pe urma secetei din acel an. În detrimentul prevederilor Regulamentului aprobat de acelaş Guvern, seminţele au fost repartizate de câteva persoane din conducerea raionului, într-un mod absolut arbitrar, gospodăriilor şi localităţilor cu lideri sau simpatizanţi activi ai PCRM. Astfel, la alegerile din 11 noiembrie comuniştii au reuşit să câştige deja 18 mandate în Consiliul Raional din 33 şi să-şi asigure dominaţia încă pentru 4 ani.

După ce acest caz a fost mediatizat în mass-media locală şi centrală, organele de drept, de ochii lumii, au intentat câteva dosare pe figuranţii afacerii cu seminţe. Dar toate, în mod misterios, s-au topit ca zăpada primăvara. În mai 2011, la iniţiativa Procuraturii Rezina este intentat al patrulea dosar pe acest caz, care este transmis pentru efectuarea anchetei la Direcţia Teritorială Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei (CCCEC, în prezent Centrul Naţional Anticorupţie (CNA). La începutul anului curent redacţia săptămânalului CUVÂNTUL a solicitat Procuratura Generală să ne informeze la ce concluzii au ajuns procurorii după cinci ani (!?) de investigaţii pe cazul cu repartizarea ajutorului umanitar de la Rezina. Mai întâi procurorul Constantin Popa de la Procuratura Anticorupţie ne-a informat că ancheta pe cauza penală este aproape încheiată şi la 15 februarie dosarul trebuie să fie transmis în judecată. Iar la 15 aprilie c., la un nou demers al redacţiei, Constantin Popa ne-a răspuns: "Ca urmare a acţiunilor de urmărire penală întreprinse pe cauza nr. 2011280110 (primită de Procuratura Rezina la 27 mai 2011 - n.r.) la 6 aprilie 2012 DGT Nord a CCCEC a pornit cauza penală 2012046053 pe faptul falsului în acte publice comis de către persoane cu funcţii de răspundere din cadrul Consiliului Raional Rezina şi din cadrul primăriilor Cogâlniceni, Pripiceni-Răzeşi, Ciuzăuca, Meşeni, Sârcova, Ignăţei, Saharna la întocmirea proceselor verbale din 10.10.07 ale comisiilor speciale locale formate pentru selectarea agenţilor economici beneficiari ai ajutorului material. Tot la 6 aprilie 2012 cauzele penale nr. 2011280110 şi 2012046053 au fost conexate într-o procedură unică de urmărire penală sub nr. 2011280053.

La 18 septembrie 2012 cauza penală nr. 2011280110 a fost retrasă din gestiunea DUP a DCT Nord a CNA şi transmisă pentru efectuarea urmăririi penale în continuare la Direcţia Generală Urmărire Penală a CNA.

La data de 4 aprilie 2013 cauza penală nr. 2011280110 a fost retrasă din gestiunea Direcţiei Urmărire Penală a CNA şi transmisă pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale la Secţia Urmărire Penală a DGT Nord a CNA pe motiv că din punct de vedere al oportunităţii au dispărut circumstanţele".

Precizăm: în investigaţia pe cazul cu repartizarea seminţelor publicată în noiembrie 2007 erau menţionate abuzurile concrete comise de cei care au împărţit seminţele, expuse mai multe mărturii care confirmau încălcările. Procurorii urmau doar să verifice datele şi faptele publicate şi să le califice în conformitate cu legislaţia. Şi dacă pe un fapt extrem de simplu procurorii nu se pot lămuri (sau nu doresc să spună lucrurilor pe nume) timp de cinci ani, face să ne mai mirăm că R.Moldova rămâne una dintre cele mai corupte ţări din Europa?

Grâu din rezervele statului apropiaţilor partidului

Nici actuala guvernare nu face excepţie la acest capitol. Agenţi economici apropiaţi partidelor aflate la guvernare continuă să beneficieze de anumite "pomeni" din rezervele statului. Bunăoară, o cooperativă de producţie din satul Trifeşti a obţinut, în 2011 400 tone de grâu din rezervele statului. Motivaţia, inclusă şi în hotărârea de Guvern nr. 829 din 9 noiembrie 2011, prin care Agenţia Rezerve Materiale a fost împuternicită să elibereze grâul Cooprativei de Producţie "Izvoarele Trifeşti" este următoarea: "în scopul asigurării populaţiei cu pâine şi produse de panificaţie". Potrivit Hotărârii de Guvern, Agenţia urma să prevadă în contractul încheiat cu beneficiarul obligativitatea acestuia de a utiliza grâul primit strict în scopuri de panificaţie, pentru asigurarea populaţiei din teritoriu cu pâine, iar către 1 septembrie 2012 să restituie cele 400 de tone de grâu alimentar în rezervele de stat.

Primarul de Trifeşti Constantin Budurin ne-a confirmat că "Izvoarele Trifeşti" a activat în această localitate în perioada 2006-2010. CP "Izvoarele Trifeşti" a fost fondată de 7 persoane, printre care şi cosilierul raional din partea PLDM Igor Mardare. Cooperativa de producţie iniţial arenda peste 600 ha de terenuri din câteva localităţi, pe care cultiva cereale, floarea soarelui, rapiţă ş.a. culturi. La sfârşitul anului 2010 cooperativa a reziliat contractele de arendă cu ţăranii din Trifeşti. Potrivit datelor oficiale, în 2011 cooperativa a recoltat cerealele semănate pe suprafeţele de la Trifeşti şi a mai gestionat 240 ha la Gordineşti şi Tarasova, iar în 2012 a rămas numai cu 30 ha la Meşeni, pe care a cultivat porumb şi floarea soarelui.

Nici pomină de brutărie

Nici la Trifeşti, nici la Tarasova, nici la Meşeni, după cum au confirmat primarii acestor localităţi, cooperativa "Izvoarele Trifeşti" nu a avut întreprindere de producere a produselor de panificaţie. Locuitorul s. Trifeşti, Leonid Merla, a început în 2009 construcţia unei brutării, care aşa şi nu a fost finisată şi nu a lucrat niciodată. În ianuarie 2013 Nicolae Mardari, conducătorul oficial al cooperativei, explica pentru Procuratura Rezina că în 2011 "Izvoarele Trifeşti" ar fi construit (fără a preciza locul concret de amplasare), o brutărie cu capacitatea de 600 de pâini pe zi. Deoarece nu dispuneau de materie primă pentru producerea pâinii s-au adresat la Guvern, care a susţinut cererea. Grâul primit în noiembrie 2011 a fost măcinat şi în ianuarie 2012 au început să coacă pâine. Dar producţia nu era solicitată şi brutăria a fost lichidată, iar făina au vândut-o la piaţă cu preţul de 4,5 lei/kg, afirma Nicolae Mardari. În septembrie 2012 Guvernul modifică Hotărârea nr.829, prelungind cu un an termenul de restituire de către cooperativa "Izvoarele Trifeşti" a celor 400 tone de grâu alimentar. Vestea aceasta a trezit în teritoriu diverse zvonuri şi suspiciuni.

"Făina am vândut-o, documentele le-am pierdut"

Hotărârea nr. 829 a Guvernului a fost publicată în Monitorul Oficial al RM la 18 noiembrie 2011. În aceeaşi zi Agenţia Rezerve Materiale, în persoana directorului V.Pântea a încheiat contractul nr. 94 cu Nicolae Mardari, conducătorul cooperativei şi a eliberat acesteia 400 tone de grâu alimentar. Contrar Regulamentului cu privire la rezervele cerealiere de Stat, aprobat de Guvern în februarie 2009, factorii de decizie de la Agenţia Rezerve Materiale şi Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, la momentul încheierii contractului nu au verificat potenţialul economic al CP "Izvoarele Trifeşti" şi nici valoarea reală a bunului gajat de GŢ "Mardare Igor Mihai" pentru grâul primit (sistemul de irigare de la Tarasova). În caz contrar trebuiau să-şi dea seama că "Izvoarele Trifeşti" nu avea dreptul să primească acest ajutor şi nu dispunea de posibilităţi de a-l restitui, ceea ce s-a şi întâmplat.

Apropo, după cum a stabilit Procuratura Rezina, documentele justificative care au servit drept bază pentru încheierea contractului au ajuns la Agenţie, prin fax, la 23 noiembrie 2011, adică după ce documentul fusese deja semnat. Procuratura a iniţiat în februarie 2013 un control tematic la CP "Izvoarele Trifeşti" privind legalitatea operaţiunilor economico-financiare şi modul de utilizare a grâului primit din rezervele statului. Dar multe n-a putut afla pentru că Nicolae Mardari a declarat că documentele de evidenţă contabilă … au fost pierdute.

Guvernul a prelungit termenul de restituire a grâului de către CP "Izvoarele Trifeşti" până la 1 septembrie 2013. Greu de crezut că gospodăria va fi în stare să-şi onoreze

obligaţiunile. Pentru aceasta de pe fiecare din cele 30 ha pe care cooperativa le mai deţine în s. Meşeni ar trebui să strângă cel puţin câte 14 tone de boabe, lucru absolut ireal.

Procuratura Rezina a intentat o cauză penală pe cazul dat conform componentelor infracţiunilor prevăzute de art. 335 alin. 1 şi 328 alin. 3 lit. b) Cod Penal, care a fost expediată pentru investigare Centrului Naţional Anticorupţie.

Ministerul refuză să ne dea mai multă informaţie

Ministrul agriculturii şi alimentaţiei Vasile Bumacov, care face parte din echipa PLDM, ne-a declarat că aceasta este o procedură normală prin care se reînnoiesc rezervele de grâu ale statului. Adică, unii agenţi economici, selectaţi de o comisie raională, apoi de una ministerială, primesc anumite cantităţi de grâu din Rezerva de Stat, apoi o reîntorc din roada nouă în anul următor sau cum este stabilit în contractul încheiat cu Agenţia Rezerve Materiale. Ministrul nu şi-a amintit de CP "Izvoarele Trifeşti", spunând că în fiecare an mai mulţi agenţi economici beneficiază de grâu din rezervele statului. Oficialul a negat că agentul economic ar fi obţinut grâul pentru că fondatorii acestuia ar fi fost apropiaţi formaţiunii politice din care face parte. Am solicitat ulterior prin demers oficial de la Ministerul Agriculturii şi Alimentaţiei informaţia despre toţi agenţii economici care au primit în ultimii ani grâu din rezervele statului. Ministerul a refuzat să ne dea informaţia, sugerându-ne să cerem datele care ne interesează de la Agenţia Rezerve Materiale.

La Agenţie ni s-a spus că lista este publică, la fel ca şi hotărârile de Guvern prin care se dispune eliberarea grâului. Directorul Agenţiei, Vasile Pântea, ne-a declarat că agenţii economici sunt selectaţi de către o comisie de la Ministerul Agriculturii şi că agenţia nu face decât să îndeplinească documentele oficiale. Totuşi, Vasile Pântea a recunoscut că unii agenţi economici nu sunt disciplinaţi şi nu întorc grâul în termenii prevăzuţi de contract. Aceştia sunt penalizaţi, ne spune directorul Agenţiei. În primele 20 de zile de întârziere ei achită penalităţi de 1,5% pentru fiecare zi, din valoarea grâului, după care câte 1% din costuri pentru fiecare zi de întârziere. Cei care nu achită penalităţile şi nu se grăbesc să întoarcă grâul sunt acţionaţi în judecată, spune Vasile Pântea, precizând că la moment Agenţia are mai multe procese de judecată cu agenţii economici iresponsabili.

Vasile Pântea cunoaşte şi istoria cu CP "Izvoarele Trifeşti", dar spune că în cazul acestui agent economic nu există deocamdată probleme, deoarece, prin hotărâre de Guvern, i s-a prelungit termenul de restituire a cantităţii de grâu până la 1 septembrie 2013.

Tudor Iaşcenco, Cornelia Cozonac, Cuvântul nr.17 (867), 26.04.2013

Cum face dreptate judecătoria Teleneşti

Să cauţi dreptate după justiţie

Câţiva locuitori de la Ordăşei, raionul Teleneşti ne-au rugat să le ajutăm să se descurce într-un caz ieşit din comun. Potrivit acestora, 31 de persoane din Ordăşei, printr-o decizie a Judecătoriei Teleneşti au fost deposedate de titlurile de autentificare a dreptului deţinătoruluii de teren. Între acestea este şi Valeriu Gorun, secretarul Consiliului Local Ordăşei, dar şi 9 săteni care au decedat în perioada 1994-2009. Cei vii abea nu demult au aflat că au fost deposedaţi de terenurile pe care le primiseră în proprietate în cadrul Programului „Pământ" (în total cam 70 hectare). Apropo, la Ordăşei cota de teren per locuitor a fost una din cele mai mari în ţară, constituind circa 4 hectare). Având toate actele de proprietate la mână, respectivii s-au trezit că, potrivit deciziei instanţei, nu mai sunt stăpâni ai terenurilor.

Pământ înstrăinat prin hotărâre de judecată

La 27 iunie 2012 judecătoriul Oleg Şcolnic de la Judecătoria Teleneşti, asistat de grefierul A. Tipa, examinând dosarul nr. 2-259/2012, a emis o decizie, din care citătm: „S-a stabilit că la 15.06.2012 reclamantul Moldovanu Nelli s-a adresat cu o cerere în judecată către Maxian Alexandru, Ţigănescu Gheorghe, Devder Daria, Maxian Mihail, Gorun Maria, Balan Ana, Bargan Tamara, Cuculescu Valentina, Năduh Gheorghe, Iamandii Alexandru, Burlacu Fiodor, Cârja-Rotarenco Ana, Burlacu Vasilisa, Gorun Silvia, Chiriac Andrei, Sbrbu Constantin, Gubcovschi Valerica, Ţigănescu Vasilisa, Morari Aliona, Pistrui Ion, Pistrui Maria, Baciu Nicolai, Năduh Valentin, Condrea Larisa, Iamandii Maria, Baciu Zinaida, Condrea Fiodor, Negruţă Gheorghe, Busuioc Gheorghe, Gubca Tatiana, Gubca Constantin, Cârja Maria, Armaş Angela, Armaş Vasile, Braga Ion despre declararea valabilităţii tranzacţiei de vânzare-cumpărare şi recunoaştere a dreptului de proprietate. În motivarea acţiunii reclamantul Moldovanu Nelli a indicat că a procurat de la locuitorii satului Ordăşei nominalizaţi mai sus câte un teren agricol.

Acestor proprietari li s-a achitat costul terenurilor agricole, dar întrucât unii proprietari sunt în vârstă şi nu se pot deplasa la biroul notarial, o parte nu dispun de buletine de identitate, alţii sunt plecaţi peste hotare, din care cauză dânsa nu poate autentifica contractele de vânzare-cumpărare. Moldovanu Nelli şi-a onorat obligaţiunile şi a achitat costurile terenurilor procurate, iar proprietarii i-au transmis în posesie terenurile, de aceea solicită să fie declarate valabile tranzacţiile de vânzare-cumpărare, adică să fie recunoscută ca proprietar al terenurilor de pământ procurate.

În cadrul şedinţei s-a stabilit că Moldovanu Nelli, de la momentul procurării terenurilor, le lucrează, achită impozitul funciar, deci le posedă cu bună credinţă. Prin urmare, judecata consideră că este necesar de a declara tranzacţia valabilă între Moldovanu Nelli şi pârâţi şi a-l recunoaşte pe reclamant ca proprietar al acestor bunuri imobile".

„Nu am vândut terenurile, nu o cunosc pe Nelli Moldovanu"

Tranzacţia ulterior legiferată de către notarul Viorica Şcolnic din Teleneşti nu a putut rămâne neobservată de către săteni. Cârja Marcela Gheorghe, cu viză de reşedinţă în municipiul Chişinău, moştenitoare a terenului cu nr. cadastral 8941206133, amplasat pe moşia satului Ordăşei, menţiona în cererea de apel către Curtea de Apel Bălţi pe decizia Judecătoriei Teleneşti: „Instanţa a arătat eronat că Moldovanu Nelli a prezentat dovada procurării terenului agricol cu nr. cadastral 8941206133 or, recipisa ce ar indica achitarea costului terenului este falsă. Nu este cunoscut cine a semnat această recipisă, copia titlului de autentificare cu numărul nominalizat anexată la dosar nu este autentificată. Mai reiterez faptul că instanţa nu a atras la şedinţele de judecată nici unul din cei 31 de pârâţi în acest litigiu".

Reclamanta Cârjă Marcela mai scrie, că la 26.06 2012, Moldovanu Nelli îşi înregistrează dreptul de proprietate asupra terenului la ÎS „Cadastru", adică la numai 13 zile de la pronunţarea deciziei instanţei, neaşteptând termenul de o lună de intrare în vigoare a hotărârii judecătoreşti, iar la 24.07.2012 Moldovanu Nelli înstrăinează bunul imobil cu nr. cadastral 8941206133 lui Iurcu Angela, ceea ce, în opinia reclamantei, tot este o încălcare de lege.

Curtea de Apel Bălţi a admis cererea Marcelei Cârjă, trimiţând dosarul spre examinare la Judecătoria Teleneşti.

Ion Braga, alt pătimit în urma acestei afaceri, a rămas fără trei titluri de proprietate asupra a 0,97 ha. „Pe Nelli Moldovanu nu o cunosc, toate originalele titlurilor sunt la mine".

Şi pătimitul Gheorghe Năduh ne-a lăsat o lămurire în care la fel scrie că titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren eliberat pe numele său este la dânsul, nu a vândut pământul nimănui şi nu o cunoaşte pe Nelli Moldovanu.

Cauza privind înstrăinarea ilicită a terenurilor celor 31 de proprietari a fost examinată a doua oară de către doi judecători din judecătoria Teleneşti: Steliana Lazari şi Gheorghe Popa. Gheorghe Năduh spune că examinarea dosarului a decurs foarte anevoios, că el şi consătenii săi au cheltuit o groază de bani pe drumuri, situaţie care l-a făcut să-şi piardă toată încrederea în instanţele noastre judiciare. Până la urmă, la 2 octombrie 2013, judecătorul Gheorghe Popa a anulat ca neîntemeiată tranzacţia

de vânzare-cumpărare şi recunoaştere a dreptului de proprietate a Nelli Moldovanu asupra terenurilor în cauză. O hotărâre similară a emis în şedinţa de la 24 octombrie şi judecătoarea Steliana Lazari, care a examinat cererile altui grup de săteni de la Ordăşei, încurcaţi în aceeaşi istorie.

Se instrumentează un dosar penal

Inspectoratul de Poliţie Teleneşti instrumentează în prezent un dosar penal conform prevederilor art.190 ale Codului Penal (excrocherie), care vizează instrăinarea titlurilor de proprietate fără voia stăpânilor. Rozalia Guzun, ofiţer de urmărire penală, ne-a arătat un dosar gros de două palme, dar care încă nu este finalizat. Invocând taina anchetei, dna căpitan nu a intrat în amănunte, remarcând că mai este încă mult de lucru. Trebuie de efectuat o mulţime de expertize grafologice, de interogat mai mulţi martori. Posibil că lucrul ar fi mers mai repede, dacă pătimiţii, fiind convinşi că ancheta stă pe loc, nu ar fi bombardat cu petiţiii CNA, Procuratura Generală, alte organe de anchetă. La fiecare asemenea petiţie dosarul este transmis încolo pentru examinare, timp în care ancheta este oprită pentru ceva vreme. Din acestea, dar şi din alte cauze, examinarea dosarului se tărăgăneză, ne-a explicat Rozalia Guzun.

Contactat telefonic de noi, Adrian Berezovschi, avocatul lui Nelli Moldovanu, mai întâi s-a interesat de care dosar este vorba or, clienta sa figurează în două dosare penale şi ambele au ca motiv tranzacţii funciare.

Aflând că este vorba despre cazul de la Ordăşei, A. Berezovschi ne-a spus că Nelli Moldovanu în acest caz mai degrabă este o victimă, pentru că a încredinţat tranzacţiile unei rude ale sale, care pur şi simplu a dus-o în eroare. „La moment clientul meu colaborează activ cu ancheta şi caută să găsească o cale amiabilă de soluţionare a problemelor cu sătenii de la Ordăşei. Şi eu, şi dna Nelli suntem deschişi pentru colaborare cu presa, vă vom informa cum se vor derula lucrurile on continuare", m-a asigurat avocatul.

După cum am aflat, în al doilea dosar pe acelaşi articol 190 CPC RM, Nelli Moldovanu este bănuită de tranzacţii ilicite similare, dar deja cu terenuri la Ineşti.

Judecătorul Oleg Şcolnic: procedura a fost legală

Judecătorul Oleg Şcolnic, care a instrumentat iniţial dosarul privind valabilitatea instrăinării terenurilor celor 31 de deţinători de terenuri de la Ordăşei, afirmă că examinarea cauzei a decurs conform legii. Întrebat de ce tranzacţia de vânzare-cumpărare nu s-a făcut prin notar, dar Nelli Moldobanu a preferat instanţa, judecătorul a evocat prevederile articolului 213 Cod Civil, care stipulează că, dacă una din părţi a executat total sau parţial actul juridic, iar cealaltă parte se eschivează de la autentificarea lui

notarială, instanţa de judecată are dreptul, la cererea părţii care a executat total sau parţial actul juridic, să oî declare valabil. Or, Nelli Moldovanu a prezentat o parte din titlurile procurate, dar şi semnături că mai multe persoane nu se pot prezenta la notar. Vizavi de faptul că nouă dintre cei care au semnat pe listă sunt decedaţi, iar alţi pătimiţi susţin că nu au semnat pe listele respective, semnăturile lor fiind falsificate, Oleg Şcolnic a spus că judecata a fost dusă în eroare, situaţie pentru care cel care se face vinovat riscă răspundere penală. „Eu am vorbit cu Nelli Moldovanu, solicitând să se înţeleagă cu deţinătorii de titluri, adică să găsească o cale amiabilă de stingere a acestui scandal. Să sperăm că o va face înainte de a se implica organele de drept", crede judecătorul.

Ingineri cadastrali neprofesionişti

Rugat să comenteze situaţia, Iurie Corman, şeful ÎS „Cadastru" a spus: „Ce putem face? Noi executăm deciziile judecătoreşti, nu le discutăm!"

Ion Valachi, şeful Oficiului Relaţii Funciare şi Cadastru a fost mai explicit: „Dintre toţi inginerii cadastrali din cele 32 de primării din raionul Teleneşti, numai unul este licenţiat în domeniu. Adică, din lipsă de specialişti, cadastrul este instrumentat de nespecialişti. În această situaţie se pot întâmpla orice bazaconii şi încălcări de lege. Fiecare inginer cadastral trebuie să aibă în computer hărţile cu amplasamentul terenurilor fiecărui proprietar şi suprafeţele lor. Din păcate, inginerii noştri nu dispun nici de nişte instrumente rudimentare de măsurat, nemaivorbind de aceste hărţi, a menţionat dl Valachi.

Unde dai şi unde crapă

Mihail Baraga, ex-primar de Ordăşei, în vârstă de 78 de ani, care a solicitat implicarea CUVÂNTUL-ui în această istorie, susţine că va face tot posibilul pentru ca dreptatea să triumfe, iar vinovaţii să fie traşi la răspundere. Dumnealui crede că o parte din vină o poartă judecătorul Oleg Şcolnic, pe care l-a reclamat la Consiliul Suprem al Magistraturii. CSM a reacţionat operativ la petiţia lui Mihail Baraga, dar autorul răspunsului nici nu pomeneşte de Oleg Şcolnic, referindu-se la acţiunile judecătorilor Steliana Lazari şi Gheorghe Popa, faţă de care pătimiţii, de fapt, nu aveau pretenţii. „Analizând circumstanţele cauzei vizate s-a ajuns la concluzia că lipsesc careva temeiuri pentru a aprecia acţiunile judecătorilor Judecătoriei Teleneşti Lazari Steliana şi Popa Gheorghe drept abateri disciplinare", se spală pe mâini Anatolie Ţurcan de la CSM.

Mihail Baraga spunea că, citind acest răspuns, a înţeles că istoria cu pământul luat cu hapca, posibil, nu se va termina cu una cu două şi proprietarii de la Ordăşei vor umbla încă mult prin judecăţi în căutarea dreptăţii.

Ion Cernei, Cuvântul nr.11 (909), 14.03.2014

Gâdilirea trece-n zbucium şi modificări

În numerele din 12 şi 19 iulie 2013 CUVÂNTUL a publicat articolele „Terenul care gâdilă mai multe interese" şi „Interesele prevalează legislaţia", în care era vorba despre încercarea administraţiei or. Rezina de a comercializa un teren din str. 27 August 15 „a" pentru construcţia ulterioară a unui magazin, lucru inadmisibil, în opinia locatarilor blocurilor din preajmă, pentru că ar veni în contradicţie cu planul urbanistic al oraşului şi interesele populaţiei. Problema în cauză a fost tema unor discuţii aprinse în Consiliul Orăşenesc Rezina atât până, cât şi după publicarea acelor articole, dar şi a câtorva decizii controversate ale consiliului, care au devenit şi subiectul unui proces judiciar. În opinia locatarilor blocurilor adiacente, insistenţa cu care autorităţile încearcă să comercializeze acest teren, deşi planul urbanistic al oraşului prevede amenajarea acolo a unui scuar pentru odihnă şi agrement, demonstrează că majoritatea de guvernare din CO Rezina ar promova interesele unor persoane suspuse.

Mai întâi puţină istorie

Acum un deceniu şi ceva, în conformitate cu planul urbanistic general, administraţia oraşului a oferit acest teren pentru construcţia unui magazin agricol. Locatarii din blocurile adiacente, susţinuţi şi de activiştii PCRM, s-au ridicat împotriva acestui proiect. Administraţia oraşului, respectând poziţia cetăţenilor, a oferit teren pentru acel magazin în alt loc, iar în noul plan urbanistic al oraşului aprobat în 2008 sectorul respectiv a fost rezervat pentru amenajarea unui scuar de odihnă şi agrement.

În anul trecut însă lumea din acest cartier a fost bulversată de ştirea că administraţia oraşului iarăşi intenţionează să vândă terenul cu pricina pentru construirea unui magazin. Locatarii s-au adresat la primărie cu o scrisoare, în care solicitau să nu se admită modificarea planului urbanistic. Deoarece nu a urmat nicio reacţie, o delegaţie a locatarilor a venit la şedinţa Consiliului Orăşenesc, când s-a examinat proiectul de decizie respectiv, încercând să-şi argumenteze poziţia. Dar n-au fost ascultaţi şi auziţi. Cu voturile majorităţii de guvernare (PDM şi PCRM) Consiliul a adoptat decizia de a expune terenul cu suprafaţa de 0,138 ha la licitaţie de vânzare-cumpărare.

Considerându-se nedreptăţiţi, 3 reprezentanţi ai locatarilor s-au adresat în contenciosul administrativ cu cererea ca instanţa să nu permită înstrăinarea terenului, anulând decizia CO Rezina nr. 2/39 din 11 iulie 2013.

Printr-o încheiere, judecătorul a interzis autorităţilor oraşului să opereze careva acţiuni cu terenul dat până la emiterea unei hotărâri de judecată definitive.

Primarul Mihail Cebotar a atacat încheierea la Curtea de Apel Chişinău, solicitând anularea ei, dar instanţa a respins apelul primarului. Între timp, la şedinţa din 6 septembrie 2013, Consiliul Orăşenesc modifică cardinal propria decizie din 11 iulie, eliminând punctele care prevedeau scoaterea la licitaţie de vânzare-cumpărare a terenului şi preţul lui iniţial.

Aproape trei luni subiectul dat a rămas parcă în suspans, iar la 14 decembrie 2013 Judecătoria Rezina scoate de pe rol cererea reclamanţilor împotriva Primăriei pe motiv că aceasta „a fost depusă fără respectarea procedurii prealabile de soluţionare a pricinii pe cale extrajudiciară". În încheiere reclamanţilor li se explică faptul că, înainte de a se adresa cu cererea de chemare în judecată, ei trebuiau să înainteze administraţiei oraşului o cerere prealabilă, cu solicitarea de a anula decizia contestată.

Acest document, în opinia mea, trezeşte câteva semne de întrebare. În primul rând, cetăţenii au adresat primăriei o petiţie în care solicitau ca terenul să nu fie scos la vânzare, apoi singuri au venit la şedinţă pentru a-şi argumenta poziţia, dar nimeni nu i-a luat în seamă. Cel mai interesant însă este faptul că iniţial cererea reclamanţilor, fără nicio „cerere prealabilă", a fost pusă pe rol şi examinată în două instanţe de judecată, care, în fond, au dat câştig de cauză reclamanţilor. Peste trei luni însă, graţie noii încheieri a judecătoriei Rezina, primarul a informat consilierii că dreptatea în acest proces a fost de partea Primăriei.

Preşedintele judecătoriei Rezina, Tudor Leahu a motivat a doua încheiere a judecăţii prin faptul că „aşa e legea", adăugând că decizia contestată de reclamanţi a fost modificată la sesiunea din 6 septembrie a Consiliului Orăşenesc, din ea fiind excluse prevederile referitoare la vânzarea-cumpărarea terenului din str. 27 August 15 "a". Astfel problema abordată de reclamanţi, de fapt, a fost rezolvată şi examinarea cauzei după operarea modificărilor nu mai avea sens, susţine Tudor Leahu.

Apropo, Legea nr. 793 din 10.02.2000 „Contenciosul administrativ", chiar în art. 1 alin.(1) stipulează: „Contenciosul administrativ ca instituţie juridică are drept scop contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept". La noi se întâmplă invers, alegătorii, chiar şi în cauze de ordin public, sunt purtaţi de demnitari şi angajaţii organelor de drept cu anii prin instanţe.

Administraţia oraşului revine la intenţia sa iniţială

În agenda şedinţei din 31 ianuarie c. a Consiliului Orăşenesc apare un nou proiect de decizie cu privire la terenul din str. 27 August 15 "a", (fără a se indica cine anume

l-a pregătit şi fără vre-o semnătură) care propunea noi modificări şi completări în decizia adoptată la 11 iulie şi în baza căreea mai apoi sunt adoptate două decizii (!?) cu acelaş număr, dar cu texte diferite, ambele fiind semnate de preşedintele sesiunii şi secretarul consiliului. Conform acestora, terenul cu numărul cadastral 6701209386, care în deciziile anterioare figura cu suprafaţele de 0.1863 şi 0.1382 ha, este micşorat, fără careva motivare, până la 0,1008 ha. Unul din puncte stipulează că pe un teren cu suprafaţa de 378 m.p., proprietate publică, urmează să fie amenajată o parcare auto, iar una din condiţiile de participare la licitaţie prevede prezentarea proiectului pentru amenajarea unui teren de joacă pentru copii, proprietate publică, cu suprafaţa de 0.0720 ha. Din document reiese că şi terenul de joacă şi parcarea auto urmează să fie amplasate pe acelaş teren

Mai multe semne de întrebare trezesc şi condiţiile de participare la licitaţie. Ambele variante ale deciziei aprobate la 31 ianuarie c. cu voturile a 13 consilieri PDM şi PCRM oferă dreptul de a participa la licitaţia de vânzare-cumpărare doar persoanelor juridice care, pe lângă proiectul amenajării terenului de joacă pentru copii, trebuie să mai dispună de un capital statutar nu mai mic de 10 mln lei şi care vor depune o garanţie bancară de 500 mii lei. Persoanele fizice vor fi admise la licitaţie în caz că vor prezenta business-planuri cu indicarea surselor de finanţare a acestora şi vor depune o garanţie bancară în sumă de minimum 10 mln lei. Într-o variantă nu este indicat preţul iniţial de comercializare a terenului, în alta se menţionează că acesta a fost stabilit în mărime de 130210 lei, deşi această cifră nu a figurat nici în proiect, nici în dezbaterile pe marginea lui, dar fără care licitaţia nu are sens.

Interesele personale şi legile

Legea nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului stipulează că activitatea de amenajare a teritoriului are drept scop ameliorarea calităţii vieţii oamenilor şi colectivităţilor umane. Aceasta, de fapt, este şi obligaţiunea principală a demnitarilor şi funcţionarilor publici. Terenul din str. 27 August 15 "a" de mai mulţi ani este un subiect de contradicţii şi autorităţile, dacă respectă poziţia cetăţenilor, ar trebui să nu recurgă la provocări. În cadrul dezbaterilor din Consiliul Orăşenesc a răsunat şi propunerea de a repartiza pe aceeaşi stradă, lângă biserica „Acoperământul Maicii Domnului", un teren destinat expres pentru un magazin solid, gen „Metro", la care ar putea concura şi firma care pretinde la terenul în litigiu. Dar majoritatea democrat-comunistă nici n-a vrut să audă.

Înainte de a scrie acest articol am mai consultat o dată legislaţia în domeniul urbanismului şi amenajării teritoriului. Astfel, am constatat că în epopeea cu terenul din str.

27 August 15 «a» administraţia oraşului a încălcat art.16 (elaborarea planului urbanistic de detaliu), art.25 avizarea documentaţiei de urbanism), art.27 (consultarea populaţiei), dar şi alte prevederi legale.

Mai mult ca atât. Solicitat să comenteze condiţiile faţă de participanţii la licitaţie, expuse în decizia Consiliului Orăşenesc Rezina, Alexei Negură, directorul filialei Rezina a BC „Moldova-Agroindbank" SA a spus: „Scrisoarea de garanţie a unei bănci se echivalează cu un credit în suma dată. Băncile eliberează asemenea scrisori pe un anumit termen şi o anumită sumă, prin care garantează îndeplinirea anumitor obligaţiuni de către solicitantul scrisorii, faţă de o persoană terţă, în cazul dat faţă de CO Rezina. În caz că solicitantul nu îndeplineşte condiţiile din scrisoare, Consiliul Orăşenesc poate cere ca banca să achite suma respectivă. Desigur, băncile sunt foarte atente la eliberarea unor asemenea scrisori. Mai ales că garanţiile bancare, ca şi creditele, prevăd asigurarea lor cu bunuri în valoare de 130-150% vizavi de suma solicitată. Filiala noastră încă nu a eliberat scrisori de garanţie pe asemenea sume", a concretizat A.Negură.

Cu alte cuvinte, condiţiile răzgândite de autorii anonimi ai deciziei, ca şi întreaga vânzoleală în jurul terenului din str. 27 August 15 «a», faptul că după şedinţa din 11 iulie, când licitaţia nici nu fusese anunţată, potrivit câtorva locatari din blocurile mejieşe, nişte persoane deja erau gata să înceapă lucrările de construcţie, demonstrează că la mijloc sunt nişte interese ale unei persoane concrete, care este convinsă că dorinţa sa poate fi mai presus de lege şi interesele comunităţii.

Ion Perciun, Cuvântul nr.8, 21.02.2014

Sute de judecători şi procurori au obținut, prin judecată, apartamente în Chişinău

Impertinență// Peste 260 de judecători, procurori şi polițişti au obținut în judecată dreptul la apartamente gratuite în Chişinău. Mulți dintre ei au deja locuințe

Mai bine de jumătate dintre judecătorii şi procurorii care au solicitat să fie asigurați cu spațiu locativ gratuit de către Primăria Chişinău dețin în proprietate câte unul sau mai multe apartamente. Unii dintre ei şi pe acelea le-au obținut gratuit de la stat. Acest lucru nu i-a împiedicat însă să meargă în judecată şi să ceară apartamente sau terenuri pe gratis, chiar şi după expirarea termenului în care puteau beneficia de acest drept. Nevoită să execute deciziile judecătoreşti, primăria capitalei le oferă apartamente spațioase, în blocuri noi, lăsându-i baltă pe bătrâni, familiile cu mulți

copii şi persoanele cu dezabilităţi care aşteaptă de zeci de ani să primească locuinţe de la stat.

Apartament de un milion

Judecătorul Valentin Ilaşco, până nu demult magistrat la Judecătoria Râşcani, a primit la sfârşitul anului 2011 un apartament nou-nouţ într-un bloc proaspăt construit în sectorul Buiucani al capitalei, pe şos. Balcani. Imobilul i-a fost transmis în folosinţă în baza unei dispoziţii semnate de către primarul capitalei Dorin Chirtoacă, după ce Curtea Supremă de Justiţie a obligat primăria capitalei să îl asigure cu locuinţă pe judecător. De altfel, Ilaşco şi-a ales singur locuinţa în care şi-ar dori să trăiască. Un apartament de peste 76 m.p., pe care, pentru a nu-l pierde, l-a pus sub sechestru prin intermediul executorului judecătoresc. Un astfel de apartament, în acelaşi bloc, se vinde cu circa 50 de mii de euro, adică aproape un milion de lei.

Chiar dacă prevederea legală care le dădea dreptul judecătorilor să ceară apartamente gratuite, abrogată deja, nu permitea asigurarea cu spaţiu locativ a judecătorilor care au deja o locuinţă în localitatea în care activează, Ilaşco a reuşit să ascundă de instanţă, dar şi de responsabilii de la primărie, un apartament de peste 80 m.p. pe care îl deţine în proprietate încă din 2004. Şi această locuinţă tot se află într-un bloc nou.

Ilaşco nu a fost de găsit pentru a ne răspunde la întrebări.

Cu maşină de lux şi casă de la stat

În blocul de pe şos. Balcani, Ilaşco îl va avea drept vecin pe un alt judecător.Gheorghe Iovu, magistrat la Curtea de Apel Chişinău, cunoscut opiniei publice mai ales pentru faptul că a tăiat 12 ani de pedeapsă din sentinţa de condamnare a lui Adrian Nichifor care l-a omorât pe fratele comisarului de Nisporeni, împuşcându-l de cinci ori.Iovu a primit apartamentul de 72 m.p. de la primărie în aceeaşi zi cu Ilaşco, deşi la acel moment deţinea în proprietate un apartament de60 m.p., obţinut încă în 2005 prin moştenire. Pe lângă aceste proprietăţi, magistratul deţine şi o maşină de lux, un „Volvo XC 90", cumpărată în 2011 cu 208 mii de lei. Maşina lui Iovu este printre cele mai scumpe din „garajul" Curţii de Apel Chişinău.

Contactat de Ziarul NAŢIONAL, Gheorghe Iovune-a explicat că apartamentul obţinut prin testament se află în Hânceşti şi i-a fost donat soţiei. „În acel apartament mai locuieşte mama soţiei mele. În Chişinău nu avem nicio locuinţă. Apartamentul pe care l-am primit de la primărie necesită reparaţii. Deocamdată, tot la gazdă locuim", a declarat Iovu.

Pământ în centrul capitalei

Ecaterina Palanciuc a cerut Primăriei Chişinău să fie asigurată cu spaţiu locativ de îndată ce a fost numită vicepreşedintă a Judecătoriei Centru, în 2011. În aprilie 2012, judecătoarea s-a adresat în judecată, iar peste doar patru luni avea la mână decizia irevocabilă şi definitivă a Curţii Supreme de Justiţie prin care primăria a fost obligată să îi ofere o locuinţă. La acel moment, potrivit declaraţiei de avere pentru 2012, soţul lui Palanciuc avea deja în proprietate un apartament de 72 m.p., obţinut prin moştenire, două garaje şi trei automobile. În pofida acestui fapt, judecătoarea a declarat în instanţă că familia sa nu este asigurată cu locuinţă nici în Chişinău, nici în altă parte, prezentând şi probe în acest sens (!). În baza deciziei CSJ, executorul judecătoresc a pus sechestru pe o casă dintr-un cartier rezidenţial din capitală. Chiar dacă imobilul nu reprezintă mare valoare, terenul pe care este situat costă peste un milion de lei. Deocamdată, Primăria Chişinău nu i-a acordat casă Ecaterinei Palanciuc, al cărei nume se regăseşte printre persoanele vinovate de condamnarea R. Moldova la CEDO în dosarul „Oferta Plus" în care Guvernul a fost obligat să plătească 2,5 milioane de euro.

Buruian a scăpat peştişorul de aur

Tot de dragul unui lot de pământ pe care ulterior şi-ar fi construit o casă s-a adresat în judecată şi judecătorul Curţii de Apel Chişinău Mihai Buruian, pomenit în zece cazuri de condamnare a R. Moldova la CEDO. După ce instanţa de judecată a dispus asigurarea familiei magistratului cu spaţiu locativ, Buruian s-a răzgândit şi a cerut în instanţă primăriei să îi plătească echivalentul în lei al unui apartament cu trei odăi (aproximativ 670 de mii de lei). Nu a trecut mult timp şi magistratul şi-a mai revăzut odată solicitarea, cerând să-i fie acordat un teren situat pe str. Şciusev din centrul capitalei. După aproape zece ani de judecăţi, CSJ a decis că pretenţiile funciare ale magistratului nu sunt întemeiate, lăsând în vigoare doar decizia de asigurare a magistratului cu un apartament. Deocamdată, decizia judecătorească nu a fost executată, dar nici Buruian nu stă în stradă. Acesta locuieşte în casa pe care a primit-o încă în 1991 de la stat în oraşul Anenii Noi.

„Deocamdată, stau la Anenii Noi. Nu vreau să discut despre procesul de judecată prin care am trecut cu primăria", ne-a răspuns Buruian.

În declaraţia de avere pentru anul 2012, acesta a indicat, pe lângă casa din Anenii Noi, un teren de 0,64 ha cumpărat în 2009 cu 11 mii de lei şi o maşină „Mazda" produsă în 1998 şi procurată în 2006 cu 70 de mii de lei. De asemenea, judecătorul deţine acţiuni în mai multe companii profitabile cum ar fi „Tirex Petrol", „Tracom", „Lafarge" şi SA „Ciment".

Gospodari pe contul statului

Anatolie Galben, unul dintre magistraţii care a judecat tinerii în comisariate după evenimentele din 7 aprilie 2009, de asemenea se află de aproape un an în aşteptarea unui apartament în Chişinău. CSJ a decis în aprilie 2013 că judecătorul nu are unde locui şi trebuie asigurat gratuit cu spaţiu locativ din contul autorităţilor locale. Asta deşi în urmă cu 15 ani, Galben a primit gratuit şase ari de pământ în oraşul Ialoveni pe care de atunci îşi construieşte o casă. Vila de 110 m.p. nu este încă finisată, ne explică Galben, precizând că este nevoit să locuiască la gazdă.

Tot la gazdă stă şi judecătorul de la Judecătoria Râşcani Serghei Papuha care în 2008 a primit un teren gratuit în or. Cimişlia, unde a activat anterior, iar în 2009 – primăria din Cimişlia i-a acordat şi un apartament de 27,4 m.p. În 2012, când a fost transferat la Judecătoria Râşcani, Papuha a vândut proprietăţile din Cimişlia şi s-a adresat la Primăria Chişinău cu solicitarea de a fi asigurat cu spaţiu locativ pe gratis. Magistratul afirmă că a avut un spaţiu locativ, dar acela nu a fost acordat de stat. „Statul mi-a oferit până acum doar o odaie într-un cămin. Acum sunt nevoit să închiriez", a declarat Papuha.

Procurorii nu rămân în urmă

Alături de judecători, se înghesuie la uşa Primăriei Chişinău pentru a primi apartamente în afara rândului şi mai mulţi procurori din capitală. Pe numele procurorului de la Procuratura Botanica Tatiana Timofti-Rusanovscaia, CSJ a emis încă în 2008 o decizie prin care obligă primăria să o asigure cu spaţiu locativ. Potrivit declaraţiei de avere, aceasta deţine însă în proprietate, împreună cu soţul ei, trei apartamente în Chişinău. Două sunt obţinute prin moştenire, iar în al treilea locuiesc părinţii procuroarei. Timofti-Rusanovscaia se află în concediu de maternitate şi nu a fost de găsit pentru a explica situaţia.

Procurorul Vitalie Gavrilița de asemenea deţine o decizie neexecutată cu privire la asigurarea cu spaţiu locativ în capitală. În timp ce bărbatul se judeca cu primăria la Chişinău pentru a primi apartament gratuit, soţia sa se „împroprietărea" din contul statului cu teren pentru construcţia casei în oraşul Cimişlia.

Vor mai mult

Procurorul de nivelul Curţii de Apel Chişinău Sergiu Ciobanu a primit încă în 2010 un apartament în Chişinău, iar în 2012 l-a şi vândut. „Vreau să îmi iau un apartament mai mare", ne-a explicat Ciobanu care zice că acum locuieşte cu familia în apartamentul socrilor. Apartamentul oferit de stat avea 44,6 m.p. Procurorul susţine că a

luat 225 de mii de lei pe imobil, deşi preţurile de piaţă sunt de cel puţin trei ori mai mari.

Chiar dacă activează de mai mulţi ani în Ştefan Vodă, procurorul raionului Petru Tofan de asemenea a solicitat o locuinţă gratuită în Chişinău. Mai mult decât atât, procurorul are în proprietate trei apartamente, dintre care unul de 100 m.p. şi altul de 49,1 m.p., cumpărate în 2012.

Sar peste săraci

Petru Gontea, şeful Direcţiei generale locativ-comunaleşi amenajare din cadrul Primăriei Chişinău, afirmă că în prezent există 260 de hotărâri judecătoreşti definitive care obligă primăria capitalei să asigure cu apartamente peste 260 de judecători, procurori şi poliţişti. „Chiar dacă avem sute de persoane nevoiaşe care aşteaptă în rând de zeci de ani să primească o locuinţă, suntem nevoiţi să îi asigurăm cu apartamente mai întâi pe cei cu decizii judecătoreşti. Persoanele cu dezabilităţi, familiile cu mulţi copii şi veteranii nu se adresează în judecată. Ei ne înţeleg pe cuvânt că nu avem de unde să le dăm", afirmă Petru Gontea. Funcţionarul ne-a mai explicat că,după ce obţin câştig de cauză în judecată, magistraţii, procurorii şi poliţiştii umblă prin oraş, ochesc apartamentele care le plac dintre cele care s-au eliberat sau au fost construite de primărie şi pun sechestru pe ele. Potrivit lui Gontea, toţi cei care au primit apartamente de la primărie au prezentat acte care demonstrează că nu deţin spaţii locative în oraş.

Apartamente sociale pentru judecători

Consiliul Municipal Chişinău (CMC) a alocat recent un teren de 60 de ari în sectorul Râşcani al capitalei pentru construcţia unui bloc social pentru angajaţii Judecătoriei Râşcani. Solicitarea a venit din partea preşedintelui instanţei, Oleg Melniciuc. Acesta dă asigurări că de apartamente în acest bloc vor beneficia doar judecătorii de la Judecătoria Râşcani şi cei de la Curtea Constituţională care nu au locuinţe în capitală.

Anterior, în martie 2013, CMC a alocat Consiliului Superior al Magistraturii două loturi de teren pe str. V. Alecsandri din capitală pentru construcţia unor blocuri locative pentru a îmbunătăţicondiţiile de trai ale angajaţilor sistemului judiciar.

În 2006, CMC a oferit mai bine de jumătate de hectar de pământ pe str. Nicolae Sulac pentru construcţia unui bloc social pentru procurori. După ce au cumpărat apartamentele cu 300 de euro pentru metru pătrat, majoritatea procurorilor le-au vândut.

Mariana Raţă, http://ziarulnational.md, 12.04.2014

Mafia terenurilor din Capitală

Mai multe scheme de acaparare a terenurilor municipale funcționează de ani buni în Chişinău, aducând prejudicii de milioane bugetului local. Terenurile ajung în proprietate privată fără să fie scoase vreodată la licitație, iar ilegalitățile sunt trecute cu vederea de autorități şi organele de drept

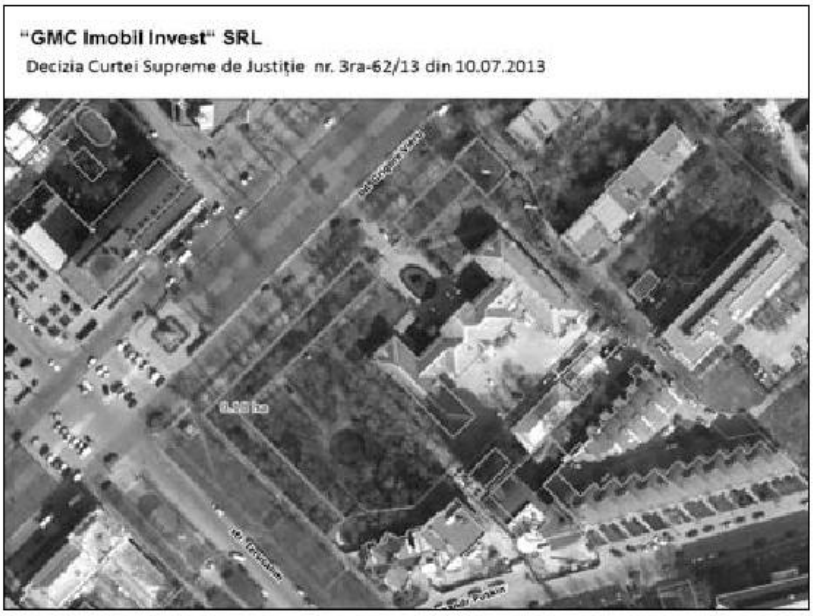

Blocul care urmează a fi construit în parcul Maternității

În septembrie anul trecut, şeful Direcţiei Sănătate a Primăriei Chişinău, Mihai Moldovanu, anunţa o megareformă a reţelei spitaliceşti din Capitală. Între altele, urmau să fie comasate Maternitatea nr. 2, Spitalul nr.4 şi Spitalul „Sfântul Arhanghel Mihail". Mihai Moldovanu dădea asigurări că totul se face spre binele sistemului municipal de sănătate, în timp ce managerii spitalelor vizate au exprimat rezerve şi temeri. Totodată, unii consilieri municipali au declarat că cineva ar avea interes să pună mâna pe terenul Maternității nr. 2. Investigaţiile noastre arată că presupunerile nu sunt lipsite de temei.

Un bloc de locuit cu 14 etaje, cu 180 de apartamente cu suprafaţa totală de peste 10.000 de metri pătraţi şi un spaţiu comercial la parter. Asta intenţionează să construiască firma GMC Imobil Invest în parcul Maternității nr.2, amplasată în inima capitalei, la intersecţia bulevardului Grigore Vieru cu strada Ierusalim.

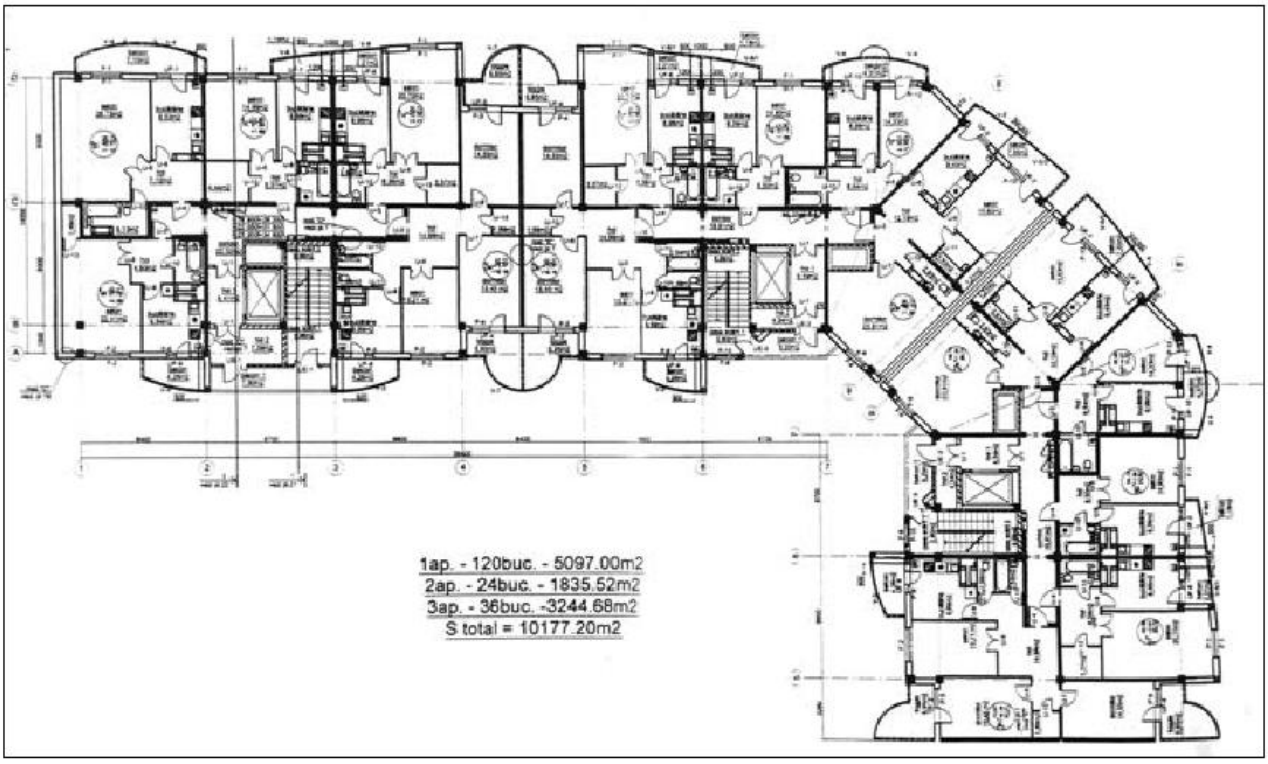

Intenţia reală este de a construi un bloc de locuit cu multe apartamente

Pentru a obţine dreptul de folosinţă asupra terenului, a fost pusă la punct o schemă, nu fără concursul unor funcţionari de la Primăria municipiului Chişinău, a unor judecători de la Curtea de Apel Chişinău şi a unor reprezentanţi ai întreprinderii Chişinăuproiect. Pentru a-şi pune în aplicare planul de acaparare a proprietăţii municipale la un preţ de nimic, autorii schemei au recurs şi la fals în acte, lucruri trecute cu vederea, însă, de instanţele de judecată.

Pasul 1: Identificarea terenului şi elaborarea unei schiţe de proiect social

Punerea în aplicare a schemei a început la sfârşitul anului 2011, atunci când firma GMC Imobil Invest a elaborat o schiţă de proiect, ce prevedea construcţia unor „obiective pentru odihnă şi alimentaţie" în curtea Maternităţii nr. 2. Shiţa a obţinut avizele necesare la Direcţia Generală Arhitectură, Urbanism şi Relaţii Funciare, la Direcţia Sănătate şi la Agenţia Ecologică. Proiectul a fost aprobat cu o condiţie: antreprenorul nu are voie să defrişeze copacii şi poate începe lucrările de construcţie doar după ce obţine certificatul de urbanism.

Schiţa de proiect a fost aprobată pe 14 decembrie 2011, iar peste două luni, pe 23 februarie 2012, compania a depus o cerere la Consiliul Municipal Chişinău, pentru a arenda terenul cu suprafaţa de 1.800 de metri pătraţi, care este, de fapt, parcul Maternităţii mr. 2.

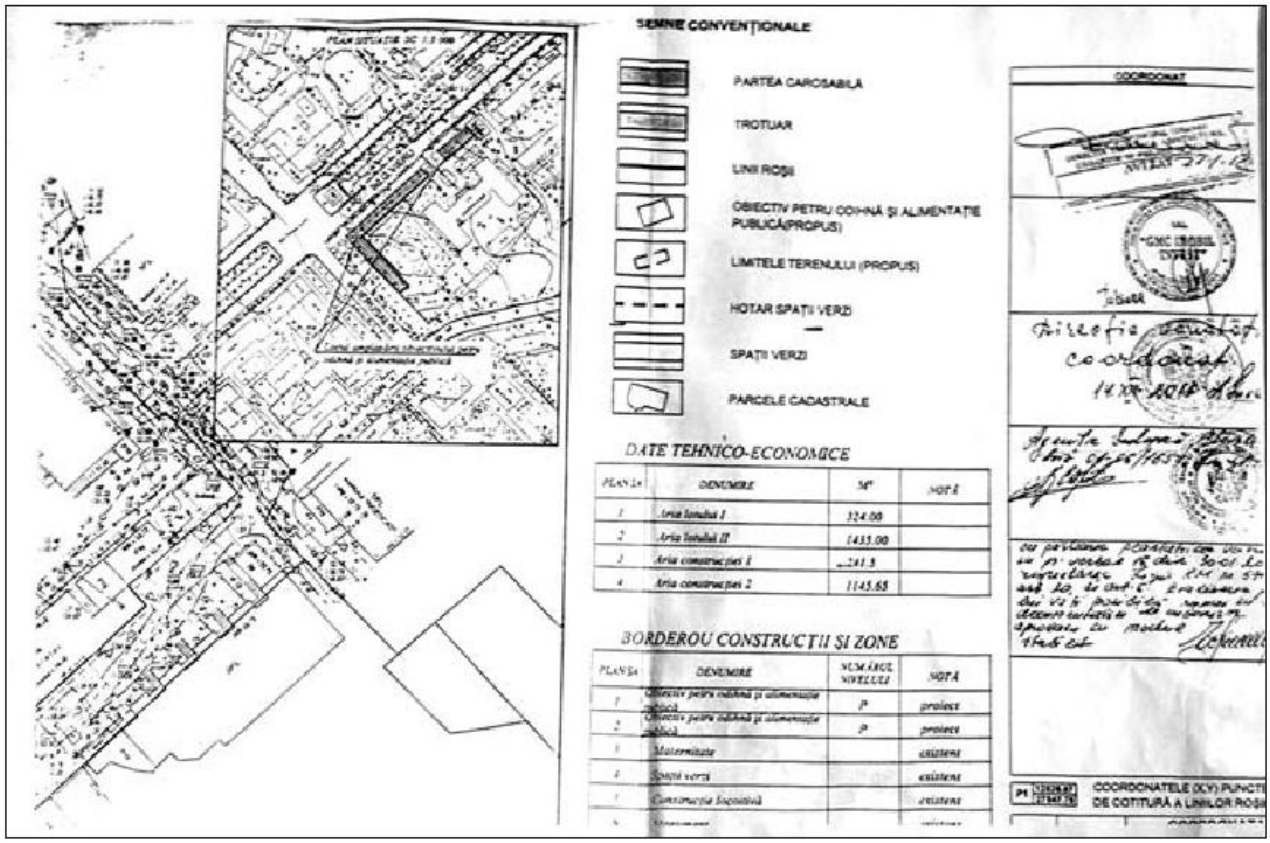

Schiţa iniţială, avizată de structurile municipale

Pasul 2 „Dreptate“ în instanţa de judecată

Pentru că nu a primit un răspuns de la autoritatea locală, GMC Imobil Invest s-a adresat în instanţă pentru a obliga Consiliului Municipal Chişinău să emită actele care i-ar da dreptul de proprietate asupra terenului. Antreprenorul a obținut câștig de cauză la Curtea de Apel Chişinău în timp-record – dosarul a fost examinat în numai patru luni. Şi, deşi cazul a ajuns să fie examinat şi de Curtea Supremă de Justiție, după ce CMC a făcut recurs, instanța supremă a lăsat în vigoare hotărârea Curții de Apel, obligând autoritatea locală să dea în arendă terenul proprietate publică.

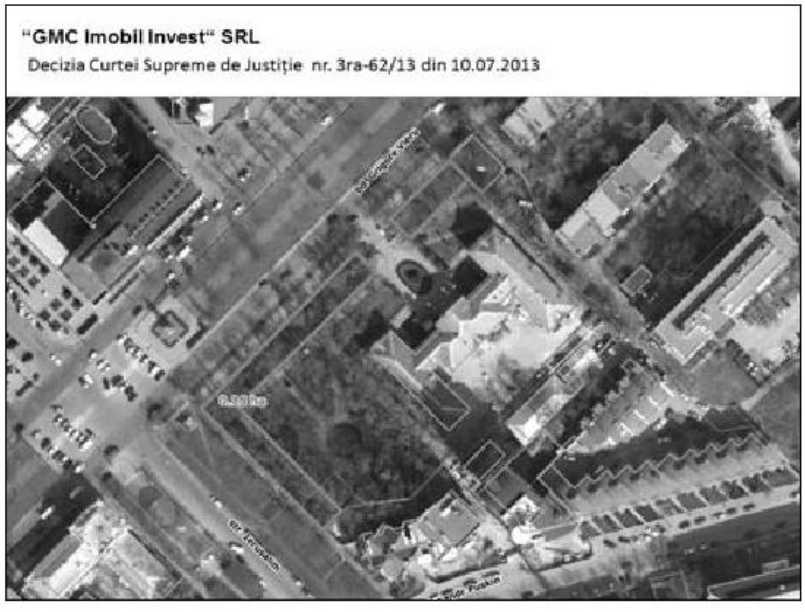

Pe parcursul proceselor de judecată, reprezentantul GMC Imobil Invest a invocat intenţii nobile – de a construi „obiecte sanatorial-curative şi de recreere“, fără să prezinte mai multe detalii.

La Curtea Suprema, reprezentanţii CMC au depus un recurs nemotivat dupa care instanţa a solicitat de la Primărie în timp de 7 zile să prezinte recursul motivat. Primăria a ignorat cerinţele instanţei, nu depune recusul motivat şi în felul acesta hotărârea instanţei de apel devine definitivă şi intră în vigoare.

Pasul 3 Scopul nobil devine scop pecuniar

Reporterii Centrului de Investigaţii Jurnalistice au intrat în posesia schiţei de proiect iniţiale, dar şi a proiectului viitorului bloc locativ. Potrivit schiţei elaborate de ÎMP Chişinăuproiect, în baza căreia GMC Imobil invest a obţinut câştig de cauză în instanţă, acesta din urmă se angaja să construiască un obiect de reacreere, fără să defrişeze copacii din parc. În acelaşi timp, tot Chişinăuproiect a elaborat, la solicitarea aceluiaşi client, proiectul viitorului bloc de locuit, ce urma să se înalţe pe terenul parcului maternităţii, construcţie ce nu poate fi ridicată fără să fie ţăiaţi toţi copacii de acolo.

Un nou bloc social pentru personalul medical?

După ce intenţiile companiei de a construi un bloc locativ au ieşit la iveală, întâmplîtor sau nu, la 6 februarie 2013, directorul Maternităţii nr. 2, Tatiana Gutium, a depus o cerere din numele colectivului de muncă în adresa primarului Capitalei, Dorin Chirtoacă, solicitând „soluţionarea problemei privind construcţia blocului locativ“, care are drept scop „asigurarea cu spaţiu locativ a lucrătorilor medicali“

Tatiana Gutium ne-a declarat că nu cunoaşte nimic despre GMC Imobil Invest şi că a aflat din presă despre intenţia acestei firme de a construi ceva în parcul maternităţii. „Când am aflat că o firmă vrea să construiască un bloc pe teritoriul maternităţii, mai ales că s-au interesat şi companiile care au ridicat case în vecinătate, ne-am gândit să facem o solicitare la Primărie, ca să fie construit un bloc de locuit pentru angajaţii noştri. Foarte mulţi locuiesc cu chirie, prin suburbii, iar salariile pe care le primesc

nu le permit îmbunătăţirea condiţiilor de trai. Însă cererea noastră a fost respinsă", povesteşte managerul spitalului.

Tatiana Gutium a lăsat să se înţeleagă că ar exista interese mari pentru terenul aferent maternităţii, inclusiv din partea unor judecători. „Vreau să cred însă că ultimele reorganizări efectuate de edilii Capitalei urmăresc optimizarea instituţiilor medicale, nu acapararea terenurilor aferente clădirilor acestora", a menţionat şefa Maternităţii nr. 2.

Parcul Maternităţii

Viceprimarul Capitalei Nistor Grozavu a calificat drept dubioasă decizia prin care instanţa de judecată a dat câştig de cauză unei companiei căreia Consiliul Municipal i-a respins solicitarea: „Nu ştiu cum am pierdut procesul şi cine este vinovat – fie că demersurile noastre nu au fost bine argumentate, fie magistraţii au urmărit un interes. Sunt câteva companii cu denumiri asemănătoare care au făcut demersuri pentru mai multe terenuri din Chişinău, îmi amintesc că au fost făcute toate ori într-o zi, ori la diferenţă de câteva zile. La toate au primit refuz, dar au obţinut câştig de cauză în judecată. Nu cred că vor obţine autorizaţie de construcţie. Pentru că este ilegal. Mai sunt câteva structuri care trebuie să le avizeze documentele şi chiar dacă una va da aviz, celelalte, cu siguţă, nu".

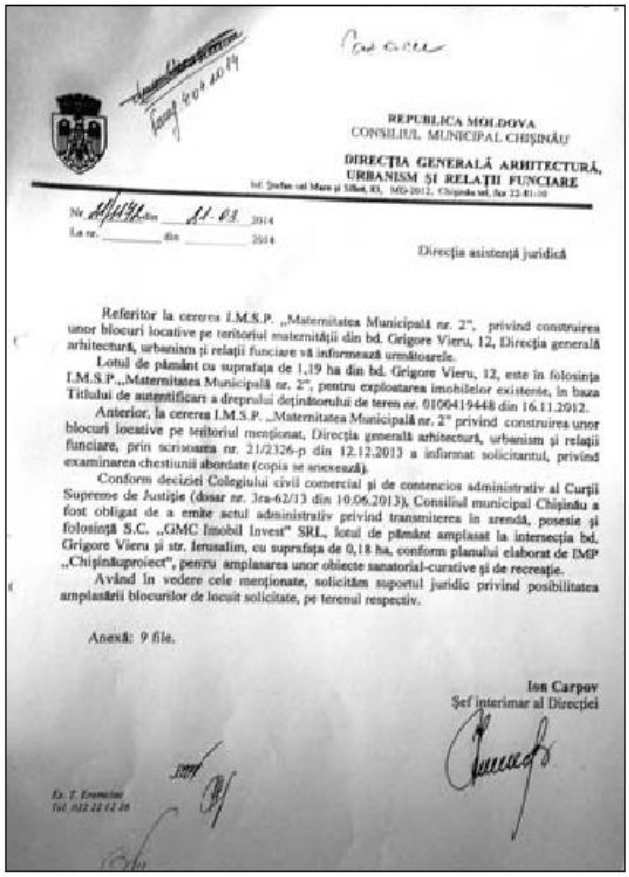

REPUBLICA MOLDOVA
CONSILIUL MUNICIPAL CHIŞINĂU
DIRECŢIA GENERALĂ ARHITECTURĂ, URBANISM ŞI RELAŢII FUNCIARE

Direcţia asistenţă juridică

Referitor la cererea I.M.S.P. „Maternitatea Municipală nr. 2", privind construirea unor blocuri locative pe teritoriul maternităţii din bd. Grigore Vieru, 12, Direcţia generală arhitectură, urbanism şi relaţii funciare vă informează următoarele.

Lotul de pământ cu suprafaţa de 1,19 ha din bd. Grigore Vieru, 12, este în folosinţa I.M.S.P. „Maternitatea Municipală nr. 2", pentru exploatarea imobilelor existente, în baza Titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. 0150419448 din 16.11.2012.

Anterior, la cererea I.M.S.P. „Maternitatea Municipală nr. 2" privind construirea unor blocuri locative pe teritoriul menţionat, Direcţia generală arhitectură, urbanism şi relaţii funciare, prin scrisoarea nr. 21/2326-p din 12.12.2013 a informat solicitantul, privind examinarea chestiunii abordate (copia se anexează).

Conform deciziei Colegiului civil comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie (dosar nr. 3ra-62/13 din 10.06.2013), Consiliul municipal Chişinău a fost obligat de a emite actul administrativ privind transmiterea în arendă, posesie şi folosinţă S.C. „GMC Imobil Invest" SRL, lotul de pământ amplasat la intersecţia bd. Grigore Vieru şi str. Ierusalim, cu suprafaţa de 0,18 ha, conform planului elaborat de IMP „Chişinăuproiect", pentru amplasarea unor obiecte sanatorial-curative şi de recreaţie.

Având în vedere cele menţionate, solicităm suportul juridic privind posibilitatea amplasării blocurilor de locuit solicitate, pe terenul respectiv.

Anexă: 9 file.

Ion Carpov
Şef interimar al Direcţiei

Se pare însă că în Primărie se încearcă a găsi soluţii în favoarea firmei cu probleme. La scurt timp după ce a fost emisă decizia de judecată, şeful interimar al Direcţiei Generale Arhitectură, Urbanism şi Relaţii Funciare, Ion Carpov, s-a solicitat Direcţiei Juridice „suport privind posibilitatea amplasării blocurilor de locuit solicitate, pe terenul respectiv".

Funcţionarul care s-a opus construcţiilor, cu dosar penal

Anterior, şef la Direcţia Generală Arhitectură a fost Nicolae Crăciun, care s-a opus construirii unui bloc cu 14 etaje în parcul Maternităţii nr. 2. Crăciun a sesizat în repetate rânduri conducerea Primăriei Chişinău despre faptul că anu-

mite procese de judecată, între care şi cel cu GMC Imobil Invest, au fost pierdute din cauza că reprezentanţii Primăriei fie nu au atacat cu recurs hotărârile instanţei de fond, fie au depus cu întârziere recursul.

Întâmplător sau nu, Nicolae Crăciun este cercetat penal pentru fapte de corupţie, după ce, la începutul lunii iunie ofiţerii anticorupţie au fost alertaţi chiar de edilul Capitalei, care a anunţat că deţine probe video ce l-ar inculpa pe subalternul său. Dorin Chirtoacă a dat de înţeles că funcţionarul ar fi perceput pentru serviciile sale ilegale sume de până la 80.000 de euro.

Trimite pe teren doi pioni

O schemă similară celei ce vizează terenul Maternităţii nr. 2 a fost pusă în aplicare şi de firma GMC Imobiliare, care, după denumire, dar şi după modelul de afacere, seamănă izbitor de mult cu GMC Imobil Invest.

Parcul pe care a pus ochii GMC Imobiliare

Ca şi în celălalt caz, GMC imobiliare a depus o cerere similară în adresa Consiliului Municipal Chişinău, prin care a solicitat arenda unui lot mai mic, de 440 de metri pătraţi, amplasat la intersecţia străzilor Nicolae Iorga – Bucureşti – Maria Cibotari, unde este amenajat un parc. Cererea a fost depusă în aceeaşi perioadă, la doar o zi diferenţă, pe data de 22 februarie 2012. GMC Imobiliare a declarat că intenţionează să construiască pe acest teren o şcoală de dans sportiv şi o cantină. Şi proiectul aceastei firme a primit aviz pozitiv.

În instanţa de judecată, reprezentanţii firmei au menţionat că GMC Imobiliare este „specializată în dezvoltarea terenurilor şi a construcţiilor neutilizate, a bunurilor imobile faţă de care nu există interese economice nici din partea întreprinderilor de stat, nici din partea agenţilor economici. Totodată, întreprinderea este preocupată de implementarea şi dezvoltarea proiectelor cu caracter social-cultural, educaţional, sportiv, precum şi de promovarea modului sănătos de viaţă“. Şi în acest caz scopul firmei este unul aparent nobil. Doar că până la acest moment, nu am găsit niciun proiect realizat de vreuna dintre firmele care au ochit terenuri în zona ultracentrală a Capitalei.

O schemă similară, prin care compania GMC Imobiliare intenționează să pună mâna pe o casă-monument de arhitectură de importanță națională din str. Sfatul Țării, nr. 57, amplasată în centrul Capitalei, chiar în spatele Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, a fost descrisă de *www.moldovacurată.md*.

Cine stă în spatele firmelor?

GMC Imobil Invest, cea care a obținut decizia de judecată ce îi dă dreptul de propritate asupra terenului şi care intenționează să construiască un bloc în curtea Maternității numărul 2, este o necunoscută pe piața imobiliară, ca, de altfel, şi celelalte două companii cu denumiri asemănătoare: GMC Imobiliare şi GMC Imobil Consulting SRL.

GMC Imobil Invest a fost fondată în 2010 de Elena Tăbârță şi îşi are sediul în apartamentul tatălui ei din sectorul Ciocana al Capitalei, Victor Tăbârță.

GMC Imobiliare a fost fondată în 2008 de către Dumitru Florea şi Ghenadie Moraru şi îşi are sediul în incinta Ipteh. Societarea este administrată de Vladimir Cotorobai şi a obținut o decizie de judecată ce îi dă dreptul de proprietate asupra terenului de la intersecția străzilor Nicolae Iorga – Bucureşti – Maria Cibotari (din preajma Liceului rus „N. Gogog“).

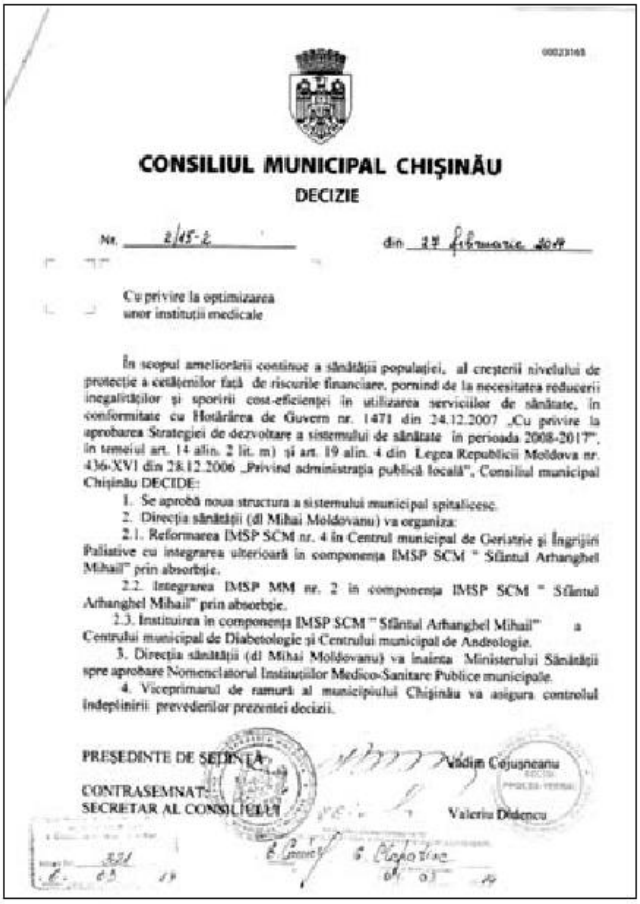

CONSILIUL MUNICIPAL CHIŞINĂU

DECIZIE

Nr. 2/45-2 din 27 februarie 2009

Cu privire la optimizarea unor instituții medicale

În scopul ameliorării continue a sănătății populației, al creşterii nivelului de protecție a cetățenilor față de riscurile financiare, pornind de la necesitatea reducerii inegalităților şi sporirii cost-eficienței în utilizarea serviciilor de sănătate, în conformitate cu Hotărârea de Guvern nr. 1471 din 24.12.2007 „Cu privire la aprobarea Strategiei de dezvoltare a sistemului de sănătate în perioada 2008-2017", în temeiul art. 14 alin. 2 lit. m) şi art. 19 alin. 4 din Legea Republicii Moldova nr. 436-XVI din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală", Consiliul municipal Chişinău DECIDE:

1. Se aprobă noua structura a sistemului municipal spitalicesc.
2. Direcția sănătății (dl Mihai Moldovanu) va organiza:
2.1. Reformarea IMSP SCM nr. 4 în Centrul municipal de Geriatrie şi Îngrijiri Paliative cu integrarea ulterioară în componența IMSP SCM " Sfântul Arhanghel Mihail" prin absorbție.
2.2. Integrarea IMSP MM nr. 2 în componența IMSP SCM " Sfântul Arhanghel Mihail" prin absorbție.
2.3. Instituirea în componența IMSP SCM " Sfântul Arhanghel Mihail" a Centrului municipal de Diabetologie şi Centrului municipal de Andrologie.
3. Direcția sănătății (dl Mihai Moldovanu) va înainta Ministerului Sănătății spre aprobare Nomenclatorul Instituțiilor Medico-Sanitare Publice municipale.
4. Viceprimarul de ramură al municipiului Chişinău va asigura controlul îndeplinirii prevederilor prezentei decizii.

PREŞEDINTE DE ŞEDINȚĂ Vadim Cojuşneanu

CONTRASEMNAT: SECRETAR AL CONSILIULUI Valeriu Didencu

La Inspectoratul Fiscal niciuna dintre cele trei companii nu sunt înregistrate ca fiind plătitoare de TVA şi accize, ceea ce denotă că acestea nu au activitate financiară intensă. La niciunul dintre numerele de telefon indicate că ar aparține acestor companii nu răspunde nimeni.

Conexiuni cu persoane responsabile din Primărie

Consilierul muncipal din partea Partidului Comuniştilor Victor Gurău spune că în spatele acestor scheme sunt interese, întrucât construcția de blocuri locative în centrul Chişinăului este o afacere extrem de profitabilă, mai ales în condițiile în care terenurile sunt obținute gratuit. El a lăsat să se înțeleagă că în cazul parcului Maternității

numărul 2 ar fi interesaţi consilieri muncipali şi persoane din conducerea Primăriei: „În ultimii ani s-a furat foarte mult din patrimoniul Chişinăului, foarte mult. Noi nu votăm, sesizăm de fiecare dată, inclusiv organele de drept, dar, cu părere de rău, nu se întâmplă nimic. După Maternitatea numărul 2 şi Spitalul număl 4 vor urma şi alte instituţii medicale. Reorganizarea se face pentru a fi acaparate terenurile aferente imobilelor".

Consilierii socialişti din cadrul Consiliului Municipal i-au învinuit direct, într-o conferinţă de presă, pe şeful Direcţiei Sănătate a Primăriei, Mihai Moldovanu, şi pe consilierul comunist Boris Golovin că au pregătit decizia din februarie curent de comasare a Maternităţii numărul 2 şi a Spitalului numărul 4 cu Spitalul municipal „Arhanghelul Mihail", pentru a lua terenurile pe care sunt amplasate acestea. Ambele persoane vizate au respins acuzaţiile.

Majoritatea deciziilor CMC se referă la atribuirea terenurilor

O simplă analiză a deciziilor Consiliului Municipal Chişinău, publicate pe site-ul instituției, arată că acestea au ca subiect darea în arendă sau privatizarea terenurilor date anterior în folosință persoanelor fizice şi juridice. Arendarea sau privatizarea loturilor se face, însă, fără licitație.

Schemele nu sunt noi şi funcţionează de peste 10 ani. De exemplu, societatea Pentacris şi soţii Tamara şi Nicolai Grijevschi au luat încă în anul 1999 în arendă un lot cu suprafața 350 de metri pătrați în spatele Spitalului de Urgență din Capitală, pe strada Bucureşti. Aici antreprenorii au construit „un centru comercial" de peste 200 metri pătrați. În 2011 aceştia au cerut privatizarea terenului la prețul normativ de 73.243 lei, deşi valoarea cadastrală a lotului, estimată în 2009, era de peste 2 milioane de lei. Pe piaţă un astfel de lot s-ar vinde cu peste 6 milioane de lei, potrivit experților imobiliari.

O construcţie înghețată

Deşi în actele prin care s-a solicitat privatizarea terenului este menţionat că centrul comercial e funcţional, în realitate este doar o constructie nefinisată cu un etaj. Aceasta se află pe teritoriul Spitalului de Urgenţă lângă intrarea în instituţie. Un paznic de la Urgenţă ne-a spus că de şase ani este ridicată această construcţie, că nu a funcţionat niciodată vreun centru comercial. Ceva s-a întâmplat de au fost stopate lucrările.

Schema este, prin urmare, una simplă. După ce firmele obțin dreptul de folosință a acestor terenuri, semnând cu Primăria un contract de arendă, ridică un imobil. Ulterior, depun o cerere prin care solicită privatizarea terenurilor la un preț de trei ori mai mic decât cel indicat în documentele cadastrale şi de circa 6-10 ori mai mic decât

Terenul in proprietatea caruia a intrat societatea Pentacris se afla chiar pe teritoriul Spitalului de Urgenţă

preţul de piaţă, potrivit experţilor imobiliari. Ulterior sunt preluate la preţuri derizorii şi terenurile aferente construcţiilor, fără să fie organizate licitaţii.

Arendate pentru a fi privatizate

Un raport realizat recent de Centrul analitic independent „Expert-Grup“ arată că, din cauza gestionării proaste a patrimoniului public – privatizare defectuoasă, fraudarea licitaţiilor, subestimarea valorii bunurilor etc., municipiul Chişinău pierde anual sute de milioane de lei. Experţii au constatat că preţurile normative la privatizarea terenurilor şi suprafeţelor nelocuibile sunt de zece ori mai mici decât cele de piaţă. Numai în urma unor astfel de tranzacţii, în ultimii cinci ani, pierderile bugetului municipal au fost estimate la cel puţin 300 de milioane de lei.

„Scheme precum cele utilizate de GMC Imobil Invest, GMC Imobilare sau Pantacris, prin care terenurile din patrimoniul municipal ajung în proprietate privată fără niciun concurs sunt foarte răspândite. Şi asta deoarece contractul de arendă exclude procedura de licitaţie. 95% din suprafeţele luate în arendă sau locaţiune au fost privatizate într-un timp foarte scurt, intenţia fiind din start privatizarea, şi nu arenda. Majoritatea suprafeţelor privatizate în acest mod se află în zona centrală a oraşului, unde terenurile şi construcţiile sunt extrem de scumpe. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple. Trebuie să se fie organizate licitaţii publice, iar preţul la privatizare nu a trebui să fie mai mic decât cel de piaţă“, susţine economista Tatiana Savva, de la „Expert-Grup“.

Reprezentanţii Guvernului în teritoriu, care monitorizează actele emise de autorităţile locale, dau vina pe legislaţia imperfectă, care, în opinia lor, nu are un mecanism viabil de tragere la răspundere a edililor pentru abuz. Şeful Oficiului teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat, Iancu Ţurcanu, spune că, în ultimii doi ani, au fost contestate în instanţa de judectă peste 50 de acte emise de Consiliului Municipal şi de primarul Dorin Chirtoacă, dar, cu toate că multe dintre ele au fost anulate, nimeni nu poartă răspundere.

„Noi nu putem reacţiona prompt atunci când este emisă o decizie ilegală sau cu derogări de la legislaţie. De regulă, copia deciziei ajunge la noi nu în cinci zile, cum pre-

vede legea, ci în două-trei săptămâni, în cel mai bun caz. În cazul în care constatăm o încălcare, de exemplu alocarea abuzivă de terenuri, nu avem pârghii să stopăm procesul până se pronunţă vreo instanţă sau organele de drept cercetează cazul. Trebuie să acţionăm în judecată, instanţa va pune pe rol cererea în câteva luni, iar procesul va dura 1-2 ani. Până obţinem câştig de cauză, terenul alocat ilegal este vândut de câteva ori, iar al treilea cumpărător se consideră de bună credinţă. Şi primarii sau consiliile care au luat decizia nu ajung să fie traşi la răspundere", explică Iancu Ţurcanu.

În 2013, Executivul a elaborat un proiect de lege care prevedea, printre altele, sancţiuni mai aspre pentru edilii locali. Documentul a fost aprobat de Guvern la începutul anului curent, dar a trezit reacţii dure din partea primarilor şi a asociaţiilor care le reprezintă interesele şi a fost trecut pe linia de aşteptare. Mai mulţi experţi sunt de părere că parlamentarii în mod intenţionat au amânat adoptarea legii, pentru că e an electoral şi riscă să piardă susţinerea primarilor.

Investigaţia a fost realizată în cadrul Campaniei "Jurnaliştii pentru transparenţă în gestionarea fondurilor publice" desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice cu suportul Programului Bună Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova. Instituţia finanţatoare nu influenţează în niciun fel subiectul şi conţinutul investigaţiilor publicate.

Cornelia Cozonac, Olga Ceaglei, Centrul de Investigaţii Jurnalistice, http://anticoruptie.md/investigatii-jurnalistice, 29.07.2014

Soţia primarului din Ungheni, „abonată" la banii primăriei

Firma soției primarului oraşului Ungheni a făcut vânzări de sute de mii de lei în ultimii ani datorită contractelor de achiziții încheiate cu Primăria. Firma, din care Alexandru Ambros a ieşit când a obținut mandatul de primar, cedând soției partea sa din afacere, a livrat administrației locale achiziții de birou şi alte mărfuri.

Astăzi primarul Ambros susţine că relaţia trainică dintre firma soţiei sale, „Aledex-Info", şi bugetul primăriei pe care îl administrează a devenit o povară din cauză că banii ajung târziu în conturile familiei. Mai mult, primarul susţine că în unele cazuri i-a interzis soţiei să mai participe la licitaţiile Primăriei Ungheni: „Vă spun sincer, este ca o povară pentru mine, deoarece au fost şi cazuri când Primăria a achiziţionat rechizite într-un an, dar banii au fost plătiţi firmei peste un an şi jumătate. Şi nu cred că mulţi agenţi economici ar face acest pas. Au fost cazuri când am interzis acestei firme să mai participe la concursuri publice organizate de Primărie", spune primarul.

De partea cealaltă, consilierii locali îl acuză pe primar că a ales, după propriul interes, oamenii din grupul de lucru care se ocupă de achiziţiile publice din Primărie.

Ilie Ciocanu, consilier orăşenesc, ne-a spus: „Se întâmplă asta pentru că membrii grupului de lucru nu sunt consilieri locali, ci oameni ai primarului".

Ion Adam, alt consilier orăşenesc, acuză lipsa transparenţei în Primărie: „La şedinţele locale niciodată nu se discută despre concursurile de achiziţii publice. Noi nu ştim ce cumpără primăria şi de la cine. Ar fi bine să avem şi noi o astfel de informaţie pentru ca tot procesul să fie transparent. În aşa fel vom vedea că în cazul în care un agent economic a obţinut contracte de mai multe ori, să avem şi explicaţia de ce se întâmplă acest lucru".

În replică, primarul Ambros susţine că pe site-ul instituţiei pe care o conduce este publicată informaţia referitoare la licitaţiile publice, iar persoanelor care solicită mai multe detalii li se oferă informaţia: „Primăria are o colaborare cu această firmă nu de când sunt eu primar, ci de mai înainte", afirmă Ambros.

Pe site-ul Primăriei însă nu sunt publicate contactele şi nici procesele verbale cu câştigătorii desemnaţi.

Cum s-au dat contractele?

Firma Svetlanei Ambros a câştigat opt concursuri publice pentru articole de birotică în mandatul de primar al soţului său. Şi a încasat aproape 690.000 de lei de la Primărie.

2009. „Aledex-Info" a câştigat concursul, la care au mai participat două firme, cu o ofertă de peste 119 mii de lei.

2010. Primăria a organizat un alt concurs, câştigat tot de firma „Aledex-Info", care a oferit, din nou, cel mai mic preţ – puţin peste 98 de mii de lei cu TVA.

2011. Alte trei contracte publice pentru birotică şi tehnică de calcul. Firma familiei Ambros a încasat aproape 300.000 de lei.

2012. La fel: trei contracte, tot pentru birotică, în cuantum de peste 170.000 de lei.

Societatea pe Acţiuni „Megaron" a concurat pentru una din licitaţiile derulate în 2012. Iaroslav Cojocaru, reprezentantul acestei firme, susţine că acel concurs a fost foarte transparent, iar „Megaron" nu a câştigat deoarece a oferit un preţ mai mare faţă de alte firme participante. Iaroslav Cojocaru este consilier orăşenesc, membru al Partidului Liberal-Democrat din Moldova, din care face parte şi Alexandru Ambros. În acelaşi an, firma „Oficiu-Service" Chişinău a participat de asemenea la o licitaţie

câştigată în final de firma Svetlanei Ambros. Ruslan Didenco, administratorul acestei firme spune că nu îşi mai aminteşte cum au decurs atunci lucrurile: „Nu pot să vă spun exact de ce nu am câştigat, fiindcă au trecut deja doi ani, însă dacă nu am contestat rezultatele, înseamnă că a fost o procedură corectă".

Vedeţi în prezentarea grafică de mai jos concursurile publice organizate de primăria Ungheni şi câştigate de firma "Aledex-Info".

Ce spun experţii?

Consultantul Serghei Merjan de la Centrul Analitic Independent „Expert-Grup" afirmă că în procesul de achiziţii publice, una din schemele cu risc înalt de aplicare în Republica Moldova este divulgarea informaţiei înainte de licitaţia publică de către reprezentanţii autorităţii contractante. "Este vorba de bugetul existent, soluţii dorite sau oferte competitive deja prezentate, sau prezentate anterior. O dată ce aceste informaţii sunt divulgate, agentul economic poate să-şi pregătească oferta, iar divulgarea informaţiei de tender, de obicei, indică existenţa relaţiilor de corupţie între părţi", a declarat expertul în cadrul prezentării Studiului Achiziţiile Publice în Republica Moldova. Probleme şi Soluţii.

Şefa Direcţiei control interese personale din cadrul Comisiei Naţionale de Integritate (CNI), Adela Griciuc, susţine că în cazul în care în contractul de achiziţii publice sunt semnăturile primarului de Ungheni, ca autoritate contractantă, şi a soţiei acestuia, în calitate de director al firmei câştigătoare, situaţia ar putea fi calificată drept conflict

de interese, cu toate că primarul nu a făcut parte din grupurile de lucru care au ales agentul economic câştigător. „CNI a mai examinat astfel de cazuri, unde rudele primarilor au câştigat concursurile de achiziţii publice, iar primarul a semnat contractele de achiziţii. În aceste cazuri, CNI a constatat că a fost încălcat regimul juridic al conflictelor de interese", precizează reprezentanta CNI.

Afacere nedeclarată

Firma „Aledex-Info" a fost fondată în anul 2000, având doi asociaţi: Alexandru Ambros, cu o cotă de participare de 80 la sută, şi soţia sa. În anul 2003 s-a asociat o a treia persoană. Lui Alexandru Ambros, care deţinea funcţia de administrator, i-au revenit deja 40 la sută din acţiuni. În anul 2012, această firmă indică un venit din vânzări de circa trei milioane de lei.

Sediul firmei

Firma familiei „Aledex-Info" nu este indicată în declaraţia de avere şi de interese pentru anul 2012 ale lui Alexandru Ambros. Adela Griciuc susţine că demnitarul trebuia să declare care e cota parte din capitalul social al acestei firme: "Subiectul declarării trebuie să indice venitul obţinut de el, de soţie sau de alte persoane aflate la întreţinere, în calitate de acţionar în cadrul societăţilor comerciale".

De asemenea, în declaraţia de avere nu este nici o menţiune despre SRL „Acces-Unteh", deţinută tot de soţia primarului, care, la fel, are un capital social de 5400 de lei. Această firmă, explică Alexandru Ambros, nu mai activează de mult timp, fapt confirmat şi de Camera Înregistrării de Stat, în al cărei registru se arată că în anul 2012 nu au fost înregistrate venituri. Adela Griciuc susţine că, deşi firma nu are venituri, alesul trebuia să declare cota parte în cadrul acestei societăţi comerciale.

Casa din oraşul Ungheni a cărei proprietară este soacra primarului.

În declaraţia de avere pentru anul 2012, primarul indică un venit din salariu de circa 66 de mii de lei, iar soţia sa - peste

42 de mii de lei din funcţia de director al firmei „Aledex-Info”. Circa 28 de mii de lei a constituit venitul obţinut din pensia primarului în anul 2012. Acesta mai declară că deţine trei apartamente, toate fiind procurate până în anul 2000. De asemenea, Ambros a indicat că deţine două automobile de marca Opel şi Hyundai, primul fiind procurat în anul 1999, celălalt în anul 2007, maşina având acelaşi an de fabricaţie. În declaraţie se spune că automobilul este procurat în leasing.

Aceleaşi bunuri sunt indicate de Alexandru Ambros şi în declaraţia de avere pentru anul 2013. În acest an, familia primarului a obţinut un venit mai mare. Astfel că salariul cumulat al lui Alexandru Ambros şi al soţiei sale a constituit circa 142 de mii de lei, venitul obţinut din pensie a fost de peste 29 de mii de lei, iar din dividende, în calitate de fondator al firmei „Aledex-Info”, primarul a obţinut în anul trecut 170 de mii de lei.

În prezent primarul Alexandru Ambros construieşte în oraşul Ungheni o casă, despre care spune că este a soacrei sale. „Mama-soacră locuieşte de mai mult timp la noi, iar eu şi cumnatul o ajutăm cu bani să construiască casa”, susţine primarul.

Lilia Zaharia, www.moldovacurata.md, 14.08.2014

Городской бюджет — к услугам своих СМИ

Партийные массмедиа и СМИ, учреждённые активистами партии, пользуются поддержкой муниципальных предприятий Бельц и получили доступ к средствам местного бюджета через тендеры, в которых по «совпадению» участвовали только они.

Свои люди, сочтёмся!

Таинственный тендер

28 июля 2011 года муниципальный Совет Бельц (БМС), где подавляющее большинство принадлежит Партии коммунистов, проголосовал за ликвидацию газеты „Голос Бэлць”, учредителем которой являлись местные власти. Тем самым народные избранники едва ли не первыми в республике исполнили требования Закона о разгосударствлении публичных периодических изданий. Однако из трёх способов разгосударствления, предлагаемых законом — приватизация, преобразование в официальный монитор для публикации решений

городских властей и ликвидация, советники выбрали тот, что предполагает прекращение деятельности. Почему — стало понятно спустя семь месяцев.

На заседании Совета от 26 января 2012 года было принято решение об уточнении муниципального бюджета на наступивший год. Среди выделяемых на расходы средств оказались и 205 тысяч леев — они ассигновались на „услуги СМИ". Сумма вызвала интерес у представителей оппозиции в Совете. Один из них, советник от Либерально-демократической партии Влад Гицу, запросил в примарии информацию по этому поводу. Свой запрос отправила и бельцкая независимая газета „СП".

Как оказалось, 17 января, за 9 дней до этого заседания, состоялись открытые торги, на которые были выставлены два лота: услуги прямого эфира на телевидении и услуги публикации официального вестника. В торгах участвовали только два экономических агента: ООО „TV Bălți" (канал БТВ) и ООО „V. V. V. Comerț Service" (издание „Газета.MD"). Они представили свои предложения: за первый лот — 44 прямых эфира на БТВ — ООО „TV Bălți" запросило 550 тыс. леев, за второй — 57 выпусков официального бюллетеня в „Газете.MD" — ООО „V. V. V. Comerț Service" предложило 153,9 тыс. леев. Решением рабочей группы по госзакупкам эти предприятия были объявлены победителями тендера.

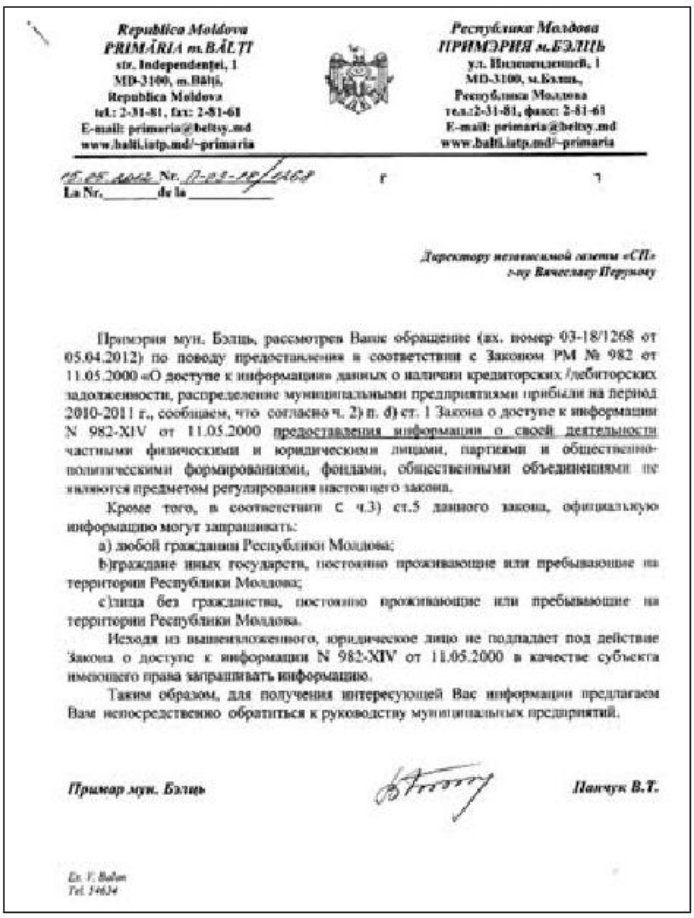

Republica Moldova
PRIMĂRIA m. BĂLȚI
str. Independenței, 1
MD-3100, m.Bălți,
Republica Moldova
tel.: 2-31-81, fax: 2-81-61
E-mail: primaria@beltsy.md
www.balti.istp.md/~primaria

Республика Молдова
ПРИМЭРИЯ м.БЭЛЦЬ
ул. Независимости, 1
MD-3100, м.Бэлць,
Республика Молдова
тел.:2-31-81, факс: 2-81-61
E-mail: primaria@beltsy.md
www.balti.istp.md/~primaria

15.05.2012 Nr. 03-18/1268
La Nr._____ din la _____

Директору независимой газеты «СП»
г-ну Вячеславу Первому

Примэрия мун. Бэлць, рассмотрев Ваше обращение (вх. номер 03-18/1268 от 05.04.2012) по поводу предоставления в соответствии с Законом РМ № 982 от 11.05.2000 «О доступе к информации» данных о наличии кредиторских /дебиторских задолженности, распределение муниципальными предприятиями прибыли на период 2010-2011 г., сообщаем, что согласно ч. 2) п. d) ст. 1 Закона о доступе к информации N 982-XIV от 11.05.2000 предоставления информации о своей деятельности частными физическими и юридическими лицами, партиями и общественно-политическими формированиями, фондами, общественными объединениями не являются предметом регулирования настоящего закона.

Кроме того, в соответствии с ч.3) ст.5 данного закона, официальную информацию могут запрашивать:

a) любой гражданин Республики Молдова;

b) граждане иных государств, постоянно проживающие или пребывающие на территории Республики Молдова;

c) лица без гражданства, постоянно проживающие или пребывающие на территории Республики Молдова.

Исходя из вышеизложенного, юридическое лицо не подпадает под действие Закона о доступе к информации N 982-XIV от 11.05.2000 в качестве субъекта имеющего права запрашивать информацию.

Таким образом, для получения интересующей Вас информации предлагаем Вам непосредственно обратиться к руководству муниципальных предприятий.

Примар мун. Бэлць — Панчук В.Т.

Ex. V. Balan
Tel. 31634

Протекция?

26 апреля на очередной сессии БМС советник Влад Гицу выступил с заявлением.

«После выделения 205 тыс. леев муниципальным Советом должныбыли пройти процедуры государственных закупок в рамках, установленных законом, т ак как сумма за эти услуги составляет более 200 тысяч леев, — сказал он. — *Данная процедура на самом деле имела место, вот только она была запущена за месяц до утверждения реше-*

ния Совета от 26 января. Объявление о проведении торгов № 2521/11 было опубликовано в ''Бюллетене государственных закупок'' № 103 от 30 декабря 2011 г., а тендер на предоставление услуг средствами массовой информации был проведён 17 января 2012 г. — за 9 дней до принятия решения о выделении финансовых ресурсов для этих услуг! В этой связи я хочу задать несколько вопросов представителям местной власти, ответственным за организацию такой процедуры. На основании какого решения муниципального Совета 17 января был проведён тендер? За исключением ''Бюллетеня государственных закупок'', в каких ещё СМИ были опубликованы заявления об аукционе? Или, может быть, были проинформированы все средства массовой информации города о планируемом тендере на данные услуги?»

В ходе подготовки материала мы получили 14 (!) отказов в доступе к информации. Один из таких отказов поступил из примарии.

Влад Гицу выразил мнение, что речь идёт о нарушении законов о местном публичном управлении и о госзакупках. Также он высказал мнение, что в данном случае примария оказала протекцию единственным участникам торгов.

«Все законные процедуры соблюдены»

Позднее бельцкий муниципалитет выступил со своим объяснением событий. Как заявила на следующем заседании БМС вице-примар Марина Коваль, деньги на услуги СМИ уже были заложены в бюджет при его утверждении в конце 2011 года:

«Согласно законодательству, муниципальный Совет утверждает только основные суммы по основным группам муниципального бюджета. Распорядителем бюджета является примар, и уже он своим распоряжением расписывает все деньги, утверждённые по каждой основной группе. В бюджете на 2012 год уже были заложены 500 тыс. леев для оплаты услуг СМИ в группе ''Мероприятия по культуре, физической культуре и мероприятия для молодёжи''. Именно в этой группе и были утверждены изначально эти средства».

705 000 леев в 2012 году потрачены из городского бюджета на «услуги СМИ».

А 205 тысяч леев, выделенные БМС 26 января 2012 года, были, по словам Марины Коваль, дополнительными средствами на услуги СМИ: *«Когда 17 января мы вскрыли оферты, оказалось, что для того, чтобы эти услуги были предоставлены, нам не хватает 205 тыс. леев. Поэтому мы 26 числа вынесли на заседание Совета вопрос о выделении этих денег. И только 27 января было*

принято решение о том, чтобы заключить этот договор. Если бы советники не утвердили этот вопрос, нам пришлось бы аннулировать конкурс. И тогда пришлось бы либо не в таком объёме освещать мероприятия и деятельность Совета, либо вообще снять этот вопрос с обсуждения».

Вице-примар утверждает, что все законные процедуры примарией соблюдены, иначе они не были бы утверждены Агентством по госзакупкам.

В суды не пошли

Участники тендера, как и местные власти, уверены, что торги были организованы прозрачно. В частности, издание „Газета.MD" объявило о намерении подать в суд на советника от ЛДПМ Влада Гицу *«в связи с публично озвученными выводами о том, что тендер на оказание рекламных услуг примарии прошёл, как он выразился, ''в кавычках прозрачно''». «Обращаем внимание, что объявление о нём было опубликовано, как того требует законодательство, в ''Мониторе госзакупок'' для информирования всех СМИ республики»,* — написано в заявлении этого СМИ, опубликованном в мае.

Влад Гицу сообщил, что к ноябрю никаких исков от „Газеты.MD" не получал. Впрочем, и он не стал обращаться в суд по поводу отмены результатов тендера. *«Я проконсультировался с юристами, и оказалось, что закон оставляет различные лазейки, поэтому сложно будет доказать нарушения при организации тендера».* При этом советник по-прежнему убеждён, что тендер проведён властями непрозрачно: *«Они воспользовались тем, что другие СМИ не были проинформированы о торгах».*

Один 60-минутный выход в прямой эфир руководителей примарии на БТВ обходится муниципальному бюджету в ***12 500*** леев ***(или 1000 долларов) без НДС.***

Пресса партийцев и опыт авансом

Теперь обратим внимание на ряд примечательных, на наш взгляд, фактов в этой истории.

1. Среди учредителей ООО „V. V. V. Comerț Service" („Газета.MD") числится **Игорь Витюк**, племянник депутата Парламента, первого секретаря бельцкого горкома ПКРМ Владимира Витюка. Он, будучи директором предприятия, владеет 90 % его уставного капитала. И редакция этого издания, и бельцкий горком ПКРМ располагаются по одному адресу: ул. Св. Николая, 3.

Владельцем доли в 99,66 % (796 625 леев) в ООО „TV Bălţi”(БТВ) является **Андрей Чёрный** — директор муниципального предприятия „Жилищно-коммунальное хозяйство”, член бельцкого горкома ПКРМ.

В составе рабочей группы по госзакупкам, принимавшей решение о судьбе тендера, два человека из состава бельцкого горкома ПКРМ — вице-примары Октавиан Маху и Александр Усатый. Руководитель рабочей группы — примар Василий Панчук — был избран по спискам Партии коммунистов. Однако заметим: вместо него в протоколе того заседания рабочей группы расписывался его зам. Октавиан Маху. Среди членов рабочей группы по госзакупкам есть и другие люди, имеющие отношение к ПКРМ.

2. По Закону о госзакупках примария была обязана опубликовать приглашение к представлению оферт (предложений) для тендера в „Бюллетене госзакупок”, что и было сделано. Тот же закон определяет, что *«в целях обеспечения максимальной транспарентности государственных закупок закупающий орган имеет право опубликовать приглашение и в других средствах массовой информации, национальных или международных».*

Мы проанализировали объявления, размещавшиеся в соответствующем разделе сайта примарии Бельц balti.md, за период с декабря 2011 по конец января 2012 года. Там был целый ряд объявлений, но именно о тендере по закупке услуг СМИ среди них не оказалось.

3. Нынешний канал БТВ не имеет прямого отношения к каналу БТВ, вещавшему в Бельцах до начала 2011 года. Трансляцию старого БТВ на 21 канале осуществляло АО „Teleradio Bălţi”, 100% акций которого принадлежали бельцкому муниципалитету. Лицензия на 21 канал теперь находится в руках частного ООО „TV Bălți”, среди его соучредителей, имеющих незначительные доли, есть и некоторые сотрудники прежнего БТВ.

Письмо о начале вещания нового канала БТВ в КСТР поступило в октябре 2011 года. Фактически же программы в эфире телеканала зрители могли увидеть не ранее конца марта 2012-го, спустя более чем два месяца после тендера. А по Закону о госзакупках одним из критериев по определению самого выгодного предложения в рамках тендера является **опыт** офертанта.

4. Цена, предложенная участниками торгов, была выше выделенной из бюджета суммы в 500 тысяч. Чиновников примарии, однако, не обеспокоила экономия казённых средств, они не стали добиваться хотя бы сокращения объёмов, в которых *«будут освещаться мероприятия и деятельность Совета»*. В итоге

через БМС было проведено решение об ассигновании дополнительных 205 тысяч леев публичны х средств.

5. Даже муниципальные советники (если не все, то некоторые), принимавшие бюджет на2012 год, не ведали о том, что полмиллиона леев из казны города пойдут газете и телевидению. Вряд ли кому-то, кроме узкого круга работников примарии, могло прийти в голову, что среди расходов на культурные, спортивные и молодёжные мероприятия окажутся «услуги СМИ».

«Коммерческая тайна» бельцких МП

Ещё один аспект во взаимоотношениях партийных или околопартийных СМИ с местными мажоритариями всплыл тоже в 2012 году. Нам стало известно, что сразу несколько муниципальных предприятий вдруг проявили небывалый интерес к газетам «Коммунист» (орган Партии коммунистов РМ) и вышеупомянутой «Газета.MD» — подписка на эти издания стала измеряться десятками и даже сотнями экземпляров.

От имени редакции еженедельника «СП» мы направили в восемь муниципальных предприятий Бельц запросы, в которых попросили сообщить, на какие периодические издания и в каких количествах подписаны эти организации. Во всех случаях нам пришёл отказ в доступе к информации. Отказы большей частью практически дословно повторяют друг друга. Главные аргументы в них: МП – субъекты частного права, а «СП» как юридическое лицо не подпадает под действие Закона о доступе к информации.

Автор этого материала попытался хотя бы в одном случае получить ту же информацию как физическое лицо. Однако от МП «Термогаз-Бэлць» пришло письмо, в котором и физические лица провозглашаются не подпадающими под действие Закона о доступе к информации, а затребованные данные именуются «коммерческой тайной».

Заметим, что муниципальные предприятия не являются частными фирмами. Все МП учреждены муниципальным Советом, управляют муниципальным имуществом, оказывают публичные услуги жителям города, а их директоров назначает примар. Издержки этих предприятий включатся в тарифы на услуги для населения.

Подписная «кампания»

Официальный запрос о подписке муниципальных предприятий мы адресовали и в ГП «Пошта Молдовей». Там затребованную информацию предоставили в полном виде. Согласно ей, в январе 2012 года оформили массовую подписку:

1. МП «Спецавтохозяйство» — на газету «Коммунист» — 120 комплектов (6420 леев), на газету «Газета.MD» — 50 комплектов* (3437,5 лея);
2. МП ЖКХ — «Коммунист» — 131 комплект (7008 леев), «Газета.MD» — 61 комплект (6710 леев);
3. МП «Apa-Canal» — «Коммунист» — 105 комплектов (5617,5 лея), «Газета. MD» — 50 комплектов (2560 леев);
4. МП «Троллейбусное управление» — «Коммунист» — 76 комплектов (2996 леев), «Газета.MD» — 50 комплектов (3437,5 лея);
5. МП «Термогаз» — «Коммунист» — 50 комплектов (2675 леев), «Газета. MD» — 50 комплектов (5500 леев);
6. МП «Архитектурно-планировочное бюро» — «Коммунист» — 20 комплектов (1070 леев), «Газета.MD» — 20 комплектов (2200 леев);
7. МП «Благоустройство и озеленение» — «Коммунист» — 50 комплектов (2407 леев), «Газета.MD» — 20 комплектов (2000 леев);
8. Гостиница «Бэлць» — «Коммунист» — 10 комплектов (133,75 лея), «Газета. MD» — 10 комплектов (250 леев).

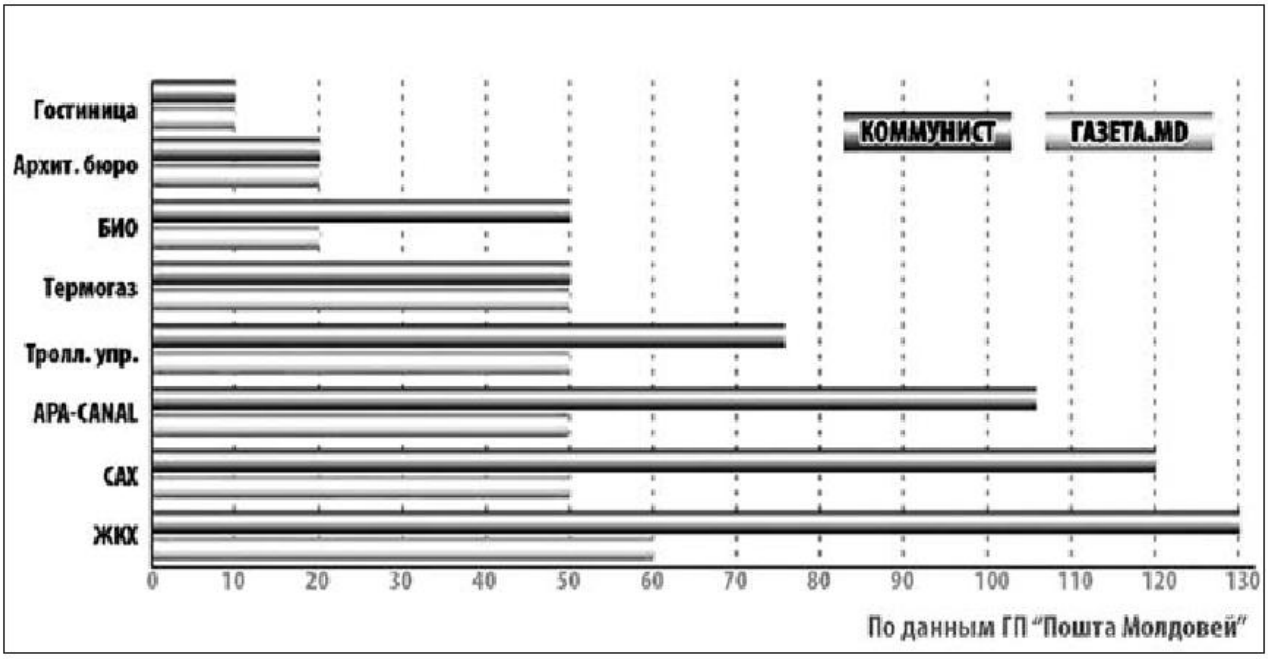

Важное обстоятельство: в 2011 году почти все эти МП не имели такой большой подписки на упомянутые издания. Исключение — спецавтохозяйство, которое в прошлом году оформило **104** абонемента на газету «Коммунист».

В общей сложности бельцкие МП выписали немногим менее 900 комплектов газет «Коммунист» и «Газета.MD» на сумму более 50 000 леев.

Добавим, что первые два предприятия в списке — спецавтохозяйство и ЖКХ — произвели подписку путём взаиморасчётов с ГП «Пошта Молдовей», другие расплачивались по перечислению. Три из названных МП предоставили списки подписчиков, другие получали газеты на предприятиях. В гостиницу «Бэлць» часть подписанных газет приходила на предприятие, а часть — на домашние адреса.

В общей сложности названные МП выписали немногим менее 900 комплектов газет «Коммунист» «Газета.MD» на суммуболее 50 тысяч леев.

Мы не знаем, кому предназначены все эти газеты, может, сотрудникам МП, а может, ещё кому-то. Однако нам известны случаи, когда ветераны, бывшие работники предприятий в этом году получали одну из этих газет, хотя абонементов не оформляли и ничего не оплачивали.

Заметим, что эти два издания пользуются популярностью в бельцком муниципалитете. В частности, примария подписалась в начале года на 16 экземпляров «Коммуниста» и 6 экземпляров «Газеты.MD» (это почти половина из 50 абонементов на различные издания, поступающие в муниципалитет в 2012 году).

Щедрость убыточных предприятий

Чем вызвана такая щедрость муниципальных предприятий в отношении СМИ? Их директора отказались нам сообщить экономическое обоснование расходов на подписку. Равно как и данные о — финансово-экономических показателях предприятий.

Отметим, что из указанных восьми муниципальных предприятий Бельц чистую прибыль в 2011 году получили лишь два: архитектурно-планировочное бюро и спецавтохозяйство. У других есть убытки, исчисляемые десятками, а то и сотнями тысяч леев. Также стоит обратить вни мание, что ни одно из существующих муниципальных предприятий за 2010—2011 годы не перечислило ни бана из чистой прибыли учредителю в муниципальный бюджет. Если прибыль и появляется, она направляется, по заявлениям местных властей, «на развитие производства».

«Читательские» предпочтения администраций муниципальных предприятий можно объяснить, если знать, кто ими управляет. Все МП в той или иной степени контролируются местными мажоритариями, среди их директоров есть члены горкома Партии коммунистов, фракции ПКРМ в муниципальном Совете.

Два ответа всё-таки есть

Мы попытались ещё раз с помощью запросов к директорам МП получить их комментарии по поводу возросшей в несколько раз подписки на периодику по сравнению с 2011 годом, принципов отбора изданий, экономического обоснования расходов на эти цели. И снова большинство отказали нам. Однако на сей раз два предприятия предоставили ответы по существу.

Директор МП «Благоустройство и озеленение» Светлана Новикова сообщила нам, что предприятие подписалось на журналы «Contabilitate şi audit», «Кадры и зарплата», «Monitorul Oficial», «Monitorul fi scal» на сумму 5017,38 лея. В письме нет ни слова о 70 комплектах подписки на «Коммунист» и «Газету.MD».

Директор МП «Гостиница ‘’Бэлць’’» Светлана Терёшкина в своём письме нас заверила, что *«предположение об увеличении подписки на периодические издания на 2012 год по сравнению с предыдущим периодом неверно»*. По её данным, в 2012 году соответствующая сумма на 2 % меньше, чем в 2011 году, а 85 % всей суммы подписки пошли на оплату специализированных журналов вроде «Monitorul official», «Contabilitate şi audit» и других.

«15 % составляет оплата подписки на газеты “Комсомольская правда”, “Независимая газета”, “СП”, “Коммунист”, “Газета”, “Антенна”», — говорится в письме директора гостиницы. Руководитель предприятия не называет конкретные суммы и количество подписанных газет.

Другие «чище»?

А практикуют ли что-либо подобное структуры, подчинённые центральным властям и руководимые назначенцами партий Альянса за евроинтеграцию? Мы запросили в ГП «Пошта Молдовей» информацию о подписке на периодику в комиссариате полиции, паспортном столе, налоговой инспекции, а также на предприятиях с госкапиталом АО «RED-Nord», «CET-Nord» и «Barza Albă». В паспортном столе и комиссариате, судя по официальному ответу почты, подписка исчисляется двумя и четырьмя комплектами изданий соответственно, у налоговой 16 комплектов подписки. Лидером по количеству подписанных изданий в этом списке является АО «CETNord» — 28 комплектов (10 110 леев). На издания здесь оформлено по одному абонементу, максимум — два или три. Примерно такая же ситуация на «Barza Albă» (11 комплектов на 8440 леев) — выписывается один, максимум три комплекта. АО «RED-Nord» получало 24 комплекта подписки, но при этом потраченная сумма составила 33 316 леев. Львиная доля расходов приходится на «Monitorul Ofi cial» (10 комплектов на

двух языках). Остальные газеты и журналы приходят по одному-двум экземплярам.

В перечне изданий, которые получают эти предприятия, мы не нашли партийных СМИ.

Тем не менее, по информации наших коллег, в других регионах представители правящих партий используют административный ресурс для поддержки СМИ — там, где они контролируют местные Советы. Расследования об этом читайте скоро в еженедельнике «СП».

** Разница в суммах на одно и тоже количество комплектов, по всей видимости, объясняется тем, что абонементы оформляются на разные сроки.*

Расследование выполнено в рамках кампании «Ноль терпимости коррупции. Будь активным и поставь коррупцию к стенке», проводимой Центром журналистских расследований при поддержке программы «Эффективное управление» Фонда Сороса в Молдове. Финансирующая организация не оказывает какого-либо влияния на темы и содержание публикуемых расследований.

Руслан Михалевский. www.eSP.md, Расследование № 50, 12.12.2012

Răzbunare sau deconspirare?

Andrei Pântea, prim-adjunctul procurorului general: „Eu nu am apartament în acest bloc. Sunt nişte aberaţii”

Război între Procuratura Generală şi Departamentul Instituţiilor Penitenciare! Cine pe cine înfrânge?

„Ameninţaţi cu regularitate de către deţinuţi şi părtaşii criminalilor, am ajuns să fim intimidaţi şi persecutaţi de un procuror cu două feţe şi slugile acestuia. E vorba de prim-adjunctul Procurorului General, Andei Pântea, care, de câteva luni, încearcă să transforme un caz grav de corupţie la cel mai înalt nivel de stat într-o poveste cu fantome. Ultima picătură a fost ameninţarea: copiii voştri se vor duce la şcoală şi de voi depinde dacă se vor întoarce sau nu acasă”, dă alarma un grup de angajaţi

ai Departamentului Instituţiilor Penitenciare, printr-o scrisoare care a venit pe adresa redacţiei „Jurnal de Chişinău”.

Care este acel caz relatat în scrisoare? Pântea este acuzat că, pe lângă mita de 20 de mii de euro care, chipurile, i-a fost transmisă prin intermediul şoferului său, s-ar mai fi ales şi cu un apartament într-un bloc de lux, construit pe terenul unde, în 2010, a fost omorât cu sânge rece un bătrân singuratic.

Amintim că, la începutul lunii iulie, au apărut în presă declaraţiile unui deţinut acuzat de dublu omor care susţine că, pentru a scăpa de închisoare, i-ar fi plătit procurorului Andrei Pântea, prin intermediul şoferului acestuia, Vitalie Donică, 20 de mii de euro. Potrivit lui Pântea, inculpatul Ion Ţigănaş ar fi fost constrâns de angajaţii DIP să dea depoziţii defăimătoare. Şi aceasta deoarece PG instrumentează mai multe dosare penale în care sunt implicate persoane cu funcţii de răspundere din sistemul penitenciar pentru că ar favoriza activitatea grupării criminale „Mackena”.

„DIP pune în pericol securitatea naţională”

„Prin sentinţa de condamnare a grupării, Curtea Supremă de Justiţie a punctat existenţa acestui fenomen în instituţiile penitenciare”, a menţionat Pântea. Mai mult, potrivit procurorului, gruparea criminală nu ar putea să-şi desfăşoare activitatea banditească după gratii fără a fi sprijinită de anumiţi angajaţi ai DIP.

„Am sesizat Ministerul Justiţiei, Ministerul Afacerilor Interne, preşedintele Consiliului Suprem de Securitate. Am scris că trebuie să întreprindem măsuri privind asigurarea securităţii naţionale. În instituţiile penitenciare există peste 6500 de deţinuţi, după eliberare aceştia revin în societate cu un bagaj nou de cunoştinţe în domeniul criminal”, ne-a comunicat prim-adjunctul Procurorului General, Andei Pântea.

„Şeful ţine situaţia sub control”

Nu se ştie cu ce bagaj de cunoştinţe va ieşi din puşcărie inculpatul Ion Ţigănaş. Cert este că, în 2010, după ce a comis primul omor, acesta a scăpat de închisoare într-un mod foarte dubios. Printr-o plângere adresată Procurorului General, Ţigănaş explică

la ce metode a recurs pentru a fi eliberat după două zile de arest preventiv. „M-am adresat lui Vitalie Donică, şoferul procurorului Andrei Pântea", scrie Ţigănaş.

Potrivit acestuia, în 2010, împreună cu doi complici, a omorât un bătrân de 80 de ani pentru a-l deposeda de terenul de pe strada Crişana 110. Ca să scape de pedeapsa penală, asasinul i-ar fi transmis lui Donică 20 de mii de euro, bani care urmau să ajungă la şeful acestuia.

„După ce am dat banii, am intrat în datorii foarte mari şi, ca să le acopăr, am înscenat moartea cetăţenei Dadu Natalia, proprietara unui apartament din sectorul Buiucani. Am fost reţinut pe 4 octombrie 2012. L-am sunat pe Vitalie Donică şi l-am întrebat ce va fi cu dosarul. El mi-a spus că şeful ţine situaţia sub control", se menţionează în plângerea lui Ţigănaş.

Pesemne că situaţia a ieşit de „sub control" şi Ţigănaş a ajuns pe banca acuzaţilor, fiind învinuit de asasinarea a două persoane. Plângerea către procurorul general în care Ţigănaş a cerut să fie trase la răspundere mai multe persoane, inclusiv Pântea, a fost scrisă din închisoare. Acest lucru l-a făcut pe prim-adjunctul Procurorului General să înainteze versiunea că deţinutul ar fi fost constrâns de către angajaţii DIP să facă aceste declaraţii.

„Dacă e vorba de subiectul Ţigănaş, mă aşteptam că vor apărea şi alte insinuări. Sunt nişte versiuni murdare de apărare a celor care trebuie să-şi conformeze activitatea cadrului legal. E o tactică ce nu le face faţă", a declarat pentru JURNAL, Pântea, făcând referinţă la angajaţii DIP.

„Nu cunosc! Nu mă interesează!"

Surse din cadrul procuraturii însă au declarat pentru JURNAL că la dosarul Ţigănaş au fost anexate convorbirile telefonice dintre inculpat şi Vitalie Donică.

„Nu ştiu şi nici nu mă interesează. Chiar nu am vrut să mă implic în această cauză penală atunci când în interiorul procuraturii se vorbea despre aceste înregistrări. Am oferit posibilitatea procurorilor să-şi facă meseria în formula în care prevede legislaţia", a menţionat Pântea.

Pe de alte parte, procurorii, în special Viorel Morari, îl acuză pe Pântea că l-a împiedicat să-şi „facă meseria". Astfel, pe 15 ianuarie curent, după ce plângerea lui Ţigănaş a ajuns la Procuratura Anticorupţie, s-a dispus începerea urmăririi penale pentru trafic de influenţă. „Dosarul era gestionat de procurorul Ion Munteanu, sub controlul meu", a menţionat Viorel Morari.

Potrivit acestuia, s-a reuşit să se efectueze doar unele acţiuni de urmărire penală, însă imediat ce informaţia a ajuns la procurorul vizat (Andrei Pântea), Morari a fost demis. „A făcut-o Pântea, prin ordinele sale", a menţionat Morari.

„Nu vreau să discut despre sistarea interimatului dlui Morari. Dar dacă vorbim, 58 de persoane achitate este un indice stabilit statistic de către instanţa de judecată. Şi eu nu sunt adeptul celor care vor să facă experimente pe seama sorţii unui om. Există prezumţia nevinovăţiei. Să nu facem acuzaţii ca pe urmă să ne cerem scuze", a explicat Pântea de ce l-a demis pe Morari.

Bloc de lux cu temelie „sângeroasă"

Despre respectarea prezumţiei nevinovăţiei i-a amintit procurorului Pântea şi Departamentul Instituţiilor Penitenciare după ce acesta în cadrul unei conferinţe de presă a declarat: „Va veni timpul când voi demonstra colaborarea lor cu lumea interlopă".

„Atâta timp cât vina angajaţilor nu este dovedită în cadrul unui proces de judecată echitabil, PG trebuie să se abţină să facă învinuiri publice, asumându-şi rolul puterii judecătoreşti", notează DIP.

JURNAL a mers pe adresa Crişana 110. Pe terenul de care a fost deposedat bătrânul asasinat s-a ridicat un bloc de lux în care, potrivit scrisorii venite pe adresa redacţiei JURNAL, Pântea ar fi avut un apartament la etajul doi. Construcţia clădirii cu cinci etaje este pe ultima sută de metri. La intrare este un panou informativ, pe care sunt indicate mai multe numere de telefon. Persoana care a răspuns apelului nostru s-a prezentat ca „simplu manager". „Doamnă, trebuie să verific dacă familia Pântea are apartament în acest bloc", ne-a comunicat bărbatul. Am revenit mai târziu, însă fără succes.

Timp de două săptămâni am insistat şi, în final, „acel simplu manager" ne-a luat la întrebări: „Dacă îmi spuneţi de unde aveţi această informaţie, vă spun dacă Pântea are sau nu apartament". De ce totuşi, timp de două săptămâni, managerul a ezitat să ne ofere informaţia solicitată?

„Cred că discuţia noastră nu are sens. V-am spus ceea ce trebuia să ştiţi. Pântea nu are apartament în această clădire", a spus bărbatul. În ce priveşte achiziţia terenului, „managerul" ne-a expediat la administratorul firmei, „dar nu puteţi să-l sunaţi acum, e plecat. Va reveni el cu un sunet", ne-a asigurat acesta.

Criminalitatea este în creştere

Familiile angajaţilor din sistemul penitenciar notează în scrisoarea expediată pe numele Procurorului General că-şi doresc un singur lucru: „E treaba justiţiei dacă Andrei Pântea va fi tras la răspundere sau nu. Tot ce vrem noi e să trăim o viaţă liniştită cu cei dragi".

O viaţă liniştită? Conform raportului de activitate a Inspectoratului General de Poliţie, pentru prima jumătate de an de activitate, rata criminalităţii este în creştere, iar în unele raioane aceasta atinge cote alarmante de aproape – 1000%.

Iana Zmeu, www.jc.md, 20.09.2013

Femeia anunţată ca dispărută în filmul „LA HANUL MORŢII" a apărut în Biblioteca „Ştefan cel Mare"

După ce au recunoscut-o în film, bibliotecarele ne-au anunțat că Valentina este o cititoare fidelă a acestei instituții

Valentina, personaj al episodului unu al filmului „La Hanul Morții", care era dispărută în momentul lansării peliculei, a fost găsită în Biblioteca „Ştefan cel Mare" din Chişinău. Bibliotecarele de aici ne-au anunțat că au recunoscut-o în film pe credincioasa cititoare a instituției lor. „Aflându-i trista poveste, i-am dăruit din partea bibliotecii câteva cărți şi nişte bani", susține bibliotecara Elena Boguş.

Aceeaşi sursă ne-a spus că Valentina frecventează Biblioteca „Ştefan cel Mare" în fiece săptămână. Ea a lipsit de la bibliotecă doar câteva luni de la finele anului 2013, când a fost internată la ospiciu. În prezent, Valentina citeşte romanul „Doamna Bovary" de Gustave Flaubert, dar se arată interesată şi de scriitorii ruşi Nicolai Leskov, Albert Lihanov şi Victor Dragonschy, ultimii doi fiind autori de literatură pentru copii. Valentina este înscrisă din anul 2006 şi la Biblioteca „Lomonosov" din capitală.

„Dacă la început ne cam deranja mulțimea de pungi cu care această femeie umblă întotdeauna, după ce am privit filmul „La Hanul Morții", am înțeles prin ce suferință a trecut şi o aşteptăm cu plăcere", afirmă bibliotecara Elena Boguş.

Odată ce au găsit-o, autorii filmului „La Hanul Morții" au constatat că Valentina duce în continuare un trai de boschetară şi înnoptează tot pe str. Hanul Morii, în curtea casei unde locuiesc cele două persoane învinuite de procurori că au lăsat-o pe

drumuri, preluându-i apartamentul. Este vorba de fostul poliţist Gheorghe Vintaniuc şi de soţia acestuia, medicul de familie Nadejda Ghirba.

Şi-a vândut apartamentul când era internată la Costiujeni

Pentru cei care încă n-au urmărit primele două episoade ale filmului „La Hanul Morţii", menţionăm că Valentina este fiică de militar, are studii superioare şi cândva cânta excelent la pian. Locuia cu părinţii într-un apartament de pe str. Ioan Vodă Viteazul 13, din sectorul Botanica al Chişinăului. La vârsta de 20 de ani, despărţindu-se de iubitul său, a suportat un şoc emoţional, care i-a marcat viaţa. De atunci, ea are unele devieri psihice.

Moartea de la farmacie...

Valentina a rămas singură în anul 2005, după ce mamă-sa, Tatiana, a plecat la farmacie şi nu s-a mai întors... nici vie, nici moartă. Lumea zice că femeia a căzut pe scările farmaciei, fracturându-şi mâinile şi picioarele.Apoi poliţia ori Salvarea nu se ştie unde au dus-o şi ea nu se ştie cum a murit. Cei care cunosc această fabulă incredibilă şoptesc că acolo, chiar alături de farmacie, se află şi sectorul de poliţie. Căutările noastre au arătat că Tatiana figurează în baza oficială de date a populaţiei RM ca şi persoană în viaţă, deşi încă în 2005 a fost înmormântată la cimitirul „Sf. Lazăr", printre necunoscuţi.

„Îi înmormântăm ca necunoscuţi şi pe cei cărora le cunoaştem numele, însă nimeni nu-i ia din morgă", ne explică directorul cimitirului, Pavel Ene. De unde putem admite că cei care au transportat cadavrul Tatianei la morgă intenţionat nu i-au anunţat despre sfârşitul ei nici pe vecini, nici pe fiică-sa, dar nici autorităţile, pentru a o radia din lista celor vii. Pentru că la cimitir ea este înregistrată cu numele adevărat, chiar dacă osemintele îi sunt înhumate fără cruce şi poartă doar un număr...

Apartamentul Valentinei aparţine surorii lui Vintaniuc

Până a-şi pierde mama, Valentina se trata la ospiciu odată în doi ani.Însă în anul 2007, surprinzător, ea a fost internată la Costiujeni de patru ori (!). Situaţia ne face să presupunem că la Spitalul de Psihiatrie într-adevăr activau persoane care erau implicate în deposedarea de proprietăţi a pacienţilor.

Astfel, în 2007, Valentina a fost externată a doua oară pe data de 19 iunie. Şi în aceeaşi zi i-ar fi încredinţat prin procură fostului poliţist Gheorghe Vintaniuc să pregătească actele pentru înstrăinarea apartamentului ei. Procura a fost autentificată de către notarul Diana Zgardan, care a refuzat să discute cu noi.

Peste o lună, Valentina a ajuns iarăşi la Costiujeni, iar pe 30 iulie, în timp ce se afla în spital, ea şi-ar fi vândut apartamentul lui Vintaniuc şi soţiei sale, medicului Nadejda Girba, la preţul de 220 mii lei. Întrebat dacă el a mers la Costiujeni pentru a autentifica contractul de vânzare-cumpărare sau Valentina a fugit de la nebuni pentru a semna acest document, notarul Vasile Stahurschi ne-a spus că nu-şi aminteşte. Deşi el avea computerul în faţă şi putea să-şi amintească cât ai clipi din ochi...

Pentru a şterge urmele, probabil, au urmat nişte tranzacţii extrem de ciudate. Pe 10 octombrie 2007, Nadejda Ghirba a vândut acest apartament surorii sale, Simona, care în aceeaşi zi i-a făcut doctoresei procură pentru a vinde acelaşi imobil. Peste o lună, Simona i-a întors în apartamentul surorii sale, printr-un contract de donaţie.

În 2010, Nadejda Ghirba i-a donat acest apartament unui bărbat, Pavel Cernobrisov, care la fel se numără printre victimele celor doi. În scurt timp, Cernobrisov chipurile l-a vândut, prin procură, surorii lui Vintaniuc, Mariana, după care a dispărut fără veste...

Gheorghe face reparaţie...

În august 2013, poliţia anunţase şi despre dispariţia Valentinei. Însă autorii filmului „La Hanul Morţii" au găsit-o pe str. Hanul Morii din Chişinău. Ziua, pribegea pe uliţe, iar noaptea se strecura în curtea casei cu nr. 6. Degeaba am căutat vorbă cu ea. Ne spunea că nu a avut niciodată apartament şi că habar nu are cine este Vintaniuc. Într-o noapte de la finele lui 2013, când i-am descoperit culcuşul – o cocioabă îngustă din curte, am anunţat poliţia şi Valentina a fost internată la Costiujeni. Ulterior am aflat că din 2007 Vintaniuc nu a mai spitalizat-o la ospiciu. Potrivit vecinilor de pe str. Hanul Morii, starea psihică a femeii se deteriora după ce era luată cu ambulanţa. Menţionăm că, în ultimii ani, fostul poliţist Vintaniuc a lucrat în calitate de infirmier la Salvare.

Revenindu-şi după ultimul tratament, Valentina a povestit că Gheorghe Vintaniuc i-a propus să trăiască în grădina casei de pe Hanul Morii până când el îi va face reparaţie în apartament. Ea nici nu ştie că i-a vândut apartamentul fostului poliţist. În schimb, de la Direcţia asistenţă socială Botanica, am aflat că Vintaniuc a încercat să scape de Valentina.

„Dl Vintaniuc ne-a spus că această doamnă deranjează prin comportamentul său vecinii, care solicită internarea ei într-o instituţie socială. După ce i-am pus unele întrebări, el a plecat şi nu a mai venit", susţine Carolina Olaru, şefa Direcţiei.

Îngrijoraţi pentru viaţa Valentinei, noi am solicitat sprijinul ministrului Protecţiei Sociale, Valentina Buliga, care s-a arătat dispusă să o interneze la un azil de bătrâni.

Conform legislației, însă, Valentina urmează mai întâi să fie declarată incapabilă de către instanța de judecată, după care Pretura Botanica trebuie să-i acorde tutelă. Ciudat e faptul că în fişa medicală de la Costiujeni a Valentinei, în 2007, era notat că ea „se externează cu viitoarea tutelă". Astfel se prezintă Vintaniuc şi în raport cu alte victime ale sale, deşi în realitate se pare că el nu avea niciun interes ca aceşti oameni să fie declarați fără discernământ.

Noi am sugerat Procuraturii să ia măsuri urgente pentru a-i asigura tutelă Valentinei, dar până în prezent, din păcate, lucrurile stau pe loc…

„Cadoul" justiției: Vintaniuc eliberat de ziua de naştere a Valentinei

Gheorghe Vintaniuc şi Nadejda Ghirba sunt învinuiți de escrocherie în proporții deosebit de mari în cadrul unui dosar penal, gestionat de Procuratura Generală şi Direcția Operațiuni Speciale a MAI. Dosarul încă nu a fost expediat în judecată.Inițial, poliția anunța că cei doi au preluat prin înşelăciune 19 imobile. În august 2013, aceştia au fost arestați, însă ulterior judecata i-a eliberat. Fostul polițist a fost pus în libertate chiar de ziua de naştere a Valentinei.În acelaşi dosar, figurează în calitate de învinuiți şi sora lui Vintaniuc, şi fiul doctoresei Ghirba. Menționăm că, în anii trecuți, contra lui Vintaniuc au fost pornite mai multe dosare penale pentru escrocherie, însă toate au fost clasate **DIN LIPSĂ DE PROBE**...

Nota autorului

Trăim într-o țară de sicriu...

Autorii filmului „La Hanul Morții" consideră că, în orice țară normală, notarii care au participat la asemenea fărădelegi ar fi lipsiți de licență, iar fosta conducere a Spitalului de Psihiatrie din 2007 ar fi cercetată de-a fir a păr pentru a se constata de ce, în 2007, le-a jucat în strună lui Vintaniuc şi Ghirba. La fel, ar fi investigată cu deosebită atenție cauza decesului mamei Valentinei. Iar Valentina ar fi internată imediat la un azil de bătrâni până când îi va fi întors apartamentul. Vă asigur că în RM se poate face abstracție de formalitățile legale cu privire la tutelă. Dacă tot legea prevede că locul şarlatanilor e în puşcărie, de ce aceasta este obligatorie în cazul unei biete femei deposedată de toate bunurile, dar nu contează deloc în cazul celor care au aruncat-o pe această femeie în stradă?

La noi, însă, nici nu adie a ploaie... Zi de zi, guvernarea ne anunță că au mai rămas câteva zile până la semnarea acordului de asociere cu UE.Şi atât. Pentru a vă convinge în ce țară de sicriu trăim, nu uitați să priviți filmul „La Hanul Morții".

Pavel Păduraru, Timpul, 30.05.2014, www.timpul.md

Viitorii judecători — cu case de milioane, automobile de lux şi cu firme în SUA

Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) a acceptat cererile absolvenţilor de la Institutul Naţional de Justiţie (INJ), candidaţi la funcţia de judecător, şi i-a declarat compatibili pentru suplinirea funcţiei de magistrat. ZdG a aflat cine sunt cei 10 candidaţi, care aşteaptă şi decizia Colegiului pentru selecţie şi cariera judecătorilor, ca ulterior să poată candida pentru fotoliul de magistrat. Cinci dintre absolvenţii INJ sunt feciori, fiice şi nepoţi de judecători, care, la vârsta de 25—27 de ani, deţin deja case de milioane şi automobile de lux, firme în SUA şi conturi bancare de aproape un milion de lei.

Potrivit Institutului Naţional de Justiţie, în acest an şi-au încheiat studiile 14 studenţi candidaţi la funcţia de judecător şi 15 candidaţi la funcţia de procuror, reprezentanţi ai promoţiei a cincea de absolvenţi ai INJ. Candidaţii la funcţia de judecător au absolvit Institutul cu note medii generale de 9,5, iar candidaţii la funcţia de procuror cu note medii generale de 9,1. Dumitru Visternicean, membru al CSM şi preşedintele Comisiei pentru examenele de absolvire a cursurilor de formare iniţială de către candidaţii la funcţia de judecător din cadrul INJ, susţine că „studenţii au fost apreciaţi după cum s-au prezentat. Nu putem vorbi despre careva suspiciuni. Au fost pregătiţi şi au răspuns la toate întrebările care au fost puse şi, în funcţie de răspuns, au fost apreciaţi", a explicat Visternicean.

În Regulamentul privind formarea iniţială şi absolvirea INJ se menţionează că absolventul candidat la funcţia de judecător, în baza atestatului, este obligat să participe la concursul pentru suplinirea funcţiei de judecător în modul prevăzut de Legea cu privire la statutul judecătorului, iar în cazul în care absolventul, din motive neîntemeiate, nu participă la concurs, Consiliul Institutului poate solicita restituirea în contul Institutului a bursei primite pe perioada formării iniţiale.

Din 14 absolvenţi ai INJ, 10 şi-au depus dosarele la CSM

Astfel, dintre cei 14 absolvenţi candidaţi la funcţia de judecător, până în prezent doar 10 şi-au depus dosarele la CSM pentru a fi selectaţi şi ulterior numiţi în funcţia

Absolvenţii INJ promoţia 2011—2013, candidaţi la funcţia de judecător

de magistrat. La şedinţa CSM din 9 iulie curent s-a discutat şi despre cererile candidaţilor la funcţia de judecător ale absolvenţilor Petru Harmaniuc, Lucia Bagrin, Olga Cernei, Gheorghe Stratulat, Corneliu Creţu, Maria Cozma, Vitalie Midrigan, Natalia Berbec, Elena Solomon şi Sergiu Stratan. „Consiliul reţine că toţi candidaţii la funcţia de judecător nominalizaţi sunt absolvenţi ai INJ şi consideră că cererile acestora pot fi acceptate, cu remiterea materialelor către Colegiul pentru selecţia şi cariera judecătorilor în vederea procedurii de selecţie", se arată în Hotărârea CSM din 9 iulie.

Deşi în Regulamentul privind organizarea activităţii Colegiului pentru selecţia şi cariera judecătorilor este specificat că Colegiul trebuie să examineze în termen de o lună materialele prezentate de către secretariatul CSM, Svetlana Filincova, preşedinta Colegiului, susţine că examinarea dosarelor celor 10 candidaţi la funcţia de judecător se va face abia în toamnă.

Legislaţia va fi modificată în favoarea studenţilor de la INJ

„O să examinăm cererile în toamnă, în luna septembrie, pentru că profesorii, membrii Colegiului sunt în concediu şi nu avem cvorum. Colegiul de selecţie oferă punctaj candidaţilor, şi dacă aceştia acumulează 75 de puncte, pot participa la concursul organizat de CSM. Atunci când este vorba de candidaţii începători la funcţia de judecător, Colegiul le oferă un punctaj cu care ei, timp de 3 ani, pot participa la concurs. Legea privind Colegiul de selecţie a fost adoptată astfel, încât absolvenţii INJ nu prea au prioritate. Acum, CSM modifică regulamentul, pentru că prioritate la funcţia de judecător au persoanele care au un stagiu mai mare de lucru şi cărora li se oferă un punctaj mai mare pentru caracteristici. Evident, cei care au lucrat au o caracteristică mai bună, iar cei de la Institut abia au absolvit şi nu au careva abilităţi care ar putea

să-i avantajeze, aşa că le este mai complicat", a declarat Svetlana Filincova, vicepreşedinta Curţii Supreme de Justiţie (CSJ).

Membrul CSM, Dumitru Visternicean, susţine că toţi absolvenţii candidaţi la funcţia de judecător trebuie să-şi prezinte dosarele la CSM, pentru că nu degeaba au învăţat la INJ. "Şi în acest an o să fie numiţi în funcţia de judecător. A apărut, totuşi, o problemă vizavi de realizarea Legii cu privire la Colegiul de selecţie şi evaluare. Se lucrează şi cred că în toamnă se va purcede la concursul anunţat de CSM. Toţi candidaţii la funcţia de judecător vor fi examinaţi după noua Lege cu privire la Colegiul de selecţie şi evaluare a judecătorilor".

Nepoata lui Poalelungi, cu 850 mii de lei la „Victoriabank"

ZdG a aflat cine sunt absolvenţii INJ, candidaţi la funcţia de judecător. Maria Cozma are 25 de ani şi s-a născut în localitatea Ghindeşti, raionul Floreşti. În acest an, a absolvit INJ cu media generală de 9,54. Maria Cozma este nepoata preşedintelui CSJ, Mihai Poalelungi. Recent, a fost transferată în funcţia de asistent judiciar, fiind, totodată, şi şefa interimară a secretariatului Judecătoriei sect. Râşcani. Ţinem să precizăm că Oleg Melniciuc, preşedintele Judecătoriei Râşcani, este finul de cununie al lui Mihai Poalelungi, iar nepoata preşedintelui CSJ, Maria Cozma, este subalterna lui Melniciuc. Pentru anul 2011-2012, Maria Cozma a declarat venituri în sumă de 22 mii de lei, bani acumulaţi din salariul pe care îl primeşte de la Judecătoria Râşcani, dar şi din darea în arendă a unui lot de pământ. Totodată, Maria Cozma are conturi bancare la BC „Victoriabank" SA, în sumă de 850 mii de lei. Luni, 22 iulie, am contactat-o pe Maria Cozma. Aceasta ne-a răspuns: „Sunt la bancă şi nu pot să vorbesc acum. Reveniţi în 40 de minute". Ulterior, Maria nu a mai răspuns la telefon.

Mihaela Grosu are 26 de ani. A absolvit INJ cu media generală 9,29. Ea este fiica preşedintelui Judecătoriei Străşeni, Mihai Gavriliţă. În instanţa de la Străşeni, proaspăta absolventă activează în calitate de specialist superior. Mihaela este căsătorită cu un colaborator al poliţiei rutiere de la Străşeni, Mihail Grosu, reţinut în flagrant şi arestat de ofiţerii Anticorupţie pentru trafic de influenţă. În acest caz, potrivit unor surse din domeniul justiţiei, în anul 2006, când Mihail Grosu a fost reţinut de ofi-

ţerii Anticorupţie, socrul său, Mihai Gavriliţă, care activa în calitate de membru al CSM, ar fi intervenit pentru eliberarea ginerelui din arest. Iar la 11 august 2006, sub numărul de ieşire 3294, Procuratura Anticorupţie a expediat dosarul la Judecătoria Buiucani, care l-a eliberat pe Grosu de răspundere penală, acesta fiind tras la răspundere contravenţională cu aplicarea unei amenzi în sumă de 2000 mii de lei. Am sunat la Judecătoria Străşeni pentru a lua legătura cu tânăra specialistă, însă la anticameră ni s-a răspuns: „Mihaela este în concediu. Revine la lucru peste o săptămână".

Mihail Gavriliţă, preşedintele Judecătoriei Străşeni, despre fiica sa, Mihaela Grosu, absolventă a INJ: Numai CSM ştie pe câţi o să-i numească judecători în acest an. Eu ştiu numai vreo 10 judecători care împlinesc vârsta plafonului şi trebuie să plece în acest an. Şanse ca Mihaela să fie numită în instanţa de la Străşeni — nici nu poate fi vorba, pentru că eu activez aici şi poate fi conflict de interese. Mihaela a trecut comisia medicală. Acum au fost trimişi la Comisia de evaluare. Iar la concursul organizat de CSM, cu părere de rău, absolvenţii INJ participă de rând cu toţi doritorii la funcţia de judecător. Mihaela activează la Judecătoria Străşeni într-o funcţie tehnică. Stă la ghişeu şi primeşte corespondenţa. Iar când Mihail Grosu, soţul Mihaelei, a avut aceste probleme (arestat pentru trafic de influenţă – n.r.) ei nu erau căsătoriţi. Poate că erau împreună. Din câte îmi amintesc, dosarul lui Mihail a fost trimis la o instanţă din Chişinău. Mihaela cred că a aflat după ce s-a căsătorit.

Viitor judecător — cu firmă de transport în Alabama, SUA

Corneliu Creţu are 25 de ani şi este fiul fostului vicepreşedinte al Curţii de Apel Chişinău, Gheorghe Creţu, implicat în scandalul de la „Pădurea Domnească", fiind acuzat de procurori că l-ar fi împuşcat mortal pe tânărul Sorin Paciu. Potrivit unor surse din domeniul justiţiei, Gheorghe Creţu, fiind în cadrul Comisiei de admitere la INJ, a aprobat şi a semnat lista nominală a persoanelor admise la INJ, printre care se regăsea şi fiul său. Totodată, sunt voci care spun că Gheorghe Creţu a făcut barter cu participanţii la „vânătoarea domnească", luându-şi vina asupra sa în schimbul numirii fiului său în funcţia de judecător şi avansării ulterioare a acestuia în funcţie.

STATE OF ALABAMA

I, Beth Chapman, Secretary of State of Alabama, having custody of the Great and Principal Seal of said State, do hereby certify that

CRC TRANSPORT LLC

Corneliu Creţu, fiul magistratului Gheorghe Creţu, candidat la funcţia de judecător, este fondatorul unei companii de transport americane.

Corneliu Creţu conduce un Mercedes ML320, fabricat în 2008, cu numerele de înmatriculare KKK666, care este înregistrat în baza de date „REGISTRU" pe numele unchiului său, Zaharia Creţu. Totodată, proaspătul absolvent al INJ, candidat la funcţia de judecător, este fondator al companiei de transport „CRC Transport LLC", cu sediul în Alabama, SUA, înregistrată pe adresa 16 E 24TH Avenue Lot #17 Gulf Shores, AL 36542. Corneliu Creţu a înregistrat firma de transport pe data de 29 noiembrie 2012 şi l-a numit în calitate de administrator pe un văr de-al său, Roman Vulpe, stabilit în statul Alabama de mai mulţi ani.

Fiul lui Harmaniuc — cu casă de 7 milioane de lei şi trei automobile

Olga Cernei are 27 de ani şi a absolvit INJ cu media generală de 9,51. Candidata la funcţia de judecător este fiica judecătoarei Ludmila Cernei, care actualmente activează în calitate de inspector-judecător în Inspecţia Judiciară de pe lângă CSM, detaşându-se de funcţia de judecător al Judecătoriei Ciocana până la expirarea mandatului de 4 ani.

Petru Harmaniuc are 26 de ani. A absolvit INJ cu media generală de 9,46. Tânărul candidat la funcţia de judecător este fiul judecătorului de la Curtea de Apel Bălţi, Valeriu Harmaniuc, care a emis mai multe hotărâri controversate încă pe timpul când activa la Curtea de Apel Economică.

Absolventul Petru Harmaniuc este proprietarul unei case de locuit cu mansardă în comuna Stăuceni, mun. Chişinău. Casa de lux, cu suprafaţa de 96,8 m.p., valorează aproximativ 7 milioane de lei. Potrivit datelor de la „CADASTRU", Petru Harmaniuc avea 18 ani când a cumpărat lotul de pământ de la Stăuceni prin contract de vânzare-cumpărare. Acesta şi-a construit casa pe terenul respectiv, iar în anul 2012 a făcut recepţia finală a întregului imobil.

Reporterii ZdG au mers pe str. Frunze din comuna Stăuceni, pentru a face poze cu casa de milioane a viitorului magistrat. La poarta lui Petru Harmaniuc era parcat un automobil de model BMW X5. Locuinţa are un nivel plus mansarda şi este acoperită cu olane de culoare roşie. Pereţii casei sunt decoraţi în maro, iar geamurile şi uşile sunt din termo-

pane de culoare cafeniu-întunecat. La intrarea în curte, pe partea dreaptă se observă un garaj, iar în spatele casei mai este o construcţie.

Tatăl — judecător fără automobile, feciorul — viitor magistrat cu 2 BMW-uri şi o Toyota

Pentru Harmaniuc mai deţine cota de 1/4 dintr-un apartament cu suprafaţa de 65 m.p. din str. Igor Vieru 19, sect. Ciocana. Despre acest apartament, judecătorul Valeriu Harmaniuc a declarat că soţia sa împreună cu copiii au privatizat imobilul în anul 1997 cu suma de 971,75 lei.

Judecătorul Valeriu Harmaniuc a scris în Declaraţia cu privire la venituri şi proprietăţi pe anul 2012 că nu deţine automobile, în timp ce pe numele fiului său de 26 de ani sunt înscrise un automobil de model BMW 730D, fabricat în anul 2005, cu numărul KPH001, un BMW X5 cu numărul KHP001 şi o Toyota RAV–4 din anul 2002 cu numărul de înmatriculare CNZ376.

ZdG a încercat să discute cu toţi absolvenţii INJ, candidaţi la funcţia de judecător, însă o mare parte dintre ei nu ne-au răspuns la telefon. Corneliu Creţu ne-a spus că este într-o şedinţă şi să revenim mai târziu. Ulterior nu a mai răspuns la telefon, la fel ca şi Petru Harmaniuc. Am încercat să discutăm şi cu viitoarea judecătoare Elena Solon, care ne-a răspuns: „Nu am plăcerea să comentez nimic. Nu este etic", şi a închis telefonul. Vitalie Midrigan, candidat şi el la funcţia de judecător, s-a arătat mai comunicativ decât colegii săi. „Noi am prezentat toate documentele. Aşteptăm deja Colegiul de selecţie să examineze toate actele. Ce şanse sunt ca să fim numiţi judecători — depinde totul de CSM, de locurile pe care o să le scoată la concurs. Noi suntem doar în aşteptare şi în suspans. Din ce ştiu eu, câţiva colegi care au depus dosarele sunt în vacanţă", ne-a mai spus proaspătul absolvent al INJ.

Jurist: Legea conflictelor de interese ar trebui modificată

Juristul Ion Guzun susţine că legislaţia în vigoare nu stabileşte clar şi nu interzice activitatea rudelor în aceleaşi instanţe judecătoreşti sau în instanţele superioare, cu excepţia recuzării sau abţinerii judecătorului de la examinarea cauzei ce priveşte o rudă de a sa.

„Nici Codul de etică al judecătorului, nici Ghidul privind prevenirea şi soluţionarea conflictelor de interese în cadrul sistemului judecătoresc nu se referă la activitatea rudelor în cazul în care ambele persoane sunt judecători şi/sau grefier, sau alt funcţionar în cadrul aceleiaşi instanţe judecătoreşti. Consider că CSM trebuie să revizuiască aceste documente şi să indice expres restricţii de activitate sau norme de conduită

Festivitatea de înmânare a atestatelor pentru absolvenţii Institutului Naţional de Justiţie din promoţia a cincea (2011-2013), candidaţi la funcţiile de judecători şi procurori. 1 aprilie 2013

a rudelor care activează în aceeaşi instanţă judecătorească sau în instanţa superioară, inclusiv din perspectiva excluderii oricăror dubii de influenţare reciprocă. Totodată, CSM trebuie să acorde o atenţie mai mare atunci când îl numeşte sau îl promovează pe un judecător la o instanţă în care are rude", este de părere juristul Ion Guzun, care monitorizează şedinţele CSM în calitate de reprezentant al CRJM.

Potrivit Raportului de activitate al CSM pentru 2012, anul trecut au fost numiţi în funcţia de judecător 10 absolvenţi ai INJ, pe un termen de 5 ani, care activează în instanţele judecătoreşti din ţară.

Iurie Sanduţa, Investigaţii nr. 432, 25.07.2013, www.zdg.md

Apocalipsa de la gimnaziul Camencea

L-a dat jos de pe acoperiş

Problema alocării a 850 mii lei pentru gimnaziul Camencea a fost pusă in discuţie şi la o şedinţă a CR Orhei din 7 iunie curent. Consilierii au votat in unanimitate această decizie, cu toate că puţini cunoşteau că acoperişul şcolii a mai fost reparat in 2005 de o firmă a familiei lui Ion Cocirlă, care exercita pe atunci funcţia de şef al Direcţiei Construcţii, Gospodărie comunală şi Drumuri a CR Orhei. Pentru acoperiş s-au insuşit aproape 200 mii de lei, bani publici.

„Atunci la fel eram directoare", işi aminteşte N. Tulbure. Văzind ce lucru fac constructorii, l-a dat jos atunci pe feciorul lui Cocirlă de pe acoperiş. Numai că nu i-a ajuns puteri să schimbe situaţia spre bine.

Lucrările au fost executate in pripă, a lehamite. Se credea că comisia care urma să semneze actul de recepţie va aprecia just calitatea lucrărilor de reparaţie. Dar s-a semnat cu ochii inchişi, iar in curind acoperişul a inceput să curgă in citeva clase.

Doamna Tulbure a incercat să dea de urma acelui act de recepţie, să vadă cine-s semnatorii, dar şi-a dat seama că documentul a dispărut. După căderea guvernării comuniste din raionul Orhei, Ion Cocirlă a demisionat din funcţia de şef de direcţie, iar firma „Viraj" şi-a reorganizat-o sub o altă denumire spre a spăla urmele. Ţin doar să amintesc că Ion Cocirlă era responsabil de efectuarea devizelor de cheltuieli ale volumelor de lucrări planificate, iar firma familiei sale ciştiga in mod misterios licitaţiile. Şi dacă la gimnaziul din Camencea, acoperişul a inceput să curgă mai esenţial la doi ani de zile, apoi la gimnaziul Mirzeşti a curs la prima ploaie, fiind alocate, suplementar din buget spre a-l mai repara, circa 200 mii lei.

Unul din muncitori mi-a zis că-i după 15 sutci

Ajuns la şcoala din Camencea, am văzut un tablou incredibil. După ploile torenţiale din ajun, clădirea gimnaziului stătea fără acoperiş ,avind impresia că cineva i-a udat cu insistenţa pereţii cu un furtun de la pompieri. In ogradă trei muncitori fără prea multă oboseală, dregeau nişte căpriori. Straniu, dar mi-au părut puţini spre a asambla acoperişul. Deoarece nu era nici un şefuleţ cu care să discut, am incercat să aflu de la ei ce specialităţi au şi dacă is profesionişti la acoperişuri. Unul din ei, mai josuţ, mă dojeni să nu-i filmez, iar cit priveşte experienţă o are - „de stat pe la sutci".

Intrind in şcoală, am avut impresia că pe aici a trecut apocalipsa. Zeci de căldări erau repartizate prin toate sălile de clasă, chiar şi la primul etaj, aflind că in ajun s-a muncit intens la evacuarea apei, ce inunda gimnaziul. Vreau să menţionez că incinta şcolii, amenajată cindva cu gust de gospodină, arăta jalnic. Chiar şi de pe tabloul lui M. Eminescu se prelungeau incă picături de apă şi aveai impresia că poetul plinge. Pereţii totalmente erau umezi, iar o parte din materialele didactice stăteau umbrite prin colţuri.

Apariţia mea în şcoală a deranjat-o pe o dereticătoare care mi-a spus că fără învoirea directoarei n-are nimeni voie să viziteze localul. Peste cîteva minute interdicţia a fost confirmată telefonic de doamna Tulbure, care mi-a reproşat de ce n-am venit ieri să văd potopul. Atunci poate că discutam şi cu patronul firmei. El vizitase obiectul cu pază de corp şi cu un kalaşnikov pe bancheta maşinii.

Doamna Tulbure avea un acces de nervozitate motivat, fiindcă se poate de înţeles retrăirile unui director, care a rămas cu şcoala descoperită în sezonul ploilor.

Bani publici avem, dar nu şi responsabilitate

Şeful Secţiei Economie a CR Orhei, Vladimir Gurduza, susţine că acoperişul nu e greu de instalat, de aceea se pot lucra şi 3-4 oameni. Cît priveşte reparaţia şcolii în perioada anului de învăţămînt, în sezonul ploilor, Gurduza a explicat că a decurs o perioadă de timp pînă s-a desfăşurat licitaţia pe care a cîştigat-o o firmă din Hînceşti. De aceea şi lucrările s-au început cu întîrziere.

Problema e că devizul de cheltuieli a fost întocmit la suma de 850 mii lei, dar firma respectivă a cîştigat licitaţia propunînd o ofertă de doar 550 mii lei. Acum antreprenorul cere alocaţii suplimentare pentru lucrări.

In timp ce profesorii şi elevii din Camencea se roagă să nu plouă, preşedintele raionului Orhei, Ion Ştefirţă, afirmă că pînă la Ziua vinului şcoala va fi acoperită. Mai mulţi primari sunt indignaţi că licitaţiile in continuare sunt organizate de CR Orhei, iar „otcaturile" şi firmele formate din cumetri sunt la modă.

La şedinţa de lucru a CR Orhei din 1 octombrie se va pune in discuţie şi această problemă. Căci numai cind va fi responsabilitate pentru gestionarea banului public, nu vor avea de suferit profesorii şi elevii.

Vasile Roman, Opinia Libera, 27.09.2013

Un milion de lei, spălat la baia publică din Basarabeasca

Autorităţile din Basarabeasca au băgat peste un milion de lei într-o clădire din 1939 pentru a o transforma în baie publică. Deşi localnicii urmaă să se scalde aici încă din noiembrie 2011, imobilul nu este gata nici până astăzi.

Cel mai probabil, banii publici s-au dus pe apa sâmbetei. Curtea de Conturi a constatat că aleşii locali nu i-au gestionat corect, investind în reconstrucţie fără să întrebe oamenii dacă e nevoie de un astfel de edificiu în localitate.

În mai 2011, consilierii din Basarabeasca au decis că oraşul are nevoie de o baie publică. Au găsit şi locul: o clădire veche de peste 70 de ani, în care a funcţionat cândva o secţie de dezinfectare a produselor alimentare. În scurt timp, au anunţat licitaţia. Câştigătoare a fost desemnată Casa Construct, care a propus unul dintre cele mai mari preţuri – 1,3 milioane lei fără TVA.

Aşa arăta acum câteva luni clădirea în care trebuia să funcţioneze, din noiembrie 2011, baia publică din Basarabeasca. Sursa: bas-tv.md

La două săptămâni după tender, pe 31 mai, Consiliul Raional Basarabeasca a încheiat un contract de antrepriză cu această firmă, valoarea lucrărilor fiind de 1,6 milioane de lei. Pentru comparaţie, banii ar fi fost suficienţi pentru a încălzi timp de patru ani şcoala din satul Sadaclia, raionul Basarabeasca, frecventată de circa 500 de elevi.

Casa Construct s-a angajat să reconstruiască imobilul în decurs de patru luni. Asftel, din noiembrie 2011 locuitorii din Basarabeasca urmau să se bucure de serviciile instituţiei publice. N-a fost să fie. În prezent, baia comună este gata doar în proporţie de 60%, fiind efectuate lucrări de 1,1 milioane de lei. Suma a fost transferată din bugetul local pe parcursul anului 2011. Cealaltă parte – jumătate de milion de lei – nu a mai ajuns în contul companiei, aşa că de un an şantierul a fost lăsat baltă.

Dau vina pe fosta conducere

Administraţia raională nu a achitat ultima tranşă, iar antreprenorul a abandonat lucrările. Directorul firmei susţine însă că e gata să ducă la bun sfârşit lucrările dacă va primi şi ceilalţi bani. „În câteva luni, am putea să terminăm totul. Din vechea clădire au rămas doar pereţii. Este vorba de o suprafaţă de peste 200 de metri pătraţi. Admit că, dacă am fi ridicat un edificiu nou, ne-ar fi costat la fel“, ne-a declarat Haralampie Sarandi.

Am încercat să aflăm de ce Consiliul Raional Basarabeasca nu şi-a onorat obligaţiile financiare. Funcţionarii nu ne-au putut oferi un răspuns, mulţi invocând faptul că au fost angajaţi recent, iar cei care cunosc mai multe detalii şi-au pierdut locurile de muncă după ce fosta conducere a ajuns după gratii.

Preşedintele raionului, comunistul Ilie Cernăuţean, adjunctul său, Ion Achiruş, şi doi funcţionari din cadrul consiliului raional au fost arestaţi vara trecută după ce au fost prinşi cu mită de 10.000 de lei pentru semnarea actului de recepţie finală a unei construcţii. Solicitat de mai multe ori, actualul preşedinte, democratul Nicolae Chendighilean, a refuzat să ne vorbească.

„Fosta conducere a decis să aloce un milion de lei pe parcursul anului 2011. Alţi bani nu au mai fost prevăzuţi în buget. Acum e important să terminăm construcţia, după care vom decide ce e de făcut cu imobilul. Dacă lăsăm lucrul de pe un an pe altul, se strică şi ceea ce s-a făcut deja. E adevărat că în Basarabeasca aproape toţi au apă în casă, dar clădirea poate fi folosită la altceva“, ne-a spus Serghei Djâc, şeful Secţiei Construcţii din cadrul consiliului raional.

Foştii şefi au avut alte priorităţi

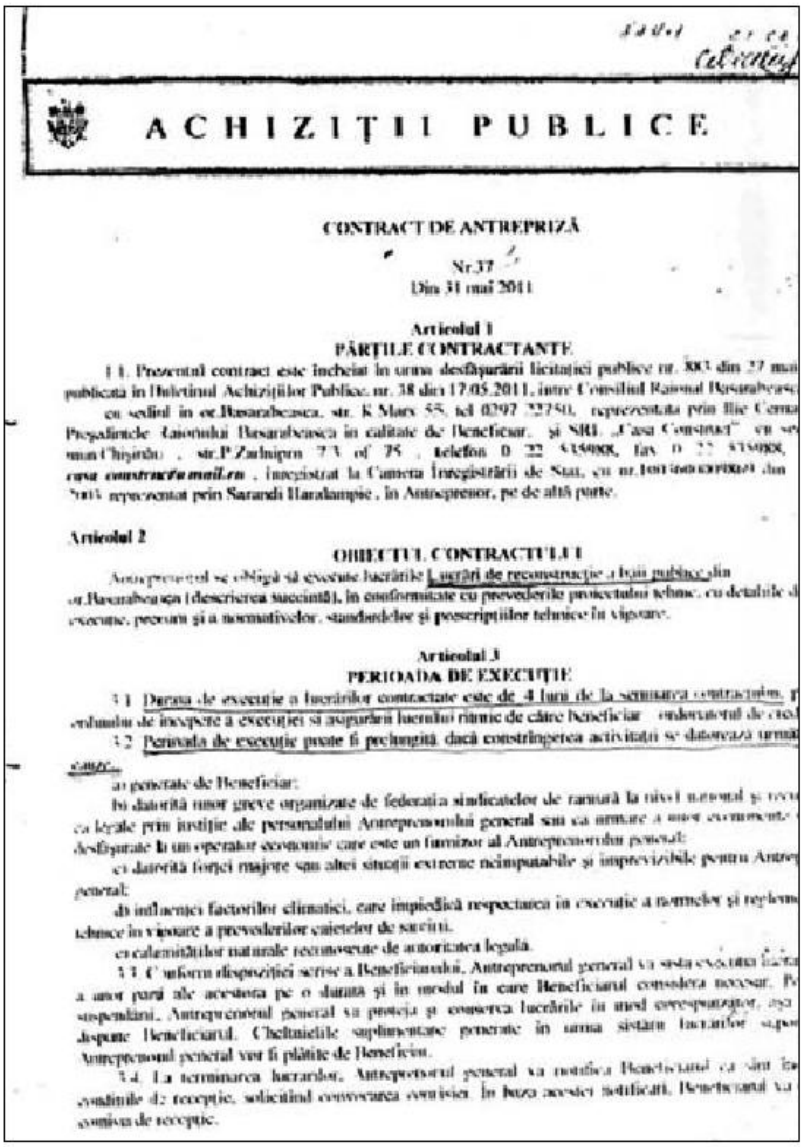

ACHIZIŢII PUBLICE

CONTRACT DE ANTREPRIZĂ

Nr.37

Din 31 mai 2011

Articolul 1

PĂRŢILE CONTRACTANTE

1.1. Prezentul contract este încheiat în urma desfăşurării licitaţiei publice nr. 303 din 27 mai publicată în Buletinul Achiziţiilor Publice nr. 38 din 17.05.2011, între Consiliul Raional Basarabeasca cu sediul în or.Basarabeasca, str. K Marx 55, tel 0297 22750, reprezentată prin Ilie Cernăuţean Preşedintele Raionului Basarabeasca în calitate de Beneficiar, şi SRL „Casa Construct“ cu sediul mun.Chişinău, str.P.Zadnipru 7/3 of 75, telefon 0 22 535988, fax 0 22 535988, casa construct@mail.ru, înregistrat la Camera Înregistrării de Stat, cu nr.[illegible] din 2003 reprezentat prin Sarandi Haradampie, în Antreprenor, pe de altă parte.

Articolul 2

OBIECTUL CONTRACTULUI

Antreprenorul se obligă să execute lucrările Lucrări de reconstrucţie a băii publice din or.Basarabeasca (descrierea succintă), în conformitate cu prevederile proiectului tehnic, cu detaliile de execuţie, precum şi a normativelor, standardelor şi prescripţiilor tehnice în vigoare.

Articolul 3

PERIOADA DE EXECUŢIE

3.1. Durata de execuţie a lucrărilor contractate este de 4 luni de la semnarea contractului, [illegible] ordinului de începere a execuţiei şi asigurării lucrului ritmic de către beneficiar ordonatorul de credit.

3.2. Perioada de execuţie poate fi prelungită, dacă constrîngerea activităţii se datorează urmă[illegible] cauze:

a) generate de Beneficiar;

b) datorită unor greve organizate de federaţia sindicatelor de ramură la nivel naţional şi recu[illegible] ca legale prin justiţie ale personalului Antreprenorului general sau ca urmare a unor evenimente [illegible] desfăşurate la un operator economic care este un furnizor al Antreprenorului general;

c) datorită forţei majore sau altei situaţii extreme neimputabile şi imprevizibile pentru Antrep[illegible] general;

d) influenţei factorilor climatici, care împiedică respectarea în execuţie a normelor şi reglem[illegible] tehnice în vigoare a prevederilor caietelor de sarcini.

e) calamităţilor naturale recunoscute de autoritatea legală.

3.3. Conform dispoziţiei scrise a Beneficiarului, Antreprenorul general va sista execuţia lucrar[illegible] a unor parţi ale acestora pe o durată şi în modul în care Beneficiarul consideră necesar. Pe [illegible] suspendării, Antreprenorul general va proteja şi conserva lucrările în mod corespunzător, aşa [illegible] dispune Beneficiarul. Cheltuielile suplimentare generate în urma sistării lucrărilor supor[illegible] Antreprenorul general vor fi plătite de Beneficiar.

3.4. La terminarea lucrărilor, Antreprenorul general va notifica Beneficiarul ca sînt în[illegible] condiţiile de recepţie, solicitînd convocarea comisiei. În baza acestei notificaţi, Beneficiarul va [illegible] comisia de recepţie.

Fostul vicepreşedinte al raionului se apără. „Sunt minciuni că baia ar fi fost o spălare de bani. Acest lucru a fost verificat de zeci de ori de când suntem cercetaţi penal. A fost aleasă cea mai bună ofertă. E altceva că proiectul nu a fost finanţat până la capăt. La acel moment, au existat alte probleme prioritare“, a explicat Ion Achiruş, menţionând că lucrările au fost demarate la solicitarea localnicilor.

Un raport al Curţii de Conturi, făcut public la sfârşitul anului trecut, vine să-l contrazică. Controlorii au constatat că aleşii locali au iniţiat proiectul fără a realiza un studiu de fezabilitate, care putea condiţiona utilitatea obiectului.

Mulţi dintre localnici cred că autorităţile puteau să investească banii publici în ceva mai util. „Costă prea mult. Ştiţi cât e cubul de apă, canalizarea? Cu siguranţă, biletul de intrare nu va fi ieftin. Mai bine ar face ceva cu adevărat folositor pentru bătrâni“, afirmă Svetlana (50 de ani) din Basarabeasca.

„În oraş nu există un loc unde tinerii s-ar putea distra. De ce conducerea n-ar investi un milion de lei într-un proiect pentru cei de vârsta mea?“, se întreabă şi Maria Todos (16 ani).

„Mai bine conectam câteva sate la canalizare“

Deşi mulţi aleşi locali nu sunt de acord cu acest proiect, acum o lună subiectul băii abandonate a revenit pe ordinea de zi a forului raional. Consilierii au decis să acorde ultima tranşă de bani, cu condiţia ca până în august conducerea raionului să taie panglica inaugurală.

„Ne-am gândit fie să conservăm clădirea în care s-a investit deja o sumă mare, fie să alocăm şi cealată parte. După ce s-au cheltuit atâţia bani, ne-am văzut obligaţi să luăm o decizie corectă. O dăm în exploatare, iar apoi ne gândim cum va funcţiona: rămâne întreprindere municipală sau o vindem“, a spus Nicolae Prohniţchi, consilier democrat. „Am insistat să aflăm cine a aruncat cu bani în dreapta şi în stânga. Baia asta nu trebuia nimănui. Mai bine am fi alocat 1,5 milioane de lei pentru conectarea satelor Sadaclia, Carabetovca, Iordanovca, Abaclia şi Basarabeasca la sistemul de canalizare“, a adăugat liberal-democratul Ion Ţuţuianu.

Şi consilierul independent Ivan Cainac susţine că banii au fost aruncaţi în vânt: „O mie de ani nu ne trebuia această baie în Basarabeasca! Este o spălare de bani pusă la cale de fosta conducere a raionului. Au spus că e pentru pensionari, dar credeţi-mă că bătrânii nu ar da niciun sfanţ pentru a merge la baia publică“.

Aleşii comunişti, cei care au promovat ideea, îi contrazic. „E adevărat că bogătaşii au baie acasă. Noi voiam însă să le creăm condiţii celor săraci. Plata ar fi fost una simbolică - de circa zece lei, în timp ce o parte din clădire ar fi putut fi transformată în saună şi să aducă venituri“, afirmă Andrei Mihailov, consilier PCRM.

Respinşi din cauza preţului prea mic

Auditorii au stabilit că grupul de lucru a avut de ales din şase oferte prezentate la licitaţie, cuprinse între 1.068.700 şi 1.373.700 de lei. Cea mai ieftină, cea a Trenului de Construcţie şi Montaj 740, o subdiviziune a Căii Ferate, a fost respinsă pe motiv că preţul propus era ireal de mic. Curtea de Conturi a ajuns însă la concluzia că, în contradicţie cu legea, reprezentanţii consiliului raional nu le-au permis celor care au

venit cu această ofertă să-şi justifice cheltuielile mai mici faţă de cele prezentate de alte firme.

„După ce au fost anunţate rezultatele ne-am adresat la Ministerul Finanţelor, dar nu am primit niciun răspuns. Au procedat ilegal. Au invocat că anumite documente nu erau în regulă. A fost doar un pretext ca să nu ne desemneze câştigători“, acuză Piotr Ghimişli, şeful subdiviziunii de la Calea Ferată.

„Ofertele nu pot fi analizate având drept reper doar cel mai mic preţ. În acelaşi timp, există o normă legală care obligă autoritatea contractantă să asigure operatorului economic dreptul de a-şi argumenta costurile scăzute“, explică Gheorghe Ghidora, şeful Secţiei juridice a Agenţiei Achiziţii Publice.

Cum e aleasă oferta cea mai avantajoasă

Potrivit articolului 45 al Legii privind achiziţiile publice, „oferta cea mai avantajoasă economic este desemnată câştigătoare în temeiul următoarelor criterii: a) preţul, termenele de livrare, condiţiile de plată, profitabilitatea, calitatea, caracteristicile estetice, funcţionale şi tehnice, posibilităţile şi costurile de deservire tehnică, asistenţa tehnică - în cazul contractelor de achiziţii publice de bunuri; b) calitatea oferită, costul unei unităţi a produsului ofertantului la finele executării lucrărilor, preţul total, experienţa ofertantului etc. - în cazul contractelor de achiziţii publice de lucrări.

Ponderea preţului în totalul evaluării ofertelor nu va fi mai mică de 80%; c) calitatea oferită, costul unei unităţi a produsului ofertantului, preţul total, experienţa ofertantului etc. - în cazul contractelor de achiziţii publice de servicii. Ponderea preţului în totalul evaluării ofertelor nu va fi mai mică de 40%“.

Materialul a fost realizat în cadrul proiectului „Promovarea bunelor practici de monitorizare a procesului decizional la nivel local“, implementat de Asociaţia Presei Independente (API) cu suportul financiar al Programului Buna Guvernare al Fundaţiei Soros-Moldova.

Anastasia Nani, http://adevarul.ro/moldova, 15.05.2013

Cum ajung vechiturile de la Tutun-CTC linii de producţie la traficanţii de ţigări

Mai multe utilaje casate de cel mai mare producător de ţigări din ţara noastră ca fier vechi au ajuns la o fabrică de fermentare a tutunului din satul Jevreni, Criuleni,

proprietate a lui Mihail Şişcov, fratele celebrului interlop Vasile Şişcov, fost partener de afaceri a lui Grigore Karamalak, zis Bulgaru.

La fabrica de fermentare a tutunului de la Jevreni, Criuleni au fost găsite o parte din utilajele casate de Tutun-CTC FOTO Tudor Iovu

Acum două săptămâni, Guvernul a renunţat la „marea privatizare“, vânzarea unor importante active ale statului fiind amânată pe un termen nedeterminat. Printre cei 13 giganţi industriali se număra şi Tutun-CTC, cel mai mare producător de ţigări din Republica Moldova, care încă mai aduce profit statului, deşi acesta este în scădere semnificativă în ultimii ani. Rezultatele activităţii întreprinderii pentru anul 2013 nu au fost încă anunţate, însă Ala Sârbu, directorul general al Tutun-CTC, spune că fabrica a avut profit, în pofida situaţiei dificile de pe piaţă, a creşterii semnificative a taxelor şi a concurenţei dure din partea producţiei de import.

Managerul susţine că au fost întreprinse mai multe măsuri pentru a reduce costurile, inclusiv şi prin casarea a numeroase utilaje învechite, care se prăfuiau în depozitele Tutun-CTC.

Cum sunt casate bunurile

La finele anului 2012, administraţia Tutun-CTC a decis să caseze 273 de bunuri diferite ale întreprinderii, de la sisteme de alarmă, gherete, aparate de casă şi telefoane mobile până la linii de producere şi de ambalare a ţigaretelor. Unele erau vechi de 20 de ani, altele - şi de jumătate de veac. În total, au rezultat circa 111,5 tone de metal uzat, pentru care întreprinderea a încasat 223.000 de lei. „Era nişte gunoi, dar nu utilaj“, ne-a declarat Ala Sârbu.

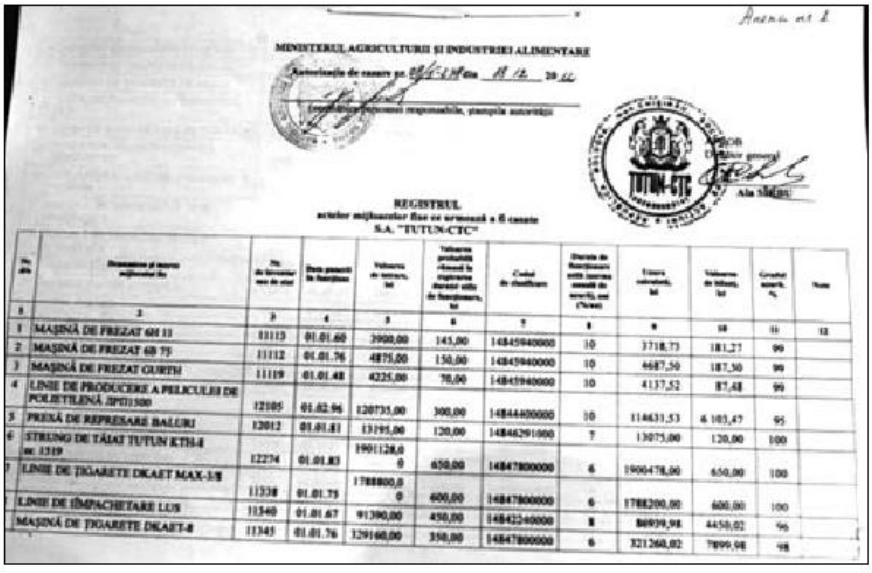

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI INDUSTRIEI ALIMENTARE

REGISTRUL

S.A. "TUTUN-CTC"

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	MAŞINĂ DE FREZAT 6H 11	11113	01.01.60	3900,00	145,00	14845940000	10	3718,73	181,27	99	
2	MAŞINĂ DE FREZAT 6B 75	11112	01.01.76	4875,00	150,00	14845940000	10	4687,50	187,50	99	
3	MAŞINĂ DE FREZAT GURTH	11119	01.01.48	4225,00	70,00	14845940000	10	4137,52	87,48	99	
4	LINIE DE PRODUCERE A PELICULEI DE POLIETILENĂ ЛРП1500	12105	01.02.96	120735,00	300,00	14844400000	10	114631,53	4 103,47	95	
5	PRESĂ DE REPRESARE BALURI	12012	01.01.81	13195,00	120,00	14846291000	7	13075,00	120,00	100	
6	STRUNG DE TĂIAT TUTUN KTH-I nr. 1319	12274	01.01.83	1991128,00	650,00	14847800000	6	1900478,00	650,00	100	
7	LINIE DE ŢIGARETE DKAET MAX-3/8	11338	01.01.75	1788800,00	600,00	14847800000	6	1788200,00	600,00	100	
	LINIE DE ÎMPACHETARE LUS	11340	01.01.67	91390,00	450,00	14842240000	8	80939,98	4450,02	96	
	MAŞINĂ DE ŢIGARETE DKAET-8	11345	01.01.76	329160,00	350,00	14847800000	6	321260,02	7899,98	98	

Marcela Roman, şefă de direcţie în cadrul întreprinderii, ne-a explicat cum a avut loc casarea. „O astfel de decizie nu este luată doar de administraţie, e o procedură foarte lungă. În fiecare an sunt inventariate activele întreprinderii. În 2012, de exemplu, am avut trei inventarieri. Comisiile de inventariere fac propuneri privind soarta unor bunuri. Sugestiile ajung la comisia de evaluare, compusă din ingineri şi contabili, care încă o dată analizează activele şi întocmeşte un demers către Consiliul de Administraţie al societăţii. Ultimul alcătuieşte lista finală a bunurilor ce urmează a fi casate, care este transmisă Ministerului Agriculturii. Dacă ministerul permite casarea lor, urmează etapa obţinerii acordului Agenţiei Proprietăţii Publice şi doar apoi are loc casarea bunurilor, cu reflectarea lor în registrele contabile“, a precizat managerul.

Lista cu utilajele ce au fost casate de Tutun-CTC a fost aprobată de Ministerul Agriculturii

Marcela Roman afirmă că toate aceste proceduri au fost respectate şi au durat două-trei luni. Cât despre firma care a cumpărat utilajul, Sofilarex SRL din Chişinău, specializată în colectarea metalului vechi, ea spune că aceasta nu este singura cu care Tutun-CTC are contracte şi că nu e vorba doar de metal, ci şi de alte deşeuri. Din actele de inventariere şi cele contabile ale întreprinderii rezultă că erau utilaje şi bunuri vechi, cu un grad de uzură de 95-100% şi respectiv nefuncţionale.

Contracte semnate în aceeaşi zi

Tutun-CTC a semnat contractul cu Sofilarex pe 14 noiembrie 2012, când încă nu era finalizată inventarierea bunurilor. Potrivit acordului, firma se angaja să cumpere de la fabrică metalul uzat la un preţ de 2.000 de lei tona. Coincidenţă sau nu, dar în aceeaşi zi Sofilarex semnează un alt contract, practic identic, cu firma Trisotcom, prin care se obliga să-i furnizeze fier vechi, însă cu un leu mai scump - 2.001 de lei tona.

Din facturile de expediţie rezultă că, pe 16 şi 17 ianuarie 2013, utilajul casat a fost scos din fabrica Tutun-CTC de Sofilarex, cu autocamioanele Trisotcom. O parte din fierul vechi a ajuns chiar în aceeaşi zi la compania Trisotcom, care la acel moment avea adresă juridică în Chişinău, pe strada Mihail Kogălniceanu. În martie 2013, Tristocom a cumpărat de la firma Lusmecon (controlată de familia lui Anatolie Ghilaş, şeful Agenţiei Relaţii Funciare şi Cadastru şi naşul lui Vlad Filat) un teren şi câteva imobile ale unei foste minifabrici agricole de la marginea satului Jevreni, raionul Criuleni, unde şi-a mutat şi adresa juridică, şi „gunoiul“ de la Tutun-CTC.

Delapidări în proporţii deosebit de mari

Peste câteva luni, această operaţiune a intrat în vizorul organelor de drept, ba chiar şi a Serviciului de Informaţii şi Securitate (SIS), care, în septembrie 2013, a sesizat

Guvernul, calificând drept „dubioase“ tranzacţiile Tutun-CTC. Potrivit unei note a SIS, afacerea s-ar fi „soldat cu delapidări în proporţii deosebit de mari a unor utilaje destinate producerii şi împachetării ţigaretelor, dar şi a unor transformatoare electrice“.

Pe 4 noiembrie 2013, cazul este preluat de Inspectoratul General de Poliţie. În urma verificărilor pe teren, anchetatorii au constatat că de pe teritoriul Tutun-CTC au fost scoase şase linii funcţionale de producţie germană, dintre care cinci erau de marca DKAET pentru producerea ţigărilor fără filtru şi una a celor cu filtru. De asemenea, au fost scoase şase utilaje de împachetare a ţigărilor şi altă tehnică.

Poliţia a depistat că, în loc să ajungă le fier vechi, utilajul a fost transportat şi depozitat la staţia de maşini şi tractoare din satul Costeşti, raionul Ialoveni, iar apoi - la Jevreni, Criuleni.

Pe 27 decembrie 2013, Procuratura Generală a pornit o cauză penală în baza articolului 191, alineat 5 al Codului Penal - delapidarea averii străine în proporţii deosebit de mari. În următoarele zile, procurorii cu poliţiştii au efectuat mai multe percheziţii în diverse locaţii. Pe 30 decembrie 2013, a avut loc o percheziţie la sediul Sofilarex. Valentin Eşanu, directorul şi proprietarul companiei, a calificat operaţiunea drept o acţiune de intimidare pentru protestele organizate de angajaţii firmei în faţa Parlamentului şi a Guvernului contra monopolului întreprinderii Metalferos. Anchetatorii susţin că, de fapt, firma Sofilarex a fost folosită în schemă pe post de paravan, pentru a ascunde urmele afacerii.

Unde au dispărut instalaţiile

Procurorul Viorel Morari ne-a declarat că au fost efectuate percheziţii şi în alte părţi, inclusiv la sediul Trisotcom şi la Jevreni, unde a fost descoperită o linie de prelucrare a tutunului, asamblată şi gata de a fi pusă în funcţiune. Alte două utilaje au fost depistate în depozitele firmei şi urmau să fie folosite pentru piese de rezervă. Unde sunt celelalte instalaţii nu se ştie, spune Viorel Morari, care a refuzat să ofere alte detalii până la finalizarea anchetei.

Potrivit altor surse, utilajul care a dispărut putea fi scos de pe teritoriul ţării, cu destinaţia Bulgaria sau România. Cât despre linia de fermentare a tutunului de la Jevreni, aceasta a fost deja pusă în funcţiune pentru a produce tutun gata pentru a fi îndesat în ţigări. Trisotcom a depus şi o cerere la Camera de Comerţ şi Industrie pentru a obţine certificatele şi autorizarea pentru activitatea de prelucrare a tutunului.

În acelaşi timp directoarea Tutun-CTC nu exclude că dosarul pe acest caz a fost deschis la comandă. „Noi am făcut totul în conformitate cu legislaţia. Cât despre

anchetă, puteţi să faceţi o analiză şi veţi vedea câte dosare de acest fel au fost iniţiate de procuratură şi unde au ajuns. Este straniu că procurorii au fost la fabrică pentru a lua documentele privind casarea utilajului, dar nu au binevoit să vorbească şi cu mine", este nedumerită Ala Sârbu.

Fabrică de fermentare a tutunului, la Jevreni

Am încercat să luăm legătura cu administraţia firmei Trisotcom, dar la telefoanele indicate în contracte şi cele oferite de primăria de la Jevreni nu ne-a răspuns nimeni.

Radu Staver, inginerul cadastral din Jevreni, nu ştie cine sunt proprietarii. „Am auzit că e un rusnac. Ştiu că a angajat mai mulţi oameni din sat ca să lucreze la fermentarea tutunului. Fabrica a fost închisă, însă, pentru că nu avea toate actele în regulă", ne-a explicat funcţionarul.

La Jevreni a fost descoperită o linie de prelucrare a tutunului, asamblată şi gata de a fi pusă în funcţiune.

Viorel Morari, procuror

E un dosar la comandă. Vedeţi câte de acest fel au fost iniţiate de procuratură şi unde au ajuns.

Ala Sârbu, director general Tutun-CTC

Legături cu mafia bulgară

La câţiva kilometri distanţă de Jevreni, la marginea oraşului Criuleni, a funcţionat până în anul 2011 o altă fabrică de ţigări. Aceasta aparţinea firmei Bulgartabac Group MB, fondată în anul 2009 de generalul în rezervă Igor Ştefan Ursachi, fost angajat al subdiviziunii cu destinaţie specială antiteroristă „Alfa" a SIS şi de cetăţeanul bulgar Manolov Chavdar Krastev.

Despre aceştia presa a scris că au făcut afaceri cu preşedintele Federaţiei de Tenis din Moldova, Igor Ţurcan, asasinat în iunie 2011 într-un atentat cu bombă. În acea perioadă, soţia acestuia, Rodica Cobzari-Ţurcan, se judeca cu Bulgartabac Grup pentru o datorie de circa 650.000 de lei. Potrivit Ziarului de Gardă, compania era controlată, de fapt, de Mihail Şişcov, iar în acte apăreau alte persoane.

S-a vehiculat că asasinarea lui Igor Ţurcan în iunie 2011 a fost rezultatul unor reglări de conturi între foştii parteneri de afaceri ilegale cu tutun

Mihail Şişcov este şi proprietarul firmei Trisotcom ce deţine fabrica de la Jevreni. El este şi fratele celebrului interlop bulgar Vasile Şişcov, care a creat, în 1993, firma Boiana Grup, unde era partener de afaceri cu un alt interlop vestit - Grigore Karamalak alias Bulgaru. Pe lângă afaceri cu vinuri şi tutun, până în 2000-2001 Boiana Grup era cunoscută şi ca una dintre cele mai mari grupări mafiote din Moldova.

În vara anului 2011, fiind întrebat despre legăturile lui Igor Ţurcan cu membrii grupului, procurorul Corneliu Bratunov a declarat că sunt verificate mai multe versiuni şi legături ale acestuia. „Nu vă pot spune care anume. Ştiu că Petru Şoşev a decedat acum câţiva ani, iar Vasile Şişcov nu se află pe teritoriul Republica Moldova şi nici nu are afaceri aici“, afirma Bratunov, citat de Ziarul de Gardă.

EXCLUSIV „Ministerul moldovean al Crimei Organizate“ sau ce a precedat asasinarea afaceristului Igor Ţurcan, spulberat de explozia unei maşini-capcană în Chişinău

Copiile contractelor semnate în aceeaşi zi

CONTRACT DE
VÎNZARE-CUMPĂRARE

mr. Chişinău

Data ...

„SOFILAREX" SRL, cu sediul în or. Chişinău, str. Uzinelor, 12, care activează în baza Statutului reprezentată de Directorul **Eşanu Valentin**, în calitate de **„Cumpărător"** pe de o parte şi ..., reprezentată de directorul ..., în calitate de **„Vînzător"**, pe de altă parte, au convenit asupra următoarelor clauze contractuale:

1. OBIECTUL CONTRACTULUI

1.1 **„Vînzătorul"** se obligă să predea, iar **„Cumpărătorul"** se obligă să preia deşeurile şi resturile de metale feroase (în continuare **„Marfa"**) şi să plătească preţul specificat în prezentul contract.

2. PREŢUL MĂRFII ŞI CONDIŢIILE DE ACHITARE

2.1 Preţul pentru o tonă de metal se stabileşte în lei moldoveneşti în dependenţă de categorie şi este indicat în Anexa nr. 1, care este parte componentă a contractului.
2.2 Achitarea **„Mărfii"** se va efectua prin virament pe contul **„Vînzătorului"**.

3. CONDIŢIILE DE LIVRARE

3.1 Transportarea se efectuează de către **„Vînzător"** din cont propriu.
3.2 Recepţionarea **„Mărfii"** se efectuează de către reprezentantul **„Cumpărătorului"**.

4. CALITATEA „MĂRFII"

4.1 Calitatea **„Mărfii"** trebuie să corespundă prezentului contract.
4.2 Recepţionarea se efectuează cu luarea în vedere a gradului de impurificare (conţinutul murdăriei şi a gunoiului) a **„Mărfii"**: 5% din masa netă totală.

5. OBLIGAŢIILE PĂRŢILOR

5.1 **„Vînzătorul"** se obligă:
5.1.1 Să transmită **„Cumpărătorului" „Marfa"** conform condiţiilor stipulate în prezentul contract;
5.1.2 Să predea **„Marfa"** la timp **„Cumpărătorului"**.
5.2 **„Cumpărătorul"** se obligă:
5.2.1 Să achite plata în mărimea specificată;
5.2.2 Să recepţioneze **„Marfa"** în termenii prevăzuţi.

6. RĂSPUNDEREA PĂRŢILOR

6.1 În cazul în care una din părţi nu îşi îndeplineşte obligaţiile contractuale sau şi le îndeplineşte în mod necorespunzător, se obligă să plătească o penalitate în mărime de 0.1% pentru fiecare zi de întîrziere din valoarea obligaţiei neexecutate sau executate necorespunzător.

CONTRACT DE
VÎNZARE-CUMPĂRARE
Nr. 14/11/2012

or. Chişinău Data 14.11.12

„Trisotcom" SRL, cu sediul în mun. Chisinau, str. M. Kogalniccanu, care activează în baza Statutului reprezentată de Directorul **Sisecov Alexandr**, în calitate de **„Cumpărător"** pe de o parte şi **„SOFILAREX" SRL**, reprezentată de directorul **Eşanu Valentin**, în calitate de **„Vînzător"**, pe de altă parte, au convenit asupra următoarelor clauze contractuale:

1. OBIECTUL CONTRACTULUI

1.1 **„Vînzătorul"** se obligă să predea, iar **„Cumpărătorul"** se obligă să preia deşeurile şi resturile de metale feroase (în continuare **„Marfă"**) şi să plătească preţul specificat în prezentul contract.

2. PREŢUL MĂRFII ŞI CONDIŢIILE DE ACHITARE

2.1 Preţul pentru o tonă de metal se stabileşte în lei moldoveneşti în dependenţă de categorie şi este indicat în Anexa nr. 1, care este parte componentă a contractului.
2.2 Achitarea **„Mărfii"** se va efectua prin virament pe contul **„Vînzătorului"**, cu anunţarea plăţii pentru un termen de ___ zile din momentul eliberării facturii fiscale.

3. CONDIŢIILE DE LIVRARE

3.1 Transportarea se efectuează de către **„Vînzător"** din cont propriu.
3.2 Recepţionarea **„Mărfii"** se efectuează de către reprezentantul **„Cumpărătorului"**.

4. CALITATEA „MĂRFII"

4.1 Calitatea **„Mărfii"** trebuie să corespundă prezentului contract.
4.2 Recepţionarea se efectuează cu luarea în vedere a gradului de impurificare (conţinutul murdăriei şi a gunoiului) a **„Mărfii"**: 5% din masa netă totală.

5. OBLIGAŢIILE PĂRŢILOR

5.1 **„Vînzătorul"** se obligă:
5.1.1 Să transmită **„Cumpărătorului" „Marfa"** conform condiţiilor stipulate în prezentul contract;
5.1.2 Să predea **„Marfa"** la timp **„Cumpărătorului"**.
5.2 **„Cumpărătorul"** se obligă:
5.2.1 Să achite plata în mărimea specificată;
5.2.2 Să recepţioneze **„Marfa"** în termenii prevăzuţi.

6. RĂSPUNDEREA PĂRŢILOR

6.1 În cazul în care una din părţi nu îşi îndeplineşte obligaţiile contractuale sau şi le îndeplineşte în mod necorespunzător, se obligă să plătească o penalitate în mărime de 0.1% pentru fiecare zi de

Ion Preaşca, http://adevarul.ro/moldova, 12.03.2014

Casa de milioane a şefului CNI

Anatolie Donciu, proaspătul şef al Comisiei Naţionale de Integritate (CNI), locuieşte într-o casă evaluată de experţi imobiliari la aproximativ 5 milioane de lei. Construcţia „castelului" a început în perioada în care acesta activa în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei (CCCEC). Preşedintele CNI nu s-a mulţumit, însă, doar cu terenul pe care şi-a înălţat casa, îngrădind, împreună cu imobilul său, un teren public, evaluat la aproximativ 1,5 mln lei, pe care este amplasat un punct de transformatoare al „Red Union Fenosa". Din această cauză, cele două părţi se judecă de aproape cinci ani.

Anatolie Donciu a fost numit joi, 25 octombrie, în funcţia de preşedinte al CNI, instituţie nou-formată, abilitată cu verificarea averilor demnitarilor. În vârstă de 55 de ani, Donciu a avansat timp de 19 ani de la anchetator până la prim-viceprocuror de Chişinău. În 2002-2004, a fost şeful Departamentului Urmărire Penală din cadrul CCCEC, iar în 2004-2007 – director al Direcţiei Generale Analitică, Prognozare şi Prevenire a CCCEC. Ulterior, s-a dedicat activităţii ştiinţifice.

Casă de 5 milioane, neînregistrată la „Cadastru"

În iulie 2004, pe când activa la CCCEC, a primit, în urma unei decizii a Consiliului Municipal Chişinău (CMC), un teren de 600 m^2, pentru construcţii, pe str. Valentin Guţu. În scurt timp, şi-a ridicat acolo o casă cu două nivele.

Accesul maşinilor pe drumul care duce spre domiciliul lui Donciu este restricţionat de o barieră, amplasată chiar pe linia gardului casei şefului CNI. Imobilul este locuibil. Gardul este alb, împletit cu flori încă vii.

Prin gratiile porţii se poate observa garajul şi cel puţin un automobil. Acoperişurile tuturor clădirilor din ogradă sunt din oale maro.

Experţii imobiliari cu care am discutat ne-au spus că o asemenea casă valorează aproximativ 300 mii de euro, echivalentul a 5 mln. lei. De remarcat că, pe un site de anunţuri, la începutul acestui an, în apropiere de casa lui Donciu, se vindea un teren, iar proprietarul cerea 30 mii euro pentru 100 m^2.

Dacă ar fi să ţinem cont de aceste calcule, ar reieşi că doar terenul de 600 m^2, pe care e amplasată casa şefului CNI, ar valora 180 mii de euro, adică aproape 3 mln lei.

Am încercat să aflăm detalii despre casa lui Anatol Donciu la „Cadastru". Ni s-a spus, însă, că imobilul acestuia nu este înregistrat. Angajaţi ai „Cadastru" susţin că, din acest motiv, Donciu n-ar avea drept de proprietate asupra terenului respectiv.

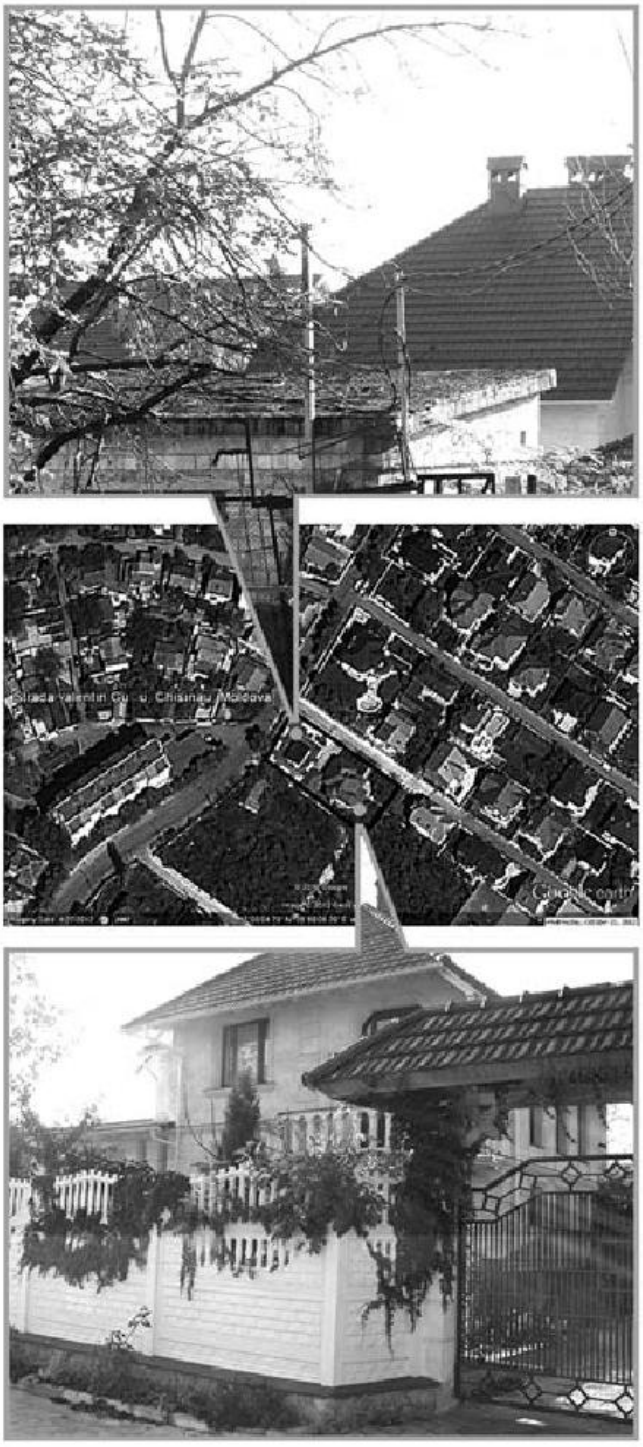

Dar cum e posibil ca o casă locuibilă să nu fie înregistrată la „Cadastru"? Surse din cadrul Primăriei Chişinău ne-au vorbit despre posibilul motiv pentru care imobilul lui Donciu lipseşte din registrele de la „Cadastru". Astfel, acesta ar fi primit iniţial, tot de la Primărie, un teren amplasat pe teritoriul unei şcoli. Ulterior a solicitat alt teren, pe motiv că primul ar fi fost imposibil de utilizat. În 2004, prin decizia CMC, lui Donciu i-a fost alocat terenul de pe str. Valentin Guţu. Doar că, între timp, actualul şef al CNI ar fi reuşit să înregistreze la „Cadastru" terenul primit iniţial. Astfel, pentru a nu avea probleme, a renunţat să-şi înregisteze terenul pe care şi-a înălţat casa.

Informaţiile de la „Cadastru" confirmă faptul că Anatolie Donciu este proprietarul unui teren în sectorul Buiucani, pe str. Al. Marinescu. Nu am reuşit să verificăm dacă ambele proprietăţi ale lui Donciu sunt trecute în declaraţia sa de avere, pentru că nimeni, de la Parlament, nu ne-a putut oferi acest document pe care Donciu ar fi trebuit să-l prezinte atunci când a ajuns membru al CNI.

Donciu vs Fenosa

Lângă casa lui Anatolie Donciu, încă din 1960, este amplasat un punct de transformatoare, acum al Companiei „Red Union Fenosa", care alimentează zona cu electricitate. Donciu, după ce şi-a construit casa, şi după ce s-a dedidat activităţii ştiinţifice, a acţionat în judecată „Red Union Fenosa".

În motivarea cererii, acesta indica că „este proprietarul imobilului din str. Valentin Guţu, şi că…, zgomotul produs de postul de transformatoare PT-47 produce o acţiune nocivă, care creează un pericol pentru sănătatea sa şi a membrilor familiei sale, precum şi a celor care locuiesc în vecinătatea transformatorului. Mai mult ca atât, zgomotul este insuportabil şi creează incomodităţi, provoacă stare de stres şi nelinişte", scrie Donciu în cererea de chemare în judecată, solicitând „obligarea „RED Union Fenosa" de a transfera punctul de transformatoare PT-47 din vecinătatea imobilului, pentru a nu afecta dreptul de proprietate asupra bunului imobil respectiv". Deşi reprezentanţii „Red Union Fenosa" menţionau în faţa magistraţilor că acel punct nu produce pericol sau zgomot care să deranjeze, că a fost amplasat acolo cu mult timp înainte ca Donciu să-şi construiască imobil şi că, iniţial, acesta se angajase să delimiteze ograda sa de locul unde sunt amplasate transformatoarele, instanţa i-a dat dreptate lui Anatolie Donciu, obligând „Red Union Fenosa" să reamplaseze punctul de transformatoare.

Câinii şefului CNI „păzesc" transformatoarele

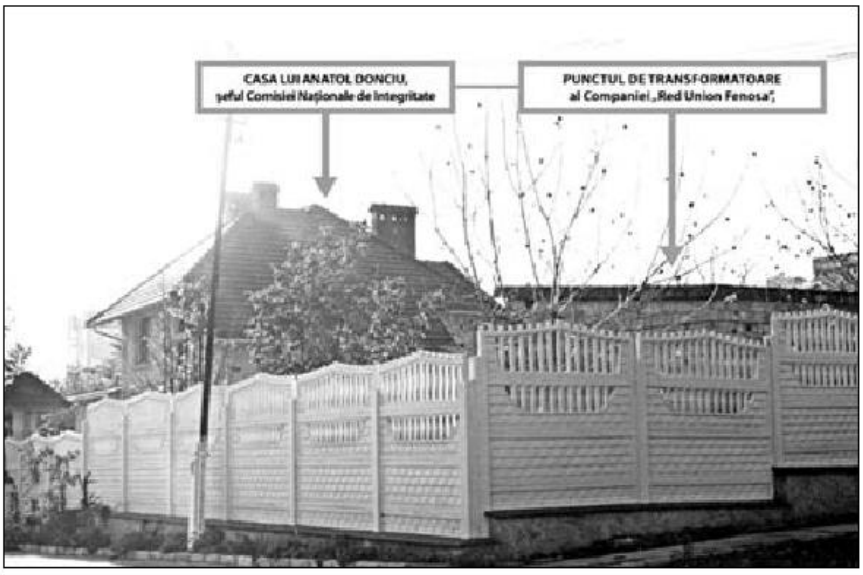

Cu câteva zile înainte ca Anatolie Donciu să fie numit de parlamentari în funcţia de preşedinte al CNI, acesta câştiga un nou proces împotriva celor de la „Red Union Fenosa". Reprezentanţii celui mai mare distribuitor privat de energie electrică din R. Moldova au cerut instanţei schimbarea modului de executare a hotărârii judecătoreşti, pe motiv că Primăria Chişinău nu le-a acordat un alt loc pentru amplasarea punctului de transformatoare. CSJ, însă, a respins cererea distribuitorului de energie.

Din surse neoficiale am aflat că o asemenea cerere este depusă de „Red Union Fenosa" şi la CEDO. Solicitaţi de ZdG să se pronunţe pe marginea acestui caz, reprezentanţii companiei au refuzat, pe motiv că îşi doresc ca „acest caz să fie soluţionat pe calea instanţei de judecată, aici sau în altă parte".

Una peste alta, „Red Union Fenosa" nu a purces la executarea hotărârii de judecată. Anatolie Donciu, însă, pare-se a încercat să-şi facă singur dreptate, îngrădind nu doar casa sa, ci şi punctul de transformatoare, amplasat pe un teren public, cu o suprafaţă de aproximativ 300 m^2, blocând practic accesul către acest utilaj. Din spusele vecinilor, atunci când angajaţii „Red Union Fenosa" au avut nevoie să lucreze la punctul de transformatoare, se loveau de refuzul familiei Donciu. Aceştia ne-au explicat că, într-o zi, a fost nevoie şi de intervenţia poliţiei pentru a rezolva situaţia.

De remarcat că, în jurul punctului de transformatoare care, repetăm, este amplasat pe un teren care aparţine statului, sunt doi câini de rasă ai familiei Donciu, care fac practic imposibilă apropierea de punctul de transformatoare a celor de la Fenosa, fără aprobarea familiei şefului CNI.

„E ocupare abuzivă"

Faptul că terenul îngrădit de Anatolie Donciu, pe care este amplasat punctul de transformatoare, este unul public ne-a fost confirmat de responsabili din cadrul Primăriei Chişinău. Şi reprezentanţii Inspecţiei de Stat în Construcţii admit că Anatolie Donciu a îngrădit ilegal un teren care nu-i aparţine, însă spun că nu ei sunt responsabili să ia măsuri.

„Inspectoratul Ecologic de Stat şi autorităţile publice locale sunt responsabile de întocmirea proceselor-verbale. Acolo reiese că e ocupare abuzivă a proprietăţii municipale. Pedeapsa ar fi o amendă şi demolarea, din contul beneficiarului. Am fost de mai multe ori acolo şi am văzut. Am văzut gardul, construit de mult. Poate că şi termenul de prescripţie o fi fost depăşit", ne-a spus Petru Vasilică, de la Inspecţia de Stat în Construcţii.

Vadim Stângaci, vicedirectorul Inspectoratului Ecologic de Stat, susţine că instituţia a răspuns încă în aprilie celor de la „Red Union Fenosa", care le-au solicitat implicare. „Ei ar trebui să solicite de la autorităţile publice nişte acte ce ar arăta cu precizie suprafeţele de teren gestionate de Fenosa şi ocupate ilegal, ca ulterior, să putem acţiona şi sancţiona persoanele care au făcut asta. Nu am primit o astfel de informaţie", a precizat Stângaci.

Reprezentanţii Direcţiei funciare din cadrul Primăriei Chişinău ne-au spus că se vor implica în acest caz, iar în cel mai scurt timp vor interveni, pentru a-l soluţiona.

„Nu mă interesează lotul”

De remarcat că terenul public îngrădit de Anatolie Donciu, cu o suprafaţă de aproximativ 300 m^2, ar valora circa 90 mii de euro, echivalentul a 1,5 mln lei. Să fie oare zgomotul şi nocivitatea punctului de transformatoare principalul motiv pentru care Donciu a cerut reamplasarea lui?

Şeful CNI susţine că da, pentru că, spune el, nu are niciun interes asupra terenului din preajma casei sale. Parcă surprins de subiect, Donciu ne-a spus iniţial că, pentru a înţelege cum stau lucrurile, va trebui să ne întâlnim, „pentru a vedea actele”. „Cei de la Fenosa au făcut o poartă şi şi-au instalat lacăt. Ei au oricând acces. Veniţi şi vedeţi”, ne-a îndemnat Donciu.

„Dar gardul dvs. l-aţi făcut?”, l-am întrebat. „Nu e vorba de gard”, ne-a replicat Donciu. „Fenosa are acces la punctul de transformatoare. Faceţi cum doriţi. Eu ştiu că sunt corect. Dacă am îngrădit ilegal, de ce nu m-au dat în judecată timp de cinci ani? Primăria nu are nicio problemă. Am făcut acel gard ca să-mi protejez sectorul, dar nu cu scopul de a acapara loturi. Nu mă interesează lotul acela, deloc”, ne-a spus Donciu. Ulterior, acesta a mai precizat că, de fapt, el nu a construit niciun gard acolo. I-am spus că am fost la faţa locului şi că avem poze. „A, deja aţi fotografiat. De ce nu m-aţi chemat şi pe mine? Şi dvs. vreţi să fiţi o presă independentă, liberă şi obiectivă? Vă consideram un ziar serios, cu care colaboram în anumite situaţii, dar acum aţi pornit pe altă cale”, ne-a replicat Anatolie Donciu, sugerându-ne să procedăm cum ne dictează „sovestea”.

Victor Moşneag, www.zdg.md, Investigaţii nr. 396, 1.11.2012

Afaceri cu monumente la Primăria Chişinău

Un monument de arhitectură de importanță națională riscă să fie privatizat de o companie specializată în cumpărarea şi vânzarea bunurilor imobiliare. Clădirea, construită în a doua jumătate a secolului 19, în stil eclectic cu reminiscenţe ale stilului neoclasic, este situată în centrul capitalei şi i-a fost oferită companiei în locațiune prin decizia Consiliului Municipal Chişinău (CMC), iar mai mulți consilieri afirmă că proiectul a fost promovat de şeful fracțiunii PCRM, Boris Golovin. Anterior aceeaşi companie a obținut, prin judecată, dreptul de „folosință şi posesie” asupra mai multor terenuri din capitală.

Amnezie în CMC

Monumentul de pe str. Sf. Ţării 57

Decizia cu privire la darea în locaţiune a clădirii din str. Sfatul Ţării 57 companiei „GMC Imobiliare" a fost aprobată la şedinţa din 4 martie 2014, în mare grabă, la pachet cu multe alte proiecte funciare. Chiar dacă documentul a fost votat de mai mulţi consilieri din toate fracţiunile, majoritatea lor nu şi-au putut aminti ulterior despre el sau au preferat să spună că nu şi-au dat votul pentru acest proiect, întrucât că li s-a părut dubios.

„Nu ţin minte un astfel de proiect. Nu am votat pentru aşa ceva", ne-a răspuns consilierul liberal-democrat Ghenadie Ivaşcenco. „Nu îmi spune nimic această denumire de firmă", a spus şi democratul Valentin Guznac. Chiar dacă pentru acest proiect au votat şi patru consilieri liberali, niciunul dintre ei nu a vrut să recunoască faptul că şi-a dat votul.

Un proiect tăinuit?

Ciudat este faptul că nici proiectul, nici decizia CMC cu privire la darea în locaţiune a clădirii din str. Sfatul Ţării 57, situată chiar în spatele Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, nu au fost publicate pe siteul Primăriei Chişinău. Am reuşit să facem rost de document doar după ce am apelat la ajutorul unui consilier municipal.

Decizia prevede transmiterea în arendă pe un termen de trei ani a încăperilor cu altă destinaţie decât cea locativă şi cu suprafaţa de 160 de m.p. din str. Sfatul Ţării 57, în vederea amplasării unui sediu. În proiect se mai menţionează că edificiul este un monument de arhitectură de importanţă naţională.

Lobby sau grijă?

Datele din registrul bunurilor imobile al Agenţiei de Stat „Cadastru"arată însă că acest imobil nu este înregistrat în baza de date, iar acest lucru creşte riscul de înstrăinare a clădirii, afirmă experţii. Informaţia l-a luat prin surprindere pe şeful fracţiunii

liberale, Ion Gabura, care nu înțelege de ce comisia de specialitate a CMC nu a informat consilierii despre acest lucru. Gabura afirmă că s-a opus din start pentru că a simțit că ceva e „putred". „Domnul Golovin a mers pe la colegii noştri şi i-a convins să voteze. Din păcate, au votat şi câțiva consilieri liberali", a recunoscut preşedintele fracțiunii PL.

La rândul său, Boris Golovin, afirmă că nu are nimic comun cu această companie şi nici nu a încercat să promoveze proiectul, ci pur şi simplu i-ar fi informat pe ceilalți consilieri despre faptul că dacă nu vor vota, „GMC Imobiliare" va merge în judecată şi oricum va obține dreptul de locațiune. Asta pentru că firma închiriază deja de şapte ani clădirea şi plăteşte cu regularitate taxa.

O înțelegere cu Paza de Stat

Modul în care clădirea a ajuns în locațiune la „GMC Imobiliare" este învăluit în mister. În 2006, edificiul a fost transmis de Primărie în chirie Serviciului Pază de Stat. Iar peste un an, instituția a luat decizia să plece din clădire, transmițând-o în sublocațiune firmei. „Nu ştiu cum a fost selectată această companie, dar îmi amintesc că am renunțat la acel sediu în urma reorganizării Serviciului Pază de Stat în Direcția Pază de Stat a mun. Chişinău. Atunci am redus numărul de dispecerate de la 11, câte erau în Chişinău, la unul. Nu mai aveam nevoie de acel sediu şi am decis să îl transmitem în subarendă", ne-a explicat şeful adjunct al Direcției Pază de Stat a mun. Chişinău, Viorel Gurău. Acesta a refuzat să ne comunice cum l-am putea găsi pe şeful de atunci al Direcției, care a decis să dea în chirie clădirea companiei „GMC Imobiliare".

Mister şi pentru Primărie

Surse din cadrul Primăriei Chişinău susțin că pentru a legaliza transmiterea în sublocațiune a clădirii, Serviciul Pază de Stat a obținut şi avizul unui funcționar din cadrul Direcției generale economie, reforme şi relații patrimoniale, Nicolae Bolea.

Contactat de Moldova Curată, Bolea a negat că şi-ar fi pus semnătura pe acest document. „Nu am semnat nimic. Nu ştiu despre ce act este vorba. La noi nu a ajuns un astfel de document. Suntem şi noi curioşi să aflăm cum de au reuşit cei de la „GMC Imobiliare" să semneze actul de subarendă fără acordul Primăriei", ne-a declarat Bolea.

Şefa Direcției generale economie, Aliona Berdilă, se află în concediu şi nu a putut fi găsită pentru a face lumină în acest caz.

De ce Primăria a tăcut?

Boris Golovin susține că dacă Primăria nu a fost de acord cu actul de subarendă, ar fi trebuit să intervină mai demult şi să nu accepte plățile făcute de „GMC Imobiliare". „Din moment ce ştiau şi au tăcut, înseamnă că sunt complici. Asta este o schemă. Întrebați-l pe primar de ce a fost de acord să dea în subarendă clădirea şi nu în arendă", a mai declarat consilierul comunist.

Primarul capitalei, Dorin Chirtoacă, nu a fost de găsit. Surse din cadrul Primăriei afirmă însă că edilul a retras decizia aprobată de CMC pentru a o examina.

Locațiune, prin judecată

Clădirea de pe str. Sfatul Țării 57 (situată în preajma terenului pe care deputații au vrut să îşi construiască un bloc locativ – n.r.) nu este primul bun pe care „GMC Imobiliare" îl obține de la Primărie.

Pe 10 iulie 2012, Curtea de Apel Chişinău a emis o hotărâre prin care a obligat Consiliul Municipal Chişinău să îi transmită în arendă, posesie şi folosință, un lot cu suprafața de 44 de ari, amplasat în scuarul str. Bucureşti, între str. M. Cibotari şi N. Iorga. Motivul pentru care „GMC Imobiliare" a acționat în judecată este că CMC nu i-a răspuns în termen de două luni la solicitarea de a-i fi transmis în locațiune acest teren.

În motivarea acţiunii, reclamantul a indicat că este o întreprindere specializată în dezvoltarea terenurilor şi a construcţiilor neutilizate, a bunurilor imobile faţă de care nu există interese economice nici din partea întreprinderilor de stat, nici din partea agenţilor economici particulari, iar pe terenul identificat vizavi de Palatul Republicii, lângă liceul „N. Gogol", şi-a propus să construiască o şcoală de dans sportiv şi o cantină pentru sportivi, având la mână şi proiectul pentru cele două construcții, eliberat de „Chişinăuproiect" şi avizat de Direcţia generală arhitectură, urbanism şi relaţii funciare a CMC şi alte direcții din cadrul Primăriei.

După Curtea de Apel, Primăria a pierdut procesul şi la Curtea Supremă de Justiție (CSJ). S-a întâmplat pentru că recursul nu a fost întocmit în termen, iar la şedința de judecată de la CSJ, reprezentanții Primăriei nici nu s-au prezentat.

Aceeaşi schemă

Anul trecut, CMC a mai fost obligat printr-o altă decizie judecătorească să-i transmită în locațiune unei companii cu o denumire foarte apropiată acesteia, „GMC Imobil Invest", un lot de 1800 m.p., pe care este amplasat parcul Maternităţii municipale

nr. 2 din Chişinău. Motivul este acelaşi - CMC nu a răspuns în termen solicitării de a transmite terenul în locaţiune. Şi de această dată, recursul Primăriei a fost respins din cauză că juriştii care au reprezentat în instanţă interesele CMC nu şi-au motivat recursurile.

Potrivit datelor de la Camera Înregistrării de Stat, cele două companii au totuşi fondatori diferiți.

În prezent, la Judecătoria sectorului Centru mai este pe rol un proces între „GMC Imobiliare" şi CMC.

Şefa Direcției juridice a Primăriei, Diana Gurschi, nu a fost de găsit pe parcursul mai multor zile pentru a oferi comentarii la acest subiect.

„Cineva îşi pregăteşte terenul"

Ion Ştefăniță, şeful Agenției de Inspectare şi Restaurare a Monumentelor din Republica Moldova, afirmă că era de obligația Primăriei capitalei să înregistreze monumentul în Registrul Agenției de Stat „Cadastru". „Cred că din moment ce monumentul nu a fost înregistrat, cineva pregăteşte terenul pentru a-l privatiza. Vidul în acte le prieşte în acest caz", bănuieşte funcționarul, care confirmă că această clădire a fost inclusă în Registrul monumentelor naționale.

Un locatar de negăsit

Datele de la Camera Înregistrării de Stat arată că „GMC Imobiliare" a fost creată în 2008 (cu un an mai târziu după ce a semnat contractul de sublocațiune – n.r.) şi îi are în calitate de fondatori pe Ghenadie Moraru şi Dumitru Florea. În datele oficiale, drept sediu al firmei este indicat un oficiu din clădirea „Ipteh". Cu toate acestea, administrația clădirii nu ştie nimic despre această companie. Un alt sediu, „GMC Imobiliare" îl are închiriat în Casa Presei, dar administratorii clădirii afirmă că în birourile închiriate nu stă nimeni. Numărul de mobil al reprezentantului companiei este nefuncțional, iar la sediul din st. Sfatul Țării 57 uşa este încuiată. În baza de date de la „Moldtelecom" pe numele acestei companii nu este înregistrat nici un număr de telefon.

Toate încercările noastre de a discuta cu vreun reprezentat al companiei au eşuat.

Mariana Rață, http://www.moldovacurata.md, 15.04.2014

Mafia terenurilor din Capitală II: Afacerea "Parcarea"sau cum băieţii deştepţi pun mâna pe terenuri pentru proiecte imobiliare

SCHEMĂ Afacerile cu parcări în Chişinău par să fie destul de profitabile, în condiţiile în care şoferii găsesc cu greu un loc de staţionare, deseori fiind nevoiţi să-şi lase maşina în locuri interzise. Cu toate acestea, ţinta unora dintre cei care iniţiază un astfel de business are iz imobiliar, obţinerea terenului fiind scopul şi nu afacerea cu parcarea maşinelor.

Până nu demult problema parcărilor era tema favorită a edilului capitalei, Dorin Chirtoacă. Acum patru ani, autorităţile locale vorbeau cu optimism despre construcţia parcărilor multietajate. Iar în aprilie 2010, Consiliul municipal a aprobat o schemă ambiţioasă de amplasare, până în anul 2025, a parcărilor multietajate, documentul fiind elaborat de Institutul Municipal de Proiectări "Chişinău-Proiect".

Încă atunci unii dintre consilieri, printre care comunistul Valeri Pavlov, au declarat că terenurile destinate parcărilor auto erau utilizate contrar destinaţiei, pe unele din ele fiind construite case particulare, oficii sau blocuri de locuit. Astăzi, arhitectul-şef al capitalei, Ion Carpov, crede că acea idee nu mai este atât de viabilă, întrucât construcţia parcărilor supraetajate nu ar rezolva problema lipsei locurilor de parcare din Chişinău.

Constructie pe parcarea din strada Bogdan Voievod

Cum funcţionează schema de acaparare a terenurilor proprietate publică

Banii din taxa de parcare sunt un mărunţiş pe lângă milioanele ce se pot scoate dintr-un proiect imobiliar ridicat pe terenul parcării. Asta au urmărit, de fapt, unii oameni de afaceri, care au pus la cale scheme de ocupare a unor terenuri pentru construcţii, fără să treacă printr-o licitaţie.

Schema de acaparare a terenurilor, aplasate, de regulă, în zonele scumpe ale capitalei, este simplă. Un agent economic încheie un contract de arendă pentru un teren pe care indică că va amenaja un loc de parcare. Investiţiile în parcări aproape că nu se fac, semn că antreprenorul nu are de gând să-şi irosească banii pe un lucru care n-o să dureze. Ulterior, prin căi mai puţin legale şi cu abuzuri din partea instanţelor de judecată, acesta obţine autorizaţia de construcţie şi ridică pe locul parcării blocuri de locuit, oficii şi alte construcţii. Ilegalităţile se comit nu fără girul autorităţilor locale, responsabile de buna gestionare a proprietăţii publice.

Mai ieri parcagiu, azi dezvoltator imobiliar

Pe 29 decembrie 2011, cu doar două zile înainte de Revelion, firma ”Cad-Vas” a încheiat un contract de arendă cu autoritatea municipală pentru un teren cu suprafaţa de 32 de ari, de pe strada Bogdan Voievod din sectorul Râşcani al capitalei.

Aici antreprenorul a amenajat o parcare improvizată şi a desfăşurat până la începutul acestui an o activitate ilegală. Şoferii achitau o taxă de până la 20 de lei pe zi şi 240 de lei pe lună pentru un loc de parcare, pentru care nu primeau bon fiscal. Acum doi ani, Procuratura sectorului Râşcani a efectuat controale la mai multe parcări ilegale, în urma cărora au întocmit 7 dosare penale. Parcarea de pe strada Bogdan Voievod a fost trecută, însă, cu vederea. „Nu am fost sesizaţi despre vreo activitate ilegală pe strada Bogdan Voievid, de aceea, vă zic, această parcare nu a fost supusă controlului”, explică procurorul sectorului Rîşcani, Igor Popa.

În loc de parcare, blocuri cu 10 şi 14 etaje

În prezent, la această parcare, în locul autoturismelor staţionează escavatoare, care în timpul zilei lucrează de zor la fundaţia viitorului complex locativ. Acesta va avea două blocuri cu10 etaje şi un bloc cu 14 etaje şi vor fi date în exploatare în primul semestru al anului 2016, atunci când expiră şi contractul de arendă. Cel puţin asta anunţă panoul informativ suspendat în faţa viitoarei construcţii.

Potrivit experţilor Centrului analitic independent ”Expert-Grup”, după ce va fi ridicat complexul locativ, Primăria va pierde definitiv acest teren. “Acest lucru se

reuşeşete pentru că autoritatea locală nu duce evidența terenurilor care sunt arendate, care sunt vândute şi nici nu are pârghiile necesare pentru a obliga pe cei care încalcă legea să nu mai facă acest lucru. Funcționarii de la primărie pot doar să constate ilegalitatea", susține expertul economic, Tatiana Savva.

În schimb şeful Direcției Arhitectură şi Urbanism, Ion Carpov, dă asigurări că firma îşi va onora şi după anul 2016 plățile. "Fie vor trebui să prelungească contractul de arendă sau pot să ceară privatizarea lui", susține Carpov.

A luat un teren de 32 de ari cu aproape 83 de mii de lei

Un simplu calcul arată că firma "Cand-Vas" ridică trei blocuri de locuit pe un teren pe care Primăria i l-a cedat, de fapt, cu puțin peste 80 de mii de lei. Suma şi aşa destul de mică, va fi achitată în rate, timp de 5 ani. Firma achită pentru arenda terenului peste 16,5 mii de lei pe an. Asta deoarece, un hectar de teren în Chişinău, pentru amenajarea unei parcări, se dă în arendă cu doar 51 700 lei pe an.

Arhitectorul-şef al Capitalei nu a putut, însă, să explice cum a reuşit firma "Cand-Vas" să obțină autorizația de construcție a unui imens complex locativ, pe un teren care a fost dat în arendă pentru amenajarea unei parcări. "Legea permite ridicarea construcțiilor pe terenuri arendate, iar acea zonă este R6, adică acolo se permite conform planului urbanistic ridicarea unor blocuri de până la 10 etaje", adaugă Carpov. Amintim că unul dintre cele 3 blocuri va avea, însă, 14 etaje.

L-am contactat telefonic şi pe directorului firmei "Cand-Vas", Dumitru Candîba, ca să ne explice cum o firmă cu un venit declarat de 35 de mii de lei pe an şi care are ca şi domeniu de activitate, potrivit datelor Camerei Înregistrării de Stat, "servicii de păstrare a mijloacelor de transport personale" să devină peste noapte mare dezvoltator imobiliar. "Cine v-a spus de blocuri? Acolo parcare va fi, multietajată", susține Candîba.

Altceva acesta indică pe panoul informativ de la intrarea pe terenul îngrădit al viitorului complex locativ. Aici este menționat că beneficiar, dar şi antreprenor general este firma "Cand-Vas". Potrivit anunțurilor imobiliare, un apartament cu două camere cu suprafața de 76 de metri pătrați se vinde cu 50 de mii de euro. Reprezentantul unei

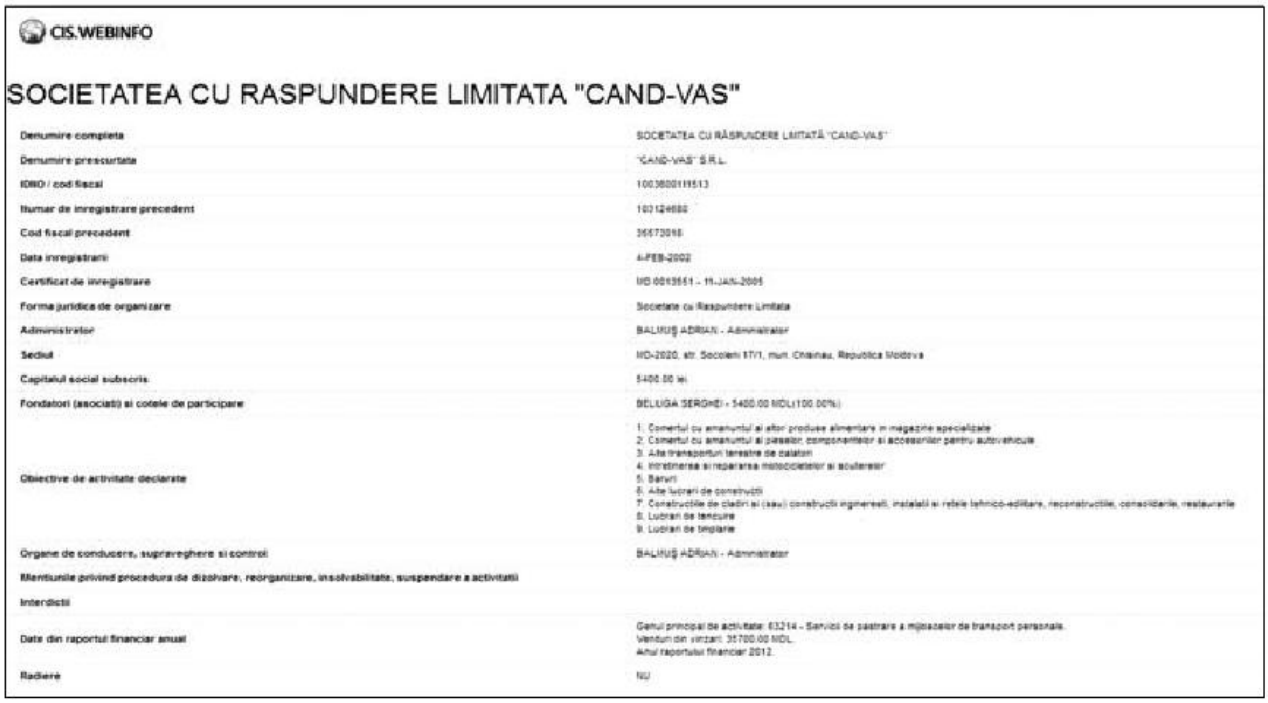

CIS.WEBINFO

SOCIETATEA CU RASPUNDERE LIMITATA "CAND-VAS"

Denumire completa	SOCIETATEA CU RĂSPUNDERE LIMITATĂ "CAND-VAS"
Denumire prescurtata	"CAND-VAS" S.R.L.
IDNO / cod fiscal	1003800019513
Numar de inregistrare precedent	1001240[illegible]
Cod fiscal precedent	3557309[illegible]
Data inregistrarii	4-FEB-2002
Certificat de inregistrare	MD 0003551 - 19-JAN-2005
Forma juridica de organizare	Societate cu Raspundere Limitata
Administrator	BALIUŞ ADRIAN - Administrator
Sediul	MD-2020, str. Socoleni 97/1, mun. Chisinau, Republica Moldova
Capitalul social subscris	5400.00 lei
Fondatori (asociati) si cotele de participare	BELUGA SERGHEI - 5400.00 MDL(100.00%)
Obiective de activitate declarate	1. Comertul cu amanuntul al altor produse alimentare in magazine specializate 2. Comertul cu amanuntul al pieselor componentelor si accesoriilor pentru autovehicule 3. Alte transporturi terestre de calatori 4. Intretinerea si repararea motocicletelor si scuterelor 5. Baruri 6. Alte lucrari de constructii 7. Constructiile de cladiri si (sau) constructii ingineresti, instalatii si retele tehnico-edilitare, reconstructiile, consolidarile, restaurarile 8. Lucrari de tencuire 9. Lucrari de tamplarie
Organe de conducere, supraveghere si control	BALIUŞ ADRIAN - Administrator
Mentiunile privind procedura de dizolvare, reorganizare, insolvabilitate, suspendare a activitatii	
Interdictii	
Date din raportul financiar anual	Genul principal de activitate: 63214 - Servicii de pastrare a mijloacelor de transport personale. Venitum din vinzari: 35700.00 MDL. Anul raportului financiar 2012.
Radiere	NU

agenţii imobiliare care se ocupă de vânzarea apartamentelor în noul complex locativ, ne-a spus, însă, că blocul este ridicat de firma de construcţii ”Lagmar Impex” care indică acest complex imobiliar şi pe site-ul său oficial la ”proiecte în derulare”.

Totodată, sediul firmei ”Cand-Vas” este în clădirea administrativă a companiei de construcţii ”Lagmar impex”, de pe strada Socoleni.

Teren cedat ca monedă de schimb

Trenul de pe strada Bogdan Voievod a fost obţinut de firma „Cand-Vas” după ce s-a adresat în instanţa de judecată, cerând să-i fie atribuit acest lot în schimbul celui de pe strada Nicolae Testimiţeanu, amplasat lângă Spitalul Republican. Astfel, firma ar fi încercat să soluţioneze un conflict mai vechi cu conducerea Spitalului Republican, care ar fi vrut să amenajeze aici o parcare pentru angajaţii şi pacienţii instituţiei. ”În cazul dat, lipseşte temeiul juridic pentru care firma cere atribuirea terenului. Iar cel mai grav este că instanţa de judecată dă câştig de cauză firmei şi obligă autoritatea locală să-i cedeze lotul solicitat, ceea ce este un abuz din partea judecătorului care a luat o astfel de decizie”, Savva.

Mai exact, „Cand-Vas” a obţinut două decizii de judecată care obligă Consiliul municipal să-i dea în arendă terenul solicitat. În acest caz, ca şi în multe altele, funcţionarii execută fără să crâcnească. ”Ei vin la mine cu titlu executoriu. Dacă nu îl pun în aplicare risc dosar penal. Mai des nu vreau să-mi pun semnătura, dar ce să fac?”, se apără Carpov.

Cine sunt judecătorii care au permis abuzul?

Una dintre decizii a fost emisă în data de 17 august 2011 de judecătoarea Curţii de Apel Nelea Budăi şi alta – în data de 2 decembrie de o altă judecătoare a Curţii de Apel, Domnica Manole. Ultima decizie este irevocabilă, ceea ce înseamnă că, de fapt, juriştii de la primărie nu s-au obosit să atace decizie la Curtea Supremă de Justiţie, cedând fără luptă un bun comun al locuitorilor capitalei. "Primăria pierde zilnic astfel de loturi de teren, pentru că departamentul juridic nu-şi face bine treaba", explică Nicolae Crăciun, fostul şef al Direcţiei funciare.

Centrul de Investigaţii Jurnalistice a scris anterior că Nelea Budăi locuieşte într-o casă cu trei etaje şi mansardă din sectorul Buiucani al capitalei. În declaraţia de venit, judecătoarea a indicat că locuinţa sa are o suprafaţă totală de 344 metri pătraţi. Cealaltă judecătoare, Domnica Manole, deţine portrivid declaraţiei sale de avere, 12 maşini. Ambele au un salariu lunar de aproximativ 7 mii de lei.

Parcarea cu năbădăi de lângă Spitalul Republican

În aprilie 2004, „Cand-Vas" a luat în arendă un teren cu suprafaţa de aproape jumătate de hectar, aplasat pe strada Testimiţeau 29/5, lângă Spitalul Republian pentru amenajarea unei parcări. Deşi contractul de arendă a expirat în aprilie 2009, firma continuă şi în prezent să folosească acest teren pentru parcarea sa, încasând câte 7 lei de la fiecare şofer care îşi lasă aici maşina.

În tot acest timp, interes pentru acest teren a manifestat şi conducerea Spitalului Republican care susţine că are nevoie de o parcare pentru angajaţii şi pacienţii săi, asta chiar dacă Spitalul dispune de o parcare la subsolul clădirii.

La începutul acestui an, terenul a fost scos la licitaţie de către Primăria municipiului Chişinău şi a fost vândut firmei „D&D Companie", care a achitat pentru acesta 1,15 milioane de lei, deşi lotul are o valoare cadastrală de peste 5 milioane de lei, potrivit unei evaluări efectuate în 2009. Potrivit experţilor imobiliari, în prezent acest teren poate fi vândut pe piaţă cu 10-15 milioane de lei.

Firma "D&D Companie" care a câştigat licitaţia şi care urmează să construiască aici parcarea multietajată, este puţin cunoscută pe piaţa imobiliară din Chişinău. A fost fondată anul trecut, în mai 2013, de Ivan şi Lidia Andrienco din Stăuceni. Pe site-ul său oficial antreprenorul anunţă că a ridicat complexul imobiliar de pe strada Testemiţanu, în imediata apropiere a viitoarei parcări multietajate. Blocurile au fost construite, însă, de firma "Dansicons", condusă de consilierul liberal de Chişinău Iurie Dîrda. Complexul locativ are o suprafaţă impresionantă, dar nu dispune de parcare. De aici şi interesul firmei de a construi o parcare multietajată.

De 5 ani administrează ilegal parcarea

Parcarea de lângă Spitalul Republican – nici vorbă de amenajare şi investiţii

La această licitaţie firma ”Cand-Vas” nu a participat. ”Nu aveam bani”, ne spune directorul firmei, care a evitat să răspundă la întrebarea, de ce firma sa administrează parcarea fără să aibă un drept asupra terenului din 2009, atunci când a expirat contractul de arendă. L-am rugat să explice şi cum de a fost lăsat să administreze parcarea de pe lotul de teren de lângă Spitalul Republican şi după ce Primăria i-a dat în schimbul acestui teren, pe cel de pe strada Bogdan Vopievod, Dumitru Candîba a răspuns scurt: ”Văd că ştiţi multe. De ce m-aţi mai sunat?”, după care a închis telefonul.

Bonuri totuşi se dau la parcarea de lângă SCR

Nici reprezentantul firmei ”D&D Companie”, care a cumpărat terenul de lângă Spitalul Republican nu au fost mai explicit.”Nu ştiu prea multe detalii despre acest lucru. Lăsaţi-ne un număr de telefon şi vom reveni cu detalii”, ne-a spus managerul de vânzări care a refuzat să ne facă legătura cu directorul firmei.

Din 19 aprilie 2014, acest teren este pus sub sechestru. Deşi nu a vrut să ne spună ce a stat la baza aplicării sechestrului, executorul judecătoresc, Olga Ciubotaru, a dat de înţeles că ar fi vorba de interesul pe care îl are conducerea Spitalului Republican pentru acest lot, care de mai mulţi ani cere alocarea acestui teren în instanţa de judecată.

Parcări transformate peste noapte în terenuri pentru construcţii

Cazul investigat de noi nu este singurul în capitală. Pe strada Valea Crucii pe terenul unei foste parcări administrate cândva de Uniunea Conducătorilor Auto din Moldova am găsit în loc de parcare, aşa cum prevede contractul de arendă, fundaţia surpată a unui bloc. Se vede că această construcţie este abandonată. Cu toate acestea, ea şi-a îndeplinit ”rolul”. Organizaţia a reuşit să privatizeze în 2011 terenul la un preţ nominal, de 10 ori mai mic decât preţul de piaţă, estimat de experţii imobiliari.

Potrivit datelor de la Cadastru, terenul este înregistrat cu două numere cadastrale, fiind format din două loturi alăturate. Aici, potrivit actelor oficiale sun 3 construcţii nefinistae cu suprafaţa totală de aproape 1000 de metri pătraţi. În schimb terenul privatizat, ca teren aferent construcţiilor proprietate privată are o supărafaţă de cinci ori mai mare şi măsoară peste 5 mii de metri pătraţi.

Aşa arată parcarea din Valea Crucii

Uniunea Conducătorilor Auto din Moldova a vândut la începutul acestui an acest teren firmei de construcţii "Luxori Imobil", cu sediul în satul Mereni, raionul Anenii Noi. Potrivit funcţionarilor de la primăria, firma a obţinut autorizaţie de construcţie a unei parcări multietajate, după ce anterior o altă firmă, "Camelon-Cons", obţinuse aici autorizaţie pentru construcţia unui bloc locativ. Părţile au încheiat atunci un contract de societate civila, prin care firma "Camelon-Cons" se obligase să ridice construcţia. Construcţia aşa şi nu a fost ridicată. În schimb, Uniunea Conducătorilor Auto a privatizat terenul în februarie 2011, pe care doar după o lună de la privatizare l-a vândut firmei din satul Mereni.

Firma "Luxori-Imobil", se pare, nu s-a mulţumit cu cei 0,5 hectare de teren în capitală şi a cerut la primăria municipiului Chişinău să-i vânda aici încă un lot cu suprafaţa de 0,062 hecatre contra sumei de 304 mii lei firma şi/a motivat cererea spunând că are nevoie de acest teren suplimentar pentru consolidarea pantei de la marginea terenului pe care îl deţine. În data de 3 iunie 2014 Consiliul municipal a aprobat cererea firmei şi a înstrăinat acest teren, ca şi multe altele fără să organizeze licitaţie. (file:///C:/Users/Olga/Downloads/8247408_md_decizia_5_20_4%20(4).pdf)

Mafia terenurilor din capitală nu are limită

De această părere sunt experţii Centrului independent "Expert-Grup", care au realizat un studiu la acest subiect. Datele acumulate de experţi arată că municipalitatea a piedtut în ultimii cinci ani peste un miliard de lei din cauza gestionării frauduloase a patrimoniului public. Doar în anii 2010-2014, au fost ocupate ilegal 300 de hectare de teren, iar bugetul municipal a suportat pierderi de cel puţin 500 milioane de lei, se mai arată în raport.

”Este clar că s-au comis ilegalități, nu însă fără aprobarea mai mult sau mai puțin tacită a responsabililor de la Primărie. Mă întreb ce face primarul? Pe de altă parte, sunt abuzuri şi din partea judecătorilor care iau decizii ilegale, dar şi a persoanelor care pun în aplicare astfel de scheme”, susține expertul economic, Tatiana Savva.

Investigaţia a fost realizată în cadrul Campaniei "Jurnaliştii pentru transparenţă în gestionarea fondurilor publice" desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice cu suportul Programului Bună Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova. Instituţia finanţatoare nu influenţează în niciun fel subiectul şi conţinutul investigaţiilor publicate.

Olga Ceaglei, Centrul de Investigatii Jurnalistice, http://anticoruptie.md/investigatii-jurnalistice, 08.08.2014

Fonduri regeşti pentru firma „casei”

Într-un raport recent al Curţii de Conturi a Republicii Moldova (CCRM) este menţionat faptul că primarul comunei Regina Maria din raionul Soroca a desemnat drept câştigător, în cadrul unui concurs de achiziţie, firma care este condusă de soţia acestuia. Pe contul firmei a fost transferată suma de circa 1,8 milioane de lei, bani ce erau necesari pentru renovarea a trei instituţii din localitate. După un control efectuat de CCRM s-a stabilit că, deşi a fost plătită toată suma necesară pentru efectuarea lucrărilor, agentul economic ar fi utilizat o parte din bani în alte scopuri. Primarul Oleg Nastas neagă că ar fi fost în conflict de interese în acest caz, afirmând că lucrările au fost tergiversate din motive întemeiate.

În luna mai curent, CCRM a constatat în Raportul auditului bugetelor şi gestionării patrimoniului public în cadrul autorităţilor publice locale din raionul Soroca pe anii 2011-2012 că „preşedintele grupului de lucru pentru achiziţii din cadrul primăriei comunei Regina Maria, responsabil de realizarea achiziţiilor publice, deţinând şi funcţia de primar în anii 2011-2012 a desemnat drept câştigător în cadrul concursului de achiziţie SRL „Regina Lemn Plast”, al cărui fondator (şi director) este soţia acestuia. În acest sens, au fost încheiate patru contracte pentru lucrări de construcţii şi reparaţii capitale în sumă totală de circa 1,8 milioane de lei”.

La concursul respectiv au mai participat doi agenţi economici - SRL „Anaturs Costruct” şi Întreprinderea Municipală „Direcţia Gospodăriei locativ-comunală din Soroca (DGLC). Licitaţia însă a fost câştigată de SRL „Regina Lemn Plast”, con-

dusă de Elena Nastas, soţia primarului. Anatolie Branişti, şeful DGLC Soroca, spune că instituţia pe care o conduce nu a câştigat tenderul, deoarece a propus un preţ mai mare, iar grupul de lucru l-a ales pe cel mai mic.

Primarul neagă constatările CCRM

În Raportul CCRM este indicat faptul că primarul comunei Regina Maria a fost preşedintele grupului de lucru al concursului public care a fost câştigat de firma soţiei sale. Primarul însă neagă acest lucru. „Acel grup de lucru a fost constituit din cinci persoane: secretarul Consiliului comunal, inginerul cadastral, perceptorul fiscal, un consilier local şi preşedinta grupului care a fost contabila–şefă a primăriei. Eu nu am fost implicat în acest concurs", afirmă primarul Oleg Nastas.

REPUBLICA MOLDOVA
RAIONUL SOROCA
CONSILIUL COMUNAL
REGINA MARIA
PRIMĂRIA

РЕСПУБЛИКА МОЛДОВА
РАЙОН СОРОКА
СОВЕТ КОММУНЫ
РЕЖИНА МАРИЯ
ПРИМЭРИЯ

DISPOZITIE
Nr.22 din 11.05.2012.

„Cu privire la instituirea comisiei pentru petrecerea concursului prin oferta de preţ a reparaţiei capitale a grădiniţei de copii şi căminului cultural"

În temeiul art.32(1), art.29(1) din Legea privind administraţia publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006,

dispun:

art.unic. Se instituie comisia pentru petrecerea concursului prin oferta de preţ a reparaţiei capitale a grădiniţei de copii şi căminului cultural din s. Regina Maria în următoarea componenţă:

Preşedintele comisiei-Rusnac Natalia-contabil-şef
Secretarul -Şutchevici Maia-secretarul consiliului comunal
Membrii comisiei -Rotezat Stanislav-special.în reglementarea regimului funciar
-Rusnac Filaret-perceptor fiscal
-Panici Ludmila-consilier în consiliul local

Primarul comunei Oleg Nastas

Dispozitia de constituire a grupului de lucru

La rândul său, Natalia Rusnac, contabila-şefă a primăriei, confirmă cele spuse de primar. Acesteia i-am solicitat să ne prezinte procesul-verbal de la concurs, însă ea a menţionat că actualmente acel dosar nu este în primărie. „Actele au fost cerute de poliţie, iar noi nu am făcut copii ale acestora", ne-a spus contabila.

De remarcat că Oleg Nastas a fost cel care, printr-o dispoziţie personală, a instituit grupul de lucru.

Lucrări efectuate doar pe hârtie

Specialiştii CCRM afirmă că, deşi pe contul firmei soţiei primarului a fost transferat peste un milion de lei din bugetul local, lucrările care trebuiau efectuate stagnau, unele nefiind încă începute, altele - realizate doar parţial. „În procesul-verbal care ne-a fost prezentat era specificat că lucrările la căminul cultural au fost efectuate, însă în realitate acestea nici nu au fost începute", spune Veaceslav Damian, controlor de stat.

Aşa arăta Căminul cultural din Regina Maria în timpul auditului

În raportul CCRM mai este indicat faptul că, în baza contractului nr. 50835 din 24.05.2012, SRL. „Regina Lemn Plast" a executat lucrări de reparaţii capitale la căminul cultural în sumă totală de circa 470 de mii de lei, însă în realitate acest antreprenor nu a executat nicio lucrare acolo. La fel, a fost constatată neexecutarea volumului de lucrări de către acelaşi antreprenor şi la construcţia teatrului de vară din sat, nefiind instalate pavajele din plăci din beton valoarea cărora depăşea 15 mii de lei, uşa metalică – peste două mii de lei, ferestrele din masă plastică – circa două mii lei.

CCRM a menţionat, însă, că pe parcursul auditului (din luna noiembrie 2012 până în martie 2013), SRL. „Regina Lemn Plast" a executat o parte din lucrări la construcţia teatrului de vară în sumă totală de 107 mii de lei. „La solicitarea auditorilor, Inspectoratul de Stat în Construcţii a verificat corectitudinea executării volumului şi costului lucrărilor executate la obiectivele „Reparaţia capitală a Grădiniţei de Copii", „Reparaţia capitală a Căminului Cultural" şi „Construcţia Teatrului de vară Regina Maria". Inspectorii au stabilit că suma totală a lucrărilor neexecutate se ridică la circa 423 mii de lei, bani care au fost achitaţi", mai este indicat în raport.

Bani luaţi de furtună

Primarul are o explicaţie pentru această întârziere a lucrărilor. „Toate materialele de construcţie erau pregătite, însă, din păcate, unui lider din localitate furtuna i-a dezvelit ferma pe care o gestionează. Săteanul respectiv a avut de suferit din cauza calamităţilor naturale. A rugat-o pe soţia mea şi l-a ajutat cu materiale de construcţie.

Fiindcă era o chestiune urgentă, unele materialele destinate renovării celor trei instituţii i-au fost date lui", spune Oleg Nastas. Acesta afirmă că, în prezent, toate lucrările de construcţie au fost finisate, iar instituţiile activează fără probleme. „Lucrul s-a făcut mai târziu, dar a fost terminat cu succes. Acum, aşa teatru de vară nu există în toată Soroca", afirmă mândru primarul din Regina Maria.

Galina Colun, şefa Direcţiei Generale Finanţe a raionului Orhei, spune că, în cazul respectiv, agentul economic care era responsabil de demararea integrală a lucrărilor s-a folosit de banul public, redirecţionându-l în alte scopuri. „Dacă pe contul acestei firme a fost transferată toată suma de bani fără a fi executate toate lucrările, este o abatere financiară, fiindcă antreprenorul a creditat banii publici fără a plăti o dobândă", explică specialista. Ea mai spune că partea contractantă, adică primăria localităţii, trebuia să oblige agentul economic să-şi îndeplinească atribuţiile stipulate în contract şi să nu tergiverseze lucrările.

Conflictul de interese interzis de două legi

În Legea cu privire la conflictul de interese este stipulat faptul că persoanele care sunt împuternicite să ia decizii în privinţa bunurilor aflate în proprietatea statului sau în proprietatea unităţilor administrativ-teritoriale trebuie să informeze imediat sau nu mai târziu de trei zile de la data constatării interesului, al său ori al persoanelor apropiate, că a luat sau a participat la luarea deciziei. De asemenea, aceste persoane trebuie să declare acţiunea pe care trebuie să o întreprindă în îndeplinirea atribuţiilor sale de serviciu - calitatea, a sa ori a persoanelor apropiate, de fondator, acţionar, asociat, membru al consiliului de administraţie, membru al comisiei de control sau de revizie a unei persoane juridice (comerciale sau necomerciale), dacă această persoană juridică a primit de la organizaţia publică în care activează bunuri, inclusiv mijloace băneşti, credite garantate de stat ori de autoritatea administraţiei publice locale sau o comandă de achiziţie publică. Tratarea şi soluţionarea conflictului de interese se efectuează printr-un şir de opţiuni, inclusiv renunţarea sau lichidarea interesului personal.

Totodată, potrivit Legii privind achiziţiile publice, membrul grupului de lucru pentru achiziţii are obligaţia de a semna, pe propria responsabilitate, o declaraţie de confidenţialitate şi imparţialitate, prin care se angajează să respecte necondiţionat prevederile prezentei legi şi prin care confirmă faptul că: nu este soţ, rudă sau afin până la gradul al treilea, inclusiv cu unul dintre ofertanţi; în ultimii trei ani, potrivit înscrierilor din carnetul de muncă, nu a activat în baza contractului individual de muncă sau de colaborare cu unul dintre ofertanţi ori nu a făcut parte din consiliul de administraţie sau din orice alt organ de conducere sau de administraţie al acestora; nu deţine cote-părţi sau acţiuni în capitalul social al ofertanţilor.

Lilia Zaharia, www.moldovacurata.md, 18.07.2013

Victimele lui Baranov „l-au iertat" // AREST

Părţile s-au împăcat. Poliţistul bătăuş ar putea din nou scăpa basma curată

Pesemne că ameninţările şi presiunile din partea fostului poliţist Radu Baranov, despre care au vorbit cu lacrimi în ochi membrii familiei Guştiuc, şi-au făcut efectul. Astăzi, Andrei Guştiuc, bărbatul din Hânceşti care afirma la începutul săptămânii că a fost maltratat şi ameninţat cu arma de Baranov, spune că nu mai are nicio pretenţie şi îşi va retrage plângerea de la poliţie.

Timp de câteva zile, membrii familiei Guştiuc şi-au schimbat părerea despre poliţistul bătăuş, care a băgat spaima în ei. Mai mult, unul dintre bărbaţii maltrataţi confirmă versiunea invocată de avocatul lui Radu Baranov. „Da, a fost o înscenare", a spus deranjat Andrei Guştiuc, aşa- numita „victimă".

Acum câteva zile, Radu Baranov a fost reţinut pentru că ar fi maltratat doi bărbaţi şi le-ar fi furat maşinile. Pe numele fostului poliţist a fost emis un mandat de arest pentru 72 de ore. La expirarea termenului, am încercat să aflăm de la procurorul ce gestionează cazul dacă mandatul de arest a fost prelungit, însă fără succes. „Eu nu răspund la nicio întrebare", a spus procurorul Eugen Nichifor, refuzând să explice de ce nu vrea să ofere mai multe detalii. Miercuri dimineaţă, procurorii au declarat că Radu Baranov ar putea fi eliberat, chipurile, pentru că au apărut noi circumstanţe şi părţile vătămate şi-au schimbat depoziţiile. Până în seară însă, oamenii legii şi-au schimbat decizia şi au prelungit mandatul de arest cu încă zece zile.

Istoria poliţistului bătăuş se repetă

Dar să depănăm firul evenimentelor. Timp de mai mulţi ani, membrii familiei Guştiuc au lucrat la Moscova. Întorşi acasă, au hotărât să cumpere din banii câştigaţi două automobile, unul, pentru tata, de 5 mii de euro şi altul, pentru fiu, de 2500 de euro. Vânzătorul s-a dovedit a fi nu altcineva decât Radu Baranov: fostul şef adjunct al Poliţiei Criminale din cadrul Comisariatului de Poliţie Ungheni, triplu campion mondial la lupte universale şi cel despre care fostul ministru de interne, Alexei Roibu, a declarat că discreditează imaginea ministerului prin acţiunile sale violente, lucru pentru care a fost demis.

Reiterăm că Baranov a fost dat afară după ce camerele video au surprins cum loveşte cu piciorul într-un tânăr de 19 ani. Incidentul a avut loc în august 2010, la ora 22, chiar în incinta Comisariatului de Poliţie din Ungheni, în prezenţa mai multor colegi ai poliţistului care priveau indiferent. Atunci, Baranov a declarat că ceea ce i se întâmplă este o răfuială politică a fostei guvernări. Fostul poliţist a relatat că, în perioada campaniei electorale din 2009, la o întâlnire a lui Filat cu alegătorii, a primit indicaţia să găsească nişte consumatori de droguri care să împiedice buna desfăşurare a întâlnirii. Pe final, victima, tânărul de 19 ani, şi-a schimbat depoziţiile şi Baranov s-a ales cu o amendă de 1600 de lei.

Ieri spuneau: „Ne este frică pentru viaţa noastră”

Uite că şi acum, în cazul maşinilor furate şi al persoanelor maltratate, avocatul lui Baranov susţine că clientul său este nevinovat şi totul este o înscenare. Până şi cei care au spus din start că au fost bătuţi de fostul poliţist sunt gata să-şi pună cenuşă în cap şi să declare că au meritat-o, deşi istoria iniţială pe care o povesteau membrii familiei Guştiuc părea a fi o secvenţă din perioada anilor 90.

„Soţul meu îi striga: «Radu, nu-l bate pe Andrei! Nu-şi bate joc de familia noastră!»”, îşi aminteşte Virginia Guştiuc ce, împreună cu soţul ei, la sfârşitul săptămânii trecute, intenţiona să plece peste hotare cu maşina cumpărată acum două luni de la fostul poliţist. Însă nu a fost să fie. La punctul de trecere a frontierei, poliţiştii i-au informat că actele automobilului nu sunt în regulă. Soţii spun că l-au sunat pe Baranov care nu s-a lăsat aşteptat. Acesta a venit însoţit de câţiva bărbaţi şi, fără multe explicaţii, le-au luat maşina. Fiul Andrei, care a venit în ajutor părinţilor la volanul altei maşini cumpărate tot de la Baranov, a păţit-o şi mai ceva. „Nici nu am reuşit să ies din maşină că el (Baranov) a început să mă bată. A scos pistolul, mi l-a pus la cap şi a spus că mă împuşcă”, a declarat pentru un post de televiziune Andrei Guştiuc a doua zi după ce Baranov a fost reţinut pentru 72 de ore.

Tot atunci, pe 17 septembrie curent, „victimele” spuneau că le este frică să iasă din casă pentru că sunt ameninţaţi şi că nu prea le vine a crede că li se va face dreptate, deoarece sunt oameni simpli de la ţară, pe când Baranov are pile peste tot.

Azi spun: „Toţi fac greşeli. Nu am pretenţii”

Miercuri, pe 19 septembrie, ziua în care au expirat cele 72 de ore de arest preventiv ale lui Baranov, l-am contactat pe Andrei Guştiuc. Pentru a nu fi acuzaţi că facem speculaţii, vom scrie cuvânt cu cuvânt discuţia dintre reporterul JURNAL şi partea vătămată.

„Ne-am împăcat!", a menţionat Andrei Guştiuc (A.G.), fiind întrebat despre relaţia lui cu Baranov.

JURNAL: Aţi retras plângerea de la poliţie?
A.G.: Da, planific să o retrag.
JURNAL: De ce intenţionaţi să o faceţi? Aţi meritat să fiţi maltratat?
A.G: Nu am meritat-o, dar toţi fac greşeli. Am fost bătut, dar nu am pretenţii.
JURNAL: Avocatul lui Baranov a spus că a fost o înscenare, cine a pus-o la cale?
A.G: Da, recunosc că a fost înscenare. Dar nu mai fac declaraţii. Noi ne-am împăcat.

Apărătorul lui Baranov: „Spiritele s-au limpezit"

Potrivit avocatului lui Radu Baranov, clientul său a vândut automobilele familiei Guştiuc, însă cumpărătorii nu s-au achitat. „Respectiv, el a încercat să le recupereze", a adăugat apărătorul Mihai Conţescu.

Andrei Guştiuc a declarat pentru JURNAL că maşinile i-au fost întoarse şi familia a achitat toată suma.

Nu am ezitat să-l întrebăm pe Conţescu cine a pus la cale înscenarea despre care a pomenit şi de pe urma căreia a avut de „suferit" fostul poliţist. „Nu pot să vă spun. Abia s-au limpezit spiritele", a menţionat avocatul. Potrivit procurorilor, părţile vătămate şi-au schimbat depoziţiile date anterior, prin urmare, cele două cauze penale pornite pentru tâlhărie şi furt ar putea lua o altă întorsătură şi Baranov ar putea scăpa din nou basma curată.

Iana Zmeu, www.jc.md, 21.09.2012

Guvernul ne va stoarce în continuare de bani pentru paşapoarte

Este rezultatul unei licitaţii publice, stipulată în Planul de acţiuni RM-UE privind liberalizarea regimului de vize, la care cea mai scumpă ofertă a fost desemnată ca şi câştigătoare.

„Afacerile cu paşapoarte" care au înflorit în ultimii 20 de ani par să prindă petale noi în guvernarea AIE. După ce „CRIS-Registru" a refuzat să semneze contractul cu firma franceză „Gemalto", care a propus cea mai scumpă ofertă în finala licitaţiei privind procurarea carnetelor de paşapoarte cu cip integrat, Ministerul Finanţelor a elaborat un proiect de hotărâre de Guvern, prin care practic asigură câştigul compa-

niei nominalizate. Acest lucru se păstrează deocamdată în secret, despre el nimeni nu vrea să vorbească, toţi închid ochii şi la ilegalităţile comise, iar puţinii curajoşi recunosc că lucrurile sunt foarte şubrede la mijloc…

Peste două luni se împlineşte un an de la demararea licitaţiei privind procurarea carnetelor de paşapoarte cu cip integrat, însă numele câştigătorului n-a fost adus nici la cunoştinţa Agenţiei Achiziţii Publice (AAP), nici a altor companii, descalificate din concurs. Şi asta chiar dacă grupul de lucru, condus de Ministerul Finanţelor (MF), a luat decizia finală încă la 6 iulie. La sfârşitul lui august, TIMPUL a scos la iveală numele „tainicului învingător" al licitaţiei - compania franceză „Gemalto", care a propus cea mai scumpă ofertă financiară în ultima etapă a concursului. Amintim că ultimii trei participanţi selectaţi de grupul de lucru au fost: „Oberthur Technologies" (Franţa) - cu oferta de 6 mln. 895 mii 525 euro, „Bundesdruckerei" (Germania) - 7.471.415 euro şi „Gemalto" (Franţa) - 9.037.705 euro. Anterior, dintre firmele cu cele mai bune oferte au foste excluse: „Giesecke&Devrient" (Germania) - 7.122.850 euro, „De la Rue" (Anglia) - 9.320.325 euro şi „Intexnauca" (Moldova) - 9.896.215 euro.

Ofertele presupuneau editarea a 1,5 mln. carnete de paşapoarte, de unde rezultă că reducerea preţului la paşapoarte este necondiţionată. Dacă până acum „Registru" procura carnetele de la firma engleză „De la Rue", cu 2,5 euro pe bucată, şi cipurile de la compania „Vouance", cu 6,1 euro pe bucată, preţul unui carnet cu cip ridicându-se la 8,6 euro, un simplu calcul ne arată că „Gemalto" pretinde 6,02 euro pentru un carnet cu cip, „Bundesdruckerei" - 4,98 euro, iar „Oberthur Technologies" (Franţa) - doar 4,6 euro.

Finanţele cereau pe ascuns „Registrului" să încheie contractul

Decizia grupului de lucru în favoarea celei mai neavantajoase oferte financiare pare a fi un prejudiciu evident adus cetăţenilor. Mai ales că, cel puţin, calitatea producţiei companiei federale „Bundesdruckerei" este bine cunoscută în RM. Aceasta a tipărit paşapoartele moldoveneşti din 1992 până în 2008 şi ne-a iertat o datorie pentru 1,5 mln. de carnete nefolosite. După descalificarea firmelor nemţeşti din concurs, acum două luni, Ambasada Germaniei la Chişinău declara pentru TIMPUL: „Companiile „Bundesdruckerei" şi „Giesecke & Devrient" au o experienţă multianuală în sistemul de paşapoarte. Pentru noi este important ca toţi participanţii să fie trataţi în mod egal şi să se ia o decizie economic viabilă. Acest fapt este valabil şi în domeniul atât de sensibil al licitaţiei privind introducerea paşapoartelor biometrice. Licitaţia este şi un seismograf pentru încrederea statelor membre ale UE în statul de drept RM. De această încredere va depinde calea de mai departe a procesului de liberalizare a vizelor".

Speranţele diplomaţilor germani se pare că au fost zădărnicite de insistenţele Finanţelor de a promova aceeaşi firmă. În iulie, deşi numele câştigătorului era păstrat în taină, ministrul Veaceslav Negruţa invita compania „Gemalto" pentru a încheia contractul cu „Registru" şi îi solicita Ministerului Tehnologiei Informaţiei (MTI) să asigure semnarea documentului. După ce, în cadrul grupului de lucru, reprezentanţii „Registru" au fost singurii care au votat împotriva celei mai scumpe oferte, MTI a refuzat să-i îndeplinească cererea lui Negruţa. Aceasta şi pentru că licitaţia a fost organizată cap-coadă de MF, care figura iniţial ca autoritate contractantă. Solicitaţi de noi, şi oficialii de la MTI, şi cei de la „Registru" au refuzat să ne răspundă la întrebări, însă corespondenţa dintre cei doi miniştri, despre care am scris mai sus, dezvăluie situaţia reală.

AAP ignoră companiile descalificate

Între timp, companiile „Oberthur Technologies", „Bundesdruckerei", „Giesecke&Devrient" şi „De la Rue" au depus contestaţii la AAP. Deşi, conform Legii privind achiziţiile publice, urma să le răspundă în termen de 30 de zile, Agenţia le-a ignorat totalmente cel puţin pe unele dintre acestea. Avocatul companiei „Oberthur Technologies", Victor Burac, ne-a spus că, neprimind niciun răspuns, a acţionat Agenţia în judecată. Nici Ştefan Creangă, directorul general al AAP, nu poate explica neglijenţa subalternilor săi. „N-au primit răspuns la contestaţii?, s-a întrebat el. Nu ştiu ce să vă spun. Eu nu ţin minte. Probabil, i-am anunţat că nu avem încă rezultatele şi nu putem să le răspundem. Dar nu sunt sigur…". Acelaşi Creangă a adăugat mai târziu: „Ei, mă rog, din punctul meu de vedere, sunt nişte chestii aşa, mai….".

În privinţa acestei licitaţii, există ţi un proces la Curtea Supremă de Justiţie, iniţiat de firma lituaniană „Garsu Pasaulis". „Dacă vom câştiga în judecată, vom depune cerere la contenciosul administrativ, privind anularea contractului semnat cu câştigătorul", afirmă avocatul firmei, Alexandru Moloman.

Guvernul ar putea obliga „Registru" să semneze contractul

Şi dacă Mohamed nu vine la munte, vine muntele la Mahomed. După ce MTI s-a împotrivit semnării contractului cu „Gemalto", Finanţele au găsit neîntârziat soluţia. Ce poate fi mai simplu, în acest caz, decât o hotărâre de Guvern? Astfel, a fost adoptat un proiect de hotărâre a Executivului, prin care „Registru" se împuterniceşte să negocieze şi să semneze contractul cu câştigătorul licitaţiei. În cele din urmă, proiectul a fost contrasemnat şi de către MTI, iar Finanţele l-au transmis la Guvern. Potrivit lui Veaceslav Mămăligă, preşedintele grupului de lucru, documentul se află la Cancelaria de Stat. Întrebat cum va rămâne cu contestaţiile companiilor descali-

ficate în cazul în care Guvernul va adopta hotărârea, Mămăligă ne-a dat un răspuns evaziv: „Va fi luată decizia corespunzătoare. Nu pot să decid pentru ei. Nu am detalii, cu părere de rău".

Filat, Negruța, Filip, toți tac…

De ce este nevoie de respectiva hotărâre de Guvern? Nici premierul Vlad Filat, nici ministrul Negruța nu ne-au dat deocamdată un răspuns la această întrebare. A refuzat să se pronunțe şi ministrul Pavel Filip. În schimb, directorul AAP susține că Agenția încă nu a primit rezultatele concursului şi de aceea încă nu poate examina contestațiile participanților excluşi. Totuşi, Creangă este de acord că MF a elaborat proiectul hotărârii Guvernului, pentru că „Registru" refuza să semneze contractul cu „Gemalto". Solicitați de TIMPUL, şi reprezentanții „Gemalto" au refuzat să comenteze situația.

Licitația privind procurarea carnetelor de paşapoarte cu cip integrat s-a desfăşurat în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 122, prin care a fost adoptat Programul național de implementare a Planului de Acțiuni RM-UE în domeniul liberalizării regimului de vize. În 20 de ani de independență, moldovenii au plătit, cu acordul tuturor guvernărilor, sume impunătoare pentru paşapoarte către firmele omului de afaceri canadian Boris Birştein.

„Aşa precedente în Moldova încă nu au fost"

Victor Burac, avocatul „Oberthur Technologies"

În scrisoarea de respingere a ofertei noastre, pe care am contestat-o la AAP, au fost invocate motive supte din deget. Pentru că n-am primit niciun răspuns formal la contestație, în termenul prevăzut de lege, la 28 septembrie, ne-am adresat în judecată. Solicităm emiterea unei încheieri de asigurare a acțiunii sub forma interzicerii încheierii contractului. Aflând despre proiectul de hotărâre de Guvern, însă, înțeleg că lucrurile iau întorsături serioase. Aşa precedente în practica Moldovei încă nu au fost. Dacă Guvernul va adopta hotărârea, vom solicita anularea acesteia, căci grupul de lucru trebuie să se bazeze pe lege, nu pe hotărâre de Guvern.

„Ceva e putred în tot ce se întâmplă"

Alexandru Țurcan, avocatul „Bundesdruckerei"

Ştiu că rezultatele sunt, dar ei nu le anunță… Eu, în genere, nu înțeleg de ce Guvernul ar trebui să adopte o astfel de hotărâre. Sincer să vă spun, cazul e neordinar, nu le înțeleg planul. Din câte ştiu, clientul meu ar accepta înfrângerea, dacă ar fi înteme-

iată, fiindcă pentru asemenea companii, câteva milioane de dolari sunt ca o lacrimă. Pentru ei contează chestiunile de principiu. „Bundesdruckerei" este o companie de stat, care nu va ajunge să se gândească cum să trăsnească un stat sărac, ca Moldova. Ei nu se bat cu pumnul în piept că au cea mai bună ofertă, dar văd că ceva e putred în tot de ce întâmplă. Ei pur şi simplu doresc ca noi să fim corecți cu ei.

„Este aroganță şi lipsă de respect"

Roger Gladei, avocat independent

În primul rând, la licitațiile publice câştigă participantul care oferă cel mai bun preț. În al doilea rând, Agenția trebuia să răspundă la contestații. Dacă nu a făcut-o, este un semn de desconsiderare şi un temei de încasare a unor prejudicii. Singura cale pentru companiile excluse este să se adreseze în instanță, care, după caz, poate anula şi hotărârea Guvernului. În al treilea rând, investitorii, inclusiv cei potențiali, se aşteaptă la un comportament respectuos din partea statului, după cum prevăd convențiile internaționale bilaterale cu privire la protecția investițiilor. RM, având un asemenea tratat semnat cu Franța, compania franceză discalificată, „Oberthur Technologies", poate să invoce şi prevederile tratatului bilateral moldo-francez, prin care RM s-a obligat să le acorde un tratament non-discriminatoriu. Şi dacă legea moldovenească obligă AAP să le răspundă în 30 de zile, iar Agenția nu o face, este aroganță şi lipsă de respect.

P.S. Joi seară, Guvernul a adoptat Hotărârea cu privire la împuternicirea ÎS „Registru" pentru semnarea contractului privind achiziționarea carnetelor de paşapoarte cu cip integrat. Raportul a fost prezentat de către ministrul Veaceslav Negruța.

Pavel Păduraru, Timpul 22.10.2012, www.timpul.md

Iarăşi despre corupția de la Orhei

Dacă se respectă legea, nu se isca scandalul

In numărul din 18 ianuarie curent al „Opiniei libere" in articolul „La Orhei corupția e ca la ea acasă" scriam despre atribuirea ilegală şi enigmatică de către consiliul orăşenesc Orhei a unui teren pentru construcții pe strada 1 Mai 15 „A". Dacă locul cu pricina nu s-ar fi aflat direct in centrul urbei, dacă persoana vizată ca stăpin ar fi stat in rindul general de la primărie, dacă prin repartizarea acestui teren nu s-ar fi

distrus un părculeț de joacă pentru copii, dacă nu s-ar fi presupus că adevăratul stăpin ar avea susținere in consiliul orăşenesc, atunci poate că nu era cazul să purcedem la o investigație ziaristică. Intre timp, am mai constatat că locatarii din imprejurimi au atacat decizia consiliului orăşenesc in judecată, obținind o hotărire de stopare a construcției pe acel teren pină la soluționarea litigiului funciar. Numai că după aceasta construcția incepu să se inalțe intr-un ritm mai accelerat. Chiar şi pe parcursul iernii a crescut cu un etaj. După cum ne-a relatat Boris Dodi, reprezentatul locatarilor in judecată ,,acel, care a obținut ilegalitatea repartizării terenului din partea consiliului orăşenesc e atit de increzut in puterile sale, incit nici la judecată nu se prezintă". Țin doar să precizez că terenul cu bucluc a fost atribuit unei oarecare Semionova, care la citeva zile l-a şi instrăinat.

Aşa arată ,,casa de locuit" la moment.

Liderul comuniştilor implică minorii la munci grele

După aceasta pe micul şantier de pe strada 1 mai putea fi văzut tot mai des Oleg Vasilcan, liderul comuniştilor din Orhei. Tot el consilier orăşenesc şi votant impreună cu cei din PCRM şi PLDM pentru atribuirea ilegală a terenului cu ghinion. Venea mai mult seara, ferindu-se de ochii lumii. Solicitat de ,,Opinia liberă", dacă este adevăratul stăpin al construcției respective, un pic zimbind a răspuns: ,,O să scrieţi despre această, cind o să aveți dovezi". De aceea, am şi inceput să caut dovezile, apelind la inspectoratul pentru protecţia muncii şi la poliţie.

Fanionul cu simbolică comunistă de la construcţie

In una din seri l-am văzut pe Vasilean, căţărat pe construcţie, alături se afla arhitectorul - şef al primăriei, Alexandru Ţăranu. De astă dată mi-a zis că cică e şef de şantier aici. Ca să mă conving de aceasta, peste citeva zile am vizitat ,,Şantierul" impreună cu inspectorii muncii. Am găsit 3 tineri din Mitoc, care ne-au explicat, că-s angajați de Oleg, care e stăpin aici. Dimineața vine, le deschide uşa, iar seara o inchide. Cum s-a incălzit puțin la construcție au apărut alți tineri. De tot, cind i-am vizitat erau 4. Cei doi mai in virstă s-au dovedit a fi mai hitri şi ne-au spus că au intrat ,,intimplător" pe aici. Ceilalți, coboriți de pe schele s-au dovedit a fi doi minori din satele Molovata şi Morozeni. Au depus explicațiile in vigoare povestind cum au fost

racolați la această construcție. Stăpinul Oleg nu le plăteşte mult, dar is mulțumiți şi cu aceasta, căci in sate mor de foame. M-a mirat mult faptul, că castelul din centrul oraşului e inălțat cu ajutorul unor minori din familii social - vulnerabile. E o temă aparte de discuție şi de morală la care desigur că vom reveni. Dar altceva am vrut să concretizez prin această investigație începută incă la finele anului precedent.

Hoți în lege la Orhei

Trei constructori din Mitoc au avut de asemenea ce povesti inspectorilor despre stăpîn.

Construcția, ce se înalță la vreo 50 de metri de stadionul orăşenesc, departe nu seamănă o casă de locuit. Mai degrabă se conturează vreun complex comercial, club de noapte ş.a. Mi-au sugerat această idee cîțiva oameni de afaceri din oraş. Numai că un lucru nu prea înțeleg ei. De ce s-ar construi acest obiect aici, deoarece şi în centrul oraşului nu prea merg afacerile. Răspunsul pare-mi-se îl găsițo în intenția comuniştilor şi a verzilor de-a construi de urgență în vecinătate un complex sportiv cu bazin de înot, cort de tenis ş.a. Adică o să fie un obiect solicitat de lume. Iar în infrastructura viitoare ar putea fi încadrată şi construcția enigmatică, unde toți spun că stăpînul e Oleg Vasilean.

Intrebarea constă, dacă putea el printr-o persoană terță acapara fără probleme acest teren pentru construcții? Şi pentru ce merite. Da, putea, fiindcă in calitatea sa de consilier orăşenesc şi prin formarea coaliției de guvernămint PCRM-PLDM, care reprezintă simpla majoritate in consiliu dispune de suficiente pirghii de-a impune administrația locală să inchidă ochii la nelegiuiri. Despre aceasta mi-au povestit mai mulți consilieri PDM şi PL, care au votat impotriva deciziilor ilegale cu iz de corupție. Se crede că liderul comuniştilor locali s-a vindut verzilor din simplu motiv. Spre a se imbogăți. Numai că şi verzii au profitat de slăbiciunea morală a comuniştilor. Cu mici scandaluri unul din liderii PLDM la Orhei işi construieşte un castel pe malul iazului orăşenesc. Cine-i el şi cum a ajuns prin înțelegerea cu comuniştii să obțină acel teren multrivnit şi neaccesibil pentru muritorii de rind veți afla din investigațiile următoare.

Spre regret, realitatea în Moldova e una. Fură parlamentarii, miniştrii, care incurajează prin acțiunile lor şi guvernanții mai mici, fie de la raion sau oraş. Avînd pirghii administrative, se caută căi „legale" spre a fura. De aceea şi se zbat mulți ca peştele. Să ajungă la putere, fie sub steagul comuniştilor sau altor antihrişti.

Vasile Roman, Opinia Libera, 8.03.2013

Lovitură de teatru la Ministerul Culturii. Ex-ministrul Boris Focşa, denunţat de contabila-şefă

Nadejda Pohilă, şefa Direcţiei finanţe şi evidenţă contabilă a Ministerului Culturii, l-a demascat pe Boris Focşa, fost ministru al Culturii între anii 2009 şi 2013 FOTO: Facebook, Tudor Iovu

Şefa Direcţiei finanţe şi evidenţă contabilă a Ministerului Culturii l-a acuzat pe fostul ministru de spălare de bani, delapidări şi furturi. Funcţionara a recunoscut, practic, că i-a fost complice. Ulterior, ea şi-a retras plângerea adresată chiar lui Boris Focşa. La rândul său, democratul susţine că n-a văzut scrisoarea şi se jură că „nu se ocupă de prostii".

Pe 17 mai 2013, când fostul ministru al Culturii era pe final de mandat, Nadejda Pohilă a depus la cancelarie o scrisoare (cu numărul de intrare 1638), în care îl „informează oficial" despre ilegalităţile pe care le-ar fi comis împreună. „Începând cu anul 2009, v-aţi axat pe hoţii, manipulări, presiuni asupra colegilor, pentru a vă satisface poftele criminale", îşi începe denunţul adresat atât lui Boris Focşa, cât şi viceministrului Gheorghe Postică.

Pe câteva pagini, petiţionara înşiră o serie de abuzuri grave la care ar fi fost complice, cu voia sau fără voia sa.

„Cât am fost subalterna dumitale, am fost forţată să semnez acte despre care descopeream, prin intermediul unor contabili-şefi ai unor instituţii subordonate ministerului, că acestea conţineau, la cererea dumitale, majorări nejustificate ale devizelor de cheltuieli, pentru a însuşi ulterior banii respectivi. În calitatea mea de şefă de direcţie, aprobam planurile de finanţare, pentru ca să aflu mai târziu că subalterna mea, fără să mă anunţe, schimba conţinutul acestora în interesele dumitale", recunoaşte funcţionara.

Tranzacţie dubioasă la Tipografia Centrală

O parte din neregulile semnalate de Nadejda Pohilă se regăsesc în rapoartele Curţii de Conturi sau au stat la baza unor dosare penale. Se ştie, de pildă, că ex-ministrul democrat a fost cercetat de Centrul Naţional Anticorupţie (CNA) pentru că ar

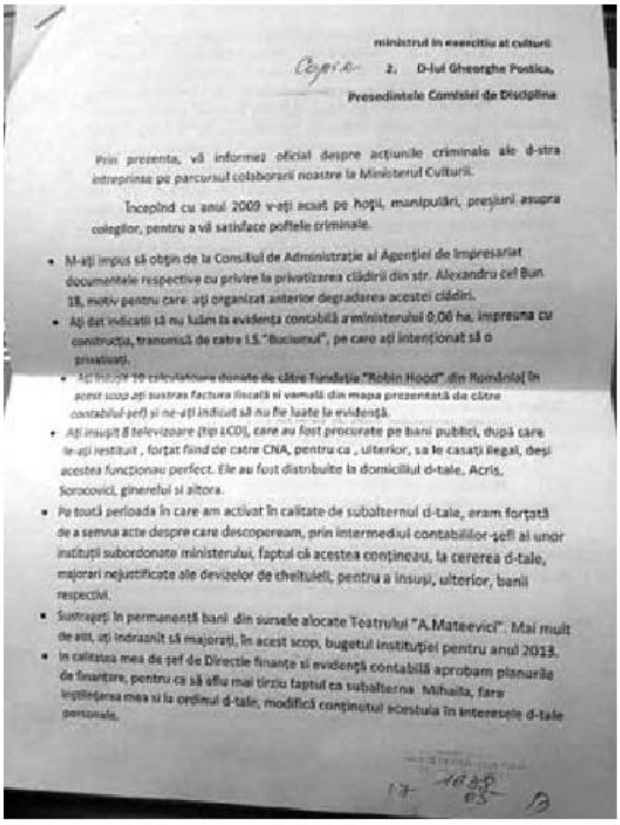

ministrul în exercitiu al culturii

Copia 2. D-lui Gheorghe Postica,

Presedintele Comisiei de Disciplina

Prin prezenta, vă informez oficial despre acţiunile criminale ale d-stra intreprinse pe parcursul colaborarii noastre la Ministerul Culturii.

Începînd cu anul 2009 v-aţi axat pe hoţii, manipulări, presiuni asupra colegilor, pentru a vă satisface poftele criminale.

- M-aţi impus să obţin de la Consiliul de Administraţie al Agenţiei de Impresariat documentele respective cu privire la privatizarea clădirii din str. Alexandru cel Bun 18, motiv pentru care aţi organizat anterior degradarea acestei clădiri.
- Aţi dat indicatii să nu luăm la evidenţa contabilă a ministerului 0,06 ha, impreuna cu construcţia, transmisă de catre I.S."Bucium", pe care aţi intenţionat să o privatizaţi.
- Aţi folosit 10 calculatoare donate de către Fundaţia "Robin Hood" din România în acest scop aţi sustras factura fiscală si vamală din mapa prezentată de către contabilul-şef şi ne-aţi indicat să nu fie luate la evidenţă.
- Aţi insuşit 8 televizoare (tip LCD), care au fost procurate pe bani publici, după care le-aţi restituit , forţat fiind de catre CNA, pentru ca , ulterior, sa le casaţi ilegal, deşi acestea funcţionau perfect. Ele au fost distribuite la domiciliul d-tale, Acris, Sorocovici, ginerelui si altora.
- Pe toată perioada în care am activat în calitate de subalternul d-tale, eram forţată de a semna acte despre care descopeream, prin intermediul contabililor-şefi ai unor instituţii subordonate ministerului, faptul că acestea conţineau, la cererea d-tale, majorari nejustificate ale devizelor de cheltuieli, pentru a însuşi, ulterior, banii respectivi.
- Sustrageţi în permanenţă bani din sursele alocate Teatrului "A.Mateevici". Mai mult de atît, aţi indraznit să majoraţi, în acest scop, bugetul instituţiei pentru anul 2013.
- In calitatea mea de şef de Direcţie finanţe si evidenţă contabilă aprobam planurile de finanţare, pentru ca să aflu mai tirziu faptul ca subalterna Mihaita, fara ştiinţa mea si la ordinul d-tale, modifică conţinutul acestuia în interesele d-tale personale.

17 16.05 13

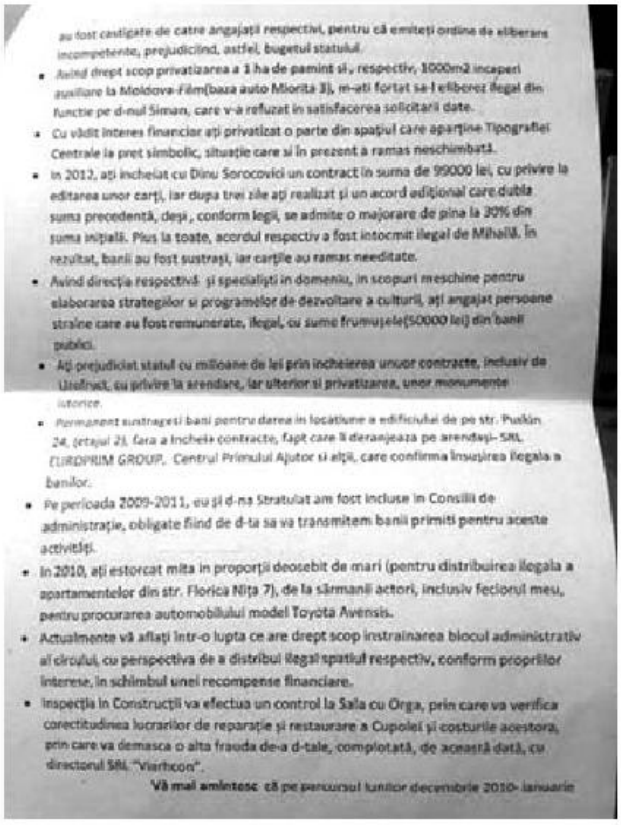

au fost casligate de catre angajaţii respectivi, pentru că emiteţi ordine de eliberare incompetente, prejudiciind, astfel, bugetul statului.

- Avînd drept scop privatizarea a 1 ha de pamînt si, respectiv, 1000m2 incaperi auxiliare la Moldova-Film(baza auto Miorita 3), m-aţi fortat sa-l eliberez ilegal din functie pe d-nul Siman, care v-a refuzat in satisfacerea solicitarii date.
- Cu vădit interes financiar aţi privatizat o parte din spaţiul care aparţine Tipografiei Centrale la pret simbolic, situaţie care si în prezent a ramas neschimbată.
- In 2012, aţi incheiat cu Dinu Sorocovici un contract in suma de 99000 lei, cu privire la editarea unor carţi, iar dupa trei zile aţi realizat şi un acord aditional care dubla suma precedentă, deşi , conform legii, se admite o majorare de pina la 20% din suma iniţială. Pius la toate, acordul respectiv a fost intocmit ilegal de Mihaiă. In rezultat, banii au fost sustraşi, iar carţile au ramas needitate.
- Avînd direcţia respectivă şi specialişti in domeniu, in scopuri meschine pentru elaborarea strategiilor si programelor de dezvoltare a culturii, aţi angajat persoane straine care au fost remunerate, ilegal, cu sume frumuşele(50000 lei) din banii publici.
- Aţi prejudiciat statul cu milioane de lei prin incheierea unor contracte, inclusiv de Ucraina, cu privire la arendare, iar ulterior si privatizarea, unor monumente istorice.
- Permanent sustrageţi bani pentru darea in locatiune a edificiului de pe str. Puskin 24, (etajul 2), fara a incheia contracte, fapt care il deranjeaza pe arendaşi- SRL EUROPRIM GROUP, Centrul Primului Ajutor si altii, care confirma insuşirea ilegala a banilor.
- Pe perioada 2009-2011, eu şi d-na Stratulat am fost incluse in Consilii de administraţie, obligate fiind de d-ta sa va transmitem banii primiti pentru aceste activităţi.
- In 2010, aţi estorcat mita in proporţii deosebit de mari (pentru distribuirea ilegala a apartamentelor din str. Florica Niţa 7), de la sărmanii actori, inclusiv fiecinul meu, pentru procurarea automobilului model Toyota Avensis.
- Actualmente vă aflaţi intr-o lupta ce are drept scop instrainarea blocul administrativ al circului, cu perspectiva de a distribui ilegal spatiul respectiv, conform propriilor interese, in schimbul unei recompense financiare.
- Inspecţia in Construcţii va efectua un control la Sala cu Orga, prin care va verifica corectitudinea lucrarilor de reparaţie şi restaurare a Cupolei şi costurile acestora, prin care va demasca o alta frauda de-a d-tale, complotată, de această dată, cu directorul SRL "Viarhcon".

Vă mai amintesc că pe parcursul lunilor decembrie 2010- ianuarie

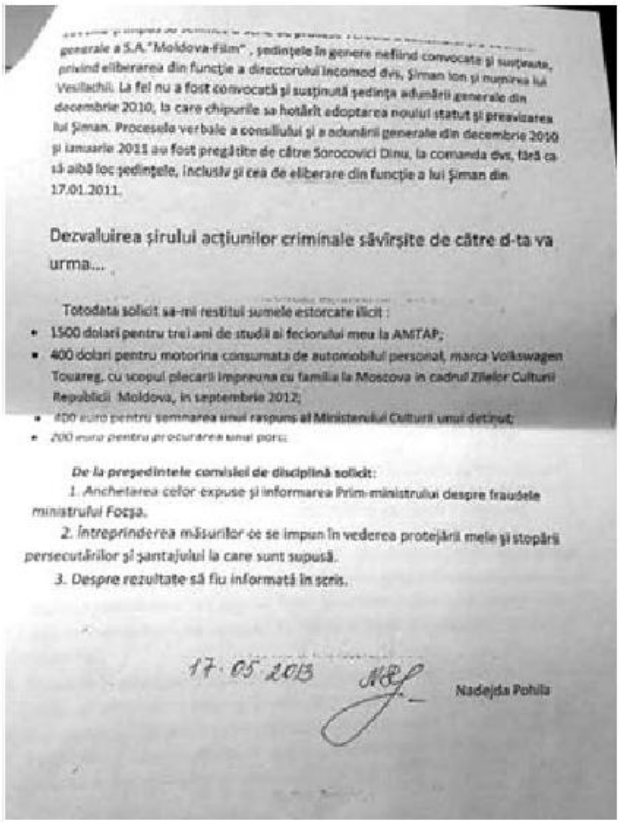

generale a S.A."Moldova-Film" , şedinţele în genere nefiind convocate şi susţinute, privind eliberarea din funcţie a directorului incomod dvs, Şiman Ion şi numirea lui Vasilachii. La fel nu a fost convocată şi susţinută şedinţa adunării generale din decembrie 2010, la care chipurile sa hotărît adoptarea noului statut şi preavizarea lui Şiman. Procesele verbale a consiliului şi a adunării generale din decembrie 2010 şi ianuarie 2011 au fost pregătite de către Sorocovici Dinu, la comanda dvs, tăeă ca să aibă loc şedinţele, inclusiv şi cea de eliberare din funcţie a lui Şiman din 17.01.2011.

Dezvaluirea şirului acţiunilor criminale săvîrşite de către d-ta va urma...

Totodată solicit să-mi restituî sumele estorcate ilicit :

- 1500 dolari pentru trei ani de studii ai fecioriului meu la AMTAP;
- 400 dolari pentru motorina consumata de automobilul personal, marca Volkswagen Touareg, cu scopul plecarii impreuna cu familia la Moscova in cadrul Zilelor Culturii Republicii Moldova, in septembrie 2012;
- 400 euro pentru semnarea unui raspuns al Ministerului Culturii unui detinut;
- 200 euro pentru procurarea unui porc.

De la prepedintele comisiei de disciplină solicit:

1. Anchetarea celor expuse şi informarea Prim-ministrului despre fraudele ministrului Focşa.

2. Întreprinderea măsurilor ce se impun în vederea protejării mele şi stopării persecutărilor şi şantajului la care sunt supusă.

3. Despre rezultate să fiu informată în scris.

17.05.2013 Nadejda Pohila

fi dat în arendă şi, ulterior, ar fi vândut ilegal câteva monumente de arhitectură, prejudiciind statul cu milioane de lei. „Printr-o ordonanţă de anul trecut, Boris Focşa a fost scos de sub urmărire penală. Dosarul rămâne, însă, în gestiunea noastră“, ne-a comunicat Bogdan Zumbreanu, şeful Direcţiei urmărire penală a CNA.

După aceeaşi schemă, Focşa ar fi privatizat şi alte clădiri gestionate de minister sau de instituţiile subordonate. Unul dintre aceste cazuri se referă la 2.600 de metri pătraţi din spaţiile Tipografiei Centrale, vândute la preţul minim de 100 de dolari pentru un metru pătrat. Un audit al Curţii de Conturi relevă că statul a ratat astfel venituri de 15 milioane de lei.

„Ghiciţi cine era în comisia de licitaţie, din partea Ministerului Culturii? Pohilă! S-a întâmplat până a deveni eu director, în 2010. Am rămas frapat când am văzut documentele, mai ales că licitaţia a fost ilegală“, spune actualul şef al Tipografiei Centrale, Dinu Sorocovici.

Potrivit lui, concursul trebuia să fie anulat pentru că a fost înaintată doar o ofertă, din partea SA Cartea, care a şi câştigat contractul. „Conform legii, la a doua licitaţie se acceptă şi un singur ofertant, dar la prima - nu. Poate, ar fi venit cinci şi preţul de vânzare ar fi fost mai mare“, ne-a explicat directorul firmei editorial-poligrafice.

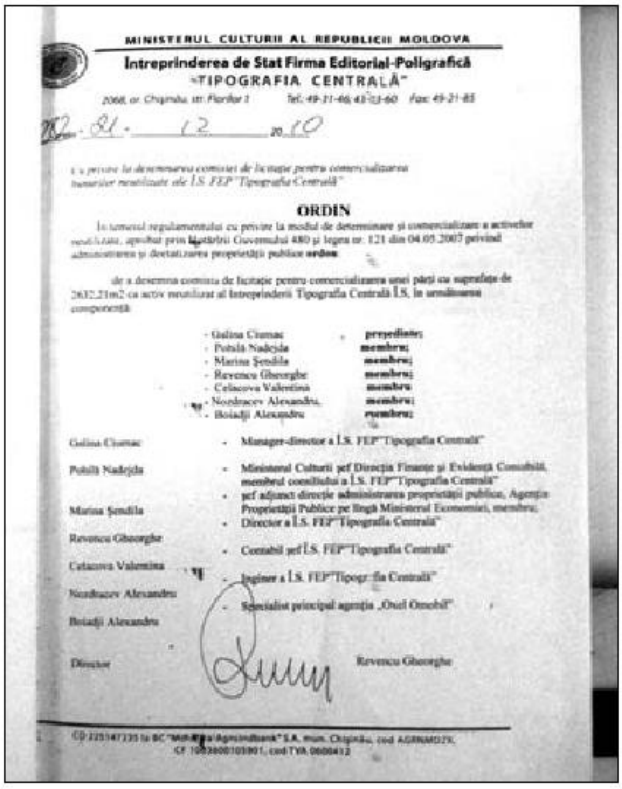

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
Intreprinderea de Stat Firma Editorial-Poligrafică
«TIPOGRAFIA CENTRALĂ»

ORDIN

- Galina Ciumac — preşedinte;
- Potală Nadejda — membru;
- Marina Şendilă — membru;
- Ravencu Gheorghe — membru;
- Calaşova Valentina — membru;
- Nicolaev Alexandru — membru;
- Boiaţă Alexandru — membru;

Galina Ciumac - Manager-director a Î.S. FEP "Tipografia Centrală"
Pohilă Nadejda - Ministerul Culturii şef Direcţia Finanţe şi Evidenţă Contabilă, membru consiliului a Î.S. FEP "Tipografia Centrală"
Marina Şendilă - şef adjunct direcţie administrarea proprietăţii publice, Agenţia Proprietăţii Publice pe lîngă Ministerul Economiei, membru;
Ravencu Gheorghe - Director a Î.S. FEP "Tipografia Centrală"
Calaşova Valentina - Contabil şef Î.S. FEP "Tipografia Centrală"
Nicolaev Alexandru - Inginer a Î.S. FEP "Tipografia Centrală"
Boiaţă Alexandru - Specialist principal agenţia „Ghid Omohi"

Director — Ravencu Gheorghe

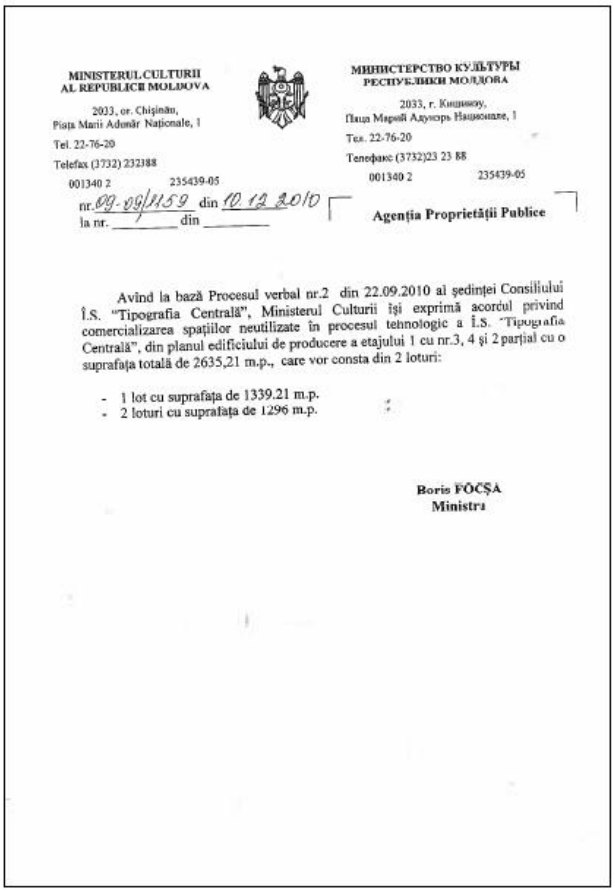

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
2033, or. Chişinău, Piaţa Marii Adunări Naţionale, 1
Tel. 22-76-20
Telefax (3732) 232388
001340 2 235439-05
nr. 09-09/1159 din 10.12.2010
la nr. _____ din _____

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА
2033, г. Кишинэу, Пиаца Маришой Адунэрь Национале, 1
Тел. 22-76-20
Телефакс (3732)23 23 88
001340 2 235439-05

Agenţia Proprietăţii Publice

Avînd la bază Procesul verbal nr.2 din 22.09.2010 al şedinţei Consiliului Î.S. "Tipografia Centrală", Ministerul Culturii îşi exprimă acordul privind comercializarea spaţiilor neutilizate în procesul tehnologic a Î.S. "Tipografia Centrală", din planul edificiului de producere a etajului 1 cu nr.3, 4 şi 2 parţial cu o suprafaţa totală de 2635,21 m.p., care vor consta din 2 loturi:

- 1 lot cu suprafaţa de 1339.21 m.p.
- 2 loturi cu suprafaţa de 1296 m.p.

Boris FOCŞA
Ministru

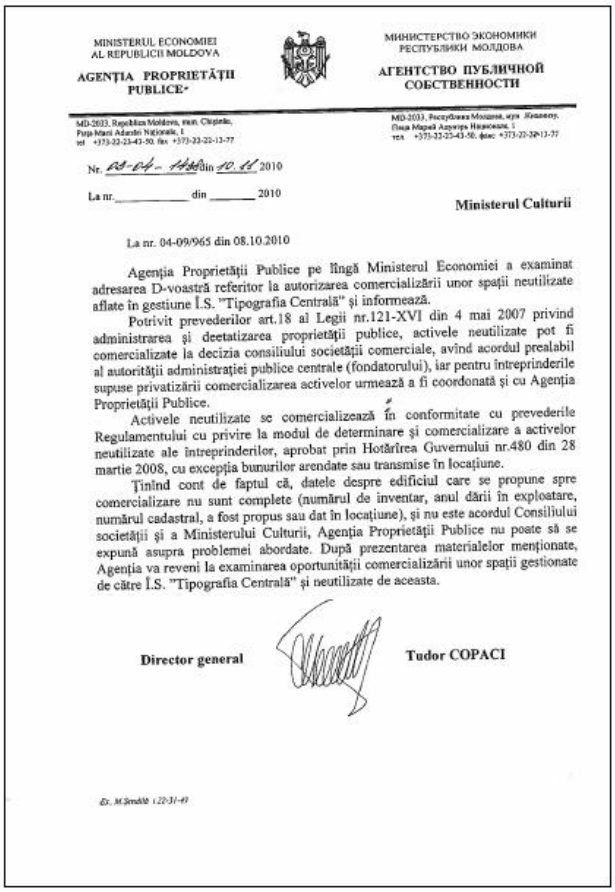

MINISTERUL ECONOMIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENŢIA PROPRIETĂŢII PUBLICE

МИНИСТЕРСТВО ЭКОНОМИКИ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА
АГЕНТСТВО ПУБЛИЧНОЙ СОБСТВЕННОСТИ

MD-2033, Republica Moldova, mun. Chişinău, Piaţa Marii Adunări Naţionale, 1
tel. +373-22-23-43-50, fax +373-22-23-13-77

MD-2033, Республика Молдова, мун. Кишинэу, Пиаца Марий Адунэрь Национале, 1
тел. +373-22-23-43-50, факс +373-22-23-13-77

Nr. 04-04-1498 din 10.11.2010
La nr. _____ din _____ 2010

Ministerul Culturii

La nr. 04-09/965 din 08.10.2010

Agenţia Proprietăţii Publice pe lîngă Ministerul Economiei a examinat adresarea D-voastră referitor la autorizarea comercializării unor spaţii neutilizate aflate în gestiune Î.S. "Tipografia Centrală" şi informează.

Potrivit prevederilor art.18 al Legii nr.121-XVI din 4 mai 2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice, activele neutilizate pot fi comercializate la decizia consiliului societăţii comerciale, avînd acordul prealabil al autorităţii administraţiei publice centrale (fondatorului), iar pentru întreprinderile supuse privatizării comercializarea activelor urmează a fi coordonată şi cu Agenţia Proprietăţii Publice.

Activele neutilizate se comercializează în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de determinare şi comercializare a activelor neutilizate ale întreprinderilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.480 din 28 martie 2008, cu excepţia bunurilor arendate sau transmise în locaţiune.

Ţinînd cont de faptul că, datele despre edificiul care se propune spre comercializare nu sunt complete (numărul de inventar, anul dării în exploatare, numărul cadastral, a fost propus sau dat în locaţiune), şi nu este acordul Consiliului societăţii şi a Ministerului Culturii, Agenţia Proprietăţii Publice nu poate să se expună asupra problemei abordate. După prezentarea materialelor menţionate, Agenţia va reveni la examinarea oportunităţii comercializării unor spaţii gestionate de către Î.S. "Tipografia Centrală" şi neutilizate de aceasta.

Director general **Tudor COPACI**

Ex. M.Şendilă 122-31-49

Sună a privatizare la Buciumul

Nadejda Pohilă mai dezvăluie că Boris Focşa i-ar fi dat indicaţii să nu ia la evidenţa contabilă a ministerului 0,06 hectare şi o construcţie transmisă de către ÎS Buciumul, cu intenţia de a o privatiza. Auditul Curţii de Conturi pentru anul 2012 arată că imobilul din centrul Capitalei (strada Columna, 60), cu suprafaţa de 306 metri pătraţi, a fost transmis cu titlu gratuit de către întreprinderea de stat Buciumul, aflată în proces de lichidare, mai întâi ministerului, iar apoi - Tipografiei Centrale, condusă deja de Dinu Sorocovici

Auditorii au constatat că tipografia a dat în locaţiune spaţiul, timp de câteva luni, companiei Alexcrist, dar imobilul nu era înregistrat în documentele contabile. În octombrie 2013, firma a câştigat în prima instanţă dreptul de a cumpăra bunul statului. Dosarul urmează să fie examinat şi la Curtea de Apel Chişinău.

De la democrat la democrat

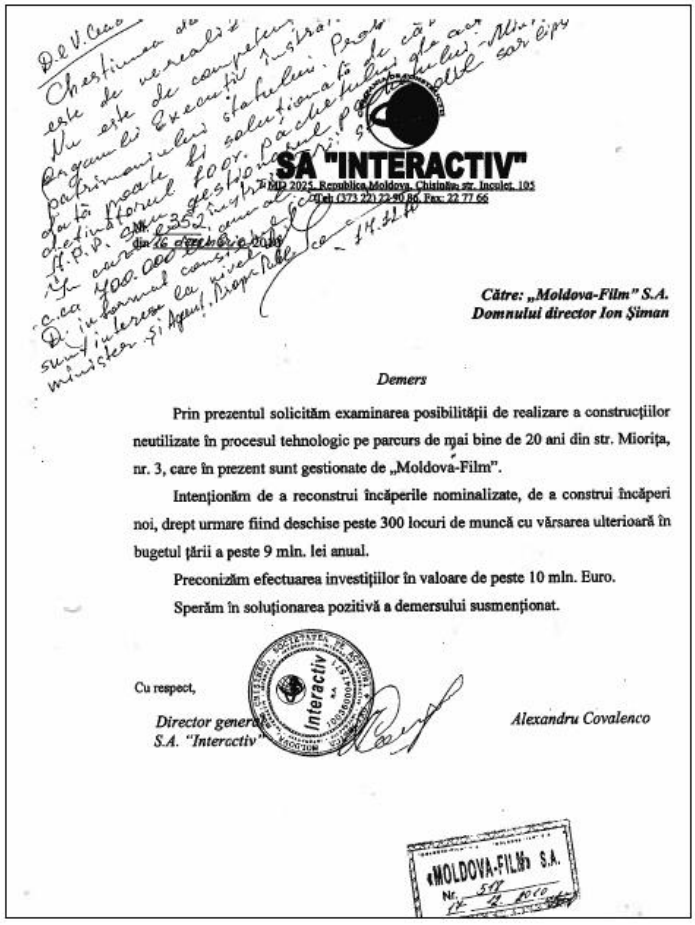

SA "INTERACTIV"

MD 2025, Republica Moldova, Chisinău str. Inculeț, 19/1
Tel: (373 22) 22 90 80, Fax: 22 77 66

Către: „Moldova-Film" S.A.
Domnului director Ion Șiman

Demers

Prin prezentul solicităm examinarea posibilității de realizare a construcțiilor neutilizate în procesul tehnologic pe parcurs de mai bine de 20 ani din str. Miorița, nr. 3, care în prezent sunt gestionate de „Moldova-Film".

Intenționăm de a reconstrui încăperile nominalizate, de a construi încăperi noi, drept urmare fiind deschise peste 300 locuri de muncă cu vărsarea ulterioară în bugetul țării a peste 9 mln. lei anual.

Preconizăm efectuarea investițiilor în valoare de peste 10 mln. Euro.

Sperăm în soluționarea pozitivă a demersului susmenționat.

Cu respect,

Director general
S.A. "Interactiv"

Alexandru Covalenco

«MOLDOVA-FILM» S.A.

Şefa de la finanţe îi mai aminteşte ministrului că a fost forţată să-l demită ilegal pe Ion Şiman din funcţia de director al studioului Moldova-Film, pentru că acesta refuzase să înstrăineze un teren de un hectar şi 1.000 de metri pătraţi de încăperi auxiliare (baza auto din strada Mioriţia, 3).

„Este perfect adevărat", ne confirmă fostul director. El povesteşte că ministrul democrat a vrut să-i vândă aceste proprietăţi, cu trei milioane de lei, lui Alexandru Covalenco - directorul companiei Interactiv şi colegul său din Consiliul Naţional Politic al Partidului Democrat. „M-am opus pentru că ţin la averea statului şi pentru că asta ar fi însemnat să încalc legea. Trebuia să fie organizat un concurs, să fie evaluate bunurile. Cred că numai terenul costă în această zonă 5-10 mii de euro arul", precizează Ion Şiman.

Dramă la Moldova-Film

Mai întâi, consiliul de administraţie al Moldova-Film, din care făcea parte şi Nadejda Pohilă, a schimbat statutul instituţiei, stabilind că directorul este numit şi demis de către adunarea generală. Adunarea este, de fapt, reprezentantul ministerului (deţine 100% din acţiunile societăţii), în persoana lui Dinu Sorocovici. Apoi, Ion Şiman a fost înlocuit cu regizorul Sandu Vasilache. „Procesele verbale ale consiliului şi ale adunării generale din decembrie 2010 şi din ianuarie 2011 au fost pregătite de către Dinu Sorocovici, la comanda dumneavoastră, fără ca şedinţele să aibă loc“, scrie Nadedja Pohilă.

După trei ani de şedinţe de judecată, Ion Şiman a fost restabilit în funcţie şi demis imediat din nou. Curtea de Apel Chişinău a obligat studioul să-i achite despăgubiri de aproape jumătate de milion de lei. „Nu mă bucur. Într-o ţară normală, cei care au dat dispoziţii ilegale ar trebui din contul lor să acopere suma. Moldova-Film este proprietate de stat, iar statul suntem noi. Pe noi ne-au furat Focşa şi Sorocovici!“, se revoltă fostul director.

„A câştigat într-o instanţă, asta practic nu înseamnă nimic. Nu este o decizie irevocabilă“, este replica lui Dinu Sorocovici, care susţine că Şiman a fost eliberat din funcţie pentru că îi expirase contractul.

Cărţi editate doar în facturi

Numele lui Sorocovici apare şi în alte paragrafe din scrisoare. În 2012, ministrul ar fi încheiat cu acesta un contract în sumă de 99.000 de lei pentru editarea unor cărţi. „După trei zile, a fost semnat un acord adiţional care dubla suma precedentă, deşi, conform legii, se admite o majorare de până la 30% din suma iniţială. În plus, acordul respectiv a fost întocmit ilegal. Banii au fost sustraşi, iar cărţile au rămas needitate“, afirmă contabila-şefă.

De cealaltă parte, directorul tipografiei susţine că editarea acelor cărţi a fost doar în plan şi că licitaţia a fost anulată, deoarece era sfârşit de an şi nu mai era timp pentru toată procedura de achiziţii publice. Din raportul Curţii de Conturi aflăm că Ministerul Culturii a organizat, totuşi, licitaţia pentru realizarea Programului editorial 2012 (subvenţionat din bugetul de stat) şi a încheiat două contracte: cu Editura Lumina, în sumă de 445.500 de lei, şi cu Tipografia Centrală , de... 99.400 de lei. Auditorii au descoperit că valoarea contractelor a fost majorată cu 100%, prin încheierea unor acorduri adiţionale şi includerea unor elemente noi (onorariul de autor şi remunerarea pictorilor). Totodată, mii de exemplare de cărţi nu au fost livrate Bibliotecii Naţionale, deşi ministerul a decontat banii în facturile fiscale.

Jonglerii la hotelul Circului

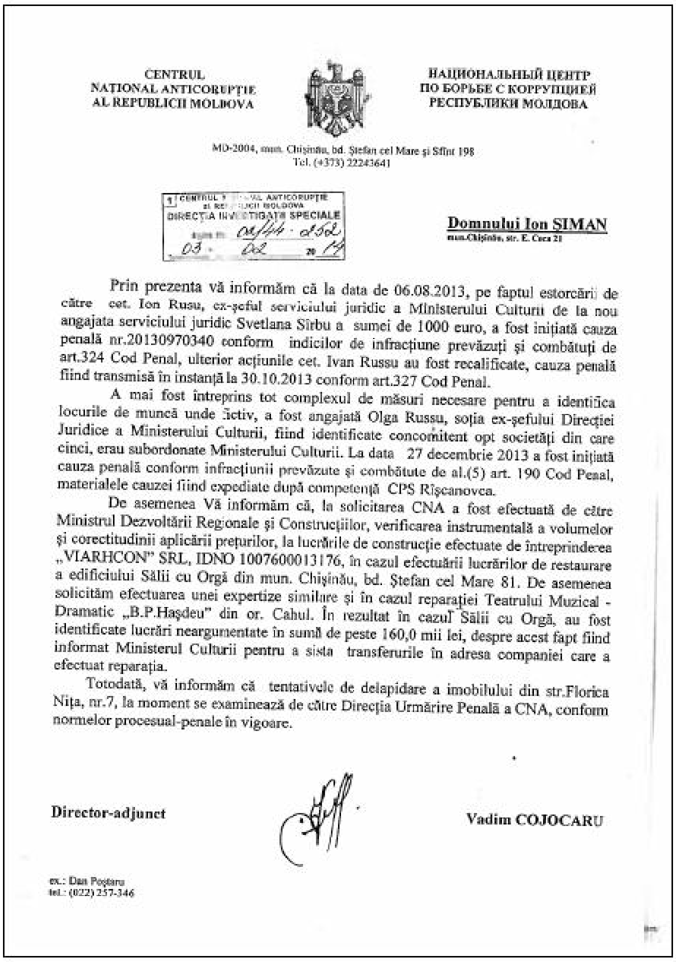

CENTRUL
NAȚIONAL ANTICORUPȚIE
AL REPUBLICII MOLDOVA

НАЦИОНАЛЬНЫЙ ЦЕНТР
ПО БОРЬБЕ С КОРРУПЦИЕЙ
РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

MD-2004, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 198
Tel. (+373) 22243641

CENTRUL [illegible] ANTICORUPȚIE
al REPUBLICII MOLDOVA
DIRECȚIA INVESTIGAȚII SPECIALE
08/44-252
03.02.2014

Domnului Ion ȘIMAN
mun.Chișinău, str. E. Coca 21

Prin prezenta vă informăm că la data de 06.08.2013, pe faptul estorcării de către cet. Ion Rusu, ex-șeful serviciului juridic a Ministerului Culturii de la nou angajata serviciului juridic Svetlana Sîrbu a sumei de 1000 euro, a fost inițiată cauza penală nr.20130970340 conform indicilor de infracțiune prevăzuți și combătuți de art.324 Cod Penal, ulterior acțiunile cet. Ivan Russu au fost recalificate, cauza penală fiind transmisă în instanță la 30.10.2013 conform art.327 Cod Penal.

A mai fost întreprins tot complexul de măsuri necesare pentru a identifica locurile de muncă unde fictiv, a fost angajată Olga Russu, soția ex-șefului Direcției Juridice a Ministerului Culturii, fiind identificate concomitent opt societăți din care cinci, erau subordonate Ministerului Culturii. La data 27 decembrie 2013 a fost inițiată cauza penală conform infracțiunii prevăzute și combătute de al.(5) art. 190 Cod Penal, materialele cauzei fiind expediate după competență CPS Rîșcanovca.

De asemenea Vă informăm că, la solicitarea CNA a fost efectuată de către Ministrul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, verificarea instrumentală a volumelor și corectitudinii aplicării prețurilor, la lucrările de construcție efectuate de întreprinderea „VIARHCON" SRL, IDNO 1007600013176, în cazul efectuării lucrărilor de restaurare a edificiului Sălii cu Orgă din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 81. De asemenea solicităm efectuarea unei expertize similare și în cazul reparației Teatrului Muzical - Dramatic „B.P.Hașdeu" din or. Cahul. În rezultat în cazul Sălii cu Orgă, au fost identificate lucrări neargumentate în sumă de peste 160,0 mii lei, despre acest fapt fiind informat Ministerul Culturii pentru a sista transferurile în adresa companiei care a efectuat reparația.

Totodată, vă informăm că tentativele de delapidare a imobilului din str.Florica Nița, nr.7, la moment se examinează de către Direcția Urmărire Penală a CNA, conform normelor procesual-penale în vigoare.

Director-adjunct **Vadim COJOCARU**

ex.: Dan Poștaru
tel.: (022) 257-346

Raspunsul CNA

„În 2010 ați estorcat mită în proporții deosebit de mari pentru distribuirea ilegală a apartamentelor din strada Florica Nița, 7 de la sărmanii actori, inclusiv de la feciorul meu (n.r. Ion Pohilă), pentru procurarea automobilului de model Toyota Avensis", îl mai acuză Nadejda Pohilă pe Boris Focșa. Este vorba de fostul hotel al Circului din Chișinău, aflat în gestiunea Agenției de Impresariat, care a fost condusă între anii 2009 și 2011 de către același Dinu Sorocovici. Presupusele delapidări legate de acest imobil sunt investigate, în prezent, de Direcția urmărire penală a CNA.

„Au primit acolo apartamente și Sorocovici, și ginerele lui Focșa. În listă a fost și Ion Pohilă, fostul student și finul de cununie al ministrului, dar i s-a cerut o sumă prea mare și a renunțat. Probabil, acesta a fost motivul din care Focșa s-a certat cu Pohilă și ea l-a pârât", presupune Ion Șiman.

„Nu știu ce s-a întâmplat între dânșii. Cearta asta este, probabil, de mai demult. Am auzit că dumneaei avea vreo două dosare penale la Procuratura municipală (n.r. condusă de Ion Diacov, cumnatul și nașul lui Boris Focșa și fratele liderului democrat Dumitru Diacov). Apăruse atunci întrebarea cum poate să lucreze la finanțe", este versiunea lui Dinu Sorocovici.

Cheltuieli neargumentate la Sala cu Orgă

Printre altele, Nadejda Pohilă mai reclamă că Boris Focșa sustrăgea permanent bani din plata pentru locațiunea edificiului din strada Pușkin, 24 (unde se află mai multe uniuni de creație), fără a încheia contracte, precum și din sursele alocate Teatrului „Alexei Mateevici". Ba chiar, ar fi majorat în acest scop bugetul instituției pentru

anul 2013. „Prima dată aud asemenea aberaţii. Am colaborat bine cu fostul ministru. Anul trecut, am avut un buget de 1,2 milioane de lei şi i-am valorificat pe toţi“, o contrazice directorul teatrului, Eugen Cârciumaru.

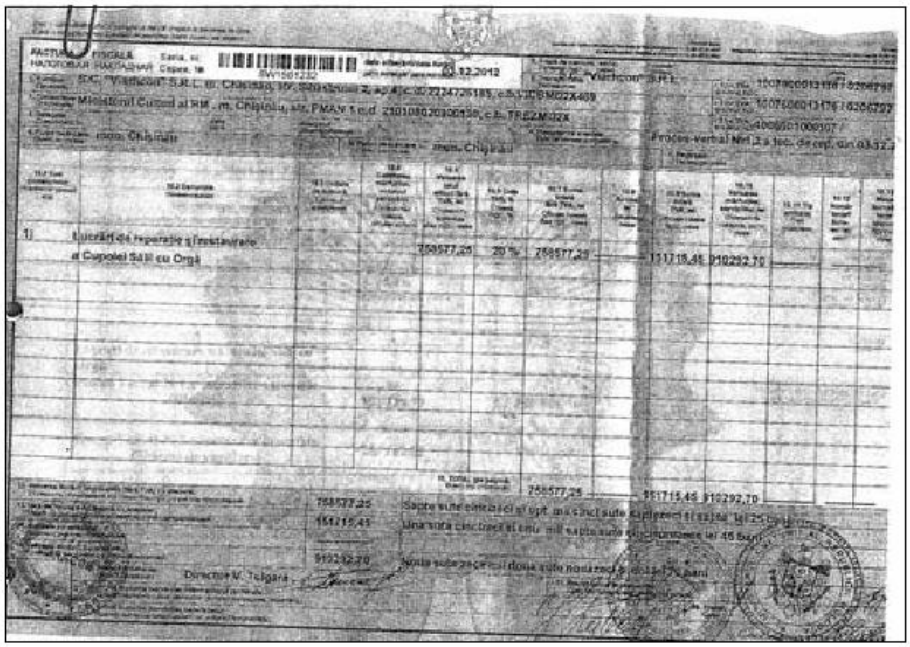

Factura Viarhon

Lista de învinuiri nu se termină aici. Funcţionara i-a mai reproşat fostului şef că, având specialişti în minister, a angajat persoane din afară ca să elaboreze strategii şi programe de dezvoltare a culturii, plătindu-le cu „sume frumuşele“ din banii publici. Contabila-şefă dă şi o cifră -50.000 de lei, fără să precizeze dacă acesta este salariul unui singur om sau al mai multora.

Subalterna mai vorbeşte despre fraude la restaurarea cupolei Sălii cu Orgă. Reparaţia a fost realizată de Viarhcon SRL. Întâmplător sau nu, directorul firmei, Victor Tulgara, este originar din acelaşi sat cu fostul ministru - Sărătenii Vechi, Teleneşti. La solicitarea CNA, Ministerul Construcţiilor a efectuat o expertiză la Sala cu Orgă şi a identificat lucrări neargumentate în sumă de peste 160.000 de lei. Ministerul Culturii a fost informat despre aceste nereguli pentru a sista transferurile în adresa companiei de construcţii. O singură factură fiscală demonstrează că firma a încasat deja aproape un milion de lei (cu TVA).

Împărţeala televizoarelor

Din denunţ mai aflăm că Boris Focşa ar fi pus mână până şi pe zece computere donate de către Fundaţia „Robin Hood“ din România. „Aţi sustras factura fiscală şi vamală din dosarul prezentat de către contabilul-şef şi ne-aţi indicat să nu le luăm la evidenţă“, dezvăluie schema Nadeja Pohilă.

Şeful de la Cultură ar fi însuşit şi opt televizoare LCD, procurate din bani publici. „Le-aţi restituit fiind obligat de CNA, pentru ca ulterior să le casaţi, deşi acestea

funcţionau perfect. Au fost distribuite la domiciliul dumitale, lui Dumitru Acriş, Dinu Sorocovici, ginerelui şi altora", precizează funcţionara.

„Nu este adevărat", ne-a replicat scurt la acest subiect directorul Tipografiei Centrale. Nu am reuşit să vorbim şi cu Dumitru Acriş, fostul consilier al ministrului Boris Focşa, care a fost prins beat la volan în aceeaşi zi cu şeful său. Actorul are telefonul închis. Potrivit unor surse, după ce şi-a dat demisia de la minister şi din Teatrul „Luceafărul", el a plecat din ţară.

A cerut să-i întoarcă 2.500 de euro

Nadejda Pohilă îşi încheie scrisoarea către Boris Focşa cu solicitarea ca acesta să-i restituie „sumele extorcate ilicit": „1.500 de dolari pentru trei ani de studii ai feciorului meu la Academia de Teatru; 400 de dolari pentru motorina consumată de automobilul personal marca Volkswagen Touareg, cu scopul plecării împreună cu familia la Moscova, la Zilele Culturii Republicii Moldova; 400 de euro pentru semnarea unui răspuns al ministerului unui deţinut; 200 de euro pentru procurarea unui porc". De asemenea, funcţionara cere ca toate cazurile semnalate să fie investigate şi să fie informat prim-ministrul despre fraudele comise de Focşa.

Boris Focşa: „Sunt bârfe. Nu mă ocup de prostii"

Fiica, ginerele şi soţia lui Boris Focşa, la Moscova FOTO: Odnoklassniki

La scurt timp după ce a scos gunoiul din casă, Nadejda Pohilă şi-a retras acuzaţiile. Solicitată de „Adevărul", ea a refuzat să ne ofere un interviu pentru a-şi explica gestul. „Nu vreau să-mi amintesc de tot ce a fost. Nu ştiu de unde aveţi scrisoarea mea. Acum nu e cel mai important lucru din ţara noastră. Slavă Domnului, astăzi avem un ministru al Culturii bun", ne-a spus şefa Direcţiei finanţe la telefon.

Peste câteva minute, funcţionara a revenit şi a negat că i-a scris o epistolă plină de acuzaţii lui Boris Focşa, invocând că n-a înţeles din prima subiectul abordat. Mai mult decât atât, ne-a ameninţat că ne atacă în instanţă, dacă publicăm denunţul. „Dacă utilizaţi numele meu, vă dau în judecată. Vă rog, lăsaţi-ne să trăim, să lucrăm şi nu ne implicaţi în lucruri necunoscute. Nu ştiu despre ce scrisoare este vorba. Scrisori pot fi găsite pe toate gardurile", a ripostat Nadejda Pohilă.

Vădit agitată, a sunat şi a doua oară la redacţie. De această dată, a recunoscut că l-a învinuit pe fostul său şef de delapidări şi escrocherii, doar că acum... nu-i mai incriminează nimic. „Mi-am retras toate pretenţiile şi nu vreau să mai am astfel de discuţii. Este un drept sfânt al meu să mă adresez în instanţă, dacă publicaţi acest material. Cum pe mine nu mă interesează viaţa dumneavoastră, nici pe voi nu trebuie să vă intereseze ce-am scris eu“, a insistat contabila-şefă.

Şi Boris Focşa ne-a răspuns cu ameninţări, în loc să ofere explicaţii.

„Această scrisoare nu a ajuns la mine. Sunt nişte bârfe! Nu mă provocaţi, pentru că eu nu mă ocup de prostii! Dacă sunt acuzat, voi răspunde în faţa instanţei. Ca cetăţean, am dreptul la judecată. Nu mai sunt o persoană publică şi o să mă judec până la ultima picătură“, ne-a atenţionat directorul Teatrului „Luceafărul“.

Viceministrul Gheorghe Postică spune că nu a putut trece peste fostul său şef, Boris Focşa FOTO: Muzeul Naţional de Arte al Moldovei

Când l-am întrebat în ce relaţii este acum cu Nadejda Pohilă, regizorul ne-a apostrofat: „Sunt problemele mele personale. Ce vă mai interesează? Poate, cu cine mă culc seara?!“.

Monica Babuc nu comentează

Actualul ministru al Culturii preferă să nu se implice în acest conflict. Monica Babuc susţine că nu ştie despre ce învinuiri este vorba şi ne asigură că n-a descoperit nicio ilegalite de-a predecesorului său.

„De ce presupuneţi, dacă aceste lucruri nu sunt probate? Toţi miniştrii moştenesc anumite lucruri, nu neapărat cele mai bune sau cele mai proaste. Aceste acuzaţii nu pot fi comentate, din moment ce nu mai există. Nu ştiu dacă avem despre ce discuta, în cazul în care persoana care a semnat scrisoarea a retras-o“, ne-a declarat ministrul delegat, la fel, de Partidul Democrat.

O familie de artişti „săraci“

Potrivit declaraţiilor pe venit şi de interese, depuse anul trecut, ministrul Boris Focşa şi soţia sa - actriţa Stela Focşa (Merlă), care conducea pe atunci Teatrul „Luceafărul“, au câştigat împreună 336.660 de lei la locul de muncă de bază, din activitatea didac-

Boris Foşca îşi parchează maşina de model Volkswagen Touareg în curtea Teatrului „Luceafărul" FOTO: Adevărul

tică şi din cea de creaţie. Încă 32.000 de lei au dobândit din vânzarea unor bunuri. Oficial, familia deţine un apartament de 70 de metri pătraţi în sectorul Botanica şi un lot în satul Gura Bâcului, raionul Anenii Noi, dar niciun automobil. Boris Focşa vine, însă, la teatru cu un Volkswagen Touareg, care costă nou peste 40.000 de euro, iar soţia sa – cu o Toyota Avensis. Fiica lor mai mare, Patricia, şi ginerele Sergiu Plângău, actori şi ei, au la fel fiecare câte o maşină.

„Viceministrul era obligat să anunţe organele de anchetă"

Chiar dacă a primit plângerea, viceministrul Culturii nu a sesizat instituţiile abilitate să investigheze încălcările descrise de Nadejda Pohilă. „Ea şi-a retras scrisoarea după ce a trimis-o. În plus, la acea dată, Boris Focşa mai era ministru. Nu puteam să sar peste el", explică Gheorghe Postică, căruia funcţionara i s-a adresat în calitatea lui de preşedinte al comisiei de disciplină.

Responsabili de la Centrul Naţional Anticorupţie (CNA) susţin, însă, că era de datoria viceministrului să anunţe organele de anchetă. „Orice cetăţean, mai ales dacă este funcţionar public, are obligaţia civică să reacţioneze atunci când află despre comiterea unor infracţiuni", afirmă Bogdan Zumbreanu, şeful Direcţiei urmărire penală de la CNA.

Însăşi Nadejda Pohilă ar fi trebuit să se autodenunţe, dacă ştia că a participat la nişte acţiuni ilegale. „Dacă a avut curaj, funcţionara nu trebuia să-i trimită scrisoare ministrului, ci să depună o declaraţie la CNA, sub răspundere penală pentru declaraţii intenţionat false. Legal, scrisoarea nu putea fi retrasă din cancelaria ministerului. Ea putea doar să vină, ulterior, cu explicaţii că a greşit sau că se afla într-o anumită stare când a scris-o", adaugă Bogdan Zumbreanu.

Cultura, văzută doar ca un consumator

Experţii spun că implicarea subordonaţilor în activităţi care prejudiciază interesele publice este un fenomen larg răspândit în Moldova. „Este evident că n-ar exista corupţie decât în proporţii foarte mici sau în cazuri izolate, dacă persoanele responsabile nu i-ar obliga pe subalterni, prin diferite metode, să participe la acest proces", comentează Dumitru Budianschi, director de programe la Centrul analitic indepen-

dent „Expert-Grup“, unul dintre autorii studiului despre eficienţa şi transparenţa utilizării resurselor publice alocate culturii.

Cercetarea relevă că domeniul culturii suferă mai mult de pe urma managementului imperfect decât din cauza volumului redus de mijloace financiare alocate. Autorii constată că reformele în cultură au întârziat foarte mult, de aceea se mai păstrează o bună parte din sistemul de management din perioada sovietică.

„Până în prezent, cultura a fost văzută pe nedrept doar ca un consumator net de resurse. Această abordare strategică eronată a diminuat rolul culturii în societate şi nu a permis scoaterea în evidenţă a potenţialului său economic“, concluzionează experţii. Ei remarcă, totodată, că începând cu anul 2009, Guvernul a conştientizat necesitatea reformării culturii şi a iniţiat cu acest scop un şir de documente de politici şi acte legislative.

Investigaţia a fost realizată în cadrul Campaniei „Jurnaliştii pentru transparenţă în gestionarea fondurilor publice“ desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice cu suportul Programului Bună Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova. Instituţia finanţatoare nu influenţează în niciun fel subiectul şi conţinutul investigaţiilor publicate.

Anastasia Nani, Eugenia Pogor, http://adevarul.ro/moldova, 07.02.2014

Banca statului a fost fraudată cu girul funcţionarilor

Baza Moldresurse din Chişinău a fost scoasă de mai multe ori la vânzare de Banca de Economii, dar fără rezultat. Foto: Tudor Iovu

Investigaţiile realizate de către ofiţerii de la Centrul Naţional Anticorupţie (CNA) arată că pe vremea PCRM Banca de Economii a acordat cu prea mare uşurinţă bani cu împrumut unor companii, inclusiv celor de stat. Cazul întreprinderii Moldresurse, care are de rambursat circa o sută de milioane de lei, pare a fi cel mai elocvent. Fosta conducere a întreprinderii îşi declină responsabilitatea, iar administraţia BEM nu a comentat subiectul

Acum şase ani, la 26 ianuarie 2007, între Banca de Economii, reprezentată de Irina Bargueva, şi întreprinderea de stat Moldresurse, în persoana directorului Andrei Diaconu, a fost încheiat un contract de credit în valoare de 57 de milioane de lei.

Eliberarea împrumutului a fost aprobată şi de Consiliul de Administraţie al băncii, în frunte cu Lucreţia Ciurea, care în prezent este şefa Secţiei Asistenţă Externă a Cancelariei de Stat.

Banii, oferiţi pentru 12 luni la o rată a dobânzii de 16%, urmau a fi utilizaţi pentru procurarea produselor petroliere, îngrăşămintelor minerale, pesticidelor, achiziţia producţiei agricole, achitarea drepturilor de import-export etc. O altă condiţie era ca suma totală a creditelor de care beneficiază Moldresurse la BEM să nu depăşească niciodată suma de 89 de milioane de lei.

Credite la comanda ministrului Gorodenco

Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, reprezentat de ministrul Anatolie Gorodenco şi în calitate de fondator al Moldresurse, a permis gajarea, în principiu, a întregului patrimoniu al întreprinderii, în valoare totală de circa 91 de milioane de lei.

Deja la această etapă au fost comise mai multe încălcări ale legislaţiei. Astfel, atât în cazul acestui credit, cât şi a celor ulterioare, decizia de contractare a fost aprobată doar de către ministrul agriculturii, fără să fie solicitat acordul Consiliului de administrare al Moldresurse. Astfel, conducerea companiei şi şefii ministerului au încălcat prevederile Legii cu privire la întreprinderile de stat, care stipulează în mod expres că rolul Consiliului de administrare este să „adopte decizii cu privire la obţinerea, acordarea şi folosirea creditelor în mărimea stabilită de fondator".

Mai mult ca atât, în perioada respectivă, contrar prevederilor aceleiaşi legi, la Moldresurse nici nu a activat Consiliul de administrare, din componenţa acestuia urmând să facă parte reprezentanţi ai Ministerului Finanţelor şi Ministerului Economiei. Aceştia trebuiau să constituie majoritatea, fapt ce ar fi permis monitorizarea activităţii întreprinderii şi preîntâmpinarea adoptării unor decizii abuzive de către conducerea companiei şi fondatorul acesteia (Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare).

În acest caz şi administraţia BEM a ignorat necesitatea acordului obligatoriu al Consiliului de administrare pentru contractarea creditului, mulţumindu-se cu permisiunea dată de către Ministerul Agriculturii. Andrei Diaconu, ex-directorul Moldresurse, respinge aceste acuze şi susţine că totul a fost legal şi că în acea perioadă legislaţia nu prevedea obligativitatea funcţionării Consiliului de administraţie la întreprindere.

S-a împrumutat ca să ramburseze alte credite

Un detaliu important e şi faptul că bunurile întreprinderii erau deja gajate la bancă pentru alte două credite, din care compania mai avea de rambursat la începutul anului 2007 peste 66 de milioane de lei. În cazul unuia dintre aceste credite, de 57 de milioane de lei, cu termen de scadenţă pe 1 februarie 2007, întreprinderea mai avea de întors 40,82 milioane de lei. BEM a acceptat însă să prelungească cu încă două luni termenul de plată.

Pentru a argumenta că are nevoie de un nou credit, Moldresurse a prezentat şi un ambiţios plan de afaceri, care arăta frumos pe hârtie, dar era departe de realitate. Acesta prevedea, între altele, ca în 2007 vânzările să crească până la 575,8 milioane de lei (de două ori şi ceva faţă de 2006), iar profitul să ajungă la circa 14 milioane de lei (de cinci ori mai mare). Rezultatele din 2007 au fost însă mai proaste decât în anul 2006, Moldresurse înregistrând o scădere cu 5% a vânzărilor şi de 2,5 ori a profitului.

Aşa că întreprinderea nu a fost în stare să ramburseze creditul, iar soluţia a fost să mai ia încă unul, mai mare, dar tot cu aceeaşi argumentare şi planuri măreţe. Mai mult ca atât, în noul plan nu s-a făcut nicio referire la cel prezentat anterior băncii şi nici n-au fost explicate cauzele pentru care n-a fost îndeplinit.

Noul contract de împrumut, în valoare de 89 de milioane de lei, a fost aprobat de Comitetul de Creditare şi semnat la 15 octombrie 2007, de Ana Vitiu, vicepreşedinte al BEM (până în vara anului 2012), şi de Tudor Iasinschi, director al Moldresurse. Termenul de rambursare era de 18 luni, iar dobânda de 18%.

Şi în cazul primului credit, şi a celui de-al doilea, banii au dispărut rapid, fiind utilizaţi în alte scopuri decât cele stipulate în contract. Astfel, în loc să fie folosiţi la plata produselor agricole, Moldresurse a utilizat circa 40 de milioane de lei pentru rambursarea creditelor mai vechi.

Ţinând cont de faptul că Moldresurse derula toate operaţiunile financiare prin intermediul BEM, şefii de aici nu puteau să nu ştie despre caracterul tranzacţiilor efectuate de către întreprindere, care transfera către Combinatul de Produse Cerealiere şi Cereale-Cupcini (firmele sale afiliate şi pe care le gestiona) sume de zeci de milioane de lei pentru procurarea produselor cerealiere (destinaţia creditului), iar peste o zi-două solicita returnarea banilor, aceştia fiind redirecţionaţi pentru stingerea creditelor anterioare. Aceste lucruri se constată într-o ordonanţă de începere a urmăririi penale a Centrului Naţional Anticorupţie.

Zeci de milioane de lei, scurşi în offshore

O altă gaură unde s-au scurs banii luaţi de la Banca de Economii au fost firmele offshore. De exemplu, pentru procurarea motorinei, Moldresurse a transferat în avans firmei Foreign Investments Enterprise Slav Intel – Ukraine LLC 27,5 milioane de lei din primul credit şi 18,1 milioane de lei din al doilea. Offshore-ul a „uitat" însă să livreze combustibil în valoare de 33,5 milioane de lei, arată datele anchetei desfăşurate de ofiţerii de la CNA.

Totodată, 65,7 milioane de lei au fost irosite pentru procurarea selitrei. Aceasta era livrată de firma Chemical Products Ltd din Londra în baza unui contract semnat de Andrei Diaconu, directorul Moldresurse. Anchetatorii au constatat că, deşi avea în stocuri cantităţi mari de îngrăşăminte, Mold-resurse a continuat să procure cantităţi noi la preţuri foarte mari. În consecinţă, în 2009 s-a ajuns la situaţia în care Moldresurse a fost nevoită să vândă îngrăşămintele la un preţ de două ori mai mic, prejudiciul cauzat statului fiind de 20 de milioane de lei.

Pe acest caz CNA a început acum un an o urmărire în baza articolului 329, alineat 2, litera b din Codul Penal, pentru neglijenţă în serviciu. Andrei Diaconu, fost director la Moldresurse, spune însă că în perioada când era şef la întreprindere toţi banii au fost utilizaţi corect. „N-am folosit niciun credit pentru a achita altul. Totodată, în perioada când am condus Moldresurse, toate împrumuturile au fost rambursate la timp", a declarat Diaconu.

În decizia CNA de începere a urmăririi penale nu este pomenită şi administraţia BEM care a acordat Moldresurse creditele de zeci de milioane de lei, dar n-a monitorizat eficienţa utilizării şi nici capacitatea de plată a întreprinderii, ceea ce a dus, în final, la insolvabilitatea acesteia. În Regulamentul cu privire la creditul bancar al Băncii de Economii din 2005 e prevăzut clar că un împrumut „va fi utilizat de catre debitor pentru procurarea mijloacelor circulante", nu pentru alte scopuri.

Datorii de peste 100 de milioane de lei

La finele anului 2009, când datoriile Moldresurse se cifrau la 95,1 milioane de lei, BEM a cerut în instanţă transmiterea silită în posesia Băncii a bunurilor gajate, iar în mai 2010, faţă de companie a fost iniţiată procedura de insolvabilitate. La începutul anului 2011 datoria întreprinderii faţă de BEM era de peste 105 milioane de lei, dintre care 89 de milioane era creditul, iar restul - dobânzi şi penalităţi. Pentru a-şi recupera banii, BEM a început să scoată la vânzare activele depuse gaj. Şi aici s-au aplicat scheme frauduloase de preluare a celor mai bune active. În special e vorba de întreprinderea Cereale-Cupcini, unde Moldresurse deţinea 69,3% din acţiuni, care

erau gajate la BEM. Vasile Bumacov, ministrul Agriculturii, spune că de întreprinderea de la Cupcini se arătau interesaţi investitori din Italia.

„Firma are potenţial şi prezenta interes pentru investitori. Dar, în timp ce noi duceam negocieri cu ei, conducerea BEM a decis pe ascuns să vândă pachetul de acţiuni", a declarat ministrul. Astfel pachetul a trecut prin mai multe companii ca să ajungă în final în proprietatea unei firme mici şi complet necunoscute, afiliate Rusagro-prim SRL din Edineţ, una dintre cele mai mari companii din ţară.

Tranzacţii suspecte cu acţiunile de la Cereale-Cupcini

În 2011, la cererea Băncii de Economii, Curtea de Apel Economică a decis ca pachetul Cereale-Cupcini să fie separat de restul activelor gajate, ca apoi să poată fi scos la vânzare. Ministerul Agriculturii însă nu şi-a dat acordul. La 16 decembrie 2011, Banca a cesionat firmei Nordagroinvest (fondată la 13 mai 2011 de Ivan Russu din Cupcini, Edineţ) o creanţă de 15 milioane de lei faţă de Moldresurse, garantată cu pachetul de 69,3% deţinut de stat la Cereale-Cupcini. Cu o zi înainte, pe 15 decembrie, Nordagroinvest a transferat suma de 15 milioane de lei pe conturile BEM. Banii pentru tranzacţie au fost obţinuţi însă de la firma Rusagro-prim.

Drumul întortocheat al banilor

Ultima a apelat la o schemă dubioasă pentru a transfera suma respectivă în conturile Nordagroinvest. Astfel, la 7 decembrie 2011, Rusagro-prim îi transferă firmei Nordagroinvest suma de 15 milioane de lei pentru plata unor produse cerealiere, bani ce sunt imediat returnaţi. În aceeaşi zi, suma ajunge deja în conturile Aliance-agro din Edineţ (fondator Nina Gancesco), iar de acolo - la Nordagroinvest. Toate cele trei firme au conturi la Banca de Economii, respectiv banca vedea cum circulă banii. Dar operaţiunea nu se termină aici. Nordagroinvest a ajuns în lista creditorilor garantaţi ai Moldresurse, iar la 19 decembrie 2011 a solicitat Comitetului Creditorilor scoaterea la vânzare a pachetului de acţiuni de la Cereale-Cupcini. Comitetul a refuzat, invocând faptul că Ministerul Agriculturii nu şi-a dat acordul.

Mişmaşuri prin Curtea de Apel Economică

Nordagroinvest merge în instanţă şi obţine, la 2 februarie 2012, la Curtea de Apel Economică, o încheiere de încasare de la Moldresurse a sumei de 4,16 milioane de lei, cu titlu de dobândă. În consecinţă, la 17 februarie 2012, Comitetul Creditorilor a acceptat transmiterea pachetului de acţiuni, iar administratorul îi propune firmei Nordagroinvest să preia acţiunile. Aceasta refuză, iar la 20 februarie mai obţine de la aceeaşi instanţă o nouă încheiere de încasare a unei sume de 1,55 milioane de lei

de la Moldresurse. La 24 februarie 2012, după ce încasase, în total, 5,7 milioane de lei, Nordagroinvest obţine, oficial, şi pachetul majoritar la Cereale-Cupcini. În 2010, firma Estimator-AV evalua acest pachet la 11,74 milioane de lei, adică 11,35 lei pentru o acţiune. Banca a încasat 15 milioane de lei, adică cu o treime mai mult decât arăta estimarea. În acelaşi timp, valoarea de bilanţ a acestor acţiuni era de circa 40 de milioane de lei, ceea ce înseamnă că prejudiciul provocat statului este de 26 de milioane de lei, se precizează într-o ordonanţă a Procuraturii Anticorupţie. Procurorul Eugen Balan, care a investigat aceste operaţiuni, constată că firmele ce au luat parte la efectuarea tranzacţiei sunt afiliate, iar beneficiar final este compania Rusagro-prim. Totodată, sumele utilizate pentru preluarea pachetului provin din credite de la Banca de Economii, acordate în alte scopuri.

„Nu pot fi demonstrate intenţiile criminale“

„În urma examinării materialelor acumulate constat că tranzacţiile date par a avea un caracter suspect, însă organul de urmărie penală nu poate obţine probe care să demonstreze intenţia persoanelor de a sustrage acţiunile, la un preţ mai mic decât cel real“, notează procurorul Eugen Balan în ordonanţa prin care a refuzat începerea urmăririi penale pe marginea tranzacţiei cu pachetul statului la Cereale-Cupcini. Acesta mai precizează că nu pot fi demonstrate intenţiile criminale ale participanţilor şi că relaţiile dintre ei sunt civile şi nu constituie componentă de infracţine.

Investigaţia a fost realizată în cadrul Campaniei „Toleranţă zero corupţiei!“, desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice, cu suportul Programului Buna Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova.

Ion Preaşca, http://adevarul.ro/moldova, 13.02.2013

Casa de milioane a unei familii de procurori

Ruslan Popov, proaspătul şef interimar al Procuraturii Anticorupţie, locuieşte împreună cu soţia sa, Iulia Popov, şi ea procuror la Procuratura Ialoveni, într-o casă cu două niveluri din Mileştii Mici, r-nul Ialoveni, cu o valoare estimativă de 2 mil. de lei. Popov susţine că şi-a construit casa în special din banii acumulaţi după ce şi-a vândut apartamentul pe care-l deţinea la Chişinău, împreună cu soţia.

Ruslan Popov, originar şi locuitor al satului Mileştii Mici, Ialoveni, localitate aflată la 13 km de Chişinău, a fost ales, în ianuarie 2013, pentru a conduce din postura de

interimar Procuratura Anticorupţie, după demiterea lui Viorel Morari din cauza unor „deficienţe" depistate în activitatea instituţiei.

Procurorii Ruslan şi Iulia Popov

Anterior, Ruslan Popov a condus Direcţia control al urmăririi penale şi asistenţă metodică din cadrul Procuraturii Generale (PG), direcţie a cărei sarcină de bază este organizarea şi exercitarea controlului activităţii de urmărire penală în subdiviziunile teritoriale şi specializate ale organelor Procuraturii, Ministerului Afacerilor Interne şi Centrului Naţional Anticorupţie. Conform Serviciului de Presă al PG, Ruslan Popov a activat în cadrul acestei direcţii din anul 2009. Angajaţii Serviciului nu au putut să ne spună însă nimic despre activităţile anterioare ale lui Popov în cadrul organelor Procuraturii.

Soţia acestuia, Iulia Popov, activează şi ea în cadrul Procuraturii, mai exact în cadrul Procuraturii r-lui Ialoveni. Conform informaţiilor publice, găsite pe site-ul PG, între aprilie 2009 şi martie 2012, Iulia Popov nu a lucrat, pe motiv că s-a aflat în concediu pentru îngrijirea copilului.

„Cu 4 – 5 ani în urmă, timp de 1 – 2 ani"

Vasile Andronache, inginerul cadastral din cadrul Primăriei Mileştii Mici, îşi aminteşte că familia Popov a construit luxosul imobil „cu 4-5 ani în urmă, timp de 1 an, 1 an şi jumătate, 2 ani. Cam aşa". Andronache susţine că terenul pe care a fost construită casa a aparţinut părinţilor lui Ruslan Popov şi că le fusese repartizat acestora anume pentru construcţii. Reprezentanţii primăriei spun că, în prezent, tatăl lui Popov este pensionar, iar mama acestuia este plecată de mai mult timp la muncă peste hotarele ţării.

Vasile Andronache a evitat să ne spună cam cât valorează în Mileştii Mici o casă ca cea a familiei de procurori, pentru că „aşa case mari nu s-au vândut pe aici, şi nu vă putem spune valoarea ei".

O casă de procurori

Casa familiei Popov este într-adevăr una mare, cel puţin în comparaţie cu celelalte imobile din vecinătate. Aflată pe un vârf de deal, se observă practic din orice colţ de sat şi din prima că a fost construită nu cu foarte mult timp în urmă. Când ajungi în prejma ei, aproape toţi vecinii te pot îndruma atunci când îi întrebi cum să dai de „casa procurorului".

Vecinii îşi amintesc că imobilul este construit „de vreo cinci ani" şi susţin că nu prea intră în contact cu cei doi procurori. „El de la ora 6 se duce la lucru şi vine târziu. Femeia lui, la fel. Şi ea este procuror, în Ialoveni. Nu prea vorbim cu ei. Au şi trei copii", ne-a povestit un vecin.

Imobilul cu două niveluri al familiei Popov este înconjurat de un gard din piatră. Poarta este neagră, din metal. Alături poate fi observată o intrare pentru maşină şi un garaj improvizat. Casa are şi un teren, destul de mare, plantat cu viţă de vie. Imobilul, de culoare bej, acoperit cu olane, de departe cel mai impunător din regiune, se înalţă pe două niveluri şi are un stil modern. Doar calitatea execrabilă a drumului din faţa casei îţi strică priveliştea de milioane.

Preţul estimativ al casei: 2 milioane de lei

Experţii susţin că o casă ca cea a familiei Popov poate valora între 100 şi 150 mii de euro (1,6Ч2,4 mil. de lei), în funcţie de materialele folosite la construcţie, de ce se află în interior, dar şi de suprafaţa ei şi a terenului care o înconjoară.

La rândul său, Ruslan Popov, şeful interimar al Procuraturii Anticorupţie, susţine că nu ar putea să ne spună suma de bani pe care a investit-o în casa din Mileştii Mici.

„Of, of, of! Îmi este greu să vă spun acum o cifră. Nu, nu am construit casa doar din salariul de procuror. (Zâmbeşte – n.r.) Nu pot să deschid toate parantezele la telefon. Pot doar să vă spun că banii pe care i-am obţinut din vânzarea apartamentului din Chişinău i-am investit în casă. Eu şi soţia mea am avut apartament în Chişinău, pe care l-am vândut. Terenul pe care este construită casa a fost repartizat părinţilor noştri de la primărie, iar ei ni l-au dăruit nouă pentru a construi casa", ne-a explicat şeful interimar al Procuraturii Anticorupţie.

Popov a subliniat că salariul său de bază actual este de 6 mii de lei, salariu pe care l-a primit şi în anii precedenţi, fiind şeful Direcţiei control al urmăririi penale şi asistenţă metodică din cadrul PG.

Iulia Popov, soţia procurorului Ruslan Popov, nu a răspuns la apelurile ZdG.

Declaraţiile procurorilor, pentru „uz intern”

Nu am putut face rost de declaraţiile de venit şi proprietate ale lui Ruslan Popov. Serviciul de Presă al PG ne-a comunicat că declaraţiile de avere ale procurorilor, depuse de către aceştia, „sunt pentru uz intern”.

Conform Legii cu privire la procuratură, procurorii depun declaraţiile cu privire la venituri şi la proprietate atunci când participă la un concurs pentru ocuparea unei funcţii de procuror, iar ulterior depun această declaraţie la finele fiecărui an fiscal.

Totodată, potrivit Legii privind declararea şi controlul veniturilor şi al proprietăţilor persoanelor cu funcţii de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcţionarilor publici şi a unor persoane cu funcţie de răspundere, declaraţiile de avere ale procurorilor ar trebui să fie publice. Legea stipulează că nu sunt publice doar declaraţiile ofiţerilor de Informaţii şi Securitate.

Iurie Garaba, preşedintele Consiliului Superior al Procuraturii ne-a spus că nu ştie din ce cauză nu ni s-a permis acces la declaraţia de avere a lui Ruslan Popov, menţionând că declaraţiile procurorilor ar trebui să fie publice, aşa cum prevede legea.

Victor Moşneag, Investigaţii nr. 413, 7.03.2013, www.zdg.md

Bloc „cu interese” pentru deputaţi

Pe sfârşit de mandat, deputaţii au decis să îşi „îmbunătăţească condiţiile de trai” pe turta statului. Chiar dacă afirmă că noul bloc va fi construit exclusiv pe banii deputaţilor, dar şi ai altor beneficiari, iar preşedintele Parlamentului dă asigurări că statul nu va cheltui niciun ban pentru acest proiect, parlamentarii mizează să obţină gratuit terenul pe care îşi vor construi locuinţe, estimat de experţi la peste un milion de euro.

Un bloc, lângă Parlament

La nici 200 de paşi de Parlament, în spatele Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, 49 de deputaţi moldoveni au ochit un teren de 0,45 de ha, pe care le-ar plăcea să îşi construiască apartamente. Lotul a fost selectat dintr-o listă de trei terenuri pusă la dispoziţie de Guvern, urmare a solicitării venite din partea preşedintelui Parlamentului Igor Corman, încă pe 11 noiembrie 2013. În solicitarea sa, spicherul roagă „identificarea şi alocarea" unui lot de teren de 0,5 ha pentru construcţia unui bloc locativ în vederea asigurării deputaţilor cu spaţiu de trai, din cont propriu. Membrii grupului de lucru creat de deputaţi pentru identificarea terenului pentru asigurarea cu spaţiu locativ a deputaţilor l-au selectat pe cel mai bine amplasat şi deci, mai scump.

Un dar de un milion de euro?

Experţii bursei imobiliare „Lara" afirmă că un teren cu o astfel de suprafaţă, în centrul capitalei, ar putea ajunge să coste şi peste un milion de euro. De asemenea, spun ei, trebuie luat în calcul şi faptul că acesta este practic ultimul teren cu o asemenea suprafaţă situat în centrul capitalei. Nu este clar deocamdată dacă deputaţii vor plăti pentru acest teren, decizia urmând a fi luată de Guvern. Cert este însă că în demersul transmis preşedintelui Parlamentului, deputaţii din grupul de lucru sus-menţionat cer „identificarea posibilităţii alocării terenului", iar spicherul Igor Corman s-a scăpat cu vorba în faţa jurnaliştilor, menţionând că blocul pentru deputaţi urmează a fi construit în baza unui parteneriat public-privat, ceea ce înseamnă că statul va trebui să vină cu o contribuţie, cel mai probabil, oferind terenul.

Deputaţii care s-au înscris în listă pentru apartamente în noul bloc susţin că nu au pretenţii ca terenul să le fie dăruit. „Aşa cum va decide Guvernul, aşa va fi. Dacă se va lua hotărârea ca să cumpărăm terenul, îl vom cumpăra", ne-a declarat deputatul Ion Balan, membru al grupului de deputaţi care caută terenul.

„Terenuri cu interese"

Potrivit datelor de la Cadastru, terenul ales de deputaţi se află în gestiunea Centrului de pregătire a specialiştilor pentru Armata Naţională, întreprindere de stat creată de Ministerul Apărării. Pământul i-a fost transmis în administrare Centrului încă în anul 2011, împreună cu alte terenuri alocate de Guvern pentru asigurarea cu spaţiu locativ a militarilor. Surse din cadrul ministerului Apărării ne-au comunicat că instituţia încearcă de mai mult timp să obţină toate aprobările de la Guvern pentru a începe construcţia blocurilor, dar iniţiativele sunt blocate „prin culoare". Ceea ce a „deranjat" cel mai mult este că ministerul îşi dorea să treacă proiectele de construcţie a blo-

curilor de pe str. Ioana Radu 27 de la parteneriat public-privat la proiect de investiţii, prin antrenarea unei întreprinderi de stat în efectuarea lucrărilor de construcţie, pentru ca beneficiul financiar de pe urma vânzării apartamentelor să se întoarcă la stat. Fostul ministru al Apărării Vitalie Marinuţa confirmă că, de mai mult timp, ministerul încearcă să obţină aprobare de la Guvern pentru a construi mai multe blocuri de locuit pentru militari pe terenul de pe str. Ioana Radu.

Decizia grupului de lucru pentru identificarea terenului pentru asigurarea cu spaţiu locativ a deputaţilor pare să ofere „dezlegare" acestei probleme. În procesul-verbal al ultimei şedinţe a comisiei, din 6 martie curent, se menţionează că membrii grupului au propus ca odată cu alocarea, cu acceptul Ministerului Apărării, a terenului din str. Mitropolit Dosoftei 124 pentru construcţia blocului pentru deputaţi, să fie acceptat şi susţinut şi proiectul de hotărâre a Guvernului „Cu privire la dezvoltarea infrastructurii ÎS Centrul de Pregătire a Specialiştilor pentru Armata Naţională şi construcţia unor blocuri locative", prezentat anterior de Ministerul Apărării în adresa Guvernului. Blocurile urmează a fi construite tocmai pe terenul de 1,35 ha de pe str. Ioana Radu 27, aflat în administrarea Centrului.

Pe lângă deputaţi, din grupul de lucru menţionat mai sus fac parte actualul ministru interimar al Apărării, Igor Panfile, dar şi directorul Centrului de Pregătire a Specialiştilor pentru Armata Naţională Ion Panici.

Proiectul cu bucluc

Contactat de Moldova Curată, Ion Panici ne-a explicat că proiectul de hotărâre de Guvern „acceptat şi susţinut" de deputaţii din grupul de lucru prevede schimbarea destinaţiei terenului din str. Ioana Radu din teren cu destinaţie specială, în teren pentru construcţii. „E un proiect mai vechi care nu a reuşit să fie promovat de Guvern. Dacă se va schimba destinaţia terenului, vom putea construi acolo blocuri pentru militari, dar şi alte clădiri de care are nevoie Ministerul Apărării. Lucrările de construcţie vor fi executate de Centrul de Pregătire a Specialiştilor Armatei Naţionale. Noi avem licenţă de construcţie", a declarat Panici.

Chiar dacă neagă că la mijloc ar fi vorba despre o înţelegere între minister şi deputaţi, directorul Centrului fondat de Ministerul Apărării nu a putut să ne explice de ce au ei nevoie de „acordul şi susţinerea" deputaţilor pe proiectul de hotărâre pe care încearcă de mai bine de un an să îl promoveze în Guvern.

„Armata este gata să le cedeze deputaţilor cei 0,45 de ha pentru ca să poată construi ceva şi ea. Noi avem teren, mecanism, dar nu exista voinţă politică, iar din această cauză militarii noştri locuiesc pe la gazde în 17 m.p. cu doi-trei copii", explică sursele noastre din Ministerul Apărării.

Cine are de câştigat?

Cu rugămintea de a nu fi citaţi, deputaţii care s-au înscris în lista de solicitare pentru „îmbunătăţirea condiţiilor de trai" afirmă că iniţiatorul acestui proiect este liberal-democratul Nae-Simion Pleşca. Potrivit lor, blocul deputaţilor urmează a fi ridicat de o firmă de construcţii controlată de acesta. Oficial, însă, Pleşca nu este asociat în nicio companie de construcţii. Însă compania „Dansorpres", al cărui asociat unic este Nae-Simion Pleşca, a construit anterior câteva blocuri sociale în sectorul Botanica al capitalei.

Pleşca neagă acuzaţiile care i se aduc că ar avea intenţia să construiască blocul de locuit pentru parlamentari.

Pe de altă parte, printre cei 49 de deputaţi care s-au înscris în lista pentru susţinerea proiectului de asigurarea cu spaţiu locativ, aproape toţi au deja câte o locuinţă sau mai multe. Astfel, în listă regăsim numele liberal-democratului Chiril Lucinschi, cunoscut drept un prosper om de afaceri, proprietarul a două apartamente şi al unei case în Chişinău, dar şi al unei vile în Odesa, Ucraina. Dar şi numele fostului deputat democrat Valeriu Guma, care deţine în proprietate mai multe case estimate la aproape zece milioane de lei.

De asemenea, printre semnatarii demersului adresat preşedintelui Parlamentului se regăsesc Nicolae Juravschi, Sergiu Sârbu, Corina Fusu, Angel Agache, Boris Vieru. Toţi cu case sau apartamente în capitală.

Din listă nu lipsesc nici deputaţii comunişti. Comunistul Artur Reşetnicov, proprietarul unei case de locuit, al unui apartament şi al unui lot de construcţie în Chişinău, Oxana Domenti, Vasile Şova, Violeta Ivanov, Anatole Gorilă şi ei cu case şi apartamente de sute de metri pătraţi.

Cei mai mulţi dintre aceşti deputaţi au declarat însă ulterior presei că nu au avut intenţia de a-şi cumpăra apartamente în noul bloc, ci doar au vrut să îşi susţină colegii care nu au o locuinţă sau care locuiesc în cămine.

O problemă de morală

Galina Bostan, directorul Centrului de analiză şi prevenire a corupţiei, susţine că nu vede de ce deputaţii, care au un mandat de patru ani, trebuie să se bucure de un preţ preferenţial la procurarea apartamentelor în condiţiile în care bugetarii trebuie să-şi cumpere locuinţe la preţul de piaţă. În plus, spune Bostan, terenul pe care va fi construit blocul este proprietate publică, iar agentul economic care va construi blocul va avea de câştigat din contul acestui lot primit gratuit. „Aici reducerea la apartamente

se va face din contul terenului oferit gratuit. E o problemă de morală. Statul nu oferă şi altor categorii de cetăţeni astfel de privilegii", susţine expertul.

Mariana Raţă, http://www.moldovacurata.md, 14.03.2014

Adevărul despre codrii Moldovei: Bani, tupeu şi pile-n Parlament

Asta pare a fi reţeta succesului pusă în aplicare de fraţii Andrei şi Victor Toacă, în aparenţă nişte tineri de afaceri obişnuiţi, care au reuşit să arendeze zeci de hectare de pădure şi să-şi ridice vile la marginea Chişinăului. În realitate, aceştia sunt doar un paravan pentru funcţionarii de rang înalt şi pentru deputaţii din Legislativ

Chiar sub nasul autorităţilor şi cu dosare pe masa Procuraturii, unii şmecheri îşi ridică ilegal vile în pădure. La Durleşti, dinspre şoseaua Balcani, de dimineaţă până seara târziu, muncitorii lucrează de zor la acoperişul unei cabane imense. Oficial, lucrările au fost stopate în luna octombrie. Cel puţin asta ne asigură procurorii şi funcţionarii Inspectoratului Ecologic de Stat.

Luni, 16 decembrie, pe înserat, căutăm în pădure construcţia începută. Dăm de un drum, pe care e presurat nisip, semn că în ciuda ninsorii recente pe aici s-a circulat intens. La câţiva zeci de metri, stau în şir movile de buturugi şi pilitură proaspătă, care ne conduc spre lotul îngrădit. Chiar dacă e seară şi abia de se vede, muncitorii şi utilajele încă se aud în pădure. Nu putem să ne apropiem de ei, din cauza unui dulău cât noi. Video http://www.youtube.com/watch?v=id2Vo2ElEys

Poliţistul Dinu Savciuc poate doar să constate ilegalităţile, nu şi să oprească continuarea lucrărilor de construcţie

Oficial, construcţia este sistată

Ne opreşte calea spre construcția ilegală din pădure un dulău cât noi FOTO Valentina Basiul

Într-o duminică de octombrie, câţiva tineri activişti au dat de construcţia din pădure şi l-au chemat pe poliţistul de sector. Atunci exista o fundaţie de beton şi câteva rânduri de bârne peste ea. Poliţistul, la rândul lui, l-a chemat pe Ion Caliniuc, şeful adjunct al Direcţiei Inspectare Floră, Faună din cadrul Inspectoratului Ecologic de Stat. Împreună au întocmit un proces-verbal. „În urma celor constatate, lucrările au fost sistate. Dar stabilirea legalităţii construcţiei nu ţine de competenţele mele. Ştiu doar că nu au avizul Inspectoratului Ecologic“, ne spune Caliniuc.

Abia după ce presa a relatat despre acest caz, Procuratura Generală s-a autosesizat şi a dispus ca Procuratura Buiucani să iniţieze o anchetă. „Acolo e o căsuţă de vacanţă temporară. Arendaş este Andrei Toacă. A fost sancţionat contravenţional de trei ori, în total a plătit 10.000 de lei, pentru defrişări şi pagube aduse fondului forestier. Cred că în faza finală vom propune Agenţiei Moldsilva să rezilieze contractul de arendă“, ne-a spus procurorul când am vorbit prima dată cu el. Atunci nu a fost sesizat Inspectoratul de Stat în Construcţii pentru că, susţine procurorul, „nu era cazul, abia se turnau pilonii de beton, deci era o intenţie“.

Multe controale, eficienţă zero

Proprietarii nu ne lasă să ne apropiem şi ne trântesc poarta-n nas FOTO Valentina Basiul

La două luni, construcţia la casa din pădure a avansat până la montarea acoperişului. Şi în al doilea caz, Procuratura, Poliţia, Inspectoratul Ecologic au aflat de la jurnalişti. Chemaţi de noi, poliţiştii de la Durleşti nu au putut decât să constate, printr-un alt proces-verbal, că ilegalităţile din pădure continuă. La faţa locului a venit şi poliţistul Igor Pascari, care a întocmit primul

proces-verbal şi care acum se află în concediu. „Atunci, copacii erau şi în perimetrul construcţiei de acum, dar şi în actuala curte. Văd că nu mai sunt“, remarcă poliţistul.

Încercând să aflăm de ce instituţiile statului nu intervin pentru a stopa construcţia ilegală, am aflat că, de fapt, arendaşul a fost verificat, pe rând, de şeful Ocolului Silvic Durleşti, inginerul Întreprinderii Silvice Chişinău, Garda Forestieră, Inspectoratul Ecologic de Stat, Procuratura, Curtea de Conturi şi Comisia parlamentară de anchetă privind gestionarea fondului forestier. Toţi au constatat nereguli şi ne-au confirmat că vila din pădure este construită ilegal. Nimeni însă nu a putut să-i oprească pe fraţii Toacă.

„Nu am încălcat nimic“

„Nu cunosc să mi se fi interzis continuarea construcţiei. Legea spune că nu este nevoie de avizele intituţiilor superioare în cazul construcţiilor uşor demontabile. Am fost deja amendat de către Inspectoratul Ecologic pentru defrişări. Nu pot fi sancţionat de două ori pentru acelaşi lucru. Procuratura şi Poliţia nu mai intră în esenţă, doar judecata. N-am încălcat nimic. Cea care poate avea pretenţii este Moldsilva“, i-a spus la telefon Andrei Toacă poliţistului.

„Pentru ridicarea ei s-au făcut defrişări şi nici pe departe nu este o construcţie uşor demontabilă. Are o fundaţie de beton de aproape un metru. Mă miră că, deşi cunoaşte cazul, Moldsilva nu a intervenit. Înseamnă că au interes. Dacă nu reziliază ei contractul, o vom face noi. Pe acest caz am deschis dosar penal“, ne asigura miercuri, peste două zile, procurorul Radion Bordian. Acesta a adăugat că va sesiza Inspectoratul de Stat în Construcţii pentru a constata construcţia neautorizată.

Ping-pong între funcţionari

„Am pus problema nu o singură dată, am vorbit şi cu arendaşul de mai multe ori. Vreţi să mă duc să mă bat cu ei? Adresaţi-vă la Întreprinderea Silvică Chişinău“, se justifică Valeriu Maştaler, şeful Ocolului Silvic Durleşti.

„Am avut semnale despre această construcţie şi au fost controale de la Garda Forestieră şi Curtea de Conturi. Nu ştiu când a fost ultima verificare acolo, pentru că juristul nu umblă pe teren“, ne-a spus Parascovia Poparcea, jurista Întreprinderii Silvice Chişinău. Funcţionara ne-a redirecţionat către inginerul silvic, Vasile Balan. Acesta însă nu a răspuns la apelurile noastre.

La Curtea de Conturi nu am aflat prea multe. „Auditorii nu au dreptul să divulge nume de persoane şi firme. Dacă o fac, riscă dosar penal“, ne-a spus Violeta Balan, şefa Serviciului de presă de la Curtea de Conturi.

Pe cine apără ecologiştii?

Inspectorul ecologic care cunoaşte cazul, Ion Caliniuc, ne-a promis că va face noi verificări, întrucât a fost sesizat. Deşi ne-a dat asigurări că a doua zi, de dimineaţă, va veni la faţa locului, nu a facut-o şi nici nu şi-a anunţat colegii despre încălcări. Ulterior, nu a răspus la apelurile noastre. De la şeful lui, Vadim Stângaci, adjunct al Inspectoratului Ecologic de Stat, am aflat că el ar fi fost în ziua lui liberă. La insistenţele noastre, Stângaci a trimis alţi doi subalterni pe teren, care au găsit casa abia în următoarea zi, miercuri. „Ei au raportat ilegalităţile şi vom sesiza Moldsilva. În urma celor constatate vom aplica sancţiuni", a declarat Stângaci.

La Moldsilva, despre existenţa unui dosar penal pe acest caz, instrumentat de Procuratura Buiucani, nu se ştie. Cel puţin asta declară juristul instituţiei, Radu Grosu. „Nu cunosc cazul, nu ştiu nimic", insistă acesta.

Fraţii Toacă, cu protecţie la CNA

Victor Toacă *Andrei Toacă*

Despre fraţii Andrei şi Victor Toacă se vorbeşte neoficial până şi pe holurile Parlamentului. Toţi se miră cum doi tineri, de 30 şi, respectiv, 32 de ani, de la Făleşti, au ajuns mari arendaşi de pădure. Nu le-a mers, deocamdată, în pădurea de la Sociteni, unde au arendat 18 hectare, dar nu au apucat să construiască nimic pentru că sătenii s-au opus, organizând proteste, însă totul merge ca pe roate la marginea Chişinăului.

Oficial, Andrei Toacă este directorul unei firme de taxi, iar fratele său, Victor, este contabil-şef la o altă firmă de taxi. Sursele noastre spun că aceştia sunt persoane interpuse şi că adevăraţii proprietari de pădure sunt oamenii cu epoleţi de la Centrul Naţional Anticorupţie (CNA). De asemenea, aceştia ar avea lobbişti printre parlamentari.

Cu loturile de la Durleşti, fraţii Toacă figurează într-un proiect de hotărâre de Guvern, alături de fiul lui Marcel Răducan, ministrul Dezvoltării Regionale şi Construcţiilor, Gicu; soţia ministrului Sănătaţii Andrei Usatâi, Alexandra, şi alţi oameni de afaceri cu pile în Parlament. Dacă ar fi fost aprobată, aceştia ar fi devenit peste noapte proprietari de pădure, cu acte în regulă, la Durleşti.

4.025 de lei. Atâta plătesc anual fraţii Toacă pentru arendarea unui hectar de pădure.

Funcţionari cu pădure la Durleşti

Fără îndoială, funcţionarii de la Moldsilva ştiu foarte bine ce se întâplă în pădurea de la Durleşti. Drept dovadă e faptul că juristul Agenţiei, Radu Grosu, şi inginerul responsabil de arenda fondului forestier, Vasile Boabea, dar şi Dumitru, fiul lui Valeriu Maştaler, şeful Ocolului Silvic Durleşti. Toţi au arendate loturi forestiere numai bune pentru construcţia unor case.

Vasile Boabea arendează un teren de 0,4 hectare în apropierea satului Truşeni, iar fiul lui Valeriu Maştaler, Dumitru – un alt lot de 0,5 hectare. Radu Grosu s-a mulţumit cu 0,15 hectare mai aproape de Ocolul Silvic Durleşti. Iniţial, juristul a negat că arendează pădure. Ulterior, a recunoscut că a cesionat dreptul de proprietate firmei Rialvis Construct. „De ce vă interesează ce vreau să fac acolo?“, ne-a spus scurt funcţionarul.

Vecini cu Roibu, Crudu, Gofman şi Guznac

Chiar în spatele Ocolului Silvic Durleşti, la doi paşi de casa pădurarului, se înalță o vilă imensă FOTO Tudor Iovu

Vecini de pădure cu fraţii Toacă mai sunt: Mihai Gofman, şef adjunct al Serviciului Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor din cadrul CNA; fostul ministru de Interne Alexei Roibu; ex-viceministrul Educaţiei Valentin Crudu; Ghenadie Guznac, fiul fostului ministru Valentin Guznac, care în prezent deţine funcţia de şef al Camerei de Licenţiere; consilierul local Victor Roşca (fostul candidat PD la Primăria Durleşti); soţia acestuia, Larisa (contabilă la Primăria Durleşti); Alexandru Bunic, soţul Alionei Medveţcaia, de la Departamentul Juridic al Cancelariei de Stat. Majoritatea funcţionarilor au acelaşi număr cadastral, împărţind cu alţi oameni de afaceri 278 de hectare de pădure.

Aici, chiar în spatele Ocolului Silvic şi lângă casa pădurarului, la limita legalului, au fost construite trei case, care la Cadastru figurează pe numele lui Oleg Chifeac. „Vin ca şobolanii, în maşini luxoase cu geamuri fumuri“, ne spune despre noii lui vecini pensionarul de 70 de ani Valeriu Zubco, care locuieşte la marginea pădurii.

Casele din pădure au fundații de beton
FOTO Tudor Iovu

Chiar sub nasul funcționarilor Ocolului Silvic Durleşti, în pădure, se consruiesc trei case
FOTO Tudor Iovu

„Arendaşii contribuie la dezvoltarea turismului“

Şefii de la Moldsilva nu sunt îngrijoraţi de construcţiile din pădure. Ba din contra, şi-ar dori mai multe contracte care „aduc beneficii întreprinderii şi societăţii“. „Arenda pădurii este un lucru binevenit, pentru că anual în bugetul Moldsilva sunt vărsate peste 10 milioane de lei, circa 3% din bugetul instituţiei“, susţine Ion Platon, cel mai longeviv vicedirector.

Ştefan Chitoroagă, directorul Moldsilva, ne spune că trebuie să vedem şi lucrurile pozitive: „Aceşti arendaşi care au ridicat construcţii au făcut investiţii considerabile. În unele locuri au făcut nişte lucruri extraordinare, unde oamenii pot să meargă să se odihnească. Este la natură, este şi gaz, şi canalizare, şi infrastructură. Ei contribuie la dezvoltarea turismului. Legile noastre sunt restrictive, făcute aşa ca nimeni să nu mai construiască nimic. Uitaţi-vă în ţările vecine şi veţi vedea cum arată cabanele din pădure din România şi Franţa. În Franţa, de exemplu, 70% din pădure sunt în proprietate privată şi totul e făcut cu gust“. Chitoroagă nu doar că nu-şi face griji pentru fondul silvic, dar îl preocupă soarta investiţiilor după expirarea termenului de arendă.

În altă ordine de idei, şeful Moldsilva se apără afirmând că întreprinderea nu se ocupă de autorizarea construcţiilor din pădure. „Noi aprobăm doar schiţa. De eliberarea actelor de construcţie se ocupă alte structuri: autoritatea publică locală emite certificatele de urbanism, iar de respectarea normelor în construcţii au grijă structurile Inspectoratului de Stat în Construcţii. Noi monitorizăm doar respectarea regimului silvic“, adaugă Chitoroagă.

Opinia expertului – Dumitru Budianschi, Expert-Grup

Moldsilva nu are strategie şi nici suport legal

„Până să fie sistată darea în arendă a pădurilor, oricine putea să meargă la Moldsilva şi să solicite arendarea pădurii, fără nicio constrângere. Ulterior, Moldsilva anunţa desfăşurarea licitaţiei, la care, de regulă, nu se prezenta decât solicitantul iniţial. Astfel, instituţia care trebuie să aibă grijă de fondul forestier proprietate de stat, din cauza că nu a avut din start un fundament legal solid, a dat în arendă pădurea fără să aibă un plan cu proiectele ce urmează a fi implementate şi s-a bazat pe un cuantum mediu de arendă, fără să ia în consideraţie valoarea amplasării terenurilor. În consecinţă, aproape toate pădurile din jurul municipiului Chişinău au fost date în arendă la preţuri care nu reflectă valoarea zonei.

În mod normal, lucrurile trebuiau să se desfăşoare total invers. Moldsilva ar fi trebuit să efectueze un studiu de specialitate, care i-ar fi permis să identifice suprafeţele pasibile arendei şi, ulterior, să le propună în arendă, alături de o serie de condiţii specifice. Asta i-ar fi permis să deţină un oarecare control asupra procesului".

Investigaţia a fost realizată în cadrul Campaniei „Jurnaliştii pentru transparenţă în gestionarea fondurilor publice" desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice cu suportul Programului Bună Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova. Instituţia finanţatoare nu influenţează în niciun fel subiectul şi conţinutul investigaţiilor publicate.

Revenim a doua zi de dimineaţă, după ce în ajun i-am anunţat pe procurorul de la Buiucani care instrumentează cazul, Radion Bordian, şi pe şeful adjunct de direcţie de la Inspectoratul Ecologic de Stat, Ion Caliniuc. Procurorul a anunţat poliţistul de sector şi i-a cerut să facă un proces-verbal. Inspectorul ecologic ne promite că va veni în inspecţie pentru a constata ilegalităţile despre care i-am vorbit la telefon, dar nu s-a ţinut de cuvânt.

Olga Ceaglei, Valentina Basiul, http://anticoruptie.md/investigatii-jurnalistice, 20.12.2013

Interese cu „tensiune înaltă"

O firmă fondată de Mihail Stratan, directorul Agenţiei pentru Eficienţă Energetică (AEE) a câştigat o licitaţie publică de achiziţionare a echipamentului energetic, în valoare de peste 44 mii de euro, destinat AEE. Comisia Naţională de Integritate (CNI) a constatat că funcţionarul a încălcat regimul juridic al conflictului de inte-

rese. Directorul Agenţiei a contestat actul CNI în judecată, calificându-l drept „aberaţie”.

La 7 martie 2013, Agenţia de Dezvoltare Regională Nord (ADR Nord) şi Agenţia de Cooperare Internaţională a Germaniei (GIZ) au anunţat o licitaţie publică de achiziţionare a unui set de echipament pentru audit energetic destinat Agenţiei pentru Eficienţă Energetică. La acest concurs public au participat patru SRL-uri: „Lokmera”, „Esco Voltaj”, „Sarco Service” şi „DI & Trade”.

Oferta cu cel mai mic preţ a fost descalificată

Deşi SRL „Lokmera” a oferit cel mai mic preţ, câştigător nu a fost ales acest agent economic, ci firma SRL „Esco Voltaj”, al cărui fondator şi asociat unic este Mihail Stratan, directorul Agenţiei pentru Eficienţă Energetică. „Da, firma pe care o conduc a dat preţul cel mai mic, circa 450 de mii de lei, însă oferta a fost descalificată, deşi am prezentat toate actele cerute în caietul de sarcini. Am contestat rezultatele, însă fără nici un răspuns pozitiv”, afirmă Nicolai Iasîbaş, directorul firmei „Lokmera”.

Mihail Stratan, directorul AEE.

La rândul său, Denis Gudumac, specialist în achiziţii publice de la ADR Nord, susţine că agentul economic care a oferit cel mai mic preţ nu a îndeplinit toate condiţiile impuse de organizatori. „Oferta cu cel mai mic preţ depusă de SRL „Lokmera” a fost descalificată pentru neprezentarea garanţiei ofertei la termen, omiterea unei poziţii din lista bunurilor, neprezentarea paşapoartelor tehnice şi a certificatelor de conformitate. Din această cauză, a fost selectată următoarea ofertă după preţ care a corespuns tuturor cerinţelor documentaţiei de licitaţie, cea a operatorului economic SRL „Esco Voltaj”, susţine Denis Gudumac, membrul grupului de lucru din cadrului acelei licitaţii publice. Menţionăm că în caietul de sarcini al concursului se menţionează că: „ofertantul depune o declaraţie referitor la faptul că acesta nu este în conflict de interes privind participarea lui la licitaţie, şi anume că nu este asociat şi nici nu a fost asociat în trecut, în mod direct sau indirect, cu vreun consultant sau altă entitate care a pregătit specificaţiile şi alte documente aferente acestei licitaţii”. Firma SRL „Esco Voltaj”, fondată de Mihail Stratan, a furnizat pentru AEE echipament energetic în valoare de 44 196 Euro sau 706 300,6956 lei cu TVA cota zero.

Verdictul CNI: conflict de interese, incompatibilitate de funcţii şi nedeclararea mai multor bunuri

La 28 februarie curent, CNI a emis un act de constatare, potrivit căruia Mihai Stratan a încălcat regimul juridic al conflictului de interese, atunci când firma fondată de el a participat la un concurs public de achiziţionare a echipamentului energetic destinat instituţiei pe care o conduce. Totodată, Mihail Stratan este bănuit că deţine funcţia de administrator al unei societăţi comerciale, concomitent cu funcţia de director al Agenţiei pentru Eficienţă Energetică, aceste două poziţii fiind incompatibile.

În timpul cercetării, CNI a mai constatat că directorul AEE nu şi-a declarat două imobile (un apartament şi un teren), şase conturi bancare şi mai multe acţiuni în diverse societăţi comerciale.

Mihail Stratan a declarat pentru Moldova Curată că nu este de acord cu decizia CNI care invocă încălcarea regimului juridic al conflictului de interese. „Am contestat deja acest act în judecată, deoarece informaţia apărută este o aberaţie", susţine directorul AEE.

Menţionăm că potrivit declaraţiei de interese personale, Mihail Stratan este asociat în şase firme, la trei dintre ele: „Omni Invest", „Ergo Casa" şi „Esco Voltaj" fiind singurul asociat, deţinând 100% din acţiuni.

Lilia Zaharia, www.moldovacurata.md, 11.03.2014

Copile „binecuvântate" să facă avort

Anual, circa 3000 de minore din R. Moldova îşi întrerup sarcina
Decizia unei minore de a face avort este mai uşoară odată ce se găsesc medici care nu insistă asupra acordului părinţilor fetei însărcinate, odată ce aşa-numitul tată al copilului fuge de toate responsabilităţile, inclusiv de răspunderea penală pentru abuz sexual faţă de un minor, odată ce în legislaţia R. Moldova nu este expres prevăzut ce riscă persoanele care favorizează avorturile în rândul minorelor, iar un proiect de lege în acest sens nu a mai ajuns să fie aprobat. Irina avea 16 ani când l-a întâlnit pe Alexandru de 24 de ani. Povestea lor de dragoste s-a terminat în momentul când fata i-a spus: „Sunt însărcinată".

„Când i-am spus că sunt însărcinată, m-a lăsat", astfel s-a început drama vieţii şi s-a terminat povestea de dragoste a Irinei. Era pe atunci studentă la Colegiul de Management, avea doar 16 ani. Venise la Chişinău dintr-un sat din raionul

Făleşti. Totul îi părea nou şi frumos. În primul an de studii la colegiu, l-a întâlnit pe Alexandru. Tânărul era din Chişinău şi la 24 de ani ai săi ştia cum să sucească minţile unei copile. După o perioadă cu flori, promisiuni şi cadouri, fata s-a lăsat cucerită cu desăvârşire. „Eram o copilă. Nu înțelegeam că băiatul a profitat de naivitatea mea. Când l-am anunţat că sunt însărcinată, mi-a spus că nu are nevoie de copil şi nici de mine. Vrea să fie liber", îşi aminteşte Irina ultimele cuvinte de rămas „bun" de la iubitul ei.

Alexandru s-ar fi putut pomeni privat de libertatea atât de râvnită de el dacă adolescenta s-ar fi adresat la poliţie cu o plângere. Pentru că a întreţinut relaţii sexuale cu o minoră tânărul risca ani grei de puşcărie.

Abuz sexual sub masca unei iubiri adevărate

„Orice contact sexual cu un copil până la 18 ani reprezintă un abuz sexual şi abuzatorul urmează să fie tras la răspundere penală", notează Daniela Sâmboteanu, psiholog şi directoarea Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de Copii. Potrivit specialistei, fenomenul avortului la minore ar putea fi diminuat dacă în şcoli ar fi introdusă o disciplină precum „Deprinderi de viaţă".

La mai bine de două decenii de la destrămarea Uniunii Sovietice, în care se spunea că „sex nu există", în majoritatea familiilor discuţiile pe tema relaţiilor sexuale este un subiect tabu. Părinţii transferă responsabilitatea educaţiei sexuale pe umerii profesorilor, iar cadrele didactice recunosc că nu sunt pregătite să discute deschis cu elevii aceste subiecte.

Amintim că la noi s-a încercat introducerea unei discipline gen „educaţia sexuală", însă mai multe organizaţii creştine au protestat acuzând autorii acestor manuale pentru că promovează perversiunea. Pe de altă parte, biserica condamnă avorturile. Se pare că este un cerc închis, cert însă este că sute de tinere adolescente îşi pun viaţa în pericol atunci când se adresează la medic pentru a avorta copilul pe care-l poartă sub inimă.

Prima sarcină, primul avort, sterilitate

„Sănătatea minorei care a recurs la o asemenea intervenție ginecologică este grav perturbată psiho-fiziologic. Avortul este cea mai mare greşeală a unei femei şi îndeosebi dacă e vorba de prima sarcină, deoarece sunt consecințe grave, care nu se arată imediat după procedură şi apar peste ani. Cea mai gravă consecință este sterilitatea. Viața sexuală cere răspundere şi maturitate. Un copil nu poate să înțeleagă că o relație intimă poate duce la o sarcina timpurie. Iată şi cauza din care se fac avorturi, mai ales cele care pornesc şi din iresponsabilitatea şi neprofesionalismul

unor medici", subliniază Aurelia Grosu, obstetrician-ginecolog la Centrul Mamei şi Copilului.

Irina nu ştia unde să se adreseze, ce să facă. Nu putea să se întoarcă la părinţi acasă şi să le spună că e însărcinată. O prietenă i-a recomandat să facă avort. Împreună au mers la cel mai apropiat centru medical. „Medicii m-au abordat de parcă era ceva normal. Nu au insistat să le spun de ce o fac şi nici nu s-au mirat ce vârstă am. Singurul lucru care era important e că dacă aveam suma necesară de bani: 400 de lei. Aveam termenul mic, cinci săptămâni, dar la spital era o fată mai mică cu un an decât mine. Ea purta un bebeluş de 19 săptămâni şi-şi aştepta intervenţia", îşi aminteşte Irina.

Proiect de lege prea „delicat" pentru a fi avizat

Potrivit datelor Centrului Naţional de Management în Sănătate, în 2012, au fost făcute peste 13 mii de avorturi, într-o pătrime de cazuri, pacientele au fost minore.

„Din păcate, legislația R. Moldova nu prevede interzicerea avorturilor în rândul minorelor. Însă există legea drepturilor pacienților, care interzice orice intervenție medicală la copii fără acordul părinților. Inevitabil, voi aduce spre discuție adoptarea unei legi cu privire la avortul printre minore", a declarat pentru JURNAL Tamara Plămădeală, avocată parlamentară pentru protecția drepturilor copilului.

O încercare în acest sens a făcut şi un grup de deputaţi încă în februarie 2012. Proiectul de lege privind avorturile, în care se propunea ca femeile căsătorite să nu poată avorta fără de consimţământul în scris al soţului, iar minorele să nu poată avorta fără acceptul în scris al părinţilor, nu a fost avizat. „Au fost mai multe obiecţii. Celor de la Ministerul Sănătăţii li s-a părut prea restrictiv, în special din cauză că în proiect era stipulat că medicul este în drept să refuze să facă avortul dacă acesta contravine conştiinţei lui. S-au legat şi de acordul soţilor, invocând că avortul e o problemă personală a femeii.

Cât priveşte consimţământul părinţilor, acesta nu este prevăzut de nicio lege, doar într-un regulament al Ministerului. Însă cât de mult se respectă acesta? În proiect era prevăzut că, dacă un medic va face un avort fără acordul părinţilor minorei însărcinate, el va fi sancţionat cu o amendă de până la 2000 de lei sau privat de dreptul de a desfăşura activitatea profesională pe o perioadă de până la un an. Nu le-a convenit nici faptul că am propus ca femeile care intenţionează să avorteze să fie consiliate psihologic, doar dacă le convingem să nu o facă, salvăm o viaţă.

Ni s-a spus că o consiliere se face, însă aceasta este mai mult pentru a o linişti pe femeie că totul va fi bine. Voi reformula proiectul şi-l voi înainta la următoarea sesiune", planifică deputatul Valeriu Ghileţchi, unul din autorii proiectului de lege.

Deşi au trecut mai bine de 7 ani de când Irina a făcut pasul pe care nu şi-l poate ierta până în prezent, situaţia nu s-a schimbat decât la un singur capitol, preţul chiuretajului s-a mărit.

Andriana Nedomolchin, stagiară

Svetlana Panţa

Experiment

Cifre: „Am 15 ani, 11 săptămâni de sarcină, 50 de lei consultaţia şi 750 de lei avortul"

Potrivit directorului Centrului Perinatal al Institutului Mamei şi Copilului, Iurie Carauş, este interzis ca un medic să facă avort unei minore fără consimţământul părinţilor. Am încercat să vedem în ce măsură medicii respectă această obligaţie. Am contactat o instituţie medicală din Chişinău pe site-ul căreia scrie: „ai nevoie de un avort inofensiv şi de o consultaţie competentă, sună la numărul de telefon…". Ne-am prezentat ca o minoră de 15 ani, cu termenul de sarcină 11 săptămâni, care intenţionează să facă avort, dar ca să nu ştie părinţii. Deşi medicul care ne-a consultat la telefon a întrebat dacă nu avem alte rude mature, într-un final s-a lăsat convins şi a invitat minora să vină singură la centrul medical pentru efectuarea procedurii. „În cazul dat, o să fie avort prin vacuum, pentru că, conform legislaţiei, avortul medicamentos se efectuează doar până la nouă săptămâni. Deci, 50 de lei o să vă coste ultrasonografia şi procedura e 750 de lei. Noi dorim foarte mult să va ajutăm. Vă aşteptăm mâine la 10", a spus foarte amabil medicul la telefon.

Pe de altă parte, directorul Centrului Perinatal al Institutului Mamei şi Copilului, Iurie Carauş, susţine că medicul este obligat să refuze efectuarea procedurii, în cazul în care părinţii sunt plecaţi peste hotare, şi minora se prezintă de una singură la specialist. „Însă, dacă minora nu are pe nimeni, medicul poate lua decizia de a face avort numai când este o urgenţă sau un pericol pentru viaţa pacientei. Această acţiune este prevăzuta de legislaţie", a specificat Carauş. Mai mult, potrivit directorului, dacă minora recunoaşte că tatăl copilului este un matur, medicul este obligat să anunţe poliţia. „Trebuie să o facă numaidecât", a menţionat directorul Centrului Perinatal al Institutului Mamei şi Copilului.

Ofiţerul de presă al Inspectoratului General de Poliţie, Adrian Jovmir, a declarat pentru JURNAL că, în majoritatea cazurilor de abuz sexual faţă de minore, cei care se adresează la organele de drept sunt părinţii copilelor, şi nicidecum medicii.

Vera Lozovanu-Guţu, stagiară
Svetlana Panţa, www.jc.md, 22.07.2013

Mafia pădurilor din R. Moldova

ANTITEZĂ: Şeful „Moldsilva" la Străşeni, decorat de preşedinte cu Ordinul „Gloria muncii", s-a oferit „să ne vândă" 15 ha de pădure contra sumei de 50 mii de euro

Eugeniu Nazaria, directorul Întreprinderii de Stat „Silvocinegetica" Străşeni („Moldsilva"), fiind decorat de preşedintele Nicolae Timofti cu Ordinul „Gloria muncii" şi de ÎPS Vladimir cu „Ordinul Recunoştinţei", s-a oferit „să ne vândă" 15 ha de pădure contra sumei de 50 mii de euro. „4500 de lei e hectarul, oficial, plata pe arendă anuală. Restul se vorbeşte. Dar asta trebuie de hotărât repede, săptămâna viitoare. Îi mai bine să faci prin persoană juridică. Dacă ai vrut să vinzi terenul, l-ai vândut cu tot cu firmă", ne-a spus Nazaria, într-o înregistrare audio ascunsă. ZdG a identificat mai multe persoane fizice şi juridice care au arendat suprafeţe mari de pădure la Străşeni şi Hânceşti, începând cu anul 2008.

Staev Hîncev, un bărbat de origine bulgară, ne arată suprafaţa de pădure pe care anterior a arendat-o de la „Moldsilva" şi astăzi a scos-o la vânzare. Satul Scoreni, r-ul Străşeni, 20 iunie 2013

VASILE TARLEV,

ex-premier al R. Moldova:

La acel moment era necesar de a analiza toate actele normative şi legislative şi de a aproba regulile de joc în acest domeniu, având la bază practica internaţională. Acel Regulament, în opinia specialiştilor, era binevenit. La temelie nu s-a discutat despre vânzarea pădurilor. Noi am majorat plata pentru arendare. Acum e de 2 - 4 mii de lei. Până în 2008, plata de arendare a unui hectar era de 250 de lei. Terenul trebuie dat în arendă pentru gestionare cu restricţii, fără construcţii capitale.

Astăzi, aceştia vând 1 ha cu 10 mii de euro. „Este imposibil. Legea nu permite să se vândă nimic…", susţine viceministrul Mediului, Lazăr Chirică.

În anul 2008, Guvernul condus de Vasile Tarlev a emis o hotărâre guvernamentală prin care a aprobat Regulamentul privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică şi de recreere. Într-un punct al Regulamentului este indicat că arendaşul are dreptul „să construiască, în modul stabilit şi în conformitate cu legislaţia în vigoare, cu aprobarea arendatorului, obiecte de importanţă socială şi de gospodărire (chioşcuri, pavilioane, terenuri sportive şi pentru odihnă, reţele amenajate de drumuri şi poteci, forme mici arhitecturale), încăperi legate de folosirea terenului forestier, să instaleze garduri şi alte construcţii pentru limitarea accesului, precum şi pentru asigurarea securităţii vizitatorilor în terenurile arendate".

Hânceşti: 10 mii de euro – 1,5 ha de pădure

În 2008-2012, Agenţia „Moldsilva", făcând referire la acest Regulament, a semnat cu persoane fizice şi juridice 807 contracte de arendă a suprafeţelor de pădure din R. Moldova, pe un termen de până la 49 de ani. În ultima perioadă, pe site-uri specializate, au fost publicate mai multe mesaje de genul: „Vând 5 ha de pădure pentru construcţii", „Vând 1,5 ha de pădure lângă traseul Chişinău– Hânceşti. Preţul – 10 mii euro". ZdG a luat legătura cu aceşti intermediari care fac afaceri fabuloase cu pădurile. Staev Mincev este un bărbat de origine bulgară şi lucrează taximetrist la Chişinău. În 1999, soţia sa, Svetlana Mincev, a fondat Întreprinderea Individuală (ÎI) „Mincev Svetlana", care desfăşoară activităţi de vânzare a unui sortiment larg de mărfuri, construcţii complete şi parţiale, dar şi construcţii inginereşti. În 2008, ÎI „Mincev Svetlana" a semnat cu „Moldsilva" un contract de arendare a suprafeţei de 5 ha de teren în pădurea de la Scoreni, Străşeni, pe un termen de 49 de ani. Actualmente, familia Mincev a scos cele 5 ha de pădure la vânzare, plasând informaţia într-un ziar de anunţuri.

Străşeni: 40 mii de euro – 5 ha de pădure

Joi, 20 iunie 2013, ne-am întâlnit cu Staev Mincev la o terasă din Chişinău, invocând că intenţionăm să cumpărăm cele 5 ha de teren. Bărbatul a venit la întâlnire ţinând în mână contractul de arendă. Din start, el ne-a anunţat ce sumă de bani trebuie să transferăm. „Este contractul. Terenul e înregistrat la cadastru. Se află la 20 km de Chişinău,

spre Leuşeni. Soţia vrea 50 mii de euro. Dar îl vindem cu 40 de mii. Probleme ca la Sociteni nu vor fi. Aici satul e mai departe de pădure şi probleme legate de construcţii nu vor apărea. Hai să mergem să vă arăt locul", ne spune intermediarul într-o română stâlcită. Urcăm într-un automobil „Dacia", pe care scrie „TAXI", şi ne îndreptăm spre pădurea de la Scoreni. La ieşirea din sectorul Buiucani, bărbatul opreşte la o benzinărie. Îşi alimentează automobilul şi ne atenţionează să ne uităm la spidometru. „Arată 400 km. Până la pădure sunt vreo 17-20 km". Pe drum, Staev ne spune că soţia sa e plecată în Rusia şi că ar vrea să vândă terenul până la sfârşit de iunie, ca să plece şi el la Moscova. „Dacă vă convine, soţia zboară la Chişinău şi înscrie firma pe numele tău. Automat, intri în posesia terenului sau, dacă vrei, putem face şi prin contract adiţional", ne mai spune Staev.

„Am dat mită şi am luat…"

După 15 minute de mers cu automobilul, ajungem la pădurea de la Scoreni. Staev măsoară terenul pe care îl are în arendă. „Sunt copaci de stejar. Al meu e de la transformatorul electric până la indicatorul de pe marginea drumului". Pe anumite suprafeţe se observă că, recent, au fost tăiaţi mai mulţi copaci. „S-a tăiat nu că am fi vrut să construim, dar pentru că erau uscaţi". Când reveneam la Chişinău, arendaşul ne-a povestit cum a intrat în posesia celor 5 ha de pădure. „În 2008, nu era cu licitaţii. Am dat mită şi am luat (zâmbeşte). Cât am dat nu pot să spun. Soţia s-a ocupat", susţine Staev Mincev. În drum de la Scoreni, ne-am oprit la casa lui Mincev de la Buiucani, pentru a lua datele de la cadastru. Ulterior, urma să ne întâlnim pentru semnarea contractului şi pentru transferul de bani. Suprafaţa de pădure de la Scoreni se află în gestiunea ÎS „Silvocinegetica" Străşeni, din cadrul Agenţiei „Moldsilva". Vineri, 21 iunie, l-am contactat pe directorul acestei instituţii, Eugeniu Nazaria, sub pretextul că reprezint o companie de construcţii din România care intenţionează să cumpere 15 ha de pădure la Scoreni, lângă reşedinţa prezidenţială de la Condriţa, pentru a construi o zonă de agrement cu pensiuni, hoteluri, restaurante şi parcări auto. „Eu sunt la Străşeni. Seara, pe la 5, ajung în Chişinău şi vorbim", ne-a spus directorul la telefon.

15 ha lângă reşedinţa prezidenţială de la Condriţa. „Mulţumită" – 50 mii de euro

Vineri, la 18.10, Eugeniu Nazaria a venit la întâlnire la terasa de lângă Palatul Naţional. Era cu un automobil Suzuki, îmbrăcat într-o cămaşă fără mâneci, de culoare albastru-deschis. Purta pantaloni la dungă, de culoare maro. I-am explicat directorului ce intenţionăm să construim în pădure.

Nazaria: — Ce construcţii vreţi să faceţi?

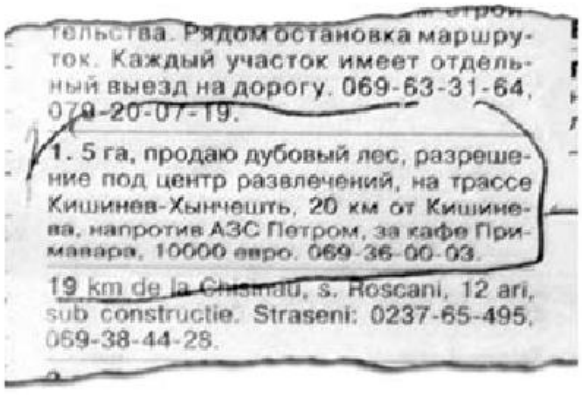
тельства. Рядом остановка маршруток. Каждый участок имеет отдельный выезд на дорогу. 069-63-31-64, 079-20-07-19.

1. 5 га, продаю дубовый лес, разрешение под центр развлечений, на трассе Кишинев-Хынчешть, 20 км от Кишинева, напротив АЗС Петром, за кафе Примавара, 10000 евро. 069-36-00-03.

19 km de la Chisinău, s. Roscani, 12 ari, sub constructie. Straseni: 0237-65-495, 069-38-44-25.

Reporter: — Pensiune, restaurant, hotel …

Nazaria: — Cu ce pot să vă ajut?

Reporter: — Vrem să ştim dacă ar fi o procedură mai simplă. Cum s-o rezolvăm.

Nazaria: — Trebuie să veniţi cu acest contract, vă dau un inginer să vadă locul. 15 ha pot fi în fund… Aici, în margine, practic totul e ocupat. În fund pot fi găsite. Din 2008, s-au dat multe terenuri.

Reporter: — Facem prin licitaţie?

Nazaria: — Acestea sunt altfel de proceduri… Facem noi licitaţia, principalul să selectăm şi să vedem terenul. Eu pot să vă ajut la licitaţie. Când te duci la licitaţie, scrii cât vrei şi unde vrei… Poate fi luat pe persoană fizică şi pe persoană juridică. Dar trebuie de făcut repejor.

Reporter: — Care-i preţul?

Nazaria: — 4500 de lei la hectar, oficial, plata pe arendă anuală (între timp, se apropie chelneriţa şi îl întreabă dacă doreşte să facă o comandă. „Nu! Arată bine. Plânge pădurea după dânsa"). Oficial, plăteşti în casă. Restul – vorbim. Dă să selectăm şi pe urmă…

Reporter: — Neoficial, dacă se poate la 50 mii de euro de rezolvat, o să fie bine?

Nazaria: — Ţi-am spus, trebuie să vedem asta… Dacă selectezi terenul şi spui că îţi place, noi mergem şi rezolvăm. Asta trebuie de hotărât repede, săptămâna viitoare. Într-o săptămână trebuie să ai tot, şi firmă, şi…

Reporter: — La noi totul e clar. Doar că nu ştiu dacă o firmă din afară poate semna contract cu „Moldsilva".

Nazaria: — Nu ştiu.

Reporter: — Sau se poate de făcut pe persoană fizică?

Nazaria: — E mai rău prin persoană fizică. Mai bine prin persoană juridică. Dacă vrei să vinzi, ai vândut cu tot cu firmă. Sau dacă vrei să mai intre cineva, l-ai luat ca fondator. Sau un SRL se deschide într-o „sutcă" — două. Ai plătit aici 6 mii de lei, ţi-o face tot cu documentaţie şi ţi-o dă…

Reporter: — Venim săptămâna viitoare. La Străşeni vă găsim?

Nazaria: — Da. Săptămâna viitoare, până vineri. E în interesele tale. Îţi doresc succes. Te gândeşti şi vii cu propuneri concrete.

Funcţionarul public s-a ridicat de la masă, ne-a dat o carte de vizită pe care e scris Eugeniu Nazaria, director ÎSC „Străşeni", Agenţia „MOLDSILVA", datele de contact şi adresa instituţiei pe care o conduce de la Străşeni.

Decorat cu ordine… ne ajută să punem mâna pe 15 ha de pădure

În luna decembrie 2012, Eugeniu Nazaria a fost decorat de către preşedintele R. Moldova, Nicolae Timofti, cu Ordinul „Gloria Muncii". „Decret nr. 449 privind conferirea Ordinului „Gloria Muncii" lui Eugeniu Nazaria. Pentru merite în dezvoltarea durabilă a gospodăriei silvice, contribuţie la extinderea suprafeţelor de pădure şi activitate intensă de ocrotire a naturii, lui Eugeniu NAZARIA, director al Întreprinderii Silvocinegetice de Stat Străşeni, i se conferă Ordinul „Gloria Muncii"", se arată în decretul prezidenţial.

Tot în decembrie 2012, Eugeniu Nazaria a fost invitat la Palatul Mitropolitan, fiind decorat de ÎPS Vladimir cu Ordinul Cuviosului Paisie Velicikovski, gr. II, distincţie conferită pentru merite deosebite în dezvoltarea şi consolidarea relaţiilor interecleziale, pentru implicare dinamică în realizarea iniţiativelor bisericeşti şi promovarea bunului nume al Bisericii Ortodoxe din Moldova în ţară şi în străinătate.

Pornind de la afirmaţiile directorului de la ÎS „Silvocinegetica" Străşeni, Eugeniu Nazaria, precum că în mare parte suprafaţa de teren din pădurea de la Scoreni a fost dată în arendă, am încercat să aflăm cine sunt arendaşii.

„TFGL Construct" SRL a luat 153 ha, lângă reşedinţa prezidenţială

Potrivit datelor de la „CADASTRU", ÎS „Silvocinegetica" Străşeni a dat în arendă 153 ha din pădurea de la Scoreni firmei „TFGL Construct" SRL, câte 5 ha de teren firmelor: „Popas Cechir" SRL şi ÎI „Mincev Svetlana", 4 ha – „Ilvon-COM" SRL,

câte 3 ha – „Business LAB" SRL, „Gardo Marchet" SRL şi „Gigamarchet" SRL, 2 ha – „Coroana Regală" SRL. În acte e indicat faptul că terenul a fost arendat pentru „gestiune economică". Totodată, datele de la „CADASTRU" arată că, în pădurea de la Scoreni, situată lângă Condriţa, Direcţia Generală pentru Administraţia clădirilor Guvernului deţine 507,4 ha de teren, pe suprafaţa căruia sunt mai multe construcţii. Reprezentanţii Guvernului ne-au spus că pe acest teren se află şi reşedinţa prezidenţială de la Condriţa.

Datele de la Camera Înregistrării de Stat arată că firma „TFGL Construct" SRL, care deţine 153 ha de teren în pădurea de la Scoreni, e specializată în activităţi de proiectare, construcţii de clădiri, cumpărare şi vânzare de bunuri imobile, dar şi în alte tipuri de comerţ. Agentul economic a devenit cunoscut după proiectarea şi construcţia unui hotel din Chişinău, dar şi a unui complex rezidenţial care cuprinde 22 de vile. Fondatorii acestei firme sunt Serghei Legun, Vitalie Tregubenco şi Alexandr Guşac. Am încercat să discutăm cu fondatorii firmei, motivând că am dori să cumpărăm 5 ha de teren din cele 153 ha, deţinute în arendă de „TFGL Construct" SRL . „Un fondator e plecat la San Francisco, altul – la New York. E bine, dar trebuie să ne întâlnim. Asta după ce se întorc din SUA", ne-a spus Alexandr Guşac, unul dintre cei trei fondatori ai „TFGL Construct" SRL.

Viceministrul Mediului: E imposibil!

Am încercat să discutăm cu viceministrul Mediului, Lazăr Chirică, despre acţiunile prin care unele persoane fizice şi juridice care arendează păduri le scot ulterior la vânzare. „E imposibil. Legea nu permite să se vândă nimic. Comuniştii au adoptat o Hotărâre de Guvern prin care se permitea darea în arendă a unor suprafeţe de păduri. Acum, la Guvern, se discută despre abrogarea acestei legi. Şi mie mi-ar fi interesant să ştiu cum se vinde. Acum nu am aşa informaţii", a subliniat oficialul.

Deputata Violeta Ivanov, preşedinta Comisiei parlamentare pentru mediu şi schimbări climatice, susţine că „Moldsilva" şi-a asumat responsabilitatea să împădurească, până în 2015, 5% din terenurile despădurite. „La noi e invers. Vedeţi că astăzi se taie. Au rămas doar petice de păduri. Am fost pe traseul spre Leuşeni. De la trasă, în pădure se văd numai vile. În acest context ar fi util şi controlul parlamentar. Atunci, însă, când controlul parlamentar depinde de politică… cineva vrea să spună lucrurilor pe nume, dar când vede că acolo jumătate din vile sunt ale deputaţilor şi miniştrilor şi se interzice să vorbească, asta e", afirmă deputata Ivanov.

Majoritatea persoanelor fizice şi juridice care solicită arendarea unei suprafeţe de pădure pe un termen de la 5 la 49 de ani intenţionează să amenajeze pe terenul aren-

dat tot felul de zone de agrement. Directorul general adjunct al „Moldsilva", Fiodor Botnari, ne-a spus că sunt stabilite nişte reglementări care indică expres ce cotă din suprafaţa arendată poate fi ocupată de construcţii. „La un hectar – 10% poate fi ocupat de construcţii. Aici e inclus şi pavajul, parcarea, gardul, construcţia de bază şi cele auxiliare", ne-a spus Botnari.

Statisticile oficiale arată că Agenţia „Moldsilva", în perioada 2008 – 2012, a transmis în arendă 11531 ha de terenuri din fondul forestier gestionat de Agenţie.

Iurie Sanduţa, Investigaţii nr. 428, 27.06.2013, www.zdg.md

Milionarul de la Securitatea Internelor

Vladimir Maiduc a lipsit din minister aproape zece ani. FOTO Adevărul

Vladimir Maiduc, şeful Direcţiei Investigaţii şi Securitate Internă a MAI, revenit în Poliţie, este gata să facă ordine în instituţia de unde a lipsit zece ani, timp în care şi-a construit o afacere estimată la „nu mai puţin de un milion de euro".

Vladimir Maiduc, proprietarul complexului de odihnă Forest Club, din Ialoveni, dar şi a câtorva firme din România, recunoaşte că nu s-a întors la Interne pentru salariu, ci pentru a face parte din echipa ministrului Dorin Recean. Şeful Direcţiei Investigaţii şi Securitate Internă susţine că şi-a lăsat afacerile pe mâini bune.

„Nu-s Ion Soltâs, doar vreau să fac ordine"

„Am numit directori să aibă grijă de business, aşa cum îmi permite legea. M-am reîntors la MAI nu pentru că aş fi Ion Soltâs, ci pentru că simt că pot face ordine. Într-o zi s-ar putea să aflu că nu mai e nevoie de mine. Nu mă voi opune, mi-am luat IPad-ul şi am plecat", spune Vladimir Maiduc."

Din decembrie, atunci când a revenit în Poliţie, circa 20 de angajaţi ai MAI au fost deja suspendaţi din funcţii sau concediaţi. Poliţistul de la Cahul care, după ce a pierdut la jocuri de noroc, a lăsat drept gaj legitimaţia de serviciu sau câţiva angajaţi ai Comisariatului de la Făleşti - după incidentul din Pădurea Domnească - sunt o parte din listă.

„Acum Securitatea Internelor are de lucru înzecit, dacă e să comparăm situaţia cu cea de acum un deceniu. Telefoanele nu mai încetează să sune şi în fiecare zi primesc oameni în audienţă care se plâng pe poliţişti“, adaugă Vladimir Maiduc.

Cu „Fulgerul“ împotriva colegilor

Recenta operaţiune de la Comisariatul General de Poliţie din Chişinău, de exemplu, în care au fost implicaţi şi mascaţii de la Brigada de Poliţie cu Destinaţie Specială „Fulger“, s-ar putea „încununa“ cu câteva dosare penale. Atunci au fost suspendaţi din funcţie vicecomisarul Alexei Laza şi şeful Secţiei Poliţie Criminală, Ruslan Saachian.

„Am constatat că acest comisariat este gestionat ca un SRL. Am depistat mai multe ilegalităţi, cum ar fi interceptarea ilegală a telefoanelor mai multor oameni de afaceri, părţi în dosare. Unii şefi îşi interceptau soţiile, incluzându-le ca părţi pe dosare penale. Sunt crime“, mai spune şeful direcţiei.

„În capul mesei stă legea pe care mereu am respectat-o. Dacă domnul Maiduc face astfel de declaraţii, să aducă şi probe“, îi dă replică comisarul Sergiu Cociorvă.

„Nu ai cum să interceptezi ilegal pe cineva. Este o procedură anevoioasă. Vladimir Maiduc are un singur scop, să ponegrească angajaţii comisariatului“, adaugă şi Ruslan Saachian.

Maiduc susţine că urmează şi alte comisariate şi, dacă va fi nevoie, nu va ezita să implice „Fulgerul“. „Am apelat la «Fulger» pentru securitatea subalternilor mei. Nu intrăm la nimeni acasă. Statul le-a oferit tuturor angajaţilor MAI masă, birou, salariu. Unora le-ar prinde bine să aibă mai multă minte“, afirmă funcţionarul.

Bănuit de fapte penale

El a plecat din minister în 2003, fiindu-i aduse mai multe acuzaţii. În 2002, ziarul „Accente“ scria că Maiduc, pe atunci adjunct al şefului Poliţie Criminală a MAI, ar fi fost suspectat de comiterea unor crime grave: escrocherii prin şantaj, fabricarea probelor penale, exces de putere etc. Acesta neagă toate acuzaţiile, precizând că a atacat publicaţia în instanţă, câştigând procesul.

„Mă întreb dacă un om cu aşa afaceri ar putea lucra în MAI? Mă gândesc că şefii ministerului ar trebui să se gândească bine când numesc astfel de oameni în funcţii, mai ales că Maiduc a figurat în mai multe dosare penale“, spune suspicios Ion Diacov, procuror-şef al municipiului Chişinău.”

„Cea mai bună candidatură“

La rândul său, ministrul Dorin Recean susţine că a ales cea mai bună candidatură, iar afacerile pe care le are subalternul său nu-l încurcă să-şi facă bine meseria. „Am căutat mult timp o persoană care să aibă suficient curaj să ocupe această funcţie. Este un domeniu ce presupune multă responsabilitate, dar şi riscuri“, susţine şeful de la Interne.

Consilier PD la Ialoveni

Până a reveni la MAI, Vladimir Maiduc a fost consilier raional la Ialoveni din partea partidului Democrat, fiind şi preşedintele Comisiei Juridice. Şeful de la Securitatea Internă susţine că şi-a construit afacerea timp de zece ani. „Iniţial am început cu firme ce prestau diferite servicii, cum ar fi curăţenia în casă. Afacerea «Forest Club» am pornit-o mai târziu. O am de vreo şapte ani“, spune Vladimir Maiduc. Angajatul MAI a fost şi şeful seviciului de pază şi securitate la Pro TV.

Anastasia Nani, http://adevarul.ro/moldova, 5.02.2013

Magistrată cu vilă de lux şi terenuri ocupate abuziv

Casa şi terenul au fost împrejmuite cu un gard imens FOTO Valentin Kirgan

Liuba Pruteanu, vicepreşedintele Judecătoriei sectorului Buiucani din Chişinău, este suspectată de Centrul Naţional Anticorupţie că a acaparat un teren de 12,5 ari la marginea oraşului. Judecătoarea spune că nu ştie nimic despre ancheta CNA

Magistrata Liuba Pruteanu şi-a construit încă acum 10 ani o vilă cu două nivele chiar la ieşirea din oraşul Chişinău. Dacă nu ar fi un stâlp cu inscripţia „Durleşti“, nici nu ţi-ai da seama că ai intrat într-o altă localitate. Fără un număr şi fără o plăcuţă cu denumirea străzii Ion Pelivan din Capitală, vila este amplasată mai la deal de indicatorul de la intrarea în Durleşti, în spatele unei răstigniri din piatră.

Casa a fost declarată în 2008, cu o valoare de 1,81 milioane de lei, şi nu este exclus că a fost ridicată pe bani câştigaţi cinstit şi din sudoarea frunţii de familia Pruteanu.

Cert este însă că magistratei nu i-a fost de ajuns lotul de 450 metri pătraţi, primit încă în 1998 de la Primăria Chişinău, pe care şi-a înălţat imobilul de 178,7 metri pătraţi. Judecătoarea a mai acaparat şi un teren din vecinătate, cu o suprafaţă de 12,5 ari, pe care l-a împrejmuit cu un imens gard din piatră.

Pământ de milioane

Pe harta de la Cadastru se vede terenul ocupat şi îngrădit abuziv Sursa: geoportal.md

Potrivit experţilor imobiliari, un ar în această zonă a Chişinăului costă între 10.000 şi 15.000 de euro. Altfel spus, terenul valorează peste 125.000 de euro sau circa două milioane de lei.

Mutarea nu a rămas neobservată. Centrul Naţional Anticorupţie o suspectează pe magistrată că a ocupat ilegal lotul şi l-a îngrădit. Potrivit Codul Contravenţional, încălcarea se sancţionează cu o amendă de la 800 la 1.000 de lei şi cu demolarea gardurilor şi a construcţiilor din contul vinovatului.

Faptul că familia Pruteanu nu are acte de proprietate asupra terenului limitrof a fost constatat şi de Oficiul Cadastral Chişinău, care încă la începutul anului 2011 preciza într-o notă că nu poate efectua recepţia planului geometric al lotului pentru că pe documentele prezentate lipseşte avizul Direcţiei Funciare a primăriei.

Ba mai mult, ofiţerii CNA susţin că şi lucrările de construcţie a casei au fost efectuate în mod neautorizat.

Primăria calculează prejudiciul

Pe 10 aprilie 2013, şeful Direcţiei Combaterea Corupţiei din cadrul CNA, Viorel Mihailă, i-a adresat un demers primarului general al municipiului Chişinău prin care îl informează despre abuzul comis de judecătoare. De asemenea, CNA îi solicită lui Dorin Chirtoacă să trimită o inspecţie la faţa locului. Specialiştii primăriei ar urma să stabilească mărimea prejudiciului cauzat autorităţilor locale prin faptul că terenul a fost ocupat abuziv, nu a fost achitată plata de arendă, iar primăria nu l-a putut valorifica.

Diana Gurschi, şefa Direcţiei Asistenţă Juridică din cadrul Primăriei Chişinău, susţine că nu ştie nimic despre acest caz. În schimb, Radu Blaj, arhitectul-şef interimar al municipiului, ne-a declarat că specialiştii au fost miercuri la faţa locului şi pregătesc acum un act privind rezultatele verificării. Funcţionarul a menţionat că proprietarii casei sunt la curent cu aceste proceduri.

Judecătoarea nu comentează

Liuba Pruteanu a refuzat să ne vorbească despre imobilul şi terenul cu pricina.

„Nu ştiu nimic despre aceste verificări, dar nici nu vreau să comentez cazul", ne-a tăiat-o vicepreşedinta Judecătoriei Buiucani."

Foto: Familia magistratei deţine case şi terenuri şi la Durleşti

Casa şi terenul de 4,5 ari apar în declaraţia pe venit pentru anul 2008 depusă de magistrată, însă nu figurează din cea pentru 2009. Nu se ştie dacă aceste dar şi alte proprietăţi au fost incluse în declaraţiile de avere pentru 2010, 2011 şi 2012, deoarece acestea nu au fost publicate pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Datele de la Cadastru arată că Liuba Pruteanu mai deţine trei loturi de teren la Durleşti, care sunt înregistrate ca grădină. Un număr mult mai mare de proprietăţi figurează pe numele soţului, soacrei şi al tatălui magistratei.

Proprietăţi înregistrate pe numele membrilor familiei

Pe numele soţului judecătoarei, Vasile Pruteanu, sunt înregistrate cel puţin cinci terenuri folosite în calitate de grădină în extravilanul oraşului Durleşti. De asemenea, el figurează în acte şi ca proprietar al celor trei automobile ale familiei: un Mercedes E 280 cumpărat în anul 2010, un Volkswagen Touareg, procurat în 2011 şi un BMW 520 D procurat în 2008. Un automobil nou Volkswagen Touareg costă peste 40.000 de euro, în timp ce unul second-hand, de doi-trei ani, circa 30.000 de euro.

Pe numele fiicei este înscris un lot agricol de cinci ari, iar pe numele tatălui magistratei, un teren de şase ari pentru construcţii de pe strada Codrilor din Durleşti, evaluat la 144.000 de lei, dar cu o valoare de piaţă de 45.000 de euro. Acesta însă a negat că ar deţine terenul.

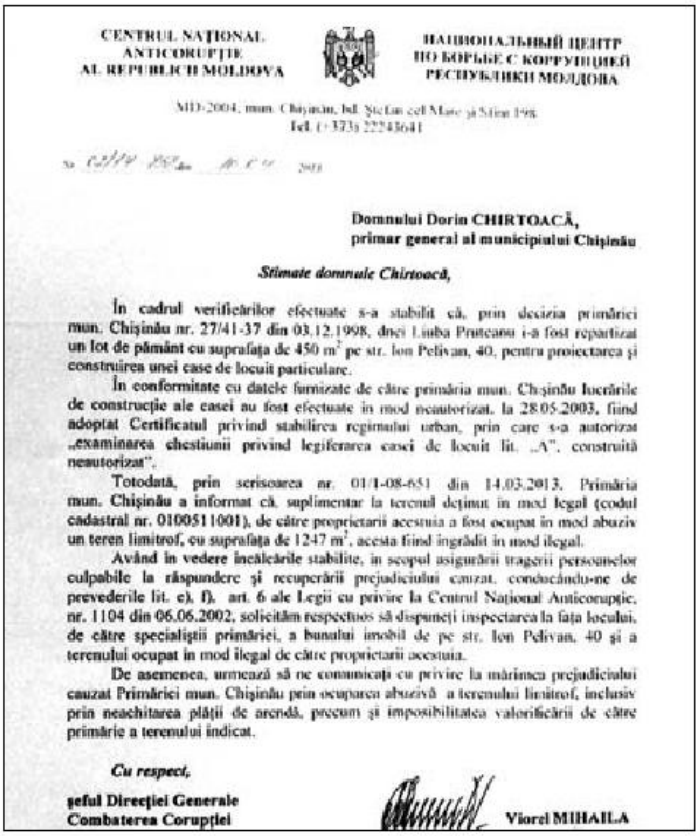

CENTRUL NAȚIONAL ANTICORUPȚIE AL REPUBLICII MOLDOVA

НАЦИОНАЛЬНЫЙ ЦЕНТР ПО БОРЬБЕ С КОРРУПЦИЕЙ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

MD-2004, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 198
Tel. (+373) 22243641

Domnului Dorin CHIRTOACĂ,
primar general al municipiului Chișinău

Stimate domnule Chirtoacă,

În cadrul verificărilor efectuate s-a stabilit că, prin decizia primăriei mun. Chișinău nr. 27/41-37 din 03.12.1998, dnei Liuba Pruteanu i-a fost repartizat un lot de pământ cu suprafața de 450 m² pe str. Ion Pelivan, 40, pentru proiectarea și construirea unei case de locuit particulare.

În conformitate cu datele furnizate de către primăria mun. Chișinău lucrările de construcție ale casei au fost efectuate în mod neautorizat, la 28.05.2003, fiind adoptat Certificatul privind stabilirea regimului urban, prin care s-a autorizat „examinarea chestiunii privind legiferarea casei de locuit lit. „A", construită neautorizat".

Totodată, prin scrisoarea nr. 01/1-08-651 din 14.03.2013, Primăria mun. Chișinău a informat că, suplimentar la terenul deținut în mod legal (codul cadastral nr. 0100511001), de către proprietarii acestuia a fost ocupat în mod abuziv un teren limitrof, cu suprafața de 1247 m², acesta fiind îngrădit în mod ilegal.

Având în vedere încălcările stabilite, în scopul asigurării tragerii persoanelor culpabile la răspundere și recuperării prejudiciului cauzat, conducându-ne de prevederile lit. c), f), art. 6 ale Legii cu privire la Centrul Național Anticorupție, nr. 1104 din 06.06.2002, solicităm respectuos să dispuneți inspectarea la fața locului, de către specialiștii primăriei, a bunului imobil de pe str. Ion Pelivan, 40 și a terenului ocupat în mod ilegal de către proprietarii acestuia.

De asemenea, urmează să ne comunicați cu privire la mărimea prejudiciului cauzat Primăriei mun. Chișinău prin ocuparea abuzivă a terenului limitrof, inclusiv prin neachitarea plății de arendă, precum și imposibilitatea valorificării de către primărie a terenului indicat.

Cu respect,

șeful Direcției Generale Combaterea Corupției — **Viorel MIHAILA**

Demersul adresat primarului general de CNA

Şi Valentina Pruteanu, soacra magistratei, are imobile la Durleşti. Aceasta deţine pe strada Testemiţanu un teren de 10,6 ari, estimat la 244.000 de lei, pe care se află trei construcţii: o casă cu suprafaţa de 89 de metri pătraţi, o bucătărie de vară şi un şopron, estimate în 2005 la circa 200.000 de lei. Vecinii ne-au confirmat că acestea aparţin familiei Pruteanu.

Investigaţia a fost realizată în cadrul Campaniei „Toleranţă zero corupţiei! Fii activ şi pune corupţia la zid!", desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice cu suportul Programului Bună Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova. Instituţia finanţatoare nu influenţează în niciun fel subiectul şi conţinutul investigaţiilor publicate.

Ion Preaşca, http://adevarul.ro/moldova, 26.04.2013

„Imperiul" imobiliar al procurorului general adjunct

Familia lui Eugen Rusu, adjunctul procurorului general, deţine două case de locuit particulare şi un apartament în raza mun. Chişinău, estimate la aproximativ 10 mil. de lei. Acesta susţine că un imobil l-ar fi construit pe când era deputat, iar altul, după ce a vândut un apartament.

Săptămâna trecută, doi acţionari ai Întreprinderii de Producere a Materialelor de Construcţie „Anchir" SA din satul Chirca, Anenii Noi, au organizat o conferinţă de presă în care l-au acuzat pe Eugen Rusu, adjunctul procurorului general, de faptul că, beneficiind de funcţia pe care o deţine, le-a distrus firma.

Tot atunci, Constantin Sulă, acţionar la SA „Anchir", fost vicedirector al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice şi Corupţiei (CCCEC), împreună cu un alt

acţionar, Nicolae Îndoitu, declarau că Eugen Rusu este posesorul unei averi impresionante: două case de locuit şi un apartament în mun. Chişinău.

Casă de lux la Buiucani

Presa care a preluat informaţia nu a verificat-o, mulţumindu-se cu declaraţiile celor doi acţionari ai „Anchir" SA. La rândul său, procurorul Eugen Rusu nega parţial cele relatate, precizând că are o singură casă, în sect. Buiucani, construită din banii agonisiţi de familia sa în mai mulţi ani de muncă.

Totuşi, informaţiile de la ÎS „Cadastru" îl contrazic pe procuror. Conform acestora, Eugen Rusu, împreună cu soţia sa, Efimia Rusu, sunt proprietari a două case de locuit particulare şi a unui apartament în Chişinău. Una dintre case se află la Buiucani, pe str. Suceava.

Casa are două niveluri, este construită pe un teren de 650 m.p. şi se întinde pe o suprafaţă de 162 m.p., fiind estimată de experţi imobiliari la un preţ de 250—300 mii euro (4—5 mil. lei). Terenul a intrat în posesia familiei Rusu în 2001, iar conform datelor de la „Cadastru", în septembrie 2007, imobilul a fost dat în exploatare. Acesta este înscris pe numele ambilor soţi, Eugen şi Efimia Rusu.

Vilă de milioane la Dumbrava

Cealaltă casă a familiei adjunctului procurorului general se află la Dumbrava, localitate aflată în administrarea comunei Truşeni, la câţiva kilometri de Chişinău, pe str. Buiucani, acolo unde se înalţă mai multe vile ale unor demnitari.

Şi această casă are două niveluri, fiind construită în acelaşi stil cu imobilul din Buiucani. Datele de la „Cadastru" arată că terenul pe care este construit imobilul a fost procurat de cei doi soţi Rusu în urma contractului de vânzare/cumpărare din 14.09.2004, de la familia Cebanciuc.

După ce au procurat terenul, soţii Rusu au construit imobilul, care a fost dat oficial în exploatare în vara anului 2011, printr-un proces-verbal de recepţie. În acte, casa, cu o suprafaţă de 187 m.p., este înregistrată pe numele lui Eugen şi Efimia Rusu. Imobilul de la Dumbrava este estimat de experţi imobiliari la 200 mii de euro (peste 3 mil. lei).

Apartament de 1 milion

La „Cadastru", tot pe numele unor membri ai familiei adjunctului procurorului general, este înscris şi un apartament de pe str. Mitropolit Petru Movilă din sect. Buiucani. Acesta are o suprafaţă de 88.4 m.p. A patra parte din acest apartament, evaluat la aproximativ 60 mii euro (1 mil. lei), îi revine şi lui Vitalie, fiul familiei Rusu, şi el procuror.

În luna mai 2012, Eugen Rusu, care face parte din Colegiul de Calificare din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, s-a autorecuzat în momentul în care a fost organizat concursul pentru suplinirea funcţiei vacante de procuror, adjunct al procurorului Botanica, Chişinău, pentru că la concurs fuseseră admişi fiul său, Vitalie Rusu, precum şi nepotul, Roman Rusu. Până la urmă, însă, niciunul dintre cei doi nu a fost ales în acea funcţie.

„Am ascultat poveţele părinţilor mei"

Eugen Rusu recunoaşte că familia sa deţine trei imobile în Chişinău. „Dacă nu aş avea o casă, având doi copii şi trei nepoţele, aş fi blestemat de ei. Mi-ar reproşa că, iată, bunelul a trăit o viaţă, a fost deputat şi procuror, dar nu a găsit posibilităţi să construiască cel puţin o casă pentru copii. Eu am ascultat poveţele părinţilor mei. Trebuie să construieşti o casă, să faci o fântână", ne-a spus procurorul general adjunct.

„Casa de pe str. Suceava am construit-o până a reveni în procuratură, pe când eram deputat. A doua casă, cea de la Dumbrava, am finisat-o în acest an. Am construit-o după ce am vândut un apartament cu trei odăi, pe care-l aveam încă de când am început să lucrez în calitate de procuror. Apartamentul de pe Petru Movilă a rămas fiicei. Eu locuiesc la Dumbrava, împreună cu familia feciorului, care încă nu are casă. În casa de pe str. Suceava fac reparaţie. Acea casă e împărţită în două. Nu am să deschid parantezele de ce şi cum…", a continuat procurorul Rusu explicaţiile.

Acuzat de atac raider

Luni, 4 martie, doi acţionari ai SA „Achir", Constantin Sulă şi Nicolae Îndoitu, l-au acuzat pe Eugen Rusu de atacuri „raider". Ei susţineau că acesta tutelează uzina de cărămidă „Macon" SA din Chişinău, concurentul principal al firmei „Anchir", pentru că ar avea o rudă în conducere. Ei au mai declarat că Rusu ar deţine chiar şi acţiuni la acea firmă. Potrivit celor doi acţionari, în ultimii trei ani, „Anchir" SA a fost supusă

la sute de verificări, în urma cărora aceasta şi-a suspendat activitatea, chiar dacă dispune de producţie finită în sumă de peste 10 mil. lei. „Aceste verificări s-au făcut la comanda lui Rusu", au mai spus aceştia. Ei susţin că, de pe urma acestei activităţi, Eugen Rusu ar fi câştigat mai multe milioane de lei.

Cei doi acţionari ne-au prezentat şi câteva poze cu un automobil cu numerele de înmatriculare RM P 090, care aparţine lui Eugen Rusu şi care, potrivit lor, ar fi fost făcute în 2010, la fabrica de producere a materialelor de construcţie „Anchir" SA.

Procurorul respinge acuzaţiile

Pentru că, timp de o săptămână, organele de drept nu au reacţionat la informaţiile celor doi acţionari, zilele trecute, aceştia au făcut publice mai multe documente din care reiese că Eugen Rusu a trimis mai multe scrisori către Inspectoratul Fiscal, Camera de Licenţiere, Colegiul Economic al Curţii Supreme de Justiţie sau Ministerul Mediului, prin care se solicita efectuarea unor controale la SA „Anchir" sau chiar retragerea licenţei agentului economic.

Eugen Rusu respinge acuzaţiile. El ne-a spus că nu are nicio rudă la „Macon" SA, că nu deţine acţiuni acolo şi că Sergiu Rusu, angajat al „Macon" SA, cel la care au făcut referire cei doi acţionari de la „Anchir" SA, nu îi este frate. Rusu admite că maşina sa de serviciu a fost pe teritoriul uzinei, însă susţine că el nu se afla în acea maşină, ci un alt colaborator al procuraturii. Procurorul mai spune că şi-a făcut meseria corect şi că pe numele conducătorilor de la „Anchir" SA au fost deschise 10 dosare penale, dintre care doar patru de secţia de care este responsabil. „Cinci dosare penale au fost deschise de Ministerul Afacerilor Interne, unde eu nu am nicio influenţă", spune Rusu. „Dosarele au fost transmise deja în judecată, care se va pronunţa", a conchis acesta. Procurorul nu exclude că este supus unor atacuri cu iz politic, pentru a-l împiedica să candideze la funcţia de procuror general.

Rusu, între deputat şi procuror

Eugen Rusu activează în organele procuraturii încă din anul 1977. A început ca anchetator interimar în Procuratura sectorului Frunze din Chişnău, pentru ca, în 1990, să fie numit procuror de Bălţi. Patru ani mai târziu, ajunge şef de secţie în Procuratura Generală (PG).

În perioada 1994-2001 a renunţat la funcţia de procuror în favoarea celei de deputat în Parlamentul R. Moldova, unde a deţinut funcţia de preşedinte al Comisiei Juridice, pentru Numiri şi Imunităţi.

Conform datelor disponibile pe site-ul PG, pe 16 septembrie 2004, la doar două zile după ce cumpără terenul unde ulterior construieşte casa din Dumbrava, Rusu devine şeful Secţiei minori şi protecţia drepturilor omului a PG. Din 2008 şi până în 2010, când este numit adjunctul procurorului general, Eugen Rusu a ocupat funcţia de şef al secţiei analiză, prognoză şi elaborări a PG. Eugen Rusu are 61 de ani.

Victor Moşneag, Investigaţii nr. 414, 14.03.2013, www.zdg.md

ÎS „Registru", în pericol!

R. Moldova era la un pas să piardă controlul asupra celei mai profitabile întreprinderi de stat - „Registru". Sub pretextul necesității executării deciziei judecătoreşti care a obligat instituția să-i plătească opt milioane de dolari unei companii off-shore în spatele căreia se spune că ar sta persoane influente din R. Moldova, „Registru" intenționa să ia un împrumut de la bancă, gajând profiturile viitoare ale întreprinderii de stat, dar şi materia primă pentru perfectarea actelor de identitate.

Creditul, singura soluție

Decizia Curții Supreme de Justiție care a obligat ÎS „Registru" să-i plătească companiei off-shore „Intercomsoft" LTD opt milioane de dolari pentru că ar fi refuzat prelungirea unui contract de colaborare dezavantajos pentru statul nostru putea fi o pacoste pentru unica instituție abilitată cu perfectarea actelor de identitate. După examinarea mai multor variante, printre care alocarea banilor din fondul de rezervă al Guvernului sau din bugetul de stat, sau contractarea unui credit bancar, un grup de lucru format din ministrul Economiei, Valeriu Lazăr, ministrul Tehnologiei Informației şi Comunicațiilor, Pavel Filip, ministrul Justiției, Oleg Efrim şi ministrul Finanțelor, Veaceslav Negruța, a hotărât că cea mai potrivită soluție ar fi să se recurgă la un împrumut de la bancă. Decizia a fost luată pe 16 mai curent. Grupul de lucru a dispus organizarea unui concurs de oferte pentru selectarea băncii.

Planul ascuns

Unii dintre miniştrii care au participat la acea şedință nu ştiau însă nici cu spatele că banca era deja aleasă cu o lună înainte. Potrivit informațiilor de care dispune Ziarul NAȚIONAL, încă la 15 aprilie directorul ÎS „Registru", Sergiu Răilean, avea pe masa de lucru o cerere pregătită de subalternii săi către directorul filialei „Ştefan cel Mare" al „Moldincombank", Alexandru Cecan, prin care se solicita acordarea unui împrumut bancar pe un termen de trei ani, în valoare de opt milioane de dolari (circa

o sută de milioane de lei), cu rata dobânzii de 9% anual. Drept gaj, banca propunea preluarea dreptului de a încasa datoriile de la datornicii ÎS „Registru", îi cesiona încasările întreprinderii şi materia primă folosită la perfectarea actelor de identitate (cardurile de plastic şi cipurile încorporate în acte – n.r.), la preţul care va fi evaluat de bancă.

Tarife mai mari pentru documente

Pentru rambursarea acestui împrumut, responsabilii de la „Registru" nu au găsit nimic mai potrivit decât majorarea tarifelor la serviciile urgente (de la câteva ore până la 15 zile – n.r.) pentru eliberarea paşapoartelor, a certificatelor de înmatriculare a automobilelor, a permiselor de conducere şi a plăcilor de înmatriculare. Astfel, paşapoartele perfectate în regim de urgenţă urmau să se scumpească cu 27,7 la sută, certificatele de înmatriculare a maşinilor – cu nouă la sută, carnetele de conducere – cu 12%, iar plăcuţele de înmatriculare – cu 15%.

Potrivit calculelor făcute de „Registru", doar pentru achitarea dobânzii bancare întreprinderea de stat ar fi trebuit să-i plătească „Moldincombank" peste 1,5 milioane de dolari. Rata lunară la bancă urma a fi stabilită în valoare de 310 mii de dolari (circa 3,7 milioane de lei). Ministrul Tehnologiei Informaţiei şi Comunicaţiilor, Pavel Filip, fusese informat despre creditul care se dorea contractat de la banca despre care se spune că ar fi controlată de controversatul om de afaceri Veaceslav Platon.

CSJ le-a stricat planurile

Planul pus la cale de cei de la „Registru" a fost dat însă miercurea aceasta peste cap de o decizie a Curţii Supreme de Justiţie care a anulat hotărârea sa anterioară în dosarul împotriva „Intercomsoft", trimiţând cazul la rejudecare. Astfel, deocamdată, problema executării deciziei judecătoreşti nu se mai pune, iar întreprinderea de stat responsabilă de eliberarea documentelor populaţiei are timp să adune bani pentru stingerea altor credite bancare contractate de la „Victoriabank", despre care se spune că ar fi controlată de vicepreşedintele Partidului Democrat, Vlad Plahotniuc, care, de altfel, a fost anterior preşedinte al Consiliului de Administrare al băncii respective.

Potrivit documentelor de care dispunem, numai în ultimii doi ani „Registru" a luat trei împrumuturi bancare în valoare de 30 de milioane de lei de la „Victoriabank". Precizăm că ministrul Filip face parte din echipa PD. Ultimul credit bancar de la „Victoriabank" a fost contractat pe 31 ianuarie curent. În schimbul celor zece milioane de lei împrumutaţi, „Registru" a pus gaj câteva sute de mii de cipuri şi plasticuri de format ID, folosite la perfectarea actelor de identitate.

Sedii pe gratis pentru „Victoriabank”

Relaţia dintre întreprinderea de stat condusă de persoane delegate de PD şi banca controlată de vicepreşedintele formaţiunii sunt şi mai strânse. Majoritatea conturilor ÎS „Registru” se află la „Victoriabank”, iar rulajul banilor instituţiei de documentare a populaţiei de pe aceste conturi atinge anual cifra de jumătate de miliard de lei, faţă de rulajul de câteva zeci de milioane de lei de pe conturile „Registru” deschise la alte bănci.

De asemenea, „Registru” îi oferă gratuit băncii „Victoriabank” spaţii în chirie. Astfel, în acest an, banca nu a plătit niciun bănuţ pentru spaţiile închiriate de la întreprinderea de stat din str. M. Sadoveanu 22/1 A, bd. Moscova 8A, str. Independenţei 52 A, str. Ştefan Neaga 19 A, str. Gh. Asachi 11/1, str. Kogălniceanu 49 din Chişinău şi câteva spaţii închiriate în Bălţi, Cahul, Străşeni, Cimişlia, Soroca, Comrat.

Directorul ÎS „Registru”, Sergiu Răilean, nu a răspuns încă la întrebările adresate de Ziarul NAŢIONAL vizavi de acest subiect.

Declaraţie
Oleg Efrim, ministru al Justiţiei:

„Nu am ştiut nimic despre faptul că „Registru” alesese o bancă pentru creditare înainte ca noi să decidem contractarea unui împrumut bancar pentru executarea deciziei judecătoreşti. Grupul de lucru din 16 mai a recomandat să se apeleze la bancă, dar a condiţionat să fie organizat un concurs de oferte. Nu mă miră faptul că domnul Filip era la curent cu ceea ce se punea la cale. Din fericire, miercuri CSJ a decis anularea hotărârii prin care „Registru” a fost obligat să-i achite companiei „Intercomsoft” opt milioane de dolari. Cererea de revizuire a deciziei judecătoreşti a fost depusă de „Registru”. Au existat motive serioase pentru aceasta. Acum cazul urmează a fi rejudecat”.

Declaraţie
Pavel Filip, ministru al Tehnologiei Informaţiei şi Comunicaţiilor:

„În cazul „Moldincombank” nu este vorba despre o cerere de creditare, ci o cerere de prezentare a ofertei de creditare. Astfel de cereri au fost expediate la mai multe bănci. În fruntea întreprinderii „Registru” sunt persoane responsabile şi eu apreciez această atitudine. Vă imaginaţi dacă se aplica sechestru şi se ajungea la executarea forţată a deciziei judecătoreşti. Nu văd o problemă în faptul că s-au cerut ofertele de la bănci înainte ca grupul de lucru interministerial să decidă contractarea unui credit bancar. Era necesar să ştim care sunt condiţiile băncilor. Oricum, nu s-a ajuns la încheierea

contractului de creditare. Cât priveşte creditele contractate de la „Victoriabank", aşa se obişnuieşte să se ia credite de la banca la care este deservită instituţia. Probabil a existat şi o ofertă specială. Oricum, toate acestea nu au nicio legătură cu faptul că eu am fost numit de PD, iar „Victoriabank" ar fi controlată de Vlad Plahotniuc. Din câte ştiu eu, el nu mai are nimic cu această bancă. Despre spaţiile oferite gratuit în arendă acestei bănci nu cunosc nimic".

Mariana Raţă, http://ziarulnational.md, 26.06.2013

Unde s-au dus banii pentru sistemul de încălzire a Centrului pentru copii „Artico"?

Din 2008, de când a fost inaugurat cu mult fast Centrul Republican pentru Copii şi Tineret „Artico", fără să fie însă finalizate lucrările, somptuoasa clădire din centrul capitalei nu este încălzită pe timp de iarnă. Renovarea „Artico" a costat buzunarul public peste 97,4 milioane de lei, iar firma de construcţie solicită alte 8 milioane pentru finalizarea lucrărilor. Reporterii Centrului de Investigaţie Jurnalistice au intrat în posesia unor facturi fiscale, care arată unde s-au dus de fapt banii pentru căldură.

Cuţite, farfurii, ceşti şi tacâmuri, tigăi, dar şi electrocasnice extrem de costisitoare, frigidere, plasme şi mobilier de lux. Sunt doar câteva din achiziţiile dubioase, care, se pare, au fost făcute din banii pentru renovarea complexului.

Din spusele actualei conduceri „Artico", achiziţiile şi lucrările au fost efectuate la indicaţia fostei directoare Aurelia Hîncu, demisă pentru a doua oară de Ministerul Educaţiei în 2012 pentru management prost şi gestionare neadecvată a patrimoniului public. Aurelia Hîncu a dat în judecată Ministerul Educaţiei, solicitând repunerea în funcţie, motivând că a fost demisă ilegal. Directoarea refuză însă să dea detalii şi să explice în ce măsură acuzaţiile care i se aduc sunt adevărate şi de ce nu este căldură, precizând că mai multe va spune în cadrul unei conferinţe de presă.

Reamintim că „Artico" este un centru pentru copii şi tineret destinat activităţilor extraşcolare şi se află în subordinea Ministerului Educaţiei.

Cafeneaua directoarei?

Cafeneaua

La parterul instituţiei este amenajată o cafenea, care nu activează deşi în camerele din spatele tejghelei sunt instalate chiuvete de inox şi spaţii de depozitare. Există şi o cameră frigorifică care a costat „Artico" 87 mii de lei. Printre electrocasnicele cumpărate pe banii statului pentru a dota tehnic cafeneaua se numără şi două aparate de cafea performante în sumă de peste 47 mii de lei fiecare.

Totul este pregătit, din bani publici, pentru a pune pe roate o afacere, cred angajaţii centrului. „Ce altă explicaţie ar fi, dacă se putea da în chirie spaţii pentru cafenele, aşa cum s-a procedat în trecut. Chiriaşul aduce tot de ce are nevoie şi astfel se economiseau bani", consideră Vladimir Gîlcă, vice-director „Artico". „Din start, proiectul de renovare prevedea o cantină şi o cafenea pentru copii şi toate erau dotate", susţine în apărarea sa Aurelia Hîncu, care crede că în absenţa ei, s-au furat din lucruri.

Încăperile unde ar trebui să aibă loc activităţi extraşcolare sunt pustii

Unele au fost închise pentru că trebuiau renovate în mod repetat. Doar într-o singură sală am întâlnit un grup de 5-6 tineri împreună cu profesoara lor, care veniseră pentru un curs de studiere a limbii străine. În rest, doar săli goale, majoritatea încuiate.

Potrivit Ministerului Educaţiei, Aurelia Hîncu, nu a valorificat niciodată încăperile destinate activităţilor pentru tineret. „Acum încercăm să punem la punct activităţile centrului şi să rezolvăm problemele", menţionează directorul interimar „Artico", Sergiu Scarlat.

Una dintre încăperile „cu probleme" este sala destinată activităţilor pentru copii şi tinerii cu dizabilităţi, care a fost renovată în mod repetat. „Copiii ne-au atenţionat că în sală miroase urât. După ce am inspectat încăperea am constatat că peretele din spatele mobilierului era ud, apăruse mucegai. Din cauza că lucrările anterioare fuseseră făcute în grabă", adaugă Gîlcă.

Luxul de la „Artico”

Aceste facturi indică doar unele achiziţii, pe care actualul director al „Artico”, Sergiu Scarlat le consideră „inutile pentru o instituţie culturală destinată copiilor”.

Inutilă este şi somptuozitatea mobilierului din birourile administrative ale centrului, plasmele, fotoliile din piele, tablourile, dar şi alte elemente de design. Iar sala senatului sau cea de conferinţe amintesc de sălile de acest gen din hoteluri cu multe stele. Nimic nu este gândit însă pentru comoditatea copiilor, fotoliile fiind prea mari, prea sobre.

Şi bani s-au cheltuit nu puţini. Doar sistemul de traducere sincron din sala de conferinţe a costat 185,5 mii lei. „Au mai fost cumpărate 35 de microfoane, dar care lucrează doar pe trei frecvenţe, adică mai mult de trei microfoane nu pot fi folosite”, susţine Scarlat. Şi sala de calculatoare deşi impunătoare, e de ochii lumii. „Calculatoarele sunt demodate şi nu pot fi folosite, chiar dacă pentru acestea s-au plătit sume destul de mari”, adaugă Scarlat. Potrivit facturii, pentru un calculator s-a achitat 13, 4 mii de lei.

De altă părere este directorul firmei de construcţii care a câştigat licitaţia pentru renovarea „Artico”„S-a făcut un lucru bun”, consideră Ivan Cantaragiu.

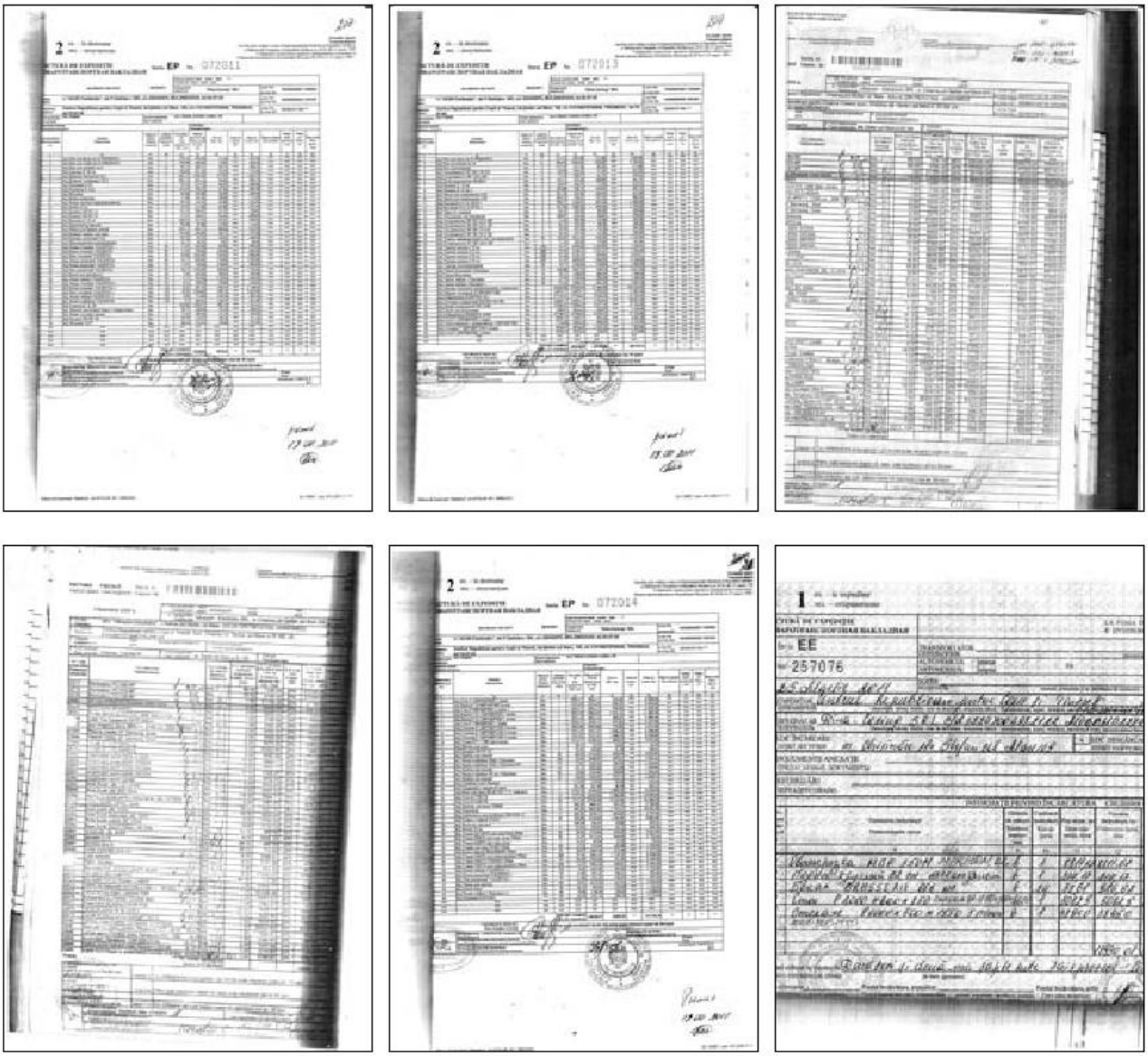

Din cauza lipsei de căldură, clădirea degradează

„Nu e căldură şi clădirea începe să degradeze. Vedeţi, aici deja a apărut o crăpătură”, susţine Scarlat arătând spre fisura apărută în tavanul chiar de la intrare în instituţie.

Firma de construcţie care a câştigat licitaţia pentru renovarea „Artico”, întreprinderea individuală „Acar Cantarajiu”, a refuzat să racordeze clădirea la sistemul de încălzire autonom, instalat parţial, pentru că nu i-au fost transferaţi banii. Din vina fostei directoare Aurelia Hâncu, susţin reprezentanţii actualei conduceri a centrului. Întrebat de ce nu a racordat clădirea la căldură, directorul ÎI „Acar Catarajiu”, răspunde: „Voi căutaţi senzaţionalul, dar adevărul e că nu le-au ajuns bani”.

De altă părere este directorul interimar „Artico", Sergiu Scarlat, care crede că: „Bani ar fi ajuns şi pentru încălzire, dacă nu se cheltuiau pe lucruri inutile, cum ar fi: mobilier luxos pentru biroul directoarei, plasme, cameră frigorifică de sute de mii de lei". El precizează că „pe timp de iarnă toate activităţile „Artico" au loc în blocurile vechi, care arată aşa cum arată, însă sunt încălzite".

Ivan Cantaragiu: Într-o lună va fi căldură

„Pe parcurs au apărut lucrări suplimentare, greu de prevăzut la etapa iniţială. Prin urmare banii au fost redirecţionaţi acolo unde era nevoie. În mod normal acum această clădire nu trebuie să fie dată în exploatare pentru că nu s-au finalizat lucrările", astfel justifică lipsa de căldură de la „Artico", Ivan Cantaragiu.

Abia peste o lună clădirea va putea fi încălzită. Cel puţin asta a promis directorul firmei de construcţie. „Acum o săptămână a fost semnat un acord adiţional. S-au găsit cele 800 mii de lei necesari pentru căldură, însă pentru finalizarea tuturor lucrărilor sunt necesare alte 7 milioane de lei", a precizat Cantaragiu. Dacă restul banilor nu vor fi transferaţi pe conturile firmei, pe timp de vara „Artico" se va sufoca de căldură.

Cum să faci afaceri bănoase cu statul

Acesta nu este singurul act adiţional la contractul iniţial, care legalizează transferul altor surse financiare pe conturile firmei. În 2009, la doar un an de la semnarea unui contract de 84 milioane de lei, directoarea de atunci, Aurelia Hîncu, fără să se consulte cu Ministerul Educaţiei şi în lipsa acoperirii financiare, semnează cu firma de construcţii două acte adiţionale privind efectuarea unor lucrări de design în cadrul instituţiei în valoare de 11 milioane 332 mii de lei.

Lucrările au fost efectuate de ÎI „Acar Cantarajiu" în avans. După un litigiu anevoios cu această firmă, în 2011, guvernul a fost nevoit să achite datoria de peste 11 mil. de lei, inclusiv penalităţile în valoare de circa 3 milioane de lei, pentru a evita înstrăinarea unei părţi a patrimoniului centrului.

Reamintim că "Artico" a beneficiat, în urma rectificărilor la Legea bugetului de stat pentru anul 2008, de 60,4 milioane lei, pe lângă cele 40 milioane lei aprobate iniţial. Nu întâmplător însă. Modificările au fost făcute pe ultima sută de metri, când guvernarea comunistă de atunci a distribuit milioane de lei din buzunarul public în scopuri electorale. „Despre devotamentul Aureliei Hîncu faţă de soarta Partidului Comuniştilor şi a liderului acestuia, Vladimir Voronin, ştiu şi pot confirma mai mulţi angajaţi ai centrului. Mai mult decât atât, există şi o înregistrare audio în care Voronin

îi cere directoarei „Artico" să îndemne părinţii copiilor care vin la centru să voteze pentru Partidul Comuniştilor", susţine Vladimir Gîlcă, vice-directorul „Artico".

Investigaţia a fost realizată în baza unei sesizări parvenite pe www.anticorupţie.md şi face parte din Campania „Toleranţă zero corupţiei! Fii activ şi pune corupţia la zid!", desfăşurată de Centrul de Investigaţii Jurnalistice cu suportul Programului Bună Guvernare al Fundaţiei Soros Moldova. Instituţia finanţatoare nu influenţează în niciun fel subiectul şi conţinutul investigaţiilor publicate.

Olga Ceaglei, http://anticoruptie.md/investigatii-jurnalistice, 25.10.2013

Nici un demnitar nu a fost demis pentru admiterea conflictelor de interese sau incompatibilităţii de funcţii

Deşi Comisia Naţională de Integritate (CNI) a emis, cu un an în urmă, acte prin care a constatat încălcarea regimului juridic al incompatibilităţii de funcţii sau conflictelor de interese pe numele mai multor funcţionari şi demnitari publici, nicio persoană cu funcţie de răspundere nu a fost demisă. Preşedintele CNI declară că majoritatea celor vizaţi atacă deciziile Comisiei în instanţă, iar dosarele sunt examinate mai mult timp, deoarece cadrul legislativ actual nu stabileşte un tremen-limită de examinare a unui dosar.

Moldova Curată a scris pe parcursul a peste un an mai multe articole în care relata despre funcţionari, demnitari, judecători şi procurori care ar fi încălcat regimul juridic al declarării veniturilor, al conflictelor de interese şi al incompatibilităţii. Până acum au fost sancţionate doar câteva persoane publice care au încălcat regimul declarării averilor, însă nimeni nu a fost demis pentru admiterea conflictelor de interese şi incompatibilităţii de funcţii.

Primul caz în care Moldova Curată relata despre un conflict de interese a fost cel în care era vizat primarul satului Ghidighici din municipiul Chişinău. Anul trecut, MC menţiona în articolul „Localitatea Ghidighici, „afacerea" familei Begleţ" că primarul satului, în anul 2007, la scurt timp după ce şi-a început mandatul, l-a numit în funcţia de viceprimar pe fiul său, Alexandru Begleţ. La 21 martie 2013, CNI a adoptat un act de constatare în care decidea că alesul local a încălcat regimul conflictelor de inte-

rese. În prezent, potrivit CNI, cazul se află în instanţa de fond, primarul contestând decizia membrilor Comisiei.

Un alt ales local ajuns în vizorul CNI este Ion Balan, primarul comunei Ignăţei din raionul Rezina. În materialul "Lapte "muls" din interes" se menţiona despre faptul că elevii din clasele primare de la gimnaziul şi copiii de la grădiniţa din aceeaşi localitate primeau lapte şi pâine de la întreprinderea care aparţine şefei grădiniţei, Natalia Balan, ea fiind soţia primarului. Pe acest caz, CNI a stabilit existenţa unui conflict de interese, iar alesul local a fost amendat cu 4000 de lei, urmând a fi revocat din funcţie. Prin urmare, Oficiului Teritorial Orhei(OTC) al Cancelariei de Stat a început procedura de revocare, însă primarul a contestat decizia în instanţă. Judecătoria Rezina a dat câştig de cauză OTC Orhei. La rândul său, alesul local a atacat decizia instanţei de fond la Curtea de Apel Chişinău. Acolo urmau să aibă loc două şedinţe, dar primarul a cerut amânarea lor, deoarece nu ar avea avocat.

Un alt primar, un alt dosar nefinalizat

Şi cazul primarului comunei Regina Maria din raionul Soroca se află încă în instanţa de fond, deşi Moldova Curată a descoperit încă în luna iulie 2013, în articolul "Fonduri regeşti pentru "firma casei", că primarul Oleg Nastas a desemnat drept câştigătoare a unui concurs de achiziţie, firma care este condusă de soţia sa. În luna ianuarie curent CNI a costatat că primarul a admis un conflict de interese, iar Oleg Nastas a contestat actul CNI în instanţă. Cazul se află pe rol, fiind deja amânate două şedinţe de judecată, una în luna martie şi alta în luna mai curent. În ambele cazuri primarul a fost cel care a solicitat amânarea. Următoarea şedinţă va avea loc în luna octombrie 2014.

Preşedintele raionului Ungheni cere timp să studieze actul CNI

În aceeaşi lună va fi şi procesul de judecată în care este implicat preşedintele raionului Ungheni, Iurie Toma. CNI a constatat conflict de interese, deoarece în vara anului 2012, familia lui Iurie Toma a plecat în Lituania cu maşina de serviciu. Membrii CNI s-au bazat pe materialul „La Ungheni, talentele sunt selectate pe criterii de rudenie?", publicat de MC. Iurie Toma nu a fost de acord cu actul CNI, atacându-l în instanţă. În luna mai curent, preşedintele raionului Ungheni a solicitat instanţei să i se acorde un termen pentru a face cunoştinţă cu actul CNI.

Stratan: *"Actul CNI - o "aberaţie"*

În prima instanţă se află şi dosarul lui Mihail Stratan, şeful Agenţei pentru Eficienţă Energetică (AEE). În materialul "Interese cu "tensiune înaltă" se menţiona că firma

fondată de Mihail Stratan a câştigat o licitaţie publică de achiziţionare a echipamentului energetic, în valoare de peste 44 mii de euro, destinat AEE. CNI a constatat că funcţionarul a încălcat regimul juridic al conflictului de interese. Directorul Agenţiei a atacat actul CNI în judecată, calificându-l drept „aberaţie".

Cazuri câştigat în prima instanţă de Becciev

Constantin Becciev, directorul Intreprinderii Municipale „Apă-Canal Chişinău" a câştigat lupta cu CNI în instanţa de fond. La rândul ei, CNI a atacat la Curtea de Apel. În articolul "Constantin Becciev nu a depus niciodată vreo declaraţie de avere", MC menţiona că funcţionarul nu îşi face publică averea, invocând faptul că nu este subiect al declarării. CNI însă afirmă că Becciev trebuie să-şi prezinte declaraţia de avere, deoarece Societatea pe Acţiuni „Apă-Canal Chişinău" are 100 % capital de stat. Judecătoria Râşcani din municipiul Chişinău a decis că Becciev nu este subiect al declarării veniturilor şi proprietăţilor, iar CNI a atacat această hotărâre la Curtea de Apel Chişinău.

Despăgubiri de 15 mii de lei

În prima instanţă a câştigat şi Mihail Şleahtiţchi. Astfel, CNI a stabilit că acesta a admis unconflict de interes şi o stare de incompatibilitate de funcţii în cazul luării deciziilor de autorizare a unei asociaţiei obşteşti, la care el însuşi este fondator, să desfăşoare contra plată activitatea de avizare a planurilor şi programelor de formare profesională continuă pentru adulţi şi a deciziilor de coordonare a cuantumului taxelor pentru avizarea acestora. La rândul său, Şleahtiţchi a contestat actul CNI. Judecătoria Râşcani a decis în luna mai curent anularea documentului, iar din contul instituţiei să se încaseze 15 mii de lei. Zece mii de lei din această sumă sunt cheltuieli de judecată, iar cinci mii de lei sunt destinate compensării daunelor morale. CNI însă a atacat decizia primei instanţe la Curtea de Apel.

Preşedintele CNI, Anatolie Donciu, declară că într-adevăr nicio persoană cu funcţie de răspundere nu a fost demisă pentru că a admis stare de conflicte de interese sau incompatibilitate, deoarece niciun caz nu a fost finalizat. "Majoritatea dosarelor sunt în instanţă, nu ştiu când vom avea un caz finalizat. Avem o astfel de situaţie deoarece cadrul legislativ naţional prevede examinarea dosarelor în "termen rezonabil", iar această noţiune este una discutabilă. Astfel, părţile în proces pot invoca diverse motive pentru a amâna şedinţa. Eu cred că ar trebui stabilit un termen-limită de examinare, ca să nu avem situaţii când un dosar poate sta în instanţă şi un an", specifică preşedintele CNI.

La rândul său, experta anticorupţie Galina Bostan declară că pentru astfel de abateri, persoanele cu funcţii de răspundere ar trebui sancţionate mai dur. «Amenda sau demiterea din funcţie este pedepsa pe care un funcţionar public ar accepta-o. Este necesat însă ca demnitarii şi funcţionarii care au admis situaţii de conflicte de interese în procesul de achiziţii publice, să fie obligaţi să întoarcă banii în bugetul instituţiei pe care o conduc», precizează Galina Bostan.

Lilia Zaharia, www.moldovacurata.md, 24.07.2014

P....ţ în Ţara Moldovei - SISTEMUL a găsit ţapul ispăşitor în cazul torturilor din 7 aprilie!

N-am început acest articol nici cu ŞOCANT, nici cu INCREDIBIL, deoarece situaţia din justiţia noastră reformată cu milioane de euro, donaţii străine, nu mai şochează pe nimeni, devenind, din păcate, credibilă pentru noi toţi.

Nici STRIGĂTOR LA CER nu este expresia potrivită pentru o lume, în concepţia căreia Dumnezeu a murit. Aşa cum nebunia despre care scriu depăşeşte limitele normalului, nu o pot numi altfel decât: P....Ţ. Scuzaţi că folosesc un cuvânt atât de urât, însă după sac şi petic, căci realitatea despre care vorbesc nu este nici câtuşi de puţin mai frumoasă...

Mă refer la sentinţa dată marţi de Curtea de Apel din Chişinău, prin care Radu Starinschi devine primul poliţist implicat în evenimentele din aprilie 2009, care este condamnat la doi ani de puşcărie real, pentru că l-ar fi bătut pe un tânăr pe care nici nu l-a văzut în acea zi. Decizia a fost luată de către judecătorii: Nichifor Corochii, ex-preşedintele Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), Dina Rotarciuc, fostă membră a aceleiaşi instituţii, şi Alexandru Şpac, unul dintre magistraţii care recent l-a eliberat din arest pe un învinuit de escrocherie de frica căruia tremură Chişinăul.

Achitându-i pe Papuc şi Botnari, Sistemul avea nevoie de un vinovat

Odioasa creatură care ne conduce pe noi toţi este Sistemul, pentru care legea este doar un mijloc de control asupra mulţimii şi care este gata să comită orice fărădelege în interese strict materiale.

Astfel, după ce poliţia lui Papuc a maltratat cu cruzime tinerii care, în aprilie 2009, au protestat contra regimului Voronin, toţi poliţiştii implicaţi în acest măcel au reuşit

să scape de pedeapsă, iar unii dintre ei ocupă şi astăzi funcţii importante în MAI sau alte instituţii. De pildă, ex-ministrul Gheorghe Papuc, care era considerat capul tuturor relelor, a fost achitat, în prezent fiind vicepreşedintele unei bănci. Au scăpat de pedeapsă şi ex-comisarul de Chişinău, Vladimir Botnari, şi mulţi alţii. O parte din aceşti poliţişti l-au slujit cu devotament pe Voronin, pentru ca acum să muncească cu aceeaşi osârdie pentru guvernarea actuală, după cum recunoştea cineva: „Eu îs ostaş şi execut ordinele!". Dar ce fel de ostaş eşti, bre, dacă n-ai demnitate?

În atare situaţie, până marţi aveam doar câteva sentinţe de condamnare, dar fără executare, şi Sistemul era nevoit să găsească neapărat un ţap ispăşitor. Nu le-a fost dificilă căutarea, când l-au ales pe Radu Starinschi. Ca să înţelegeţi mai bine cum funcţionează Sistemul, am să vă spun o poveste pe care am auzit-o de la o băbuţă foarte înţeleaptă dintr-un sat uitat.

Povestea băbuţei înţelepte dintr-un sat uitat

Cică au fost odată ca niciodată, mai bine zis cu vreo cinci ani în urmă, un grup de călăi, care bătut-au măr oamenii simpli care s-au revoltat în plină uliţă contra lui Roşu-împărat. După acea rebeliune, venit-au la putere alţii, care au promis că toţi torţionarii vor fi băgaţi la răcoare. Pornitu-s-au îndată o mulţime de dosare, unul mai groaznic decât altul, şi dreptatea iată-iată parcă triumfa. Dar pe neaşteptate cinovnicii acuzatori simţit-au că treaba pute a bănet şi propus-au chiar atunci vărsătorilor de sânge că ar fi mai coios pentru muşchiul acestora să verse în buzunarele lor câteva miişoare de galbeni, decât să mănânce ocna. Bătut-au palma cu toţii în mare veselie şi adus-au călăii, asudând ghioalcă, kapikă grea, iar acuzatorii, dănţuind de bucurie, nu le-au înaintat învinuirea. Alţii, plătind mai puţin, ajuns-au în judecată, dar ştiind că nici judecătorii nu-s lipsiţi de simţul buzunarului, dres-au treaba cât ai zice peşte... Cu toate astea, pentru a-şi îndeplini planul, oamenii dreptăţii urmau să găsească un vinovat de cele întâmplate. Şi găsit-au îndată un tinerel, care intrat-a în hora lor. În vremea măcelului, tinerelul nu a ieşit în stradă ca să-şi apere ţara, ci trecea pe drum, când patru indivizi răsucitu-i-au o mână şi dusu-l-au în cabinetul central al poliţarilor oraşului. Mare suferinţă a avut săracul de el cu mâna lui, că nici puiului de şarpe nu-i dorim să treacă prin asemenea chin. Dar aşa ieşit-a că cei patru care i-au sucit mâna plătit-au câte 500 de galbeni acuzatoriului de stat şi nu puteau fi pedepsiţi. Atunci zis-a acuzatoriu tinerelului: „Greu fi-va să găsim călăii care te-au bătut în uliţă! Dar hai să mergem împreună la cabinetul poliţarilor şi om găsi noi vreun vinovatu pe acolo!". Şi îndată duşi au fost. Iar când se apropiau de cabinet, văzut-au afară un om – parcă poliţari, parcă nu, că nu purta uniformă. Acela i-o chemat la o vorbă şi grăit-au liniştiţi o vreme... După care cei doi dusu-s-au şi pe drum acuzatoriu zis-a

aşa: „Hai ş-om zice că aista durere mare ţi-o făcut”. Şi tinerelul zis-a: „Da, aista să hie!”, fără să ştie ce se cocea în aceeaşi clipă în mintea celuilalt. A doua zi, acuzatoriu chematu-l-a la sine pe omul acela şi zis-a: „Vasăzică, tu l-ai bătut pe băiatu ista şi, de nu-mi dai două mii de galbeni, te papă ocna”. Degeaba i-a lămurit omul că nici umbră de-a tinerelului nu a văzut până atunci. „Să-l fi bătut, ţi-aş da un bacşiş, dar eu nici nu eram la cabinet în ziua aia”. Şi atunci acuzatoriu a înţeles cine se va face vinovatu şi va înfunda ocna pentru măcelul care a avut loc odată ca niciodată. De n-ar fi, nici nu s-ar povesti, că şi judecătorii bucuratu-s-au de această găselniţă. Şi zis-au toţi într-un glas atunci: „Chiar de-i minciună, cine va şti? Dacă poporul vrea să afle adevărul, atunci să-l afle!”. În clipe numărate, omul acela trimis a fost la ocnă şi toată ţara s-a bucurat că a triumfat dreptatea. Iar copiii lui rămas-au fără tată şi-i plâng de dor până astăzi... Astfel, această mare potlogărie a rămas în conştiinţa oamenilor drept Mare Adevăr. Şi-am încălecat pe o şa şi v-am spus povestea aşa.

Comoţii cerebrale inventate, expertize false, contradicţii uluitoare...

După această tristă poveste, să ne întoarcem în realitate. Pentru cei care nu au citit articolul subsemnatului „Eroi şi călăi falşi din 7 aprilie 2009”, amintesc că dosarul Starinschi este plin de contradicţii şi falsuri. Iată numai câteva:

1. Iniţial, victima declarase presei că singura traumă care a suportat-o a fost fractura la mână, care i-a fost produsă în momentul reţinerii, adică în stradă. Ulterior, el şi-a schimbat depoziţiile, spunând că mâna i-a fost ruptă în biroul lui Radu Starinschi, care i-a aplicat 50-100 de lovituri, inclusiv în regiunea capului şi că el s-a ales şi cu o comoţie cerebrală. Acest lucru însă este infirmat categoric atât de către medicii de la Salvare, care l-au internat, cât şi de imaginile de la TV, filmate atunci la spital. Nici un medic nu a depistat, nici în imagini nu se observă vreo vânătaie sau excoreaţie în altă parte a corpului victimei.

2. Victima spune că Starinschi l-a lovit de 15 ori cu pumnul sau piciorul în mână, deşi trauma pe care el a suportat-o putea fi produsă doar prin răsucirea braţului, nu prin bătaie. Amintesc că, la reţinere, victimei i-a fost răsucită mâna la spate.

3. Expertiza medico-legală a braţului fracturat a fost făcută în baza unei pelicule radiografice a unei altei persoane. La insistenţa lui Starinschi, atât procurorul, cât şi instanţa, au refuzat să dispună efectuarea unei expertize, în care să fie folosită pelicula adevărată.

4. La început, victima spunea că a fost audiat la comisariat de către doi poliţişti, iar după ce a dat vina pe Radu Starinschi, vorbea deja despre trei poliţişti...

5. Victima spune că Starinschi purta uniformă, deşi el, fiind angajat în poliția criminală, purta doar haine civile.

6. Victima a dat şi alte declarații false. De exemplu, spunea că din cauza lui Starinschi a fost nevoit să-şi întrerupă studiile universitare, deşi el fusese exmatriculat de la universitate încă în 2008.

Condamnat după legea veche, deşi termenul de prescripție a expirat

De fapt, dosarul nu conține nicio probă despre vinovăția lui Radu Starinschi. De aceea, le recomand şi colegilor mei, care se bucură de „triumful dreptății", să citească acest dosar. Documentarea este obligația fiecărui jurnalist, iar scrierea unor aşa-zise „investigații" cu ochii închişi nu face față nimănui. Îi mai recomand odată şi preşedintelui Nicolae Timofti să răsfoiască atent dosarul Starinschi. Şi atunci i se va face ruşine de modul în care țara pe care o conduce a fost dusă de nas, ca o proastă...

Mai mult, Radu Starinschi a fost condamnat în temeiul unei legi penale abrogate în 2012, fără ca instanța să dispună recalificarea învinuirii după legea nouă. Dacă, totuşi, cei trei judecători au decis să aplice legea veche, aceasta prevede că termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere a lui Starinschi a expirat. Astfel, magistrații nu aveau dreptul să dea sentința până a pronunța prescripția. Nu-i exclus că instanța a decis să aplice noua lege din 5 aprilie 2014, care anulează termenul de prescripție în cazul infracțiunilor de tortură. Însă, tot legea spune, nicio altă lege nu poate avea efect retroactiv în cazul în care înrăutățeşte situația persoanei vinovate.

În atare situație, iubiții mei cititori, feriți-vă nu doar de simplii infractori, ci mai întâi de toate de Sistem. Cu un bandit te mai poți înțelege omeneşte, însă Sistemul distruge vieți, apără minciuna, lasă copiii fără părinți. Fugiți de Sistem, fiindcă din ghearele lui nu veți mai găsi salvare!

P.S. Dragii mei colegi, intuind că mă veți acuza că apăr polițiştii, vă sugerez încă o dată să îndrăzniți să citiți dosarul. Faptul că Starinschi este polițist nu înseamnă că nu este om, ca şi mine, ca şi voi. Totodată, ştiți cât e de urât pentru oricine să vorbească despre o carte pe care nu a citit-o sau despre un spectacol pe care nu l-a privit? Faceți acest efort pentru binele vostru, ca să înțelegeți că sunteți mințiți! Eu vă asigur că, dacă Starinschi ar fi fost vinovat, eu n-aş fi încercat atât de insistent să vă demonstrez contrariul. Pentru că m-aş face de râs.

Pavel Păduraru, Timpul, 16.05.2014, www.timpul.md

Firmele offshore şi afacerile de familie ale ministrului Lazăr, pe bani europeni

Tatiana Lazăr şi partenerul ei de afaceri, slovacul Emilian Dzugas.

Firmele familiei Lazăr au oferit mai multe servcii contra plată instituţiilor de stat, inclusiv Ministerului Economiei, CCCEC-ului, Ministerului Tehnologiei Informaţiei şi Comunicaţiilor. Recent, firma „Tatra-Bis" SRL, fondatoarea căreia este şi Tatiana Lazăr, soţia viceprim-ministrului Valeriu Lazăr, a fost desemnată câştigătoarea unui tender,Cisco 640-692 oferind logistica necesară unui eveniment organizat de Ministerul Economiei şi de Agenţia pentru Eficienţă Energetică, cu suportul financiar al Uniunii Europene.

Firma de turism şi de organizare a evenimentelor „Tatra-Bis" SRL a fost fondată în 2003 de către slovacul Emilian Dzugas — 50% şi de către Tatiana Lazăr, soţia ministrului Economiei, care deţine cota de participare de 50%. În 2010, această companie a acordat servicii de organizare a evenimentelor pentru CCCEC, care desfăşura un proiect în parteneriat cu Serviciul Grăniceri al Ucrainei, cu susţinerea financiară a Misiunii Uniunii Europene de asistenţă la frontiera între Moldova şi Ucraina.

De la începutul anului 2013, „Tatra-Bis" SRL a câştigat mai multe tendere anunţate de către Programul Naţiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), un organism subsidiar al Organizaţiei Naţiunilor Unite. În aprilie 2013, firma familiei Lazăr a câştigat un proiect în valoare de 200 mii de lei pentru organizarea unui training, iar pe 2—6 decembrie 2013 a acordat servicii de logistică pentru o vizită de studiu în Lituania, organizată din fonduri administrate de PNUD.

Lupta dintre soţia guvernatorului BNM şi soţia ministrului Economiei

Pe 6 decembrie 2013, Ministerul Economiei şi Agenţia pentru Eficienţă Energetică a organizat „Gala Moldova Eco-Energetică", ediţia 2013, cel mai mare concurs de premiere a iniţiativelor de succes în sectorul energiei regenerabile. La eveniment au participat peste 300 de invitaţi, reprezentanţi ai conducerii de vârf a R. Moldova, miniştri, ambasadori, reprezentanţi ai organizaţiilor internaţionale, sectorului privat, mediului academic şi societăţii civile. Desfăşurarea evenimentului a fost finanţată de

„Gala Moldova Eco-Energetică, ediția 2013"

Uniunea Europeană, cofinanţator fiind PNUD Moldova.

Pentru organizarea logistică a Galei, pe 3 octombrie, PNUD a iniţiat un concurs. Până pe 16 octombrie, mai multe firme urmau să-şi depună ofertele pentru a câştiga acest tender. În cursă s-au înscris trei firme. Una dintre acestea este compania de traducere şi organizare a evenimentelor „Berlizzo Group" — Anodilia SRL, condusă de Otilia Drăguţanu, soţia guvernatorului Băncii Naţionale, Dorin Drăguţanu, care mai figurează în calitate de fondator la încă 4 firme. O altă firmă participantă la tender a fost „Tatra-Bis" SRL, fondată de Tatiana Lazăr.

Firma familiei Lazăr, câştigătoare

În final, „Tatra-Bis" SRL a fost desemnată câştigătoare a tenderului în sumă de 28,2 mii USD, echivalentul a 366 mii lei, pentru a acorda logistica necesară bunei desfăşurări a Galei organizate de Ministerul Economiei. Am încercat să aflăm dacă este

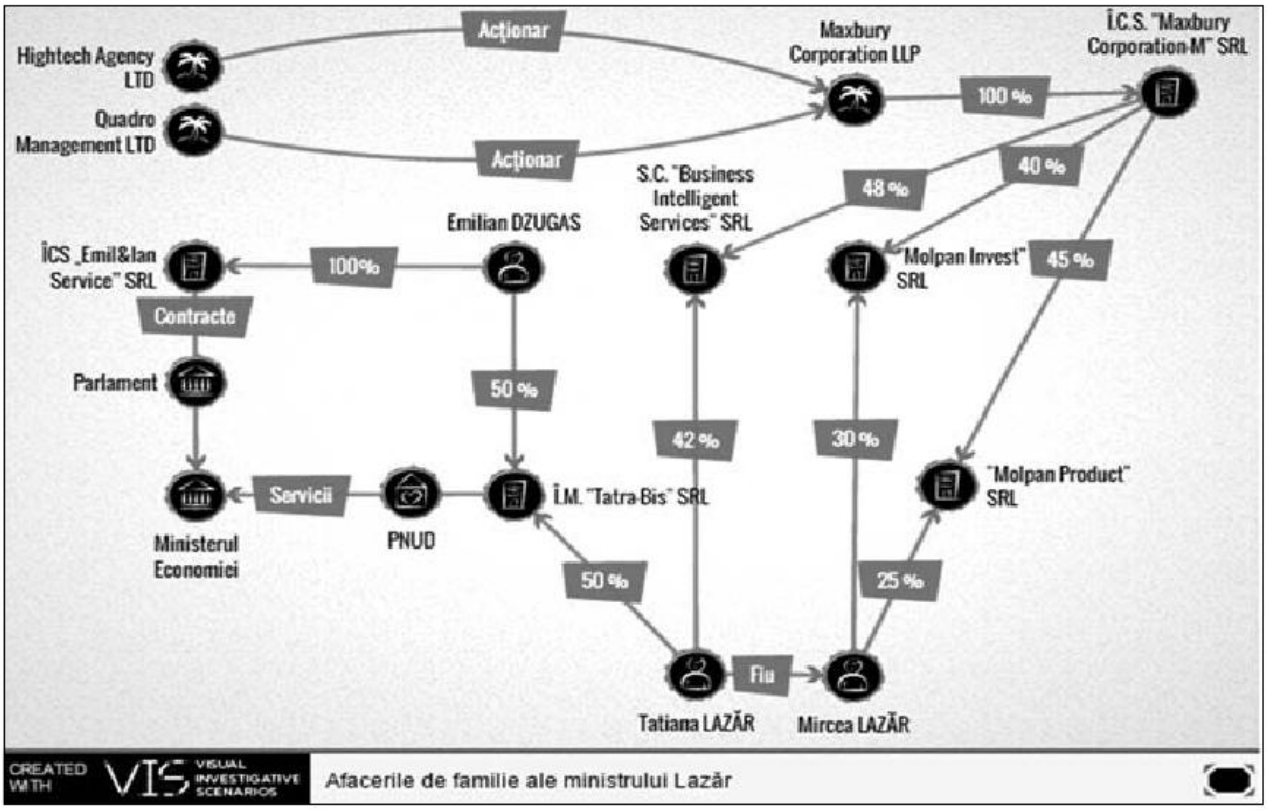

vorba de un conflict de interese. „La tender au participat trei firme. „Tatra-Bis" a avut cea mai bună ofertă şi a câştigat. Tenderul este executat conform condiţiilor de procurare valabile la PNUD. Conform condiţiilor noastre, ar fi vorba de un conflict de interese în cazul în care echipa de evaluare ar avea careva atribuţii la compania respectivă. Nimeni de la noi nu are nicio tangenţă. În plus, a fost şi cea mai bună ofertă. Noi am discutat problema respectivă. Ne-am pus această întrebare înainte de tender. De comun acord s-a ajuns la concluzia că nu este relevant pentru noi", a declarat Mihail Măciucă, organizatorul tenderului de la PNUD.

Soţia guvernatorului BNM, Otilia Drăguţanu, prietenă cu soţia ministrului Lazăr, ne-a spus că dacă în acest an, firma ei „Berlizzo Group" — Anodilia SRL nu a câştigat tenderul, va încerca la anul să vină cu o ofertă mai bună. „Adevărul este că colegii care au fost în comisia de evaluare de la PNUD sunt persoane pe care eu le cunosc şi nu pun nicio secundă la îndoială imparţialitatea lor. Am totală încredere faţă de cei care au fost în comisie. Respectiv, dacă nu noi am fost cei selectaţi, înseamnă că cineva dintre colegii şi partenerii noştri a avut o ofertă mai bună. Vom încerca la anul să prezentăm o ofertă mai bună. Atât pot să spun", a explicat Otilia Drăguţanu.

Tatiana Lazăr: Nu credeam că am câştigat!

Tatiana Lazăr recunoaşte că „Tatra-Bis" SRL nu a avut cel mai bun concept de organizare a Galei, însă susţine că au fost cei mai buni la capitolul preţ. „Nici eu nu am crezut că am câştigat! E clar că vouă vă pare absolut neîntâmplătoare chestia asta. Doar că soţul meu nu lucrează la PNUD şi nu e prima dată când câştig la ei. Da, înţeleg că sunt nevasta lui Lazăr, dar ce să fac eu acum? Să stau în casă, să fur, ce trebuie să fac? Sunt zeci de tendere la care participăm. Eu sunt 50 la 50 în firmă cu prietenul slovac şi el nu înţelege multe. Eu îi spun: Emilian, nu are rost să participăm la tenderul de bilete de la Ministerul Economiei, că soţul va zice: „Tatra Bis" SRL – nu! Pentru că vor fi interpretate greşit lucrurile. Emilian nu crede şi spune: trebuie să dăm, trebuie să dăm…", a declarat Tatiana Lazăr.

Afacerile familiei Lazăr conectate la firme offshore

Firmele familiei Lazăr sunt înscrise pe soţia sa, Tatiana Lazăr, şi pe fiul lor, Mircea Lazăr, ambii fiind fondatori în firme, dar şi parteneri de afaceri cu câteva companii off-shore. În 2000, Valeriu Lazăr a fondat Agenţia „Intelligent Services", pe care, ulterior, a redenumit-o Societatea Comercială „Business Intelligent Services" (BIS) SRL. Potrivit Camerei Înregistrării de Stat (CÎS), în calitate de fondatori figurează Liviu Gumovschi, cu cea mai mică cotă de participare, de 10 %, Tatiana Lazăr cu 42 % şi firma ÎCS „Maxbury Corporation-M" SRL cu 48 %.

Fondator unic al ÎCS „Maxbury Corporation-M" SRL este compania britanică „Maxbury Corporation LLP", cu un capital social de 9,1 miloane de lei. Informaţiile obţinute de la „Companies House" — Agenţia Executivă de pe lângă Ministerul Comerţului şi Industriei din Marea Britanie, o instituţie similară cu CÎS din R. Moldova, arată că, în calitate de acţionari la „Maxbury Corporation LLP", sunt înregistrate alte două firme offshore: Hightech Agency LTD, cu sediul în Belize, şi Quadro Management LTD, cu sediul în insulele Seychelles.

Firmele înregistrate pe aceeaşi adresă

Totodată, ÎCS „Maxbury Corporation-M" SRL figurează în calitate de fondator şi în alte două firme, unde fondator este şi Mircea Lazăr, fiul de 22 de ani al ministrului Economiei. O relaţie apropiată dintre afacerile familiei Lazăr şi firma ÎCS „Maxbury Corporation-M" SRL se explică şi prin faptul că sunt înregistrate la aceeaşi adresă din Chişinău, pe str.Bernardazzi 53, ap. 4. „Firma Maxbury e o temă aparte. O să revin la această temă după ce discut cu ai mei", ne-a spus Tatiana Lazăr. Ulterior, a revint cu un mesaj: „Cred că mai multe informaţii vă poate da Andrei Crigan, directorul BIS".

„Eu ce pot să vă spun, ÎCS „Maxbury Corporation-M" SRL este unul dintre fondatorii noştri. Este un client al nostru. Noi suntem un grup de companii. Este o formă ordinară de investiţii cu un parteneriat. Ei ne oferă finanţare şi nouă. Ce se referă la BIS vă răspund. Ce se referă la „Maxbury Corporation LLP", încercaţi să aflaţi voi, pentru că sunteţi băieţi care faceţi investigaţii şi aveţi acces la multe informaţii. Succes!", a comentat Andrei Crigan, administratorul de la „Business Intelligent Services" SRL.

Ministrul Lazăr: Eu ce am cu lămuririle voastre?

Slovacul Emilian Dzugas, partenerul de afaceri al Tatianei Lazăr, figurează în calitate de fondator unic la firma ÎCS „Emil&Ian Service" SRL, care desfăşoară activităţi de plasare în câmpul muncii a cetăţenilor în Moldova şi în străinătate, servicii hoteliere şi de transport. Într-un raport de audit al Curţii de Conturi, efectuat la Ministerul Economiei, se arată că „Auditul a constatat nereguli la achiziţionarea serviciilor de transport aerian de pasageri, comise la anumite etape ale procesului de achiziţii, ceea ce nu exclude şi o posibilă favorizare a agentului economic declarat câştigător". Am încercat să aflăm dacă agentul favorizat ar fi firma turistică a Tatianei Lazăr sau al partenerului ei de afaceri.

„Dacă e vorba de transport, asociatul meu are o companie de transport. Poate aşa ei au prestat servcii, dar Tatiana Lazăr nu are nimic cu această companie", spune soţia

ministrului. Contactat de ZdG, Emilian Dzugas ne-a spus că firma sa a încheiat contracte cu mai multe instituţii de stat, însă pentru mai multe detalii să o contactăm pe administratoarea de la ÎCS „Emil&Ian Service" SRL, Nelli Zastavneţchi. „Da, noi am oferit servicii de transport Ministerului Economiei, însă nu de transport aerian. Am acordat servicii de transport şi Parlamentului, chiar şi în 2011, când a venit la Chişinău vicepreşedintele SUA, Joe Biden. Totul s-a făcut prin licitaţii", susţine Zastavneţchi.

Am încercat să discutăm cu ministrul Valeriu Lazăr pentru a face nişte precizări despre afacerile familiei sale în relaţia cu Ministerul Economiei. Contactat de ZdG, Lazăr ne-a răspuns: „Eu ce am cu lămuririle voastre? Anume din perspectiva acestui articol, ne faceţi un demers în scris şi vă dăm un răspuns în scris. Noi aşa procedăm, ca să nu nimerim în zona interpretărilor. Aşa e corect. Hai noroc!".700-501

Iurie Sanduţa, Investigaţii nr. 452, 19.12.2013, www.zdg.md

Cine sunt proprietarii şi beneficiarii reali ai contractului de edificare a parcării de lângă Spitalul Clinic Republican

Pe locul actualei parcari ar urma să fie edificată una modernă supratetajată FOTO Ion Preaşca

Autorităţile din Capitală au vândut un teren de 0,5 hectare la un preţ de doar 1.300 de euro pentru un ar unei firme afiliate unui consilier liberal, care urmează să construiască o parcare multietajată. Decizia a provocat protestul angajaţilor şi administraţiei Spitalului Clinic Republican, care pretind că pământul ar aparţine instituţiei

Decizia autorităţilor municipale din Chişinău de a vinde firmei „D&D Companie" un teren de aproape jumătate de hectar din apropierea Spitalului Clinic Republican pentru construcţia unei parcări supraetajate, în locul celei vechi, a provocat joia trecută un protest al angajaţilor instituţiei medicale, care au blocat circulaţia rutieră pe strada Testemiţanu.

Daniela Turtureanu de la Serviciul relaţii cu publicul al instituţiei a anunţat că angajaţii şi pacienţii vor continua protestele, până când nu va fi aprobată decizia de returnare a terenului în proprietatea Spitalului Clinic Republican.

Spital fără parcare

„În anii ’90, terenul de aproape jumătate de hectar, unde era amenajată o parcare pentru angajaţi, rezidenţi şi bolnavi, a fost retras ilegal şi dat în arendă unui agent economic. În 2011, am făcut un demers către Primăria municipiului Chişinău în care ceream reîntoarcerea acestei parcări. Ni s-a promis că problema va fi rezolvată, dar ne-am ales cu un cuţit în spate“, a declarat pentru portalul e-sanatate.md Victor Stici, vicedirectorul Spitalului Clinic Republican. „Avem 1.000 de angajaţi, 700 de paturi, peste 1.500 de studenţi şi rezidenţi, iar zilnic prin policlinică trec peste o mie de

SOCIETATEA CU RASPUNDERE LIMITATA "D & D COMPANIE"

Denumire completa	Societatea cu Răspundere Limitată "D & D COMPANIE"
Denumire prescurtata	"D & D COMPANIE" S.R.L.
IDNO / cod fiscal	1013600016332
Numar de inregistrare precedent	
Cod fiscal precedent	1013600016332
Data inregistrarii	3-MAY-2013
Certificat de inregistrare	* Conform art.VII pct.4 a Legii 235 din 26.10.2012 certificatul de inregistrare este exclus din circuit.
Forma juridica de organizare	Societate cu Raspundere Limitata
Administrator	GUŢU OLEG ANDREI - Administrator
Sediul	MD-2068, str. Matei Basarab 2/1, ap.(of.) 1, mun. Chisinau, Republica Moldova
Capitalul social subscris	5400.00 lei.
Fondatori (asociati) si cotele de participare	ANDRIENCO LIDIA ŞTEFAN - 2700.00 MDL(50.00%) ANDRIENCO IVAN PIOTR - 2700.00 MDL(50.00%)
Obiective de activitate declarate	1. Inchirierea bunurilor imobiliare proprii 2. Comertul cu ridicata al materialelor lemnoase, al materialelor de constructie si echipamentului sanitar 3. Comertul cu ridicata al articolelor de fierarie, utilajului de apeduct si de incalzire 4. Comertul cu amanuntul neefectuat prin magazine 5. Cumpararea si vinzarea de bunuri imobiliare proprii 6. Constructiile de cladiri si (sau) constructii ingineresti, instalatii si retele tehnico-edilitare, reconstructiile, consolidarile, restaurarile 7. Fabricarea articolelor din material plastic pentru constructii 8. Fabricarea de structuri si tamplarii metalice pentru constructii
Organe de conducere, supraveghere si control	GUŢU OLEG ANDREI - Administrator
Mentiunile privind procedura de dizolvare, reorganizare, insolvabilitate, suspendare a activitatii	
Interdictii	

persoane, vizitatori etc. Noi vrem să fie parcarea noastră, fără plată. Acum câteva zile am acţionat Primăria Chişinău în judecată ca să ne-o întoarcă", a adaugat Victor Stici. De cealaltă parte, edilii Capitalei susţin că terenul nu a aparţinut niciodată spitalului şi că tranzacţia de vânzare-cumpărare este legală.

Parcarea amplasată pe acest teren a fost administrată de firma Cand-Vas, începând cu 2004, dar în ultimii ani autorităţile municipale n-au mai prelungit contractul. „Anul trecut a fost organizată o licitaţie publică pentru construcţia unei parcări multietajate, câştigată de D&D Companie, care a plătit pentru teren 1,15 milioane de lei", a precizat Vadim Brânzaniuc, şeful serviciului de presă al Primăriei Chişinău. El a precizat că de serviciile viitoarei parcări vor putea beneficia şi angajaţii spitalului.

Contractul de vânzare a terenului a fost semnat în februarie 2014, iar costul este unul mic pentru această zonă a Capitalei: doar 1.300 de euro pentru un ar, în condiţiile în care aici preţurile sunt de circa 10 ori mai mari. Bătălia pentru parcare pare să aibă şi substrat politic, or, spitalul se află în subordinea Ministerului Sănătăţii condus de un liberal-democrat, iar Primăria Chişinău este controlată de liberali.

Firmă cu legături liberale

Firma D&D Companie, care va construi parcarea, este un nume, practic, necunoscut pe piaţa imobiliară din Chişinău. A fost fondată la 3 mai 2013, de Ivan şi Lidia Andrienco din Stăuceni, dar are deja un site, pe care anunţă că a realizat două mari proiecte în Capitală: un bloc locativ pe strada Matei Basarab 2 şi complexul imobiliar de pe strada Testemiţanu 27, în imediata apropiere a viitoarei parcări supraetajate.

Blocul de pe strada Testimiţanu 27 a fost construit în anii 2011-2013 de Dansicons, dar pe frontispiciu apare şi firma D&D Companie FOTO Ion Preaşca

Documentele de înregistrare a firmei D&D Companie

Cele două blocuri au fost construite însă de firma Dansicons, proprietate a consilierului liberal de Chişinău Iurie Dîrda. Putem deduce că între aceste firme există o legătură de „rudenie". Faptul că D&D Companie este afiliată Dansicons se vede chiar de pe frontispiciul blocurilor locative - sus apare inscripţia „Dansicons", iar jos – „D&D Companie". Existenţa unor legături între cele com-

panii este recunoscută şi de reprezentanţii acestora. „Noi am fost subcontractori la construcţia blocurilor de pe strada Testemiţanu“, a precizat Ion Magaliuc, manager pentru vânzări la D&D Companie. „Despre parcare vă poate spune mai multe doar directorul companiei“, a adăugat reprezentantul firmei. Acesta ne-a promis că Oleg Guţu, administratorul D&D Companie, va reveni în următoarele zile cu un apel telefonic.

Fondatori cu casă de la Dîrda

Potrivit unor surse de la Dansicons, complexul imobiliar de pe strada Testemiţanu 27, care este unul gigantic, are asigurată doar o treime din necesităţile pentru parcarea automobilelor. Aşa că viitoarea parcare construită de D&D Companie este destinată şi locatarilor acestui cartier. În plus, din documentele cadastrale rezultă că fondatorii D&D Companie şi-au cumpărat casa din Stăuceni de la Iurie Dîrda, iar de la Dansicons au achiziţionat un teren pentru construcţii, dar şi actualul oficiu al firmei.

Subcapitolul II. Dreptul de proprietate asupra bunului imobil

2.1	*Bunul imobil*	*3153215.173*	***Sînt***
	Cota parte	*1.0*	
	Proprietarul	*Republica Moldova*	
	Domiciliul / Sediul		
	Temeiul înscrierii	*Legea Cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25.02.1998*	
	Data înregistrării	*28.08.2002*	
2.2	*Bunul imobil*	*3153215.173*	***Sînt***
	Cota parte	*1.0*	
	Proprietarul	*DIRDA IURIE MIHAIL, (10.05.1971), Codul Personal*	
	Domiciliul / Sediul	*REPUBLICA MOLDOVA, CHIŞINAU, STAUCENI, Frunze M. nr. 1F*	
	Proprietarul	*DIRDA SVETLANA ION, (07.01.1972), Codul Personal*	
	Domiciliul / Sediul	*REPUBLICA MOLDOVA, CHIŞINAU, STAUCENI, Frunze M. nr. 1 bl. F*	
	Temeiul înscrierii	*Titlu de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. 038594 din 23.04.1999 (1841/04-1)*	
	Data înregistrării	*15.01.2004*	
2.3	**Bunul imobil**	**3153215.173**	
	Cota parte	**1.0**	
	Proprietarul	**ANDRIENCO IVAN PIOTR, (31.10.1945), Codul Personal**	
	Domiciliul / Sediul	**REPUBLICA MOLDOVA, CHIŞINĂU, STĂUCENI, Frunze bl. nr. 1 bl. F**	
	Proprietarul	**ANDRIENCO LIDIA ŞTEFAN, (09.03.1952), Codul Personal**	
	Domiciliul / Sediul	**REPUBLICA MOLDOVA, CHIŞINĂU, STĂUCENI, Frunze bl. nr. 1 bl. F**	
	Temeiul înscrierii	**Contract de vînzare-cumpărare nr. 386 din 02.02.2005 (2290/05)**	
	Data înregistrării	**03.02.2005**	
2.4	*Bunul imobil*	*3153215.173.01*	***Sînt***
	Cota parte	*1.0*	
	Proprietarul	*DIRDA SVETLANA ION, (07.01.1972), Codul Personal*	
	Domiciliul / Sediul	*REPUBLICA MOLDOVA, CHIŞINAU, STAUCENI, Frunze M. nr. 1 bl. F*	
	Temeiul înscrierii	*Dispoziţia primăriei Stăuceni nr. 02/1-7/151 din 28.08.2002 (734/02-2), Proces verbal de recepţie nr. 08 din 22.02.2002 (734/02-1)*	
	Data înregistrării	*28.08.2002*	

N-am reuşit să discutăm cu Iurie Dîrda, preşedintele filialei teritoriale a Partidului Liberal din sectorul Râşcani al Capitalei. Marina Vâzdoagă, din Departamentul Imagine şi Comunicare al PL, ne-a promis că poate azi după-masă ne va da un număr de telefon la care răspunde consilierul municipal.

D&D Companie se mai laudă pe site că va realiza pe strada Alecu Russo şi un mega-complex comercial, „o construcţie unicală în Chişinau şi cel mai mare centru de business din regiune, amplasat lângă una din cele mai mari artere din Capitală". Oficial însă acest proiect este realizat de un alt agent economic.

SOCIETATEA CU RASPUNDERE LIMITATA "DANSICONS"

Denumire completa	SOCIETATEA CU RĂSPUNDERE LIMITATĂ "DANSICONS"
Denumire prescurtata	"DANSICONS" S.R.L.
IDNO / cod fiscal	1002600014477
Numar de inregistrare precedent	
Cod fiscal precedent	1002600014477
Data inregistrarii	1-NOV-2002
Certificat de inregistrare	MD 0033754 - 8-JUL-2005
Forma juridica de organizare	Societate cu Raspundere Limitata
Administrator	BRAŞOVSCHI VALENTIN DUMITRU - Administrator
Sediul	MD-2005, str. Petru Rares 36, ap.(of.) 137, mun. Chisinau, Republica Moldova
Capitalul social subscris	5400.00 lei.
Fondatori (asociati) si cotele de participare	DÎRDA IURIE MIHAIL - 5400.00 MDL(100.00%)
Obiective de activitate declarate	1. Comertul cu amanuntul al articolelor de fierarie, al vopselelor si sticlei 2. Fabricarea articolelor din lemn 3. Fabricarea altor elemente din beton, ciment si ipsos 4. Comertul cu amanuntul in magazine nespecializate, cu vinzare predominanta de produse alimentare, bauturi si produse din tutun 5. Constructiile de cladiri si (sau) constructii ingineresti, instalatii si retele tehnico-edilitare, reconstructiile, consolidarile, restaurarile
Organe de conducere, supraveghere si control	BRAŞOVSCHI VALENTIN DUMITRU - Administrator
Mentiunile privind procedura de dizolvare,	

Frma Dansicons, este o proprietate a consilierului liberal de Chişinău Iurie Dîrda

Anterior, administraţia locală din Chişinău a fost acuzată că distribuie terenurile pentru construcţii unor firme apropiate de Partidul Liberal sau de PCRM.

Spitalul cu garaje goale şi spaţii transmise în locaţiune pentru 49 de ani

Afirmaţia administraţiei Spitalului Clinic Republican cum că instituţia nu dispune de o parcare nu corespunde întru totul adevărului. Spitalul are un imens garaj la subsol şi în curte, unde ruginesc mai multe automobile vechi şi care până nu demult era folosit în calitate de parcare neoficială. În plus, instituţia are un teren de peste 10 hectare unde ar putea amenaja o parcare.

În ultimii trei ani, circa 4.000 de metri pătraţi din suprafaţa totală de 12.000 de metri pătraţi a spitalului au fost transmise în locaţiune pentru 49 de ani unor firme şi persoane fizice, apropiate de conducerea spitalului şi unor deputaţi PLDM.

Ion Preaşca, http://adevarul.ro/moldova, 19.05.2014

„Regele" ASFALTULUI din R. Moldova

CONFLICT // Compania care a câştigat anul trecut cele mai multe licitații organizate de Administrația de Stat a Drumurilor îl are astăzi în calitate de angajat pe fostul director al instituției, pe timpul căruia firma a devenit principalul reparator de drumuri din R. Moldova

Aproape un miliard de lei din Fondul Rutier a cheltuit anul trecut Administraţia de Stat a Drumurilor (ASD) pentru reparaţia şi construcţia mai multor segmente de drum din republică. Cea mai mare parte din aceşti bani a ajuns pe conturile a nouă companii din republică. Lider la capitolul licitațiilor câştigate este o companie în care, de la începutul acestui an, activează fostul şef al Administraţiei de Stat a Drumurilor, Vitalie Panurco, demis din funcţie la sfârşitul anului trecut. Panurco susţine că acest lucru nu poate avea nicio legătură cu contractele încheiate anterior de ASD cu firma în care lucrează acum.

270 de milioane într-un an

Unsprezece licitații din 46 a câştigat anul trecut compania „Rutador" pentru reparația mai multor segmente de drum, dar şi pentru lucrări de marcaj rutier şi de instalare a parapetelor pe drumurile publice. Valoarea totală a acestora depăşeşte cifra de 270 de milioane de lei, adică circa 30 de procente din suma totală de 946 de milioane de lei alocaţi în 2013 din Fondul Rutier pentru reparaţia şi construcţia drumurilor din republică. O parte dintre aceste lucrări a fost efectuată cu abateri de la prevederile contractuale, lucru în privința căruia conducerea ASD a închis ochii.

Concurenții, descalificați

Numai pentru construcția a 5,4 km de drum de pe traseul Anenii Noi – Căuşeni - Ştefan Vodă, frontiera cu Ucraina, ASD i-a acordat companiei „Rutador" 128,6 milioane de lei, acesta fiind cel mai „scump" contract încheiat în 2013 de instituția de stat. Licitația a fost organizată cu doar două luni înainte ca managerul ASD, Vitalie Panurco, să scrie cerere de concediere. La tender au participat şase agenți economici, iar cel mai mic preț, cu 13 milioane de lei mai puțin decât „Rutador", l-a oferit o companie cu capital românesc, „Delta MCM 93". Totuşi, membrii grupului de lucru au decis să respingă oferta acestei firme,pentru că nu a putut să prezinte o experiență similară în R. Moldova. În procesul-verbal al licitației se menționează faptul că firma cu capital majoritar românesc a prezentat drept experiență un contract în execuție pentru lucrările de reparație capitală a străzii Alecu Russo din Chişinău, în valoare de 75 milioane de lei, lucru care li s-a părut insuficient specialiştilor de la ASD care au optat pentru oferta „Rutador".

Licitații cu pretext

Acesta nu este primul caz în care ASD decide să elimine concurentul cu cea mai bună ofertă în licitațiile la care participă „Rutador". În aprilie 2012, Administrația de Start a Drumurilor a respins oferta companiei „Loial Impex" pentru achiziționarea lucrărilor de marcaj orizontal pe drumuri, în valoare totală de 33,8 milioane de lei, pretextând faptul că firma a prezentat ca experienţă similară contracte executate pe teritoriul României de un volum mai mic comparativ cu volumul lucrărilor expus la licitaţie. Suplimentar,firma nu a prezentat dovada dispunerii de minimum a două echipe pentru fiecare lot din cele două expuse la licitație. Precizăm că oferta prezentată de „Loial Impex" a fost cu un milion de lei mai mică decât cea prezentată de „Rutador".

Abateri ignorate

Tot în 2012, „Rutador" a mai câştigat o licitație pentru construcția unui segment din drumul național AneniiNoi – Căuşeni - Ştefan Vodă, frontiera cu Ucraina. Pentru construcția a doi kilometri din drumul de la frontiera cu Ucraina, ASD i-a plătit firmei 52,4 milioane de lei. Ulterior, Curtea de Conturi a stabilit că lucrările de amenajare a îmbrăcămintei rutiere au fost executate cu abateri de la Caietul de sarcini. Pe unele porțiuni de drum, „Rutador" a executat lucrări care nu erau prevăzute în contract, iar pe alte porțiuni a neglijat unele lucrări care urmau a fi executate. Cu toate acestea, Panurco a semnat procesul-verbal de recepție a acestor lucrări fără a înainta careva pretenții.

Preț dublat

Nu au existat obiecții nici față de lucrările executate de această companie la instalarea parapetelor din elemente metalice, chiar dacă compania a majorat cu 100% prețul

pentru serviciile acordate. Pentru instalarea a 38,4 mii de metri de parapet, ASD i-a plătit „Rutador" 31,9 milioane de lei. Cu toate acestea, auditul Curții de Conturi a arătat că parapetul metalic instalat de firmă a fost importat în republică la prețul de 15,3 milioane de lei. Importator a fost o altă companie -„Cagortatrans", condusă de soția patronului firmei „Rutador", Irina Maliu. „Rutador" ar fi cumpărat parapetele de la această firmă, care își are sediul pe aceeași adresă, cu 6,7 milioane de lei mai scump, iar Administrației de Stat a Drumurilor i le-a vândut deja la prețul dublu, de 31,9 milioane de lei.

În pofida acestei situații, în noiembrie 2013, ASD a mai oferit companiei „Rutador" un contract pentru instalarea parapetelor de 50,5 milioane de lei, reducând termenul de garanție de la șase ani, cum era stabilit în documentele de licitație, la un an, în contractul încheiat.

„Nu are nicio legătură"

L-am găsit pe fostul manager al ASD, Vitalie Panurco, pe timpul căruia „Rutador" a semnat toate aceste contracte, chiar la sediul companiei. După ce și-a dat demisia din funcție (la sfârșitul anului trecut – n.r.), acesta s-a angajat în calitate de specialist principal în această firmă. „Faptul că lucrez aici nu are nicio legătură cu aceea că „Rutador" a câștigat anterior mai multe licitații. Concursurile au fost publice și la ele au participat mai mulți agenți economici. Puteți verifica", ne-a asigurat Panurco.

Potrivit lui, „Rutador" a reușit să câștige atâtea licitații numai pentru că este cea mai importantă companie de construcții din R. Moldova. „Firma are cele mai bune utilaje, cea mai mare fabrică, cele mai bune mașini de asfaltat. Este normal să câștige concursurile. Nu este o firmă de un an-doi. Activează pe piață de 13 ani și lucrează corect", susține fostul șef de la ASD.

Solicitat să explice încălcările depistate de Curtea de Conturi, Panurco a precizat că acestea sunt „exagerări".

Vitalie Panurco afirmă că a plecat din proprie inițiativă de la ASD și a primit oferte de angajare de la mai multe companii de profil, dar a ales această firmă, pentru că „este cea mai importantă din R. Moldova".

Gheorghe Curmei, managerul Administrației de Stat a Drumurilor:

„Domnul Panurco nu avea cum să influențeze licitațiile desfășurate anul trecut, pentru că dumnealui nu a făcut parte din grupul de lucru pentru organizarea și desfășurarea acestor licitații. Din acest grup de lucru au făcut parte reprezentanți ai diferitor instituții de stat. De aceea, nu văd nicio problemă în faptul că firma în care dumnea-

lui activează acum a câştigat mai multe licitaţii pe când domnul Panurco conducea Administraţia de Stat a Drumurilor".

Un conflict, în afara legii

Vicepreşedintele Comisiei Naţionale de Integritate, Victor Strătilă, susţine că Legea cu privire la conflictul de interese nu conţine prevederi care s-ar referi la astfel de situaţii. „Legea prevede doar interdicţia de a activa în instituţii subordonate sau aflate sub controlul instituţiei la care a activat anterior funcţionarul public. În acest caz, însă, nu putem vorbi despre o întreprindere subordonată", ne-a explicat Strătilă.

Precizăm, însă, că Legea cu privire la conflictul de interese din România stabileşte că un funcţionar public nu are dreptul să se angajeze timp de cinci ani într-o companie cu care instituţia în care a activat anterior a avut relaţii comerciale.

Topul companiilor câştigătoare ale licitaţiilor ASD

Companie	Licitaţii câştigate în 2013 / valoare (lei)	Licitaţii câştigate în 2012 /valoare (lei)
Rutador SRL	11 / 270 mil.	3 / 63,2 mil.
Lusmecon SRL	**3 / 188,5 mil.**	2 / 121,9 mil.
Badprim SRL	**3 / 67 mil.**	2 /58,3 mil.
Drumuri Bălţi SA	5 / 52 mil.	
Irinda Prim SRL	5 / 48,8 mil.	
Magistrala Nistru SRL	**3 / 45,7 mil.**	2 / 30,4 mil.
Nirom Roz SRL	**3 / 43 mil.**	3 / 39,2 mil.
Ecotehlider SRL	**3/ 27 mil.**	4 / 42,3 mil.
Genesis International SRL	3 / 12,7 mil.	

ASD nu vrea preţuri standard pentru lucrări

În timp ce în majoritatea statelor europene există preţuri standard adoptate la nivel de Guvern pentru diferite tipuri de lucrări de reparaţie, construcţie şi întreţinere a drumurilor, în R. Moldova acest lucru nu este reglementat oficial.

Astfel, lucrările similare executate de aceleaşi firme pe aceleaşi drumuri ajung să coste de câteva ori mai scump de la un caz la altul. Spre exemplu, în decembrie 2013, compania „Lusmecon" s-a angajat să repare îmbrăcămintea rutieră pe 8,3 km din drumul Rezina-Orhei-Călăraşi contra sumei de 11,7 milioane de lei pe km. Aceleaşi lucrări, pe acelaşi drum, contractate de aceeaşi firmă în mai 2013 au costat deja 19,73 de milioane de lei pe km.

La construcţia drumului Anenii Noi – Căuşeni - Ştefan Vodă – frontieră cu Ucraina, „Rutador" a încheiat în 2012 un contract de 26,5 milioane de lei pentru km, iar în 2013 – de 23,8 milioane de lei. Pentru aplicarea tratamentului bituminos, într-un caz „Rutador" a solicitat 1,4 milioane de lei pentru km, iar peste jumătate de an - 4,1 milioane de lei pentru km.

Estimări pentru fiecare caz în parte

Precizăm că, în România, costul standard pentru construcţia unui km de autostradă este de la 5,05 milioane de euro până la 6,1 milioane de euro. Iar în Bulgaria, preţul mediu de construcţie a unui km de autostradă este de 2 mil.de euro. Şeful Administraţiei de Stat a Drumurilor,Gheorghe Curmei, afirmă că în R. Moldova s-a decis să se meargă pe preţuri estimative elaborate pentru fiecare caz în parte. Curmei a mai explicat că diferenţele de cost pentru lucrări sunt generate de spectrul de lucrări care trebuie executate, dar şi de preţul la bitum. „Într-un timp, preţul la bitum a crescut foarte mult. Acum s-a stabilizat", afirmă managerul ASD.

Mariana Raţă, http://ziarulnational.md, 21.06.2014

Cât „costă" Ordinul Republicii?

Ion Anton, amic cu preşedintele Nicolae Timofti, tot el fost coleg şi vecin de vilă în orăşelul Borsec, din România, cu Ion Păduraru, secretarul general al Aparatului Preşedintelui, a fost decorat, în octombrie 2013, cu Ordinul Republicii, cea mai înaltă distincţie în stat. Evenimentul a provocat revoltă în rândul foştilor colegi şi şefi ai lui Anton de la Curtea Constituţională (CC), care spun că acesta nu merita distincţia, pentru că „a fost o persoană care nu a dorit să lucreze. Ce făcea el la lucru? Juca cărţi la computer", spune Mircea Iuga, fost judecător constituţional, şeful lui Ion Anton timp de şase ani.

Săptămâna trecută, preşedintele Nicolae Timofti l-a decorat pe Dumitru Diacov, preşedintele de onoare al PD, cu Ordinul Republicii, cea mai înaltă distincţie în stat. Decorarea a ridicat mai multe semne de întrebare, iar opinia publică a început să-şi amintească „păcatele" pe care fostul lider al democraţilor le-a acumulat pe parcursul vieţii: trecutul comunist din perioada sovietică sau votul pentru Voronin în 2005 fiind doar câteva dintre ele. Totuşi, distincţia supremă acordată lui Diacov nu este nici pe departe cea mai scandaloasă sau cea mai surprinzătoare.

Cine este Ion Anton?

Nicolae Timofti l-a decorat pe Ion Anton pe 11 octombrie 2013, la o lună după ce ultimul și-a sărbătorit ziua de naștere.

Acum câteva săptămâni, am fost alertaţi de persoane din sfera justiţiei, indignate de faptul că, pe 11 octombrie, cu Ordinul Republicii, a fost decorat Ion Anton, judecător demisionat. Distincţia era „pentru muncă îndelungată şi prodigioasă în cadrul autorităţilor publice, contribuţie substanţială la procesul de edificare şi de consolidare a statului de drept şi merite în înfăptuirea justiţiei". Oamenii care au activat împreună cu Anton în ultimii ani au o cu totul altă părere despre acesta şi despre „contribuţia" sa la edificarea statului de drept.

În ultimii 15 ani, Ion Anton a fost judecător asistent la Curtea Constituţională (CC), mai exact, din 1997 până în februarie 2013, când s-a pensionat. Anterior, în anii 1996 – 1997, a fost ministru pentru relaţii cu Parlamentul, iar în anii 1990 –1996, prim-viceministru al Justiţiei R. Moldova. În perioada 1984 – 1990 a fost membru al CSJ, iar din 1974 până în 1984 – judecător şi preşedinte al judecătoriei raionale din Camenca. Înainte de asta, a absolvit cu diplomă de merit Facultatea de Drept a Universităţii de Stat din Chişinău. Anton are acum 65 de ani, fiind originar din Horodişte, raionul Râşcani.

„Cea mai mare parte a timpului lipsea"

„Nu ştiu cum s-a manifestat dumnealui în perioada când nu eram eu la CC. Ion Anton a fost judecătorul asistent al Valeriei Şterbeţ, care redacta personal toate proiectele de hotărâri, fără a apela la judecătorul asistent. Prin urmare, în cei doi ani de când sunt la Curte, Anton nu a redactat nicio hotărâre", remarcă Alexandru Tănase, preşedintele CC.

„Din moment ce a fost decorat, presupun ca s-a remarcat prin ceva anterior venirii mele la CC, în timp ce a fost asistentul dlui Iuga sau al dnei Şterbet. De când sunt eu la Curte, dl Anton mai mult lipsea. Nu ştiu cu ce se ocupa, dar cea mai mare parte a timpului lipsea de la serviciu, deşi, de regulă, prezenta certificate medicale. Într-un moment, am solicitat o informaţie oficială de la Poliţia de Frontieră, de unde am constatat că Anton, în timp ce trebuia sa fie la lucru sau în concediu de boală, se afla

mai mult în România. În consecinţă, l-am avertizat oral de câteva ori, iar mai apoi a fost sancţionat cu avertisment de Plenul CC, la 23 octombrie 2012, deoarece discuţiile verbale nu aveau niciun efect. După aplicarea sancţiunii, şi-a revăzut propriul comportament. Din aceste considerente, la 14 februarie 2013, cu ocazia aniversării CC, Plenul Curţii a decis revocarea acelei sancţiuni. Pe 28 februarie 2013, Ion Anton s-a pensionat", precizează Alexandru Tănase.

„El juca cărţi la computer"

De regulă, atunci când o persoană urmează să fie decorată, administraţia prezidenţială solicită poziţia instituţiei în care aceasta activase ultima dată. În cazul decorării lui Anton a fost altfel. „CC n-a propus decorarea lui Ion Anton. În 2013, Plenul CC a adoptat o singură decizie de acest fel, propunându-i şefului statului să-l decoreze pe ex-judecătorul CC, Victor Puşcaş, cu ocazia încheierii carierei profesionale şi atingerii vârstei de 70 de ani", spune preşedintele CC. „Ion Anton a fost o persoană care nu a dorit să lucreze şi nu ştiu de ce l-au ţinut atâta la CC. Şase ani, cât a lucrat cu mine, ca asistent, nu a făcut nimic. El în genere, în 23 de ani, nicio hotărâre judecătorească nu a scris. Ce făcea el la lucru? Juca cărţi la computer", spune Mircea Iuga, fost procuror general şi fost judecător constituţional, şef, timp de şase ani, al lui Ion Anton. „De la CSJ ştiam că, parcă, nu era băiat prost. Dar, la CC, timp de şase ani, şi-a bătut joc. Îi dădeai să facă ceva, iar el făcea de mântuială. Zicea, dacă vrei, fă-ţi singur. Eu pe Timofti îl cunosc de peste 40 de ani. Tot timpul vorbeşte despre lege, dar de fiecare dată face invers. Cum să dai Ordinul Republicii unei persoane ocazionale în justiţie?", se întreabă Iuga.

„A fost şi sancţionat"

"La mine, Ion Anton şi-a prelungit activitatea pe care o avuse la dl Iuga. Atunci, acesta m-a şi atenţionat că nu o să am mare ajutor de la el, iar asta s-a demonstrat în cei şase ani în care am lucrat. În principiu, în staff-ul meu a fost doar referentul cu care am lucrat. Mi-e greu să spun cum a ajuns el să primească Ordinul Republicii. Când eram la CC, se punea în discuţie acordarea Ordinului Republicii altor câtorva persoane, printre care dl Puşcaş, dar despre dl Anton – nici vorbă. Despre el se vorbea în alt mod, că trebuie să plece de la CC. A fost şi sancţionat. Nu dorea să lucreze", îşi aminteşte Valeria Şterbeţ, o altă fostă judecătoare constituţională, asistent al căreia a fost Ion Anton. Unele persoane din cadrul CC spun chiar că Anton îşi permitea de multe ori să strige la Valeria Şterbeţ. „Nu am dorit să ridic problemele astea şi nici acum nu vreau să fac asta. Dacă el şi-a permis, ca bărbat, să facă asta…", spune Şterbeţ. Cum, totuşi, a ajuns Ion Anton să primească cea mai înaltă distincţie în stat? Cine l-a propus pentru decorare?

Timofti, Păduraru şi Anton

Ion Păduraru şi Nicolae Timofti, în 1992

Persoanele cu care am discutat, cu unele dintre ele neoficial, ne-au spus că miracolul distincţiei supreme acordate lui Ion Anton ar sta în relaţia foarte bună pe care acesta o are cu preşedintele Nicolae Timofti, dar şi cu Ion Păduraru, secretarul general al aparatului preşedintelui R. Moldova, cu care este vecin de vile în orăşelul românesc Borsec, din judeţul Harghita, Transilvania. Iniţial, informaţia nu putea fi confirmată, pentru că, în declaraţia cu privire la venituri şi proprietăţi, Anton nu pomenea despre ea, iar declaraţia lui Ion Păduraru nu putea fi accesată pe site-ul Comisiei Naţionale de Integritate (CNI).

Pornind de la această informaţie, pe site-urile din România care promovează ofertele turistice am găsit pensiunea Anton, din Borsec, prezentată drept „una din cele mai căutate unităţi de cazare din Borsec, Harghita, o locaţie ideală pentru cei care doresc să viziteze zona turistică, Ţinutul Secuiesc. Unitatea dispune de 14 locuri de cazare în şapte camere. Pensiunea Anton îşi aşteaptă oaspeţii cu drag şi îi răsfaţă cu facilităţi precum acces la bucătarie, fax, foişor, frigider în unitate, grădină/curte, grătar, internet prin cablu, living, loc de joacă pentru copii, parcare şi altele. Pensiunea Anton este situată în cea mai frumoasă zonă a staţiunii Borsec, cu vedere panoramică asupra orăşelului Borsec", recomandă site-urile de anunţuri turistice. Pe unul din ele, ca persoană de contact apare Ion Anton, iar la numere de telefon, numărul acestuia, cu tot cu codul R. Moldova, pentru a fi apelat de eventuali turişti din România sau din alte ţări când, eventual, stăpânul se află la Chişinău.

Pensiune de milioane în România

„Despre vila lui ştiu toţi. El, numai începea vara, îşi lua diferite concedii şi revenea când se încheia sezonul. Ştiu că mulţi colegi de-ai noştri plecau acolo la odihnă, mai ales cei care aveau probleme şi trebuiau să bea apă de acolo", ne-a spus Valeria Şterbeţ, fosta colegă a lui Anton.

Ulterior, informaţia despre faptul că fostul judecător Ion Anton deţine pensiunea Anton, din Borsec, ne-a fost confirmată şi de reprezentanţii Primăriei din localitate.

Pensiunea Anton din Borsec este una dintre cele mai solicitate din regiune. Autoritățile locale afirmă că ea a fost construită în urmă cu 6-7 ani și că acum ar costa chiar și 200 de mii de euro.

Aceştia ne-au spus că pensiunea este una foarte solicitată, că a fost construită de Anton prin anii 2006-2007 şi că, ţinând cont de toate facilităţile, acum ar costa circa 200 mii de euro (3,5 mln. de lei). Despre proprietatea familiei Păduraru, reprezentanţii Primăriei nu ne-au putut oferi vreo informaţie, pe motiv că nu ar fi la curent cu aşa ceva. Am contactat şi reprezentanţii pensiunii Anton, cărora le-am spus că am vrea să ne cazăm acolo. Am insistat să aflăm şi dacă aceştia cunosc despre vila lui Ion Păduraru, din vecinătate. La telefonul pensiunii, a răspuns chiar Ion Anton, fostul judecător constituţional, decorat recent cu Ordinul Republicii.

„Este Păduraru, dar el o să fie singur aici"

ZdG: Vrem să petrecem sărbătorile de iarnă la dvs.!

I.A.: Când anume? Câte familii?

ZdG: Pe patru-cinci ianuarie. Este disponibil? Suntem şase familii!

I.A.: Aici avem doar cinci camere. Sunt şi patru locuri de vară. De pe patru, e disponibil

ZdG: Cât ne-ar costa o noapte de cazare?

I.A.: Acum e mai scump, cam 100 de lei româneşti camera, vreo 20 de euro. Mâncarea nu intră.

ZdG: Dar noi suntem mai mulţi, nu aveţi pe cineva, prin vecinătate, care dă în chirie? Noi am ales această pensiune pentru că patronul e din R. Moldova.

I.A.: Da, eu sunt.

ZdG: Sunteţi dl Ion?

I.A.: Da, eu sunt!

ZdG: Am ales la dvs. pentru că avem cunoscuţi, nişte judecători, care au fost pe acolo.

I.A.: Da, da, da. Dar ei vin mai mult vara…

ZdG: Nu aveţi vecini pe acolo, tot din R. Moldova, la care ne-am caza? Cineva spunea de Ion Păduraru.

I.A.: Este Păduraru, dar o să fie singur aici. El nu dă în chirie. Dar este cazare, tot alături, la acelaşi preţ.

ZdG: Bine, vă mulţumesc. Revin.

I.A.: Eu mai am telefonul de la Chişinău. După 15 decembrie voi fi acolo.

ZdG: Cu 15 se termină numărul? Este pe site?

I.A.: Da, da, cu 15. La revedere. Sănătate multă.

Anton neagă, Păduraru recunoaşte

După această discuţie, l-am contactat din nou pe Ion Anton, prezentându-ne drept jurnalişti. L-am întrebat ce crede despre părerile foştilor colegi, dar şi despre relaţiile pe care le are cu Timofti şi cu Păduraru: „Întrebaţi-i pe ei. Nu am nimic nici cu Păduraru, nici cu Timofti. Întrebaţi-i pe cei care v-au spus, de unde au informaţia. Eu nu ştiu dacă ei au sau nu dreptate. Nu iscodiţi. Păduraru e mult mai tânăr, nu-l cunosc. Pe Timofti l-am cunoscut cândva, dar nu are nimic asta", ne-a zis Anton. „Oamenii spun că sunteţi vecin, la Borsec, cu dl Păduraru!?", l-am întrebat. „Nu cunosc, nu ştiu asta", ne-a răspuns.

Chiar dacă Anton a negat legăturile sale cu Timofti şi mai ales cu Păduraru, despre care, iniţial, ne-a zis că îi este vecin, iar apoi, că nu-l cunoaşte, acestea sunt confirmate de Ion Păduraru, care susţine că Anton merita Ordinul Republicii. „Ion Anton, dacă nu mă înşel, a fost numit judecător în aceeaşi zi cu Nicolae Timofti. A fost judecător la CSJ, viceministru, prim-viceministru, ministru…. Cum credeţi, ce importanţă are că e vecin, dacă el a scos comuniştii din sediul lor din Comitetul Central? Personal a sigilat toate uşile. A implementat reforma notarială, a făcut ancheta cu tratatele de asistenţă juridică garantată de stat între ţări, după crearea R. Moldova", înşiră Păduraru meritele lui Anton.

„Pot să vă confirm că am vilă"

„Şi dna Şterbeţ consideră că merită Ordinul Republicii? Dacă ea consideră că merită, de ce alţii nu merită? Decizia aparţine preşedintelui şi eu nu o comentez. Pot să

vă confirm că am vilă, construită, declarată. Acolo, la Borsec, mai sunt vreo 30 de moldoveni în mahalaua aia. Asta-i toată chestia. Eu am lucrat cu Ion Anton. Am fost viceministru, el era prim-viceministru. El a fost propus de ministrul Justiţiei. Au mai primit Ordinul 227 de deputaţi care au votat independenţa, iar o parte parcă acum nu merită, că era uşor să votezi independenţa, iar acum, toţi sunt eroi", remarcă Păduraru.

„Cu mine, gard în gard, e Valentin Cunev, deputat în primul Parlament. Ce, el nu merită Ordinul? Nu ştiu cine-i proprietar la vila lui Anton, eu personal am declarat-o şi stau foarte bine. Faptul că e vecin, e a cincea roată la căruţă", ne-a mai zis Păduraru. Din păcate, nu am reuşit să verificăm dacă, într-adevăr, secretarul general al Aparatului Preşedintelui şi-a declarat vila din Borsec, pentru că, pe www.cni.md, declaraţia cu privire la venituri şi proprietăţi nu apărea, marţi, 26 noiembrie, ci doar cea de interese personale, unde nu erau indicate proprietăţile acestuia. Reprezentanţii CNI ne-au spus că declaraţia lipseşte din motive tehnice, dar că nu ne-o pot oferi şi că, pentru asta, e nevoie de o scrisoare oficială, asta deşi, acestea sunt şi ar trebui să fie publice. După cum am menţionat, în declaraţia lui Ion Anton pentru 2012, vila din Borsec NU apare, ci doar 1,5 ha de teren la Drochia şi o casă în acelaşi oraş.

„Preşedintele nu-şi va argumenta decizia"

„Este vorba de acordarea unui ordin, care este prerogativa preşedintelui, pe care el nu o discută şi nu o justifică. Sigur, există o argumentare în textul decretului, dar ea este mai mult una tip. Preşedintele nu se justifică în faţa nimănui pentru decretele sale cu privire la distincţii. Nu există obligativitate pentru preşedinte de a se consulta, atunci când acordă distincţii, cu comisia parlamentară de profil", susţine Vlad Ţurcanu, purtătorul de cuvânt al preşedintelui Timofti. „Dl preşedinte cunoaşte foarte mulţi oameni pe care i-a decorat, având în vedere vechimea în meserie a preşedintelui, dar de aici şi până la o eventuală legătură, cred că e o distanţă destul de mare. Indiferent de speculaţiile care se vor face, preşedintele nu se va justifica şi nu-şi va argumenta decizia. Asta este intima sa convingere, dacă vreţi", spune Ţurcanu. „Nu pot comenta ce declară oamenii pe care i-aţi invocat, deşi aş avea nişte lucruri de spus, nu păreri, ci lucruri pe care le cunosc, dar nu voi face asta. Ce pot să vă spun e că nu se poate întâmpla ca preşedintele să aibă la bază nişte motive banale şi superficiale, ca cele

invocate de dvs. sau de alţii. E exclus. Preşedintele se referă la merite pe care le cunoaşte sau care i se raportează. Nu pot să vă spun cine l-a propus pe dl Anton. E informaţie internă", a conchis Ţurcanu.

642 de Ordine ale Republicii

Totuşi, dacă analizăm lista persoanelor decorate de-a lungul timpului cu Ordinul Republicii, putem concluziona că Ion Anton nu este nici pe departe cel mai nemerituos deţinător al Ordinului Republicii. Conform informaţiilor oferite de Preşedinţie, până la această oră, există 642 de deţinători ai Ordinului Republicii: 104 au fost decoraţi de către Mircea Snegur, 59 de către Petru Lucinschi, 74 de către Vladimir Voronin, în cele două mandate, 133 de către Mihai Ghimpu, 24 de către Marian Lupu şi alte 248 de către actualul şef de stat, Nicolae Timofti.

De precizat că, în cazul lui Timofti, 227 de distincţii supreme au fost acordate o singură dată, semnatarilor Declaraţiei de Independenţă. În listă întâlnim nume care de care mai controversate, majoritatea din ele decorate pe vremea lui Voronin. Decorarea, în 2003, a lui Ivan Bodiul, ex-prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist, a stârnit un val de critici din partea altor deţinători ai Ordinului Republicii, majoritatea scriitori, printre care Grigore Vieru sau Nicolae Dabija. Aceştia chiar spuneau ulterior că au renunţat la Ordinul Republicii. Nu doar decorarea lui Bodiul este controversată.

În listă regăsim alte nume cel puţin la fel de controversate: Dumitru Pulbere, fost preşedinte al CC, Miron Găgăuz, fost şef al Căilor Ferate, ulterior cu dosare penale, Vladimir Molojen, ex-ministru al Dezvoltării Informaţionale, Anatol Popuşoi, fost director Moldsilva, ambii acum cu probleme în justiţie, foştii deputaţi comunişti Ivan Calin şi Vadim Mişin, dar şi alte persoane, meritele cărora, pentru R. Moldova, pot fi puse uşor la îndoială.

„Da, din păcate, s-a devalorizat totul"

„Pulbere a fost şi mai zero decât Anton. El nu a scris niciodată, niciun rând. Asistenţii şi consultanţii scriau pentru el. Am lucrat şase ani cu el. Era o persoană căreia, dacă îi dădeau vreo idee, până n-o repetai de patru ori, nu o putea scrie", spune Mircea Iuga, fost judecător constituţional.

Marele compozitor Eugen Doga a primit Ordinul Republicii în 1997, perioadă în care distincţiile de stat parcă mai însemnau ceva, fiind primite în special de persoane din mediul cultural sau care s-au remarcat prin ceva notabil în mediul în care activau. „Ordinul Republicii nu mai înseamnă nimic, pentru că eu nu primesc niciun leu pentru acest Ordin. Nu ştiu de ce nu mai primesc. Poate de asta, pentru că el nu înseamnă

nimic… Eu cred că este normal ce se întâmplă, pentru că cei care decorează, judecă după nivelul lor. Ordinul îl primesc oameni compromişi, judecători care au pus la dubă oameni nevinovaţi. Da, din păcate. S-a devalorizat totul. Şi nu e vorba doar de Ordinul Republicii, ci şi de alte premii, cum ar fi Premiul de Stat. Omul care trădează ţara primeşte acest premiu. Nu-l numesc, pentru că nu contează. Din păcate, sunt menţionaţi cei care stau la suprafaţă, iar noi ştim ce pluteşte pe apă", spune Doga.

„Despre criterii mă întrebaţi? Care criterii?"

Vasile Şoimaru, deputat în primul Parlament, a refuzat anul trecut Ordinul Republicii, spunând că nu-l merită, pentru că, crede el, a fost o onoare şi un noroc să semneze Declaraţia de Independenţă a R. Moldova. Anterior, în 1996, acesta a refuzat Meritul Civic, iar în 2011 - Ordinul de Onoare.

„Ordinul Republicii nu cred că-l poartă nici cei care-l merită, pentru că sunt atâţia necinstiţi în rândul celor care au primit ordinul ăsta… Despre criterii mă întrebaţi? Care criterii? Nu au existat, nu există şi mă tem că nici nu vor exista. Acest ordin este un început de campanie electorală, fiind folosit în toate campaniile electorale. E bătaie de joc. Nu Diacov a fost la Preşedinţie să solicite acest Ordin. Există un partid care se numeşte PD, condus de nişte oameni. Acolo se iau deciziile. Mai ales că Partidul e la guvernare. Pe timpul lui Ghimpu, făceau anticameră cu săptămânile nişte patrioţi naţionalişti, unionişti, de care vreţi. Până nu obţineau Ordinul Republicii, nu plecau. Nu pot zice ceva rău de Timofti. Pe mine mă bucură curajul lui. E cel mai curajos şi mintios preşedinte pe care l-am avut. Dar, cei din anturajul lui îl strică. Ei iau deciziile", zice Şoimaru.

Victor Moşmeag, Ziarul de Gardă, http://www.zdg.md/investigatii/cat-costa-ordinul-republicii, 29.11.2013

Cum să laşi o bancă din Republica Moldova fără bani. Ghid practic

După ce a adus în pragul falimentului Banca de Economii, Grigori Gacichevici a deschis afaceri în Ucraina şi Rusia FOTO Adevărul

În ultimii 22 de ani, deşi au dispărut 18 bănci, doar un bancher-şef a ajuns la puşcărie pentru că a pus instituţia pe

butuci. Felul cum se derulează anchetele arată că ar putea scăpa basma curată şi „eroii“ mai recenţi – foştii manageri de la Banca de Economii, Investprivatbank şi Universalbank

S-a împlinit un an de când pe numele lui Grigori Gacichevici, ex-preşedintele Băncii de Economii, a fost intentat primul dosar penal pe faptul încălcării legislaţiei la eliberarea de credite. Tot atunci, pe numele lui Gacichevici a fost emisă şi o interdicţie de părăsire a teritoriului ţării. Era în toi scandalul legat de pierderile de peste 310 milioane de lei şi creditele neperformante de circa 1,3 miliarde de lei , descoperite la Banca de Economii (BEM).

Gacichevici şi-a deschis afaceri în Ucraina şi Rusia

Interdicţia a fost în vigoare 30 de zile, aşa că fostul şef de bancă circulă liber prin lume. „Am iniţiat nişte afaceri în Ucraina şi Rusia şi mă aflu mai mult peste hotare“, ne-a declarat sec Grigore Gacichevici, fără a oferi alte detalii.

La exact un an de la izbucnirea scandalului în jurul Băncii de Economii, Procuratura Generală anunţa că a trimis în instanţă dosarul privind cinci foşti membri ai Comitetului de creditare al Băncii de Economii acuzaţi că, în anii 2010-2011, încălcînd regulile de creditare, au acordat unor agenţi economici împrumuturi în valoare de 109 milioane lei. Unul dintre cei cinci este chiar Grigore Gacichevici. Data primei şedinţe încă n-a fost fixată şi este greu de spus dacă se va ajunge şi la condamnarea fostului şef al BEM, bancă ce a evitat in extremis soarta altor 18 instituţii financiare ce au dat faliment în ultimii 22 de ani, în Moldova.

Bancherul care a fugit cu milioanele clienţilor

La 15 februarie 2012, Banca Naţională a Moldovei (BNM) a decis iniţierea procesului de lichidare silită a băncii Universalbank, „ca urmare a constatării insolvabilităţii şi altor abateri de la prevederile legislaţiei“. BNM susţinea că Universalbank se află în faliment inclusiv din cauza că „nu este capabilă să execute cererile creditorilor privind plata obligaţiilor şi a datoriilor scadente“.

Gherman Gorbunţov se ascunde în prezent la Londra FOTO The Guardian

În prezent, milionarul rus Gherman Gorbunţov, ex-acţionarul majoritar al Universalbank, se ascunde în Marea Britanie şi este anunţat în urmărire gene-

rală de către autorităţi. În martie 2012, acesta a fost victima unui atentat comis de asasinul ratat Vitalie Proca, care în prezent se află în închisoare la Bucureşti. După ce banca a falimentat, unii clienţi au descoperit că Gherman Gorbunţov le-a curăţat, pur şi simplu, conturile.

Este şi cazul afaceristului kazah Zinelgabden Baimagambetov (conform unor surse, ar fi rudă cu fostul şef al Vămii din Kazahstan), care la 14 februarie 2011 a deschis la Universalbank două conturi bancare în care a depus 1,5 milioane de euro. La 26 aprilie 2011, banii au fost covertiţi în lei, în cont fiind înregistrată suma de 25,12 milioane de lei. La 7 iulie 2011, contul a fost închis, 15,12 milioane de lei fiind transferate într-un alt cont de depozit, iar 10 milioane au fost ridicate în numerar, o parte fiind convertită în dolari. La 11 şi 12 octombrie 2011, şi cele 15,12 milioane de lei au fost convertite în dolari şi euro, „la indicaţia preşedintelui băncii Gherman Gorbunţov", după cum se precizează într-o decizie de judecată. Expertiza grafologică realizată în cadrul unei anchete a Procuraturii Anticorupţie a arătat că semnătura de pe ordinele de eliberare a numerarului nu erau ale lui Baimagambetov, ci „era realizată de o altă persoană prin antrenare prealabilă".

Deşi a câştigat în două instanţe dreptul de a recupera banii de la Universalbank, Baimagambetov a pierdut procesul la Curtea Supremă de Justiţie din motive de procedură. Avocatul Iurie Tabarcea, care a reprezentat în instanţă interesele omului de afaceri kazah, a refuzat să vorbească despre caz. Ultimele date ale BNM arată că Universalbank mai avea de rambursat circa 64 de milioane de lei.

Amendat cu 3.000 de lei pentru pierderi de un miliard

Un alt fost bancher care nu pare a fi afectat de faptul că a adus la faliment instituţia pe care a condus-o este Ivan Chirpalov, fostul preşedinte al Investprivatbank. Managementul exercitat de el a fost atât de „eficient" încât banca s-a pomenit cu datorii de circa un miliard de lei. Chirpalov nu doar a gestionat prost banca, dar a şi participat în scheme de devalizare. În anii 2005-2007, el a luat un împrumut de circa 10 milioane de lei, pe un termen de 10 ani, drept gaj fiind depus un imobil din strada Nicolae Costin din Capitală. Peste doi ani, în aprilie 2009, când deja era evident faptul că banca îşi dă duhul, Ivan Chirpalov înlocuieşte gajul, iar Investprivatbank acceptă. În locul unui imobil luxos, au fost depuse drept gaj două apartamente, fiind încheiat un nou contract de gaj. Ulterior, pentru a evita o eventuală sechestrare a averii, bancherul donează casa copiilor săi.

Ancheta penală împotriva lui Ivan Chirpalov, începută cu mare tam-tam în vara anului 2009, s-a terminat cu o decizie, mai degrabă, formală. Iniţial, era acuzat de „confecţionarea, deţinerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimantelor,

ştampilelor sau sigiliilor false, soldate cu daune în proporţii mari aduse intereselor publice sau drepturilor şi intereselor persoanelor fizice sau juridice". Conform acestui articol, fostul şef de bancă risca amendă de la 4.000 până la 12.000 de lei sau închisoare de până la cinci ani. Însă la 22 noiembrie 2010, Judecătoria Centru a emis o hotârâre prin care Ivan Chirpalov a fost eliberat de răspundere penală, fiind tras doar la răspundere administrativă, care prevedea 30 de zile de arest şi o amendă de până la 3.000 de lei.

„Şeful Investprivatbank a furat", acuză Vântu

În anii 2008-2009, prin intermediul Investprivatbank şi a şase întreprinderi moldoveneşti miliardarul român Sorin Ovidiu Vântu a spălat circa 1,5 miliarde de lei. Autorităţile de la Chişinău au început cercetarea cazurilor doar după ce au fost sesizate de organele judiciare din România.

Gajuri supraevaluate de zeci de ori

Grigore Olaru, responsabil de lichidarea Investprivatbank, susţine că fosta conducere a băncii a lăsat o moştenire grea. „Din 19 iunie 2009 şi până la 31 decembrie 2013, am reuşit să recuperăm de la datornici şi să rambursăm la creditori circa 180 de milioane de lei. Încă mai avem de întors circa 776 de milioane de lei, dar e dificil să adunăm banii. Şi asta deoarece în multe cazuri gajurile care garantau creditele au fost supraevaluate şi acum, practic, este imposibil de recuperat banii. Activele care la începutul anului 2009 erau evaluate la circa un miliard de lei, în realitate, nu costă mai mult de 200 de milioane de lei", afirmă lichidatorul.

Curios este că deja şi lichidatorul este suspectat de Centrul Naţional Anticorupţie că ar fi vândut gajurile la un preţ mai mic decât cel real.

Legislaţie ambiguă

În cei aproape 23 de ani de independenţă a Republicii Moldova doar un fost şef de bancă a ajuns să fie condamnat la închisoare pentru că a adus instituţia la faliment. E vorba de Serghei Verbiţchi de la banca Guinea (intrată în insolvenţă în 1999), care a fost condamnat abia peste 10 ani la cinci ani de puşcărie şi la plata unor prejudicii de 18 milioane de lei. Banii însă încă nu au ajuns la destinatari.

Mai mulţi specialişti susţin că este foarte dificil de demonstrat vinovăţia unor şefi de bancă în dosarele de creditare incorectă sau frauduloasă, din cauza ambiguităţii legislaţiei din domeniu.

Ion Preaşca, http://adevarul.ro/moldova, 25.02.2014

Secretul de la „Moldsilva”

Curtea de Conturi a Republicii Moldova (CCRM) a constatat că un funcţionar din conducerea Agenţiei „Moldsilva”, fiind concomitent şi membru al comisiei de licitaţie, a dat în arendă un teren forestier unei rude. Conducerea „Moldsilva” refuză să furnizeze informaţii despre concursul de atribuire a terenului, invocând faptul că informaţia respectivă ar conţine date cu caracter personal. Experţii susţin însă că directorul „Moldsilva” ascunde informaţia publică, iar aceste date trebuiau să fie publicate pe pagina web a instituţiei.

La mijlocul lunii decembrie 2013, auditorii Curţii de Conturi au prezentat într-un raport public mai multe deficienţe depistate în gestionarea fondului forestier de către Agenţia de Stat „Moldsilva”. În document este menţionat că „la licitaţia din 27 aprilie 2011, un funcţionar din efectivul de conducere al Agenţiei, fiind concomitent şi membru al comisiei de licitaţie, nu a declarat interesul său în tranzacţiile efectuate între Agenţia „Moldsilva” şi o persoană fizică, care este membră a familiei acestuia, la atribuirea în arendă a unui teren cu suprafaţa de 0,1 ha (10 ari) situat în satul Holercani, din raionul Dubăsari. Totodată, doi din cei cinci membri ai comisiei de licitaţie nu au semnat procesele-verbale de licitaţie”, este specificat în raportul CCRM.

Date cu caracter personal sau interese personale?

La 13 februarie curent, Asociaţia Presei Independente (API) a solicitat, în mod oficial, de la Agenţia „Moldsilva” să-i fie furnizată o copie a procesului-verbal de la acel concurs public desfăşurat în luna aprilie 2011. După două săptămâni de le solicitarea informaţiei, Ştefan Chitoroagă, directorul general al Agenţiei „Moldsilva” a semnat un răspuns în care anunţă că informaţia privind identitatea persoanelor vizate în concurs include date cu caracter personal, invocând Legea privind protecţia datelor cu caracter personal. În răspuns mai este făcută o trimitere la Hotărârea Nr.187 din 2008 pentru aprobarea „Regulamentului privind arenda fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică şi/sau de recreere”, potrivit căreia arendatorul este obligat să asigure confidenţialitatea informaţiei pretentată de arendaş.

Specificăm, însă, că în acelaşi Regulament este menţionat faptul că arendatorul trebuie să asigure confidenţialitatea şi securitatea informaţiei care conţine date cu caracter personal în conformitate cu legislaţia în domeniul protecţiei datelor cu caracter personal, prezentate de arendaş (în cazul persoanelor fizice). Nicolae Lungu, jurist la Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), susţine că, în acest caz, conducerea „Moldsilva” trebuia să furnizeze doar informaţia din pro-

cesul-verbal care nu conţine date personale. „Într-adevăr, un proces-verbal de la un concurs public include şi date personale ale participanţilor, însă nu toată informaţia este confidenţială. Părerea mea este că „Moldsiva" trebuia să vă dea informaţia ce este publică", susţine juristul CNPCD.

Acesta mai adaugă că, în cazul în care accesul la informaţiile, documentele solicitate este parţial limitat, atunci furnizorii de informaţii sunt obligaţi să prezinte solicitanţilor părţile documentului şi datele la care accesul este permis conform legislaţiei, înlocuind părţile omise cu sintagme: „secret de stat", „secret commercial", sau „informaţie confidenţială despre persoană", în funcţie de caracterul informaţiei.

Precizăm că informaţia cu caracter personal face parte din categoria informaţiei oficiale cu accesibilitate limitată şi constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieţii private, intime şi familiale.

Şi experta anticorupţie Galina Bostan susţine că directorul de la „Moldsilva" îngrădeşte accesul la informaţia publică. „Această instituţie publică probabil nu cunoaşte că informaţia privind desfăşurarea unui concurs public, oricare ar fi el, de arendă sau de achiziţie, trebuie să fie plasată pe pagina web a autorităţii. „Moldsilva" nu ştie sau probabil se face a nu şti că există Legea privind accesul la informaţie, dar şi Legea privind protecţia datelor cu caracter personal, acte ce stipulează foarte clar care informaţie are caracter public şi care e cu caracter confidenţial", explică experta.

Menţionăm că Legea privind accesul la informaţie prevede că nu se vor impune restricţii ale libertăţii de informare, decât dacă furnizorul de informaţii poate demonstra că restricţia este reglementată prin lege organică şi necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale persoanei sau protecţiei securităţii naţionale şi că prejudiciul adus acestor drepturi şi interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoaşterea informaţiei.

CCRM: „Alte conflicte de interese"

În acelaşi raport al Curţii de Conturi mai este menţionat că interesele personale ale angajaţilor de la „Moldsilva" nu s-ar limita doar la un singur caz. „Nerespectând prevederile Legii cu privire la conflictul de interese, patru conducători şi adjuncţi ai întreprinderilor de stat pentru silvicultură din subordinea Agenţiei „Moldsilva" nu au declarat în mod corespunzător interesele personale la încheierea (cu Agenţia) contractelor de arendă a terenurilor din raza de responsabilitate a acestora. De asemenea, cinci persoane din efectivul direct responsabil de paza şi protecţia pădurii au luat în arendă terenuri din gestiunea întreprinderilor unde sunt angajaţi", este specificat în

raportul CCRM. Aşadar, auditorii au constatat că, la începutul lunii ianuarie 2013, terenurile cu suprafaţa totală de 16,8 ha erau arendate de persoane fizice din cadrul personalului cu atribuţii de pază şi protecţie a terenurilor respective, care sunt direct responsabile de controlul anual în scopul monitorizării respectării de către arendaşi a prevederilor legislaţiei silvice, ceea ce pune la îndoială activitatea acestora privind terenurile arendate de ei înşişi.

Maria Vieru, şefa serviciului de presă de la Procuratura Generală (PG), a declarat pentru Moldova Curată că CCRM a sesizat PG pe baza neregulilor constatate la „Moldsilva", iar în prezent procurorii investighează aceste fapte.

Asociaţia Presei Independente va expedia Agenţiei „Moldsilva" o solicitare repetată, iar în cazul în care nu-i va fi furnizat un răspuns complet, API va ataca instituţia în instanţa de judecată.

Secretul de la „Moldsilva" a fost deconspirat *(partea I)*

Unul dintre angajaţii Agenţiei „Moldsilva" care au arendat contrar legii terenuri din fondul forestier şi au figurat într-un raport al Curţii de Conturi este Dumitru Galupa, directorul Întreprinderii de Stat „Institutul de Cercetări şi Amenajări Silvice Chişinău". În articolul „Secretul de la „Moldsilva", publicat de Moldova Curată în luna mai, se spunea că persoane din conducerea Agenţiei „Moldsilva" au luat în arendă mai multe hectare de pădure, însă atunci conducerea acestei instituţii refuza să divulge numele arendaşilor.

Jumătate de hectar de teren forestier pentru recreere

Funcţionarul a încheiat în luna septembrie 2010 un contract de arendă pe un termen de 49 de ani a unui teren din fondul forestier folosit în scop de recreere. Lotul are suprafaţa de jumătate de hectar, iar plata lunară de arendă a fost de 2225 de lei. Acest lucru însă funcţionarul nu îl indică în declaraţia de avere pentru anul 2013, menţionând la bunuri imobile că deţine doar un teren pentru construcţii de 24 ari şi o casă de locuit cu suprafaţa de 150 de metri patraţi.

Dumitru Galupa a declarat pentru Moldova Curată că nu mai arendează acest teren, contractul fiind reziliat în luna septembrie anul trecut. Mai mult, el susţine că terenul nu se afla în gestiunea instituţiei pe care o conduce, de ceea nu vede vreun conflict de interese. Terenul forestier era gestionat de „Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Chişinău", afirmă funcţionarul. Menţionăm că preşedinte al Consiliului de Administrare este Dumitru Galupa, potrivit Camerei Înregistrării de Stat. La rândul său, funcţionarul spune că nu mai prezidează acel consiliu din anul 2010.

Membrii CNI au decis să nu-l cerceteze pe Galupa din punct de vedere al încălcării regimului juridic al conflictului de interese pentru arendarea acelui teren din fondul forestier, deoarece acţiunea a avut loc în anul 2010, iar Legea cu privire Comisia Naţională de Integritate a intrat în vigoare mai târziu. Cristina Dumbravan, consultantă la CNI, afirmă că directorul „Institutului de Cercetări şi Amenajări Silvice Chişinău" a fost cercetat doar din punct de vedere al declarării veniturilor şi proprietăţilor pentru anul 2013.

Familia Galupa are un venit lunar de peste 49 mii de lei

Dumitru Galupa şi soţia sa, care este şefă de secţie la Spitalul clinic municipal de copii nr.1, au declarat că în anul 2013 au obţinut un venit salarial de circa 595 mii de lei. Prin urmare, venitul lunar obţinut din salariu de familia Galupa a constituit peste 49 mii de lei.

Funcţionarul spune că acesta este venitul impozabil, dar recunoaşte că venitul său în anul trecut a fost mare. „Eu am lucrat în proiecte cu finanţare externă, iar acolo remunerarea este mai mare faţă de salariul obţinut din instituţiile statului", a precizat Galupa.

Pe lângă salariu, familia Galupa a avut şi alte venituri anul trecut, însă pe acestea funcţionarul nu le-a declarat. Printre acestea sunt, potrivit CNI, suma de 632 de dolari şi 1177 de euro, obţinute ca dobânzi din depuneri bancare. Asta chiar dacă funcţionarul nu a declarat nimic la rubrica „Active financiare". CNI însă a descoperit că familia Galupa deţine 16 conturi bancare. Dumitru Galupa recunoaşte că posedă aceste conturi. „Marea majoritate a acestor conturi nu are rulaj, cu excepţia celor salariale, iar neindicarea acestora în declaraţia de avere este o neglijenţă din partea mea", explică Galupa.

De asemenea, funcţionarul declară că este proprietarul unui autoturism de marca Toyota, fabricat în 2004.

Funcţionar public şi administrator de firmă

În declaraţie de avere, funcţionarul arată că nu deţine cote părţi în capitalul social al societăţilor comerciale, însă, în realitate, acesta este administratorul Întreprinderii Individuale „Galupa Dumitru", firmă care, potrivit CIS, prestează servicii de consultanţă în domeniul afacerilor şi managementului, dar şi servicii de organizare a regimului proprietăţii funciare. Potrivit CIS, Dumitru Galupa este şi preşedintele Consiliului de Administrare al „Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Chişinău".

CNI a mai depistat că Dumitru Galupa a uitat să treacă în declaraţia de avere cinci terenuri pentru construcţii. Funcţionarul spune că şi de data aceasta a greşit când a completat declaraţia de avere, menţionând că la rubrica „Terenuri" a indicat suprafaţa totală a terenurilor, ci nu fiecare lot în parte.

Cazul Galupa va fi examinat de Procuratura Generală

La 7 august curent, membrii CNI au emis un act de constatare prin care suspendă controlul pe numele funcţionarului şi sesizează organele de urmărire penală pe faptul indicării intenţionate a datelor inexacte în declaraţia de avere pentru anul 2013. Pentru fals în declaraţii, Dumitru Galupa riscă o amendă în mărime de până la 12 mii de lei sau închisoare de până la un an.

Secretul de la „Moldsilva" a fost deconspirat *(partea a II-a)*

Fostul director al Întreprinderii silvo-cinegetice Străşeni, Eugeniu Nazaria, este un alt funcţionar de la „Moldsilva", pe lângă cei despre care Moldova Curată a scris anterior, care a arendat contrar legii un teren de jumătate de hectar din fondul forestier pe care îl administra. La fel cum au făcut şi alţi funcţionari din conducerea Agenţiei „Moldsilva", el a participat la licitaţii şi a arendat teren fără să aibă dreptul să facă acest lucru. Comisia Naţională de Integritate (CNI) a stabilit că fostul funcţionar a admis un conflict de interese. Actul CNI urmează să fie trimis în instanţă pentru ca aceasta să declare nul contractul de arendă. La două luni de la publicarea articolului de către Moldova Curată, Eugeniu Nazaria a fost concediat.

În luna martie 2012, Eugeniu Nazaria a încheiat un contract de arendă pentru o perioadă de 49 ani a unui teren din fondul forestier cu o suprafaţă de jumătate de hectar (0,56) din ocolul silvic Străşeni, cu plata anuală de 2296 lei.

Comisia de licitaţie l-a sfătuit să arendeze

Astfel, fiind în funcţia de director al ÎSC Străşeni, Nazaria a participat la licitaţie în calitate de arendaş. Deşi acest lucru este interzis, Comisia de licitaţie l-a desemnat pe Eugeniu Nazaria câştigător al concursului.

Unul dintre membrii Comisiei de licitaţie de atunci, inginerul silvic de la Nisporeni, Sergiu Movileanu, spune că nu îşi aminteşte cum s-a desfăşurat concursul şi cum terenul a ajuns în arendă la Eugeniu Nazaria: „Au trecut doi ani de atunci. Credeţi că mai ţin minte ceva? În acest timp am participat la mai multe licitaţii".

La rândul său, Nazaria a explicat pentru Moldova Curată că terenul arendat este aferent casei sale. „Eu am privatizat o casă veche din pădure şi foloseam terenul afe-

rent. Lotul este chiar lângă casa mea, aşa că am decis să-l arendez. Nu cred că a fost încălcată vreo lege, iar cei care m-au sfătuit să fac acest lucru au fost chiar membrii Comisiei de licitaţie ", spune Nazaria.

Cine are dreptul să participe la licitaţie?

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea şi desfăşurarea licitaţiilor forestiere", au dreptul să participe la concurs persoanele fizice (întreprinzători individuali), juridice şi asociaţiile, care dovedesc că dispun de mijloacele materiale, financiare, utilaje şi de forţa de muncă specializată. Regulamentul stabileşte clar şi cine nu poate participa la licitaţie: salariaţii autorităţii silvice centrale, inclusiv ale entităţilor silvice subordonate.

Deoarece Eugeniu Nazaria a semnat contractul de arendă a unui teren din gestiunea sa, CNI a constatat, în luna august curent, că fostul director de la ÎSC Străşeni a încălcat regimul conflictului de interese, fără a declara acest lucru. Prin urmare, CNI va sesiza instanţa de judecată pentru constatarea nulităţii contractului de arendă semnat în conflict de interese.

Menţionăm că la începutul lunii martie curent, Moldova Curată a publicat articolul „Secretul de la „Moldsilva", în care se arăta că mai multe persoane cu funcţie de răspundere au arendat terenuri din gesiunea Agenţiei „Moldsilva". La scurt timp, CNI s-a autosesizat şi început să documenteze eventuala încălcare a regimului juridic al conflictului de interese, inclusiv în privinţa lui Eugeniu Nazaria. Două luni mai târziu, Eugeniu Nazaria a fost concediat. El susţine că a fost scos din funcţie din motive politice.

Anatolie Donciu, preşedintele CNI susţine Nazaria nu mai poate fi amendat, deoarece nu mai este într-o funcţie publică şi termenul de prescripţie de la comiterea ilegalităţii a expirat.„Singura sancţiune cu care se poate alege fostul angajat de la „Moldsilva este ca instanţa de judecată să declare nul contractul de arendă", afirmă Donciu.

Secretul de la „Moldsilva" a fost deconspirat *(partea a III-a)*

Un al treilea funcţionar din conducerea Agenţiei de Stat „Moldsilva", după Dumitru Galupa şi Eugeniu Nazaria, care au participat la o licitaţie şi au obţinut ilegal dreptul de arendă a unui teren forestier, este Ion Haralampov, directorul Întreprinderii de Stat (ÎSS) „Hânceşti-Silva". Acesta a arendat patru hectare de teren forestier din ocolul silvic „Vadul lui Vodă", iar Comisia Naţională de Integritate (CNI) s-a autosesizat şi

a stabilit că funcţionarul a încălcat regimul juridic al conflictului de interese. În timp ce Comisia efectua controlul, Ion Haralampov a reziliat contractul de arendă.

Ion Haralampov conduce ÎSS „Hânceşti-Silva" de trei ani, fiind angajat în luna noiembrie 2011. Un an mai târziu, în martie 2012, funcţionarul a luat în arendă patru hectare de teren forestier din gestiunea ÎSS „Chişinău", ocolul silvic „Vadul lui Vodă". Din componenţa Comisiei de licitaţie au făcut parte aceleaşi persoane care i-au atribuit un teren forestier şi lui Eugeniu Nazaria, despe care Moldova Curată a scris anterior: Petru Rabii, Tatiana Cojocaru şi Sergiu Movileanu.

Deşi Regulamentul cu privire la organizarea şi desfăşurarea licitaţiilor forestiere" interzice salariaţilor autorităţii silvice centrale şi ai entităţilor subordonate să participe la concursurile de dare în arendă, membrii Comisiei l-au desemnat câştigător pe Ion Haralampov. Acestuia i-a fost atribuit un teren de patru hectare, cu plata anuală de arendă de 17 800 de lei.

Membrii Comisiei de licitaţie, fără cunoştinţe în domeniu

Tatiana Cojocaru, atunci consultant superior în cadrul Agenţiei, spune că nu a ştiut despre existenţa unui asemenea Regulament. „Recunosc, a fost scăparea mea faptul că nu am citit Regulamentul, trebuia să mă documentez mai bine atunci", spune funcţionara. Acelaşi lucru îl susţine şi Petru Rabii, care a fost preşedintele Comisiei de licitaţie: „Eu ştiu doar despre un Regulament aprobat de Guvern în care se spune că angajaţii de la „Moldsiva" sunt şi ei oameni şi pot participa la licitaţie, însă nu cunosc alte puncte care le-ar interzice să facă acest lucru", a spune Petru Rabii. Funcţionarul se referă la Regulamentului privind licitaţiile cu strigare şi cu reducere aprobat de Guvern în anul 2009, care prevede că „pot participa la astfel de licitaţii persoanele fizice şi juridice din Republica Moldova; persoanele fizice şi juridice străine integral private, apatrizii, dar şi asociaţii acestora".

În anul 2011, Agenţia „Moldsilva" a emis însă Regulamentul cu privire la organizarea şi desfăşurarea licitaţiilor forestiere, care prevede clar cine este în drept să participe la astfel de concursuri.

Actualul director general al Agenţiei „Moldsilva", Ştefan Chitoroagă, menţionează pentru Moldova Curată că nu poate explica necunoaşterea de către membrii acestei Comisiei de licitaţie a regulamentelor interne, deoarece aceştia au fost selectaţi de către fostul director. „Nu pot să răspund de fapte pe care nu le cunosc, doar pot să menţionez că în prezent nu se mai dau în arendă terenuri din fondul forestier. Însă voi cere să fie verificat faptul dacă au mai fost cazuri în care angajaţi ai instituţiei au arendat asemenea terenuri", declară Ştefan Chitoroagă.

Amintim că în anul 2012 Agenţia „Moldsilva" a suspendat procesul de dare în arendă a fondului forestier, iar unul din motivele invocate a fost înregistrarea tot mai frecventă a încălcărilor grave ale regimului silvic şi acumularea unor datorii considerabile la plata arendei.

Cad capete: contract reziliat, membrii consiliilor de licitaţie concediaţi sau transferaţi

Ca şi în cazurile relatate anterior de Moldova Curată, Comisia Naţională de Integritate s-a autosesizat în baza articolului „Secretul de la „Moldsilva" şi 10 zile mai târziu, la 18 martie, a iniţiat un control pe numele lui Ion Haralampov. În timpul controlului, mai exact la 18 iulie, Ion Haralampov a reziliat contractul de arendă. Tot în vara curentă, Tatiana Cojocaru, care deţinea funcţia de consultant superior în cadrul Agenţiei şi care a fost membră a câtorva comisii de licitaţie, a fost concediată. Acum fosta funcţionară afirmă că nu ştie care a fost motivul exact al concedierii sale, însă califică demisia drept un abuz de putere din partea conducerii.

Un alt membru al Comisiei de licitaţie, Petru Rabii, care până în luna ianuarie curent deţinea funcţia de şef al Direcţiei Garda forestieră din cadrul Agenţiei, a fost transferat la începutul lunii februarie la Gospodăria silvică Străşeni, în funcţia de inginer. Transferul a fost efectuat la trei luni după ce auditorii Curţii de Conturi a constatat nereguli la „Moldsilva" în procesul de dare în arendă a terenurilor.

Ion Haralampov nu va fi sancţionat pentru admiterea conflictului de interese

După ce CNI a constatat că Ion Harlampov s-a aflat în conflict de interese atunci când a semnat contractul de arendare a terenului, actul de constatare a fost trimis Centrului Naţional Anticorupţie (CNA) pentru sancţionare contravenţională. Amenda de până la 12 mii de lei pentru nedeclararea conflictului de interese însă nu i-a fost aplicată lui Haralampov, deoarece ar fi expirat termenul de prescripţie. „Dacă funcţionarul nu a declarat conflictul, CNI examinează cazul prin emiterea unui act de constatare a conflictului de interese. Ulterior, actul este remis la CNA pentru aplicarea sancţiunii contravenţionale. Însă, potrivit art. 30 alin. (2) şi alin. (4) al Codului Contravenţional, sancţiunea poate fi aplicată într-un termen de trei luni de la data săvârşirii contravenţiei, nu de la data constatării", explică Angela Starinschi, purtător de cuvânt al CNA. De menţionat însă că CNI consideră că termenul de prescripţie expiră la trei luni de la constatarea conflictului de interese şi nu din momentul săvârşirii

Experta anticorupţie Galina Bostan afirmă că disputa dintre CNI şi CNA referitor la perioada de prescripţie este una veche. „Termenul de prescripţie de trei luni de la data săvârşirii conflictului de interese este unul eronat şi interpretat greşit de CNA, deoarece acest conflict este o acţiune continuă. Şi în acest caz, angajatul de la „Moldsilva" trebuie să fie sancţionat în termen de trei luni de la rezilierea contractului de arendă, fiindcă în toată perioada folosirii terenului forestier, funcţioarul a încălcat regimul juridic al conflictului de interse. Din cauza motivaţiei pe care o dă CNA, niciun funcţionar nu va fi amendat, deşi legea a fost încălcată. Eu cred că este o problemă gravă", conchide Galina Bostan.

Lilia Zaharia, http://www.moldovacurata.md/news/view/secretul-de-la-moldsilva